

Prima pagină > Dreptul familiei și succesiunea > Obligațiile de întreținere

Obligațiile de întreținere

Dacă doriți să introduceți o cerere de întreținere, de exemplu solicitând plata lunară a pensiei de întreținere din partea unui părinte care nu locuiește împreună cu copilul, dreptul UE vă autorizează să vă adresați instanțelor din statul dumneavoastră de origine pentru a stabili obligația debitorului de a plăti pensia de întreținere și pentru a determina cuantumul acesteia. Recunoașterea unei astfel de hotărâri judecătorești va fi facilitată în celelalte state membre ale Uniunii Europene.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Noi norme începând din iunie 2011

Începând cu 18 iunie 2011, se aplică **noi norme** în materie de întreținere, care continuă să asigure protecția judiciară a creditorului obligației de întreținere, oferindu-i acestuia posibilitatea de a introduce o acțiune împotriva debitorului în fața instanțelor din țara sa de origine. În plus, în majoritatea cazurilor, **Protocolul de la Haga** din 2007 stabilește legea aplicabilă obligațiilor de întreținere și orice hotărâre judecătorească în materie de întreținere pronunțată de instanțele din statele membre circulă liber în cadrul Uniunii Europene și poate fi executată în toate statele membre, fără formalități suplimentare. În sfârșit, creditorii și debitorii obligației de întreținere beneficiază de asistență administrativă din partea statelor membre.

Noile norme se aplică în toate cele 27 de state membre ale UE, inclusiv în Danemarca, în temeiul Acordului încheiat la 19 octombrie 2005 între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială. Cu toate acestea, Danemarca nu aplică unele dintre aceste norme, în special cele privind legea aplicabilă și cooperarea dintre autoritățile centrale.

Regulamentul mai prevede că autoritățile administrative pot fi considerate drept instanțe în cazul procedurilor în materie de întreținere. Găsiți lista acestor autorități [aici](#) (291 Kb) .

În cazul în care pensia de întreținere este datorată de către o persoană sau în beneficiul unei persoane care locuiește într-un stat din afara UE, **Convenția** privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei și **Protocolul** privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere pot să vă ajute să recuperați pensiile de întreținere în statele din afara UE care sunt părți contractante la instrumentele internaționale sus-menționate. Convenția a intrat în vigoare în UE la 1 august 2014 și vizează statele terțe care sunt părți contractante la respectiva convenție.

Formular-tip neobligatoriu privind declararea pensiilor de întreținere restante

Pentru a facilita punerea în aplicare practică a Regulamentului privind obligațiile de întreținere și exercitarea efectivă a drepturilor cetățenilor în întreaga UE, **Rețeaua judiciară europeană** în materie civilă și comercială a elaborat un formular-tip neobligatoriu privind declararea pensiilor de întreținere restante.

Acest formular neobligatoriu vizează facilitarea recuperării pensiilor de întreținere restante și este disponibil în 23 de limbi. Formularul este însoțit de un ghid practic referitor la completarea sa. Formularul este disponibil în următoarele formate: **PDF** (1102 Kb) și **XLS** (391 Kb) .

Ultima actualizare: 05/01/2021

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Creanțe privind întreținerea - Belgia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

„Obligația de întreținere” se poate defini ca îndatorirea impusă de lege unei persoane de a acorda unei alte persoane, care se află în dificultate și între care există o legătură de „familie stabilită”, mijloacele necesare traiului. „Întreținerea” se referă nu doar la alimente, ci la tot ceea ce este necesar traiului: alimente, îmbrăcăminte, locuință, îngrijiri medicale etc.

Obligația de întreținere se întemeiază pe o legătură de rudenie sau de alianță sau pe o obligație de înlocuire atunci când legătura respectivă este ruptă.

Aceasta există între anumite rude și afini, între soți și între persoane care au încheiat un contract de coabitare legală. Aceasta se întemeiază într-un fel pe o îndatorire de „solidaritate”, care poate fi mai puternică în anumite cazuri.

Părinții cu privire la copiii lor - există două tipuri de obligații de întreținere în acest caz:

o obligație de întreținere mai extinsă în temeiul căreia tatăl și mama sunt obligați să asigure, proporțional cu capacitățile lor, locuința, întreținerea, sănătatea, supravegherea, educația și formarea, precum și dezvoltarea copiilor acestora. În cazul în care formarea profesională nu este finalizată, obligația rămâne în vigoare după împlinirea de către copil a vârstei majoratului. Această obligație există indiferent de resursele părintelui și independent de starea de nevoie a copilului. Obligația este mai extinsă în sensul că, dincolo de subzistența copilului, aceasta acoperă, de asemenea, educația, formarea etc. (articolul 203 din Codul civil).

o obligație de întreținere bazată pe filiație, legată de starea de nevoie a copilului, indiferent de vârsta acestuia, și de resursele părintelui (articolele 205, 207, 208 și 353-14 din Codul civil).

Copiii în ceea ce îi privește pe părinții lor - obligația de întreținere care se aplică părinților în ceea ce îi privește pe copiii lor este reciprocă (articolele 205, 207 și 353-14 din Codul civil). Prin urmare, copiii au obligația de ași întreține tatăl și mama care se află în dificultate.

Soții - obligațiile de întreținere între soți sunt întemeiate pe obligația de sprijin și de asistență și pe obligația de a contribui la cheltuielile căsătoriei prevăzute de Codul civil (articolele 213 și 221 din Codul civil). Astfel de obligații, legate de obligația de conviețuire care se impune, de asemenea, în cazul soților, sunt reciproce. În cazul în care nu sunt îndeplinite, acestea pot conduce la o acțiune în justiție pentru a obține executarea prin echivalent, sub forma plății alocației de întreținere sau a delegării unor sume (articolele 213, 221 și 223 din Codul civil) — a se vedea întrebarea 10.

Soțul divorțat împotriva fostului soț - trebuie să se facă distincție în funcție de tipul de divorț: din cauza destrămării iremediabile a raporturilor dintre soți sau prin consimțământ mutual:

Divorț din cauza destrămării iremediabile a raporturilor dintre soți: dacă soții nu au încheiat un acord cu privire la acordarea unei eventuale alocații de întreținere [articolul 301 alineatul (1) din Codul civil], în hotărârea de pronunțare a divorțului sau într-o hotărâre ulterioară, instanța poate să acorde, la cererea soțului aflat „în dificultate”, o alocație de întreținere care trebuie plătită de celălalt soț [articolul 301 alineatul (2) punctul 1 din Codul civil].

Instanța poate refuza încuviințarea unei cereri de acordare a alocației de întreținere după divorț dacă pârâtul dovedește că reclamantul a comis o „greșeală gravă care a făcut imposibilă continuarea traiului în comun” [articolul 301 alineatul (2) punctul 2 din Codul civil].

În niciun caz, cuantumul alocației de întreținere nu poate depăși o treime din venitul soțului debitor [articolul 301 alineatul (3) punctul 3 din Codul civil].

Divorț prin consimțământ mutual: soții nu trebuie să ajungă la un acord privind acordarea unei alocații în favoarea unuia dintre ei în cursul procedurii și/sau după divorț. Dacă soții decid acest lucru, cuantumul și modalitățile de plată și de punere în aplicare a alocației se stabilesc în mod liber, precum și indexarea și potențialele cauze de variație a acesteia (articolul 1288 punctul 1 subpunctul 4 din Codul judiciar). Cu excepția cazului în care s-a convenit în mod expres altfel, judecătorul poate, la cererea uneia dintre părți, să mărească, să reducă sau să suprima alocația convențională după pronunțarea divorțului (articolul 1288 punctul 3 din Codul judiciar) dacă, cel puțin, cuantumul nu mai este adecvat ca urmare a unor noi circumstanțe care nu se află sub controlul părților. În cazul în care nu se prevede indexarea alocației, aceasta nu va putea fi indexată.

Alte cazuri?

Obligația de întreținere există între rude pe linie directă, atât ascendentă, cât și descendentă (părinți/copii, copii/părinți, dar și nepoți/bunici și reciproc – articolele 205 și 207 din Codul civil).

Între afini există două posibilități:

soțul supraviețuitor are o obligație față de copiii soțului său decedat, pentru care el nu este tată sau mamă, în anumite limite [articolul 203 alineatul (3) din Codul civil].

ginerii și nurorile au o obligație față de socrii și soacrele lor și viceversa. Această obligație încetează dacă socrul sau soacra se recăsătorește, dacă soțul (care produce alianța) și copiii proveniți din uniune sunt decedați (articolele 206 și 207 din Codul civil).

Succesorul soțului decedat datorează, în anumite circumstanțe, alocație de întreținere supraviețuitorului sau ascendenților defunctului (articolul 205a din Codul civil).

Un copil a cărui filiație paternă nu a fost stabilită poate solicita de la bărbatul care a avut relații cu mama sa în perioada legală de concepție o alocație pentru a-și asigura întreținerea, educația și formarea (articolul 336 din Codul civil).

În cazul în care înțelegerea dintre persoanele care au încheiat un contract de coabitare legală este perturbată în mod grav, o parte poate solicita instanței alocație de întreținere, în cadrul măsurilor provizorii pe care aceasta este obligată să le adopte. Același lucru este valabil, de asemenea, în cazul încetării coabitării legale, în cadrul măsurilor provizorii (articolul 1479 din Codul civil).

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În mod normal, obligația de întreținere încetează la majoratul copilului sau la emanciparea acestuia. Cu toate acestea, obligația poate continua dacă formarea copilului nu este finalizată (articolele 203 și 336 din Codul civil).

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Debitorul poate satisface în mod voluntar nevoile creditorului. În caz contrar, dacă există un conflict, un dezacord sau o renunțare, este necesară o acțiune în justiție.

În cadrul unui divorț pentru despărțire iremediabilă, alocația după divorț poate fi solicitată instanței care pronunță divorțul, cu titlu accesoriu, fie în actul de sesizare a instanței, fie prin intermediul unor concluzii [articolul 1254 alineatul (1) punctul 5 și alineatul (5) din Codul judiciar].

În afara cadrului unei proceduri de divorț, judecătorul de pace este cel cărui îi revine sarcina de a examina orice cerere privind acordarea unei alocații de întreținere (articolul 591 punctul 7 din Codul judiciar), cu excepția cazului în care este vorba despre o acțiune de solicitare a unei alocații de întreținere, fără a declara filiația. A se vedea întrebarea 5.

Începând cu 1 septembrie 2014, cu excepția obligațiilor de întreținere legate de venitul de integrare socială, toate cererile în materie de obligații de întreținere sunt de competența instanței de dreptul familiei (articolul 572a punctul 7 din Codul judiciar), inclusiv acțiunea privind obligațiile de întreținere introdusă fără a declara filiația.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Acțiunea îi aparține creditorului obligației de întreținere (a se vedea, în special, articolul 337 din Codul civil). Cererea se depune în instanță de către solicitant în persoană sau de către avocatul acestuia (a se vedea, în special, articolele 1253b, 1254 și 1320 din Codul judiciar).

În cazul în care creditorul este inapt, reprezentantul legal al acestuia acționează în numele său (tatăl, mama, tutorele, administratorul).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Judecătorul de pace are o competență generală în ceea ce privește contestațiile privind alocația de întreținere (articolul 591 punctul 7 din Codul judiciar), însă există și excepții. În această ipoteză, acțiunea va trebui să fie introdusă în fața instanței din locul unde solicitantul își are domiciliul, cu excepția cererilor care urmăresc să reducă sau să elimine alocațiile de întreținere (articolul 626 din Codul judiciar).

Acțiunea inițiată de un copil împotriva persoanei care a avut relații cu mama sa în perioada legală de concepție (articolul 336 din Codul civil) intră în sfera de competență a președintelui instanței de dreptul familiei (articolul 338 din Codul civil).

Litigiile în materie de autoritate părintească, cu excepția măsurilor urgente și provizorii, sunt de competența instanței pentru minori (articolul 387a din Codul civil) din locul unde își au reședința părinții, tutorii sau persoanele care dețin custodia copilului (articolul 44 din Legea din 8 aprilie 1965 privind protecția tinerilor și îngrijirea minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune și repararea daunelor cauzate de acest act).

În caz de conflict între soți, înaintea procedurii de divorț, cererile sunt prezentate judecătorului de pace (articolul 594 punctul 19 din Codul judiciar) din locul ultimului domiciliu conjugal (articolul 628 punctul 2 din Codul judiciar).

După introducerea unei cereri de divorț pentru despărțire iremediabilă, competența îi revine președintelui instanței de dreptul familiei (articolul 1280 din Codul judiciar), până la dizolvarea căsătoriei. Cu toate acestea, tribunalului sesizat cu privire la cauza de fond îi revine responsabilitatea de a aproba acordurile la care au ajuns părțile în materie de întreținere (articolul 1256 punctul 1 din Codul judiciar).

După hotărârea definitivă prin care se pronunță divorțul, competența le revine judecătorului de pace și instanței de dreptul familiei. Președintele instanței de dreptul familiei își menține competența pentru măsuri provizorii în cazuri de urgență (articolul 584 din Codul judiciar).

Începând de la 1 septembrie 2014, cu excepția obligațiilor de întreținere care sunt legate de venitul de integrare socială, toate cererile în materie de obligații de întreținere sunt de competența instanței de dreptul familiei (articolul 572bis punctul 7 din Codul judiciar).

Începând de la 1 septembrie 2014, cererile între părți care sunt (sau au fost) căsătorite sau sunt (sau au fost) coabitant legal și cererile de obținere a alocației de întreținere pentru copii comuni sau pentru copii a căror filiație este stabilită numai pentru unul dintre părinți sunt formulate, în principiu, în fața tribunalului care a fost deja sesizat cu o cerere (a se vedea articolul 629a alineatul (1) din Codul judiciar). Competența îi revine tribunalului din locul unde își are domiciliul minorul (sau, în lipsă, din locul unde acesta își are reședința obișnuită) pentru cererile privind obligațiile de întreținere în ceea ce privește un minor; dacă părțile au mai mulți copii, tribunalul sesizat prima dată este competent pentru toate cererile [articolul 629a alineatul (2) din Codul judiciar]. În cazul în care obligațiile de întreținere se referă la alți creditori ai obligației de întreținere, litigiul este adus în fața instanței din locul unde își are domiciliul părâtul sau din locul ultimului domiciliu conjugal sau comun [articolul 629a alineatul (4) din Codul judiciar].

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

A se vedea întrebarea 4. În funcție de acțiunea inițiată, cererea este prezentată prin citație comunicată de executorul judecătoresc sau prin cerere introductivă. Intervenția unui avocat nu este obligatorie.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Introducerea unei acțiuni în justiție este supusă unei taxe. Nu este posibil să se determine suma totală a costurilor, care va depinde de acțiunea intentată, de taxele judiciare și de onorariile pentru apărarea în justiție în cazul în care intervine un avocat. În ceea ce privește acoperirea costurilor procedurii în baza asistenței judiciare, se aplică normele de drept comun (a se vedea Asistență juridică – Belgia).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Tipul de întreținere

Ajutorul ia forma unei alocații de întreținere. În anumite cazuri, alocația respectivă poate fi capitalizată [articolul 301 alineatul (8) din Codul civil]. În mod excepțional, ajutorul poate fi furnizat în natură (articolul 210 din Codul civil).

Evaluarea ajutorului și indexarea

Nu există niciun barem. Alocația de întreținere este acordată numai proporțional cu nevoile celui care o solicită și cu averea persoanei care o datorează (articolele 208 și 209 din Codul civil).

Obligația tatălui și a mamei (articolul 203 din Codul civil) este stabilită proporțional cu capacitățile acestora, iar această obligație trebuie să acopere cheltuielile pentru locuința, întreținerea, sănătatea, supravegherea, educația, formarea profesională și dezvoltarea copiilor (până în momentul în care formarea este finalizată). Alocația ia forma unei contribuții forfetare lunare în beneficiul părintelui „gardian”.

Atât tatăl, cât și mama pot acționa în nume propriu pentru a solicita celui alt contribuția la costurile de cazare, de întreținere etc. [articolul 203bis alineatul (2) din Codul civil].

Cuantumul alocației care trebuie plătite de către persoana care a avut relații cu mama copilului în perioada de concepție este stabilit în funcție de nevoile copilului și de resursele, posibilitățile și situația socială a debitorului (articolele 336, 339 și 203a din Codul civil).

Legea permite în mod expres soților aflați în procedură de divorț să încheie un acord în orice moment cu privire la eventuala acordare a unei alocații de întreținere, la cuantumul acesteia și la modalitățile în care suma convenită poate fi ajustată [articolul 301 alineatul (1) din Codul civil și articolele 1256 punctul 1 și 1288 punctul 4 din Codul judiciar]. Cu toate acestea, instanța sesizată poate refuza aprobarea, dacă acestea sunt în mod evident contrare intereselor copiilor (articolul 1256 punctul 2 și 1290 punctele 2 și 5 din Codul judiciar).

În cazul unei soluționări judiciare, judecătorul care stabilește care este efectiv cuantumul alocației de întreținere trebuie să țină cont, totuși, de unele criterii de calcul și de unele limite. În principiu, alocația de întreținere trebuie să acopere cel puțin „starea de nevoie” a beneficiarului [articolul 301 alineatul (3) punctul 1 din Codul civil].

În niciun caz, cuantumul alocației de întreținere nu poate depăși o treime din veniturile soțului debitor [articolul 301 alineatul (3) punctul 2 din Codul civil].

Durata acordării alocației de întreținere este limitată la cea a căsătoriei. În cazul unor circumstanțe excepționale, durata acordării alocației poate fi prelungită de către judecător [articolul 301 alineatul (4) din Codul civil].

Indexarea este de drept în materie de divorț pentru despărțire iremediabilă și de contribuție parentală pentru întreținere. Indicele de referință este, în principiu, cel al prețurilor de consum, dar legea permite judecătorului să aplice un alt sistem de adaptare la costul vieții [articolul 301 alineatul (6) punctul 1 și articolul 203c punctul 1 din Codul civil], iar părțile pot să deroge de la acesta pe cale convențională [articolul 203c alineatul (1) din Codul civil].

Legea permite ca alocația să fie majorată, redusă sau suprimată la cererea uneia dintre părți, pentru motivele generale de la articolul 301 alineatul (7) punctul 1 din Codul civil și de la articolul 1293 alineatul (1) din Codul judiciar).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Indemnizația este plătită creditorului obligației de întreținere sau reprezentantului acestuia. Aceasta ia forma unei rente lunare. În anumite cazuri, aceasta poate, de asemenea, să fie capitalizată (a se vedea întrebarea 8).

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Un creditor care deține un titlu executoriu poate trece la executarea silită a creanței sale. În anumite condiții, va fi posibilă o punere sub sechestru a bunurilor mobile și imobile ale debitorului obligației de întreținere care nu execută hotărârea prin care s-a stabilit alocația de întreținere (articolul 1494 din Codul judiciar). Poate fi ordonată chiar o poprire executorie în mâinile unui terț, de exemplu angajatorul debitorului (articolul 1539 din Codul judiciar). În plus, în anumite condiții, creditorul obligației de întreținere care nu dispune încă de un titlu executoriu va putea face apel la o indisponibilizare, pentru a asigura recuperarea ulterioară a drepturilor la întreținere (articolul 1413 din Codul judiciar).

În plus, a fost introdus un mecanism de executare simplificată. Acesta constă în delegarea sumelor, și anume autorizația acordată creditorului obligației de întreținere de a primi în mod direct, în anumite limite, venitul debitorului sau orice altă sumă datorată de un terț. Delegarea sumelor se aplică obligațiilor de întreținere legale între soți sau foști soți [articolul 220 alineatul (3), articolul 221, articolul 223, articolul 301 alineatul (11) din Codul civil și articolul 1280 din Codul judiciar], obligațiilor de întreținere, de educare și de formare în ceea ce privește copiii – de asemenea, acțiunilor între tată și mamă prevăzute la articolul 203a din Codul civil – și obligațiilor de întreținere legale între ascendenți și descendenți (articolul 203b din Codul civil).

În cele din urmă, Codul penal conține un articol referitor la abandonarea familiei (articolul 391a din Codul penal) care permite urmărirea penală a oricărei persoane care, condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă să plătească o alocație de întreținere, va fi rămas în mod deliberat mai mult de două luni fără să achite valoarea acesteia.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Articolul 2277 din Codul civil prevede că plățile restante privind alocațiile de întreținere se prescriu după o perioadă de 5 ani.

Alocațiile de întreținere acordate pe cale judiciară sunt supuse unui termen de prescriere de zece ani (articolul 2262a din Codul civil).

Acesta este suspendat între soți în timpul căsătoriei (articolul 2253) și este întrerupt de comunicarea unei citații în fața unui tribunal, a unui ordin de plată sau a unei popriri (articolele 2244 și 2248), precum și de depunerea unor concluzii în instanță de către creditor și de o plată a debitorului.

În principiu, în temeiul articolelor 7 și 8 din Legea din 16 decembrie 1851 privind contractul de ipotecă, debitorul trebuie să își îndeplinească angajamentele asumate cu privire la întregul său patrimoniu.

Cu toate acestea, articolul 1408 din Codul judiciar sustrage de la urmărirea de către creditori anumite bunuri mobile corporale necesare vieții cotidiene a debitorului și a familiei sale, exercitării profesiei sale sau continuării formării sau studiilor debitorului sau copiilor aflați în întreținerea acestuia, care locuiesc sub același acoperiș.

Articolul 1409 alineatul (1) din Codul judiciar prevede că o parte din veniturile salariale și din alte activități nu pot fi cedate sau puse sub urmărire.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 1412 din Codul judiciar, pe de o parte, normele cu privire la imposibilitatea urmăririi sunt inopozabile față de creditorul obligației de întreținere și, pe de altă parte, acesta are prioritate absolută față de ceilalți creditori ai debitorului. Cu toate acestea, în cazul în care o delegare a unor sume este solicitată împotriva unei persoane ale cărei creanțe fac deja obiectul unor delegări sau popriri, instanța poate să analizeze situația generală a debitorului, nevoile creditorilor săi, în special ale celor care au obligații de întreținere și să distribuie în mod echitabil între aceștia sumele delegate sau poprite (articolul 1390a punctul 5 din Codul judiciar).

În cazul îndatorării excesive a debitorului, acesta este eligibil pentru achitarea colectivă a datorii (articolele 1675/2 și următoarele din Codul judiciar). În acest context, judecătorul poate decide, după caz, cu privire la remiterea unor datorii, inclusiv arieratele de alocație de întreținere, fără a putea totuși interveni asupra datorii de întreținere.

Poprirea poate avea loc în vederea obținerii viitoarelor tranșe ale alocației, pe măsură ce ajung la scadență (articolul 1494 punctul 2 din Codul judiciar).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În cazul în care creditorul obligației de întreținere nu reușește să obțină plata, în pofida mijloacelor prezentate mai sus, acesta poate contacta Serviciul creanțe de întreținere (în cadrul Serviciului public federal de finanțe). Acest serviciu este responsabil cu alocarea avansurilor aferente unuia sau mai multor termeni stabiliți pentru alocația de întreținere și cu perceperea sau recuperarea sumelor plătite în avans, precum și a soldurilor și arieratelor de creanțe de întreținere datorate de către debitorul obligației de întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Serviciul creanțe de întreținere se poate substitui debitorului în scopul de a plăti alocația sau o parte din alocație în locul său. În același timp, serviciul impune debitorului să plătească alocația de întreținere și arieratele. Fie debitorul plătește în mod voluntar alocația de întreținere serviciului, fie aceasta este recuperată prin executare silită. În mod normal, în acest ultim caz nu se poate garanta rezultatul; acesta depinde, în fapt, de situația financiară a debitorului obligației de întreținere.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Autoritatea centrală desemnată în temeiul Convenției de la New York din 20 iunie 1956 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate, al Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și cooperarea în chestiuni legate de obligațiile de întreținere și al Convenției de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alte forme de întreținere familială este:

Service public fédéral Justice

Service de coopération internationale en matière civile (Serviciul public federal de justiție în materie civilă)

Boulevard de Waterloo, 115

1000 Bruxelles

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Solicitantul sau consilierul acestuia poate contacta serviciul competent menționat mai sus prin poștă, la telefon (+32 (0)2 542 65 11), prin fax (+32 (0)2 542 70 06) sau prin poșta electronică ([✉ aliments@just.fgov.be](mailto:aliments@just.fgov.be) sau [✉ alimentatie@just.fgov.be](mailto:alimentatie@just.fgov.be)).

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Solicitantul care își are reședința într-o altă țară decât Belgia trebuie să contacteze autoritatea centrală a țării sale responsabile de aplicarea convențiilor sau a regulamentului menționat mai sus. Acesta nu poate contacta în mod direct un organism sau o autoritate din Belgia.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Răspuns negativ (a se vedea mai sus).

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cazul în care autoritatea centrală primește o cerere, aceasta o transmite, dacă este cazul, după ce s-a asigurat cu privire la localizarea debitorului și/sau a bunurilor acestuia în Belgia, la Biroul de asistență juridică competent teritorial. În cazul unei cereri de obținere a alocației pentru întreținerea copiilor care a fost transmisă prin intermediul autorităților centrale, asistența juridică se acordă fără verificarea nivelului veniturilor beneficiarului. Aceasta acoperă onorariile unui avocat, precum și cheltuielile de procedură.

În celelalte cazuri, se cere solicitantului care dorește să beneficieze de asistența juridică să trimită autorității centrale o cerere în acest sens, în temeiul Directivei 2002/8/CE.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală are, în primul rând, un rol informativ în ceea ce privește funcționarea regulamentului, atât în propriul sistem, cât și în statul solicitat. Autoritatea centrală dispune de mijloace care permit, în mod direct sau indirect, localizarea debitorului sau a creditorului, precum și obținerea informațiilor relevante privind veniturile și/sau bunurile debitorului sau ale creditorului.

Se urmărește găsirea unei soluții amiabile în paralel cu procedurile judiciare în cursul schimbului de observații prezentate de ambele părți și, în special, în ceea ce privește partea solicitată, în timpul audierilor de către autoritățile judiciare. În cazul în care este necesar, autoritatea centrală asigură monitorizarea pentru a facilita punerea în aplicare continuă a hotărârilor în materie de întreținere.

Autoritatea centrală poate contribui la obținerea de probe cu înscrisuri sau de altă natură, precum și la notificarea sau comunicarea actelor, furnizând informații privind legislația națională aplicabilă, precum și modalitățile de aplicare a diverselor instrumente internaționale în vigoare.

Măsurile necesare și provizorii menite să garanteze soluționarea unei cereri de întreținere în curs pot fi luate în cadrul mandatului acordat de autoritatea centrală reprezentantului solicitantului în fața instanțelor belgiene.

În cazul în care este necesar, autoritatea centrală poate furniza informații părții solicitante privind procedurile care trebuie urmate în vederea stabilirii filiației unui copil în raport cu tatăl presupus.

Această pagină face parte din portalul [✉ Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [✉ feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 17/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Bulgaria

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Obligația de întreținere reprezintă obligația unui membru al unei familii de a-i furniza mijloacele de subzistență unui al membru al familiei. Aceasta este o obligație legală, adică se aplică în general în temeiul legislației în vigoare, cu condiția îndeplinirii anumitor criterii, mai degrabă decât prin comun acord între părți. Obligația este personală și se termină odată cu decesul persoanei îndreptățite să o solicite.

O persoană are dreptul la întreținere numai dacă se află în incapacitate de muncă și nu dispune de mijloacele necesare pentru a se întreține.

Întreținerea poate fi solicitată de către persoana îndreptățită să o primească din partea următoarelor persoane, în următoarea ordine: soțul/soția sau fostul soț/fosta soție; copiii; părinții; nepoții și strănepoții; frații și surorile; bunicii și rudele pe linie ascendentă cu un grad mai mare. În cazul în care prima persoană din această enumerare se află în incapacitate de a asigura întreținerea, aceasta trebuie plătită de următoarele persoane în linie.

În cazul în care o persoană este obligată să întrețină o serie de alte persoane, întreținerea se plătește în următoarea ordine (cu excluderea celor dinspre sfârșitul listei): copiii, soțul/soția sau fostul soț/fosta soție, părinții, nepoții și strănepoții, frații și surorile, bunicii și rudele pe linie ascendentă.

În caz de divorț, numai soțul care nu se face vinovat de desfacerea căsătoriei are dreptul la întreținere.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții trebuie să plătească întreținere pentru copiii minori cu vârsta sub 18 de ani, indiferent dacă aceștia sunt capabili să lucreze sau dacă dispun sau nu de mijloacele necesare pentru a se întreține prin resurse proprii. În cazul copiilor majori, părinții trebuie să plătească întreținere în situația în care copiii nu sunt în măsură să se întrețină singuri din propriul venit sau din bunurile proprii atunci când sunt înmatriculați într-un sistem de învățământ secundar (până la vârsta de 20 ani) sau la un colegiu de formare ori universitate (până la 25 de ani), pe durata prevăzută a studiilor, dar numai dacă plata întreținerii nu presupune dificultăți deosebite pentru părinți.

Un adult nu are dreptul la întreținere decât dacă nu este în măsură să muncească și dacă nu se poate întreține prin resurse proprii.

Întreținerea pentru un fost soț/o fostă soție se plătește timp de maximum trei ani de la încetarea căsătoriei, cu excepția cazului în care părțile convin asupra unei perioade mai îndelungate, și se încheie dacă soțul care primește întreținere se recăsătorește. Tribunalul poate prelungi acest termen dacă beneficiarul întreținerii se găsește într-o situație deosebit de dificilă și dacă debitorul se poate achita de obligațiile sale fără dificultăți deosebite.

Orice persoană poate solicita întreținere nu doar pentru viitor, ci și retroactiv, pentru o perioadă de maximum un an înainte de introducerea cererii.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Creanțele de întreținere sunt depuse pe lângă o instanță, indiferent de natura lor, de cuantumul lor, de calitatea persoanelor care solicită întreținerea și de persoanele de la care se solicită întreținerea. Instanța competentă este judecătoria (*rayonen sad*). Competența teritorială îi revine instanței de la locul de reședință al reclamantului sau al pârâtului; reclamantul poate alege instanța pe care o preferă. Procedura este reglementată de codul de procedură civilă. O cerere individuală de întreținere este examinată prin procedura accelerată, cu alte cuvinte în cel mai scurt termen.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În cazul minorilor, creanțele de întreținere sunt depuse de către un părinte cu drepturi părintești sau de un tutore.

În cazul minorilor cu vârsta între 14 și 18 ani, creanțele de întreținere sunt depuse de către minorul însuși, cu știința și consimțământul părintelui cu drepturi părintești sau ale tutorelui.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Jurisdicția având competență internațională este determinată în conformitate cu dispozițiile codului de drept internațional privat, ale tratatelor internaționale bilaterale sau ale regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, în cazurile în care acesta este aplicabil.

În conformitate cu codul de drept internațional privat, în cazul în care se depune o creanță de întreținere într-o cauză matrimonială, cu alte cuvinte în calitate de parte la cererea de divorț, instanțele din Bulgaria sunt competente în materie de creanțe de întreținere și solicitări matrimoniale dacă unul dintre soți este cetățean bulgar sau își are reședința obișnuită în Bulgaria. Cazurile legate de acordarea unei întrețineri fostului soț/fostei soții sunt tratate de instanța competentă în materie de divorț. Instanțele bulgare sunt competente în cauzele referitoare la întreținere în cazul în care pârâtul își are reședința obișnuită în Republica Bulgaria și în cazul în care petiționarul sau solicitantul este cetățean bulgar sau își are reședința obișnuită în Republica Bulgaria.

În cazurile de mai sus, se aplică legislația bulgară, în condițiile indicate în răspunsurile la întrebările 18, 19 și 20 de mai jos.

În cazul în care este stabilită competența a instanțelor din Bulgaria, instanța competentă este tribunalul districtual (*rayonen sad*). Competența teritorială îi revine instanței de la locul de reședință al reclamantului sau al pârâtului; reclamantul poate alege instanța pe care o preferă.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Creanțele de întreținere sunt depuse pe lângă o instanță, indiferent de natura lor, de cuantumul lor, de calitatea persoanelor care solicită întreținerea și de persoanele de la care se solicită întreținerea. Recurgerea la serviciile unui avocat nu este obligatorie.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Reclamanții în cazurile legate de întreținere sunt scutiți de la plata taxelor către stat. Atunci când dă curs unei creanțe de întreținere, instanța dispune părâtului să plătească taxele către stat și costurile suportate de reclamant în cadrul procedurilor.

Taxele către stat nu sunt datorate decât în cauzele în care solicitantul este debitorul întreținerii, iar cererea acestuia are drept obiect o reducere a cuantumului creanței de întreținere.

Reprezentarea legală nu este necesară în cazurile în materie de întreținere.

Părțile la proces pot obține asistență judiciară în condițiile obișnuite pentru acordarea acesteia, prevăzute în legea privind asistența judiciară.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Valoarea întreținerii este determinată în funcție de nevoile persoanei care are dreptul la întreținere și de posibilitățile persoanei care trebuie să plătească întreținerea. Valoarea minimă a întreținerii datorate de un părinte minorilor este echivalentă cu un sfert din salariul minim stabilit de Consiliul de Miniștri. (În 2019, cuantumul minim al întreținerii pentru un minor este de 140 BGN.) Valoarea întreținerii este stabilită de instanță în funcție de nevoile copiilor și de mijloacele părintelui.

Instanța poate, la solicitarea părintelui, să stabilească un cuantum al întreținerii superior celui prevăzut, pentru a acoperi nevoi excepționale ale copilului, aceasta fiind plafonată la nivelul care îi permite părintelui să se achite de această obligație fără dificultăți deosebite. La cererea părții, obligația de întreținere poate fi modificată sau revocată în cazul în care intervine o schimbare a împrejurărilor. Modificarea poate avea loc inclusiv pe cale judiciară.

Întreținerea este plătită lunar. Întârzierile de plată fac obiectul dobânzilor legale.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Întreținerea este plătită direct persoanei care are dreptul la aceasta. În cazul minorilor cu vârsta între 14 și 18 ani, întreținerea le este plătită acestora personal, dar cu știința și aprobarea părintelui cu drepturi părintești.

Întreținerea pentru minorii cu vârsta sub 14 ani este plătită prin intermediul părintelui cu drepturi părintești sau al tutorelui, după caz.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Întreținerea este plătită lunar. Întârzierile de plată fac obiectul dobânzilor legale.

Hotărârile curții care au intrat în vigoare fac obiectul executării în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în Codul de procedură civilă.

Neplata întreținerii reprezintă, de asemenea, un element constitutiv al unei infracțiuni în cazurile prevăzute la articolul 183 din codul penal.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Executarea silită se realizează de către un executor judecătoresc de stat sau privat desemnat de creditorul obligației de întreținere.

Executorii judecătorești de stat lucrează pentru serviciul public de aplicare a legii din cadrul unei judecătării (*rayonen sad*), iar zona lor de activitate coincide cu competența teritorială a curții.

Executorii judecătorești privați operează în competența tribunalului regional relevant (*okrazhen sad*).

În temeiul articolului 149 din Codul familiei, pensia de întreținere poate fi solicitată retroactiv pentru o perioadă de maxim un an înainte de depunerea cererii.

Odată ce a fost acordată, iar cuantumul acesteia a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească, obligația de întreținere se stinge în conformitate cu normele generale privind termenul de prescripție — articolul 110 — articolele 110-120 din legea privind obligațiile și contractele.

A se vedea rubrica privind executarea hotărârilor judecătorești.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Legea privind protecția copilului prevede o serie de măsuri de protecție, inclusiv informarea copiilor și a părinților cu privire la drepturile și obligațiile lor și furnizarea de asistență judiciară de către stat. În temeiul articolului 15 din Legea privind protecția copilului, copiii au dreptul la asistență judiciară și căi de atac în toate procedurile care le afectează drepturile sau interesele. Asistența judiciară este acordată de Biroul național de asistență judiciară.

Legea privind baroul prevede în mod expres că un avocat bulgar sau din UE poate oferi ajutor și asistență judiciară gratuite persoanelor care au dreptul la întreținere. Într-o astfel de situație, în cazul în care partea adversă este obligată la plata cheltuielilor de judecată în cadrul procedurilor, avocatul, bulgar sau din UE, are dreptul la un onorariu, care este stabilit de curte.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

În cazul în care se stabilește, în cadrul procedurii de executare, că debitorul nu are venituri sau resurse proprii, întreținerea dispusă este plătită de către stat în numele acestuia, în condițiile și în conformitate cu modalitățile prevăzute de un ordin al Consiliului de Miniștri. În acest caz, valoarea pensiei de întreținere plătită de stat este stabilită în hotărâre, dar nu poate depăși suma maximă stabilită anual prin Legea privind bugetul de stat al Republicii Bulgaria.

În cadrul procedurii de asistență socială, statul are grijă de persoanele aflate în dificultate în cazul în care nimeni nu este obligat la plata întreținerii în temeiul legii sau nimeni nu este în măsură să asigure întreținerea.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da, în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. Republica Bulgaria este, de asemenea, semnatară a unui număr de tratate în materie de asistență judiciară reciprocă încheiate cu mai multe țări, inclusiv cu țări care nu sunt state membre ale UE. Ministerul Justiției este autoritatea centrală în temeiul acestor tratate și în această calitate oferă asistență cu privire la cererile din partea cetățenilor.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Ministerul Justiției este autoritatea centrală și poate fi contactat la următoarea adresă:

Ministerul Justiției

str. Slavianska nr. 1

1040 Sofia

Bulgaria

tel. (+359 2) 92 37 555

fax (+359 2) 987 0098

Persoană de contact:

E_Gyurova@justice.government.bg

M_Parvanova@justice.government.bg

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Da, în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. În cazul în care solicitantul este într-o țară cu care Republica Bulgaria a încheiat un tratat de asistență judiciară reciprocă, solicitantul poate solicita asistență Ministerului Justiției ca autoritate centrală în temeiul tratatului menționat.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

În conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere sau cu procedura prevăzută în tratatul relevant în materie de asistență judiciară reciprocă.

A se vedea mai sus pentru detaliile de contact ale Ministerului Justiției ca autoritate centrală.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da, Republica Bulgaria este obligată să respecte Protocolul de la Haga din 2007.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

A se vedea răspunsul de mai sus.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Normele aplicabile sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, precum și în articolele de la articolul 627 literele (a)-(c) din Codul de procedură civilă (în vigoare de la 18 iunie 2011).

Atunci când o hotărâre este pronunțată într-un stat membru care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, cererea de executare a deciziei pe baza documentelor menționate la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului este înaintată instanței locale a debitorului, la adresa permanentă sau la locul de executare a obligației. Un refuz sau o suspendare a executării în sensul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului este hotărât de către instanța locală.

O cerere de a declara forța executorie a hotărârii sau a altui act pronunțat într-un stat membru al Uniunii Europene care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007 este înaintată instanței locale a debitorului, la adresa permanentă sau la locul de executare a obligației. Nu este prezentată o copie a cererii pentru notificarea debitorului. Curtea examinează cererea cu ușile închise. În decizia de acceptare a cererii, instanța stabilește un termen pentru introducerea unui recurs în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului. Hotărârea de a da curs solicitării nu este executorie cu titlu provizoriu. În decizia de acceptare a cererii, curtea emite, de asemenea, o decizie privind măsurile provizorii și asigurătorii solicitate. Hotărârea are autoritate de lucru judecat în cadrul unei acțiuni de recurs. Hotărârea face obiectul unui recurs pe motive de drept sau de fapt în fața Curții de Apel din Sofia în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute la articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului. Decizia Curții de Apel din Sofia face obiectul unui recurs pe motive de drept exclusiv de către Curtea Supremă de Casație.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Au fost efectuate modificări în ceea ce privește dimensiunea și structura personalului Direcției juridice internaționale de protecție a copiilor și de adopție a copiilor străini, ale cărei sarcini includ desfășurarea activităților atribuite Ministerului Justiției ca autoritate centrală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. Direcției i s-au conferit prerogative pentru a interacționa cu Direcția generală de înregistrare civilă și de servicii administrative din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Lucrărilor Publice, cu Agenția Națională de Administrare Fiscală și Biroul național de asistență judiciară atunci când prelucrează cererile din partea statelor membre ale UE referitoare la obligațiile de întreținere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 17/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Republica Cehă

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Conceptul de „întreținere” se referă la suma pe care o persoană o oferă unei alte persoane pentru a îndeplini toate nevoile legitime ale acesteia. O condiție esențială pentru crearea și durata obligațiilor de întreținere prevăzute în Codul civil este existența unei legături de familie sau a unei relații similare, și anume între soț și soție, între foștii soți, între rude în linie ascendentă și descendentă sau între parteneri înregistrați sau foști parteneri înregistrați de același sex.

Codul civil precizează grupurile de persoane care au obligația de a furniza întreținere și care pot beneficia de întreținere, după cum urmează:

obligația de întreținere între soți: această obligație apare odată cu celebrarea căsătoriei și încetează atunci când căsătoria este desfăcută. Soții au o obligație de întreținere la un nivel care asigură același grad de bunăstare materială și culturală, fapt care rezultă din statutul egal al femeii și bărbatului într-o căsătorie. Obligația de întreținere între soți este secundară în raport cu obligația de întreținere între părinți și copii.

obligația de întreținere între soți divorțați: aceasta este instituită în cazul în care unul dintre soții divorțați este incapabil să se întrețină, incapacitatea sa fiind legată, la origine, de căsătorie, și în cazul în care obligația în cauză poate fi impusă în mod legitim fostului soț/fostei soții, în special având în vedere vârsta

sau starea de sănătate a soțului/soției divorțat(e) la momentul divorțului sau la încetarea îngrijirii unui copil comun al ambilor soți. Obligația încetează atunci când soțul (soția) care beneficiază de întreținere se căsătorește sau la expirarea perioadei prevăzute pentru plata întreținerii către soțul (soția) divorțat(ă) (maxim 3 ani).

obligația de întreținere între părinți și copii: aceasta apare la nașterea copilului și se încheie în momentul în care copilul este în măsură să se întrețină singur sau în momentul în care obligația de întreținere este transferată unei alte persoane (de exemplu, prin căsătorie sau prin negarea paternității). Valoarea indemnizației de întreținere este stabilită astfel încât să se garanteze că nivelul de trai al copilului este, în esență, identic cu cel al părinților. De asemenea, un copil are obligația de a-și întreține părinții în mod echitabil, în funcție de mijloacele de care dispune, dar nivelul de trai al părinților nu trebuie să fie identic cu cel al copilului.

obligația de întreținere între rudele în linie ascendentă și descendentă: aceasta apare între ascendenți și descendenți. Obligația de întreținere a părinților față de copii precede obligația de întreținere a bunicii și a altor rude în linie ascendentă față de copii. Rudele mai îndepărtate au o obligație de întreținere în cazul în care aceasta nu poate fi îndeplinită de rude mai apropiate.

indemnizația de sprijin acordată unei mame singure pentru întreținere și alte cheltuieli: aceasta se acordă dacă mama copilului nu este căsătorită cu tatăl copilului. În acest caz, tatăl are obligația de a plăti o indemnizație de întreținere pentru o perioadă de doi ani de la nașterea copilului și de a contribui în mod corespunzător la costurile legate de sarcină și naștere.

Obligația de întreținere este reglementată, de asemenea, prin Legea privind parteneriatul înregistrat. Aceasta prevede:

o obligație de întreținere reciprocă între parteneri: domeniul de aplicare a obligației de întreținere este stabilit astfel încât să asigure un nivel de trai material și cultural identic, în principiu, pentru ambii parteneri;

o obligație de întreținere după încetarea coabitării partenerilor: un fost partener care nu este în măsură să se întrețină poate solicita celui alt fost partener să-i acorde o indemnizație de sprijin rezonabilă, proporțională cu competențele și situația financiară a acestuia. În cazul în care unul dintre foștii parteneri, care nu a contribuit la destrămarea definitivă a parteneriatului, suferă prejudicii grave prin încetarea parteneriatului, se poate impune celui alt fost partener o obligație de întreținere, pentru o perioadă de până la trei ani, la același nivel cu obligația de întreținere existentă în cazul în care parteneriatul nu ar fi încetat. Obligația de întreținere, în temeiul căreia o persoană trebuie să ofere sprijin unei alte persoane, este prevăzută prin lege și nu poate fi transferată, substituită sau îndeplinită în avans.

Una dintre condițiile necesare pentru instituirea unei obligații de întreținere, care se aplică în toate cazurile în care obligația de întreținere este îndeplinită, este conformitatea cu moralitatea publică.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Indemnizația de întreținere poate fi acordată în cazul în care beneficiarul nu este, în mod realist, în măsură să se întrețină. Capacitatea unei persoane de a se întreține este interpretată în mod tradițional ca fiind exclusiv capacitatea acelei persoane de a-și satisface în mod corespunzător toate nevoile (materiale, culturale etc.). În cazul în care un copil nu este în măsură să se întrețină și este dependent de sprijinul plătitorului de întreținere, obligația de întreținere nu expiră chiar dacă acesta devine major (de exemplu, în cazul în care copilul își continuă studiile) și, în cazuri excepționale, obligația de întreținere poate continua pe toată durata vieții copilului și a părinților (de exemplu, în cazul în care un copil suferă de un handicap permanent și nu va fi niciodată în măsură să se întrețină). În schimb, obligația de întreținere poate expira chiar și înainte de vârsta majoratului, în cazul în care copilul devine capabil să se întrețină înainte de a împlini această vârstă. Prin urmare, nu există nicio limită de vârstă precisă.

Împlinirea vârstei majoratului este importantă în ceea ce privește procedura (de exemplu, o instanță se poate pronunța cu privire la obligația de întreținere pentru un copil minor chiar și fără o cerere, însă poate institui o obligație de întreținere pentru copiii majori numai în baza unei cereri).

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Numai o instanță se poate pronunța cu privire la întreținere, în baza unei cereri, însă o instanță poate institui o obligație de întreținere pentru un copil minor chiar și fără să existe o cerere.

Pe lângă informații generale, cererea trebuie să conțină numele, prenumele și adresa părților, descrierea faptelor esențiale, lista probelor prezentate de reclamant și să indice clar ceea ce solicită reclamantul.

Cererea trebuie să fie depusă la instanța care deține competența teritorială. A se vedea întrebarea nr. 5.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Părintele căruia i s-a încredințat copilul are dreptul de a solicita, în numele copilului, o indemnizație de întreținere de la celălalt părinte. Acesta poate, de asemenea, să acționeze în numele copilului, în calitate de tutore sau curator. În cazul a dobândit deplina capacitate juridică, copilul trebuie să depună în nume propriu cererea de întreținere adresată debitorului.

Nu se poate depune cerere în numele unei rude, cu excepția cazurilor în care persoana respectivă nu are capacitate juridică deplină și instanța numește un tutore dintre rudele sale.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Competența (autoritatea) internațională în procedurile în materie de obligații de întreținere se stabilește în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (denumit în continuare „Regulamentul privind obligațiile de întreținere”): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1409302593149&uri=CELEX:02009R0004-20130701>. Regulamentul nu aduce atingere punerii în aplicare a tratatelor internaționale la care Republica Cehă este parte și care se referă la chestiuni reglementate de Regulamentul privind obligațiile de întreținere. Cu toate acestea, tratatele respective se aplică numai relațiilor cu țările care nu sunt membre ale UE [este vorba, în special, despre tratatele bilaterale privind asistența juridică, încheiate cu state care nu sunt membre ale Uniunii, sau de Convenția internațională privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Lugano, 30.10.2007) în ceea ce privește Norvegia, Elveția și Islanda]; în relațiile dintre statele membre ale Uniunii, Regulamentul privind obligațiile de întreținere are întâietate față de tratatele internaționale.

În Republica Cehă, instanțele teritoriale se pronunță în primă instanță cu privire la obligațiile de întreținere. Competența este stabilită, în principal, în conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere, care are întâietate față de legislația cehă. În conformitate cu articolul 3 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, reclamantul are posibilitatea să sesizeze instanța

a) de la domiciliul stabil al pârâtului, sau

b) de la domiciliul stabil al creditorului.

În caz contrar, în conformitate cu articolul 3 literele (c) și (d) din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, în Republica Cehă, acțiunea poate fi prezentată instanței care are competența de a examina acțiuni de stabilire a paternității sau instanței care are competența de a soluționa cauze privind răspunderea părintească, cu excepția cazului în care competența judiciară se întemeiază exclusiv pe naționalitatea uneia dintre părți.

În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, competența poate fi stabilită, de asemenea, pe baza înfățișării pârâtului într-o anumită instanță, cu condiția ca, ulterior, pârâtul să nu conteste competența instanței prin primul său act juridic ulterior.

Normele juridice cehe de stabilire a competenței, care se aplică numai în cazurile în care competența judiciară nu se stabilește în temeiul Regulamentului privind obligațiile de întreținere [de exemplu, în cazul în care competența internațională a instanței cehe se întemeiază pe articolele 6 și 7 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere (competența subsidiară, *forum necessitatis*) sau pe un tratat internațional încheiat cu un stat care nu este membru al UE], sunt următoarele: pentru acțiunile privind obligația de întreținere pentru un minor, competența aparține instanței generale a minorului, și anume instanța în a cărei rază teritorială domiciliază minorul, în conformitate cu un acord încheiat între părinți, cu o hotărâre a instanței sau cu alte fapte hotărâtoare. În alte cazuri, instanța competentă este instanța generală a pârâtului. Instanța generală a unei persoane fizice este instanța teritorială competentă la domiciliul acesteia, iar în cazul în care persoana fizică respectivă nu are domiciliu stabil, instanța în a cărei rază teritorială locuiește temporar aceasta. Domiciliul reprezintă locul în care persoana locuiește și intenționează să rămână definitiv (este posibil, de asemenea, să existe mai multe astfel de locuri, caz în care instanța generală este reprezentată de oricare dintre instanțele respective). În cazul în care pârâtul, care este cetățean al Republicii Cehe, nu dispune de o instanță generală sau nu dispune de o astfel de instanță în Republica Cehă, instanța competentă este cea în a cărei rază teritorială pârâtul a avut ultimul domiciliu cunoscut în Republica Cehă. Atunci când o persoană nu are o altă instanță competentă în Republica Cehă, se pot utiliza drepturile sale de proprietate pentru a stabili ca instanță competentă pe cea în a cărei rază teritorială se găsesc bunuri deținute de persoana respectivă.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Legea nu prevede că reclamantul trebuie să fie reprezentat. Cu toate acestea, reclamantul poate decide să fie reprezentat în instanță în baza unei împuterniciri acordate unui reprezentant ales de aceasta, de exemplu un avocat.

O persoană fizică care nu se poate înfățișa în mod independent în instanță trebuie să fie reprezentată de către un reprezentant legal sau un tutore. În cazul unui copil minor, reprezentanții legali sunt părinții acestuia.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Acțiunile în instanță privind aspecte legate de obligațiile de întreținere reciprocă între părinți și copii sunt scutite integral de taxe judiciare. În alte proceduri de stabilire a indemnizației de întreținere, inclusiv privind majorarea acesteia, reclamantul este scutit de la plata taxelor judiciare. Scutirea se aplică, de asemenea, în procedurile de executare judiciară sau de executare silită.

În cazul în care reclamantul este reprezentat de un avocat, acesta trebuie – cu excepția cazului în care se convine altfel – să plătească onorariul avocatului în conformitate cu tariful perceput de acesta (care poate fi descărcat în limba engleză de pe site-ul Asociației Baroului Ceh: <http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=2239>). Dacă acest lucru este justificat de situația socială și financiară a reclamantului și cu condiția ca acțiunea să nu fie arbitrară și să nu constituie o aplicare a drepturilor vădit fără șanse de succes sau o obstrucționare a drepturilor, instanța poate numi un reprezentant cu titlu gratuit sau cu onorariu redus, în cazul în care această măsură este absolut necesară pentru protejarea intereselor reclamantului; în anumite condiții, se va numi un avocat ca reprezentant.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Indemnizația de întreținere se plătește, în general, în numerar – în tranșe lunare, la intervale regulate, întotdeauna cu o lună în avans (cu excepția cazului în care instanța decide altfel sau creditorul stabilește condiții diferite de comun acord cu părintele debitor), deși aceasta poate fi furnizată, de asemenea, într-o altă formă, de exemplu prin asigurarea unei locuințe, prin plată în natură etc.

Pe lângă faptul că prevede condiții obligatorii pentru părintele debitor, obligația de întreținere pentru un copil stabilește, de asemenea, relațiile de proprietate și nevoile rezonabile ale copilului, care depind, în primul rând, de vârsta și de starea sa de sănătate. Se ține seama, de asemenea, de modul în care copilul se pregătește pentru viitoarea sa carieră, de activitățile extrașcolare, activitățile din timpul liber etc. Cu toate acestea, principiul este că nivelul de trai al copilului ar trebui să fie identic cu cel al părinților. În cazul în care situația financiară a persoanei debitoare permite acest lucru, economisirea unor sume de bani poate fi considerată, de asemenea, o nevoie rezonabilă a copilului. Atunci când se stabilește întinderea obligațiilor de întreținere ale părinților, se iau în considerare, de asemenea, părintele care asigură îngrijirea copilului și măsura în care se oferă îngrijirea respectivă.

În ceea ce privește obligația de întreținere între soți, se stabilește o sumă care asigură același nivel de trai material și cultural pentru ambele părți, fapt care decurge din statutul egal al bărbatului și al femeii în căsătorie.

Obligația de întreținere între soți divorțați este instituită în cazul în care unul dintre foștii soți este incapabil să se întrețină și această incapacitate rezultă din căsătorie sau are legătură cu aceasta și în cazul în care obligația poate fi impusă în mod legitim fostului soț (fostei soții), în special având în vedere vârsta sau starea de sănătate a soțului divorțat (soției divorțate) la momentul divorțului sau la încetarea îngrijirii unui copil comun al soților divorțați. Indemnizația de întreținere se stabilește într-un cuantum rezonabil. Atunci când se decide cuantumul, se ține seama de durata căsătoriei înainte de divorț, precum și de alte cerințe impuse prin lege.

Indemnizația de întreținere pentru o mamă însărcinată se stabilește astfel încât să acopere cheltuielile legate de sarcină și de naștere într-o proporție rezonabilă.

Instanța instituie obligația de întreținere pentru un parteneriat înregistrat în temeiul unei cereri, luând în considerare cerințele pentru îngrijirea gospodăriei comune. Valoarea indemnizației de întreținere se stabilește astfel încât să se asigure, în esență, același nivel de trai material și cultural pentru ambii parteneri.

Obligația de întreținere în caz de încetare a coabitării partenerilor de același sex poate fi instituită în temeiul cererii unui fost partener care nu este capabil să se întrețină. Acesta poate solicita fostului partener să plătească o indemnizație de întreținere rezonabilă, în funcție de competențele, posibilitățile și bunurile deținute de acesta din urmă. În cazul în care nu ajung la un acord, instanța stabilește obligația de întreținere în temeiul unei cereri depuse de unul dintre foștii parteneri. În cazul în care unul dintre foștii parteneri, care nu a contribuit la destrămarea definitivă a parteneriatului, suferă prejudicii grave prin încetarea parteneriatului, instanța poate impune celui alt fost partener o obligație de întreținere, pentru o perioadă de până la trei ani de la încetarea coabitării, la același nivel cu obligația de întreținere existentă în cazul în care parteneriatul nu ar fi încetat.

Legislația cehă nu recunoaște așa-numita întreținere obiectivă bazată pe tabele, procentaje etc., nici nu impune limite minime sau maxime ale obligației de întreținere. La pronunțarea hotărârii, instanța ține seama de particularitățile fiecărei cauze în parte, cum ar fi posibilitatea mai multor obligații de întreținere, costuri sporite pentru un copil cu handicap etc. Ministerul Justiției a elaborat numai un tabel cu sume recomandate: <http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?o=23&j=33&k=6223&d=315516>.

Hotărârile judecătorești în materie de întreținere se pronunță sub rezerva modificării situației existente. Prin urmare, hotărârile pot fi modificate în cazul în care situația creditorului sau a părții debitoare se schimbă în mod semnificativ.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Indemnizația de întreținere se plătește în tranșe lunare recurente, la intervale regulate, întotdeauna cu o lună în avans, cu excepția cazului în care instanța decide altfel sau plătitorul indemnizației stabilește condiții diferite de comun acord cu creditorul. În cazuri excepționale (de exemplu, atunci când părintele

plătitor are numai venituri sezoniere, este implicat într-o activitate cu grad ridicat de risc etc.), instanța poate dispune depunerea unei sume de bani (depozit) cu scopul de a acoperi viitoarele indemnizații de întreținere. Ulterior, instanța ia măsuri suplimentare pentru a asigura efectuarea de plăți individuale echivalente cu valoarea indemnizației de întreținere lunare din suma respectivă către copil. Întreținerea trebuie să fie vărsată fie creditorului, fie persoanei care are în îngrijire creditorul.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În temeiul legislației cehă, se poate înainta instanței competente o cerere de executare judiciară sau se poate prezenta executorului judecătoresc o propunere de executare silită. În general, procedura de executare judiciară sau de executare silită (inclusiv informații privind datele care trebuie menționate în cerere) este prezentată în documentul informativ intitulat „Proceduri de executare a hotărârilor judecătorești”. În continuare se prezintă unele detalii specifice referitoare la recuperarea creanțelor privind întreținerea.

Executarea judiciară

Instanța generală a unui copil minor (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 5 pentru definiția instanței generale a unui copil minor) are competența de a emite și a executa o hotărâre privind obligația de întreținere pentru un copil minor. Instanța generală a părții debitoare (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 5 pentru definiția instanței generale a părții debitoare) are competența de a decide cu privire la alte tipuri de obligații de întreținere, inclusiv întreținerea pentru copiii majori.

În ceea ce privește executarea obligației de întreținere pentru un copil minor, la cererea uneia dintre părți, instanța oferă asistență pentru identificarea domiciliului părții debitoare. Instanța poate să ofere, de asemenea, asistență suplimentară creditorului înainte de a dispune executarea deciziei – de exemplu, solicitând persoanei debitoare să furnizeze informații cu privire la următoarele aspecte: dacă primește salarii sau orice venituri regulate și care este sursa veniturilor, care este banca sau instituția de credit la care are deschise conturi și care sunt numerele de cont; instanța poate cere, de asemenea, persoanei în cauză să-și declare bunurile. Instanța poate să ofere o astfel de asistență, de asemenea, pentru alte tipuri de obligații de întreținere decât întreținerea pentru un copil minor.

Procedura de executare silită

Se poate prezenta o cerere de începere a procedurii de executare silită oricărui executor judecătoresc ceh. O listă a executorilor judecătorești este disponibilă pe site-ul internet al Camerei executorilor judecătorești din Republica Cehă: <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru>. În cazul în care se execută obligația de întreținere pentru un copil minor, executorul judecătoresc nu are dreptul să solicite creditorului să plătească un avans rezonabil din costul executării. Una dintre metodele de executare silită care pot fi aplicate în cazurile vizând recuperarea indemnizației de întreținere pentru un copil minor este suspendarea permisului de conducere al părții debitoare.

În cazul în care obligația de întreținere nu a fost îndeplinită, pe lângă metodele de executare a obligației de întreținere menționate anterior, se poate depune, de asemenea, o plângere penală pentru suspiciunea săvârșirii infracțiunii de neplată a indemnizației de întreținere obligatorii. În cazul infracțiunii de neplată a indemnizației de întreținere obligatorii, Codul penal prevede că o persoană săvârșește o infracțiune dacă nu își îndeplinește, în mod intenționat sau din neglijență, obligația legală de a întreține sau de a îngriji o altă persoană, pentru o perioadă mai mare de patru luni. Într-o astfel de situație, se poate depune o plângere penală la orice secție de poliție.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În documentul informativ intitulat „Proceduri de executare a hotărârilor judecătorești” se regăsesc informații generale privind executarea judiciară sau executarea silită (inclusiv informații privind bunurile care pot face obiectul executării judiciare sau executării silite și privind măsurile corective disponibile). Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care drepturile nu se exercită în cadrul termenului de prescripție, acestea se vor prescrie și debitorul nu va mai fi obligat să efectueze plata. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul a efectuat plata după expirarea termenului de prescripție, acesta nu poate solicita rambursarea sumelor plătite. Dreptul la întreținere nu se prescrie, însă dreptul la executarea recurentă a drepturilor poate face obiectul unui termen de prescripție. Durata termenului de prescripție este stabilită, în general, la trei ani. Cu toate acestea, dacă drepturile au fost recunoscute printr-o hotărâre pronunțată de o autoritate publică (de exemplu, o instanță), acestea se prescriu după zece ani de la data la care hotărârea a devenit executorie. Dreptul la întreținere nu expiră după o anumită perioadă de timp.

Obligația de întreținere poate fi instituită numai de la data la care începe procedura judiciară. Cu toate acestea, obligația de întreținere pentru copii poate fi instituită, de asemenea, pentru o perioadă maximă de trei ani anterioară acestei date. Obligația de întreținere pentru o mamă necăsătorită și rambursarea costurilor legate de sarcină și de naștere pot fi acordate, de asemenea, retroactiv, dar nu la mai mult de doi ani după data nașterii.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Organismele de protecție socială și juridică a copiilor din cadrul autorităților locale de la nivel municipal cu competențe extinse au obligația să ofere asistență pentru depunerea de cereri privind obligația de întreținere și executarea acestei obligații în numele unui copil minor, inclusiv asistență pentru introducerea unei acțiuni în justiție.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Legea nu prevede o astfel de opțiune.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Un creditor poate depune o cerere de asistență pentru recuperarea plăților aferente obligației de întreținere la Oficiul pentru protecția juridică internațională a copiilor din Brno (<http://www.umpod.cz/>).

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Solicitantul poate contacta organizația utilizând datele de contact de mai jos:

Oficiul pentru protecția juridică internațională a copiilor

Šilingrovo náměstí 3/4

602 00 Brno

Republica Cehă

Tel.: + 420 542 215 522

Fax: +420 542 212 836

E-mail: podatelna@umpod.cz

Atunci când contactează Oficiul pentru prima oară, solicitantul trebuie să-și indice numele complet și datele de contact (numărul de telefon sau adresa de e-mail), precum și numele și data nașterii copilului la care se referă întrebarea sau cererea respectivă.

În cazul în care solicitantul cere asistență din partea Oficiului pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea din străinătate, acesta trebuie să depună la oficiu mai întâi o cerere scrisă informală de asistență pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea, împreună cu un chestionar completat, care pot fi descărcate în limba cehă pe site-ul internet al oficiului: <http://www.umpod.cz/vyzivne/postup-pri-vymahani-vyzivneho/>. Cererea ar trebui să cuprindă

informații de bază privind copilul și persoana debitoare, precum și faptele cele mai importante care explică motivul pentru care solicitantul dorește recuperarea creanțelor privind întreținerea. La cerere ar trebui să se anexeze copii ale oricăror documente relevante, în special hotărâri judecătorești de stabilire a unei obligații de întreținere. Ulterior oficiul analizează posibilitatea de a recupera sumele aferente obligației de întreținere în cazul respectiv și, dacă este necesar, transmite instrucțiuni detaliate cu privire la modul în care trebuie să se acționeze în continuare în situația respectivă.

În cazul în care oficiul solicită acest lucru, poate fi necesar să se furnizeze documentație suplimentară. În general, trebuie să se prezinte hotărârea judecătorească de stabilire a obligației de întreținere, împreună cu o traducere legalizată în limba statului din care se vor recupera creanțele de întreținere, inclusiv dispozițiile prin care hotărârea judecătorească devine definitivă și dispozițiile de executare. În cazul în care creanțele de întreținere urmează să fie recuperate dintr-un stat membru al Uniunii Europene, instanța pregătește un extras din hotărâre în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere. În general, se solicită, de asemenea, o împuternicire pentru autoritățile publice din străinătate, un certificat de studii pentru creditor, în cazul în care acesta depășește vârsta de 15 ani, sau un certificat de viață. Instanța teritorială de la domiciliul solicitantului ar trebui să îl sprijine să obțină o traducere a documentelor (în mod normal, instanța care a pronunțat hotărârea în primă instanță). Instanța fie înmânează documentele completate solicitantului, fie le trimite direct la oficiu. Oficiul examinează documentele primite și, dacă au fost îndeplinite toate cerințele, transmite o propunere instanței străine sau înaintează chestiunea autorității sau organizației străine competente în vederea parcurgerii unor proceduri suplimentare. Oficiul informează solicitantul cu regularitate cu privire la acțiunile sale, precum și la evoluția și rezultatul procedurilor.

În cazul în care creanțele de întreținere sunt recuperate, fie prin mijloace juridice, fie prin plăți voluntare ale persoanei debitoare în contul unui partener străin, plățile sunt trimise, în general, în contul oficiului o dată pe lună (din motive administrative, contabile și cantitative) prin intermediul unei plăți agregate prin transfer. Departamentul economic al oficiului trimite plățile către creditor în termen de o lună, astfel cum solicită creditorul. În cazul în care creditorul primește plăți directe din partea persoanei debitoare aflate în străinătate, acesta trebuie să informeze imediat oficiul cu privire la astfel de plăți. Creditorul trebuie, de asemenea, să informeze oficiul cu privire la orice schimbare care ar putea afecta procedurile (schimbare de adresă, schimbări în îngrijirea copilului, finalizarea studiilor de către copil etc.).

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

În cazul în care persoana care solicită indemnizația de întreținere locuiește în străinătate, aceasta trebuie să contacteze autoritatea competentă din țara respectivă, care va contacta Oficiul pentru protecția juridică internațională a copiilor (a se vedea mai jos datele de contact ale oficiului).

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

La primirea unei cereri dintr-o altă țară, Oficiul pentru protecția juridică internațională a copiilor ia următoarele măsuri:

analizează dacă cererea îndeplinește toate cerințele prevăzute în regulamentele UE și acordurile internaționale, sau solicită documente suplimentare; trimite o solicitare scrisă debitorului din Republica Cehă, prin care îi cere să plătească creanța de întreținere și indemnizațiile de întreținere periodice în mod voluntar;

în cazul în care debitorul nu dă curs cererii, oficiul examinează situația financiară a acestuia și depune o cerere de recunoaștere și executare a hotărârii la instanța competentă din Republica Cehă. Oficiul reprezintă solicitantul (creditorul care locuiește în străinătate) în cadrul procedurilor și ia toate măsurile necesare pentru obținerea plăților aferente întreținerii și pentru asigurarea transferului sumelor recuperate către cealaltă țară. Oficiul și autoritatea de transfer din străinătate se informează reciproc cu privire la măsurile luate, precum și cu privire la evoluția și rezultatul executării hotărârii în materie de întreținere.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Acțiunile în instanță privind obligațiile de întreținere reciproce între părinți și copii sunt scutite integral de taxe judiciare. În cadrul altor proceduri de stabilire a indemnizației de întreținere, inclusiv privind majorarea acesteia, reclamantul este scutit de la plata taxelor judiciare. Scutirea se aplică, de asemenea, în procedurile de executare judiciară sau de executare silită. Nu este necesar ca reclamantul să fie reprezentat de un avocat în cadrul procedurilor referitoare la o obligație de întreținere. Serviciile Oficiului pentru protecția juridică internațională a copiilor sunt gratuite. Oficiul reprezintă reclamantul (creditorul care locuiește în străinătate) în cadrul procedurilor judiciare, ia toate măsurile necesare pentru a asigura plata indemnizației de întreținere către reclamant și asigură transferul sumelor recuperate în străinătate.

Dacă acest lucru este justificat de situația socială și financiară a reclamantului și cu condiția ca acțiunea să nu fie arbitrară și să nu constituie o exercitare a drepturilor vădit fără șanse de succes sau o obstrucționare a drepturilor, instanța poate scuti parțial sau integral una dintre părți de la plata taxelor judiciare. În cazul în care a fost desemnat un reprezentant pentru o parte care a fost scutită de la plata taxelor judiciare, scutirea se aplică, de asemenea, în proporția în care a fost acordată, cheltuielilor în numerar ale reprezentantului și costului reprezentării. O parte care a fost scutită de la plata taxelor judiciare nu poate fi obligată să efectueze o plată ca depozit pentru acoperirea costurilor legate de obținerea de probe și nici să ramburseze statului costurile suportate (și anume pentru martori, experți, interpreți etc.). Costurile legate de faptul că una dintre părți se înfățișează în instanță vorbind în limba sa maternă sau comunică utilizând sisteme de comunicare pentru persoanele cu deficiențe de auz sau cu surdocecitate sunt suportate de stat și nu se pot solicita despăgubiri pentru astfel de costuri.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În conformitate cu Legea nr. 359/1999 din Culegerea privind protecția socială și juridică a copiilor, astfel cum a fost modificată, atunci când oferă protecție socială și juridică în legătură cu alte state, Oficiul pentru protecția juridică internațională a copiilor, care este organismul central pentru Republica Cehă, are următoarele atribuții:

§ îndeplinește sarcinile organismului public central, în conformitate cu Regulamentul privind obligația de întreținere;

§ joacă rolul de tutore al copilului;

§ solicită rapoarte cu privire la situația copiilor care sunt cetățeni ai Republicii Cehe, dar nu au domiciliul stabil pe teritoriul acesteia, de la organismele relevante și de la alte persoane fizice și juridice, la cererea părinților care locuiesc în Republica Cehă sau a autorităților din domeniul protecției sociale și juridice;

§ mijlocesc transmiterea de documente personale sau alte acte către alte state și transmit documente și alte acte din alte state;

§ cooperează cu autoritățile publice sau cu alte organizații similare oficiului dintr-un alt stat, în cazul în care acestea sunt autorizate în mod corespunzător să efectueze activități de protecție socială și juridică în țara lor, precum și cu alte autorități, entități și persoane juridice, atunci când este necesar;

§ contribuie la căutarea părinților unui copil, în cazul în care părintele (părinții) locuiește (locuiesc) în străinătate, precum și a membrilor de familie și a persoanelor cu obligație de întreținere, cercetează situația materială și financiară pentru a stabili indemnizația de întreținere, mijlocește prezentarea de

propuneri de executare a obligației de întreținere, și anume propuneri de reglementare a obligației de întreținere și creștere a copiilor și de stabilire a paternității;

Ș face demersuri pentru traducerea actelor necesare pentru exercitarea competenței în materie de protecție socială și juridică, în conformitate cu tratatele internaționale și cu regulamentele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

În scopul exercitării competenței oficiului, organismele relevante și alte persoane fizice și juridice trebuie să ofere oficiului orice asistență solicitată în domeniul său de acțiune; dispozițiile regulamentelor de punere în aplicare privind asistența obligatorie acordată de țările terțe se aplică în mod corespunzător. Oficiul beneficiază de asistență obligatorie în domeniul de acțiune prevăzut, de asemenea, din partea diferitelor instituții precum instanțele judecătorești, poliția Republicii Cehe, băncile, instituțiile de securitate socială, oficiile pentru ocuparea forței de muncă, operatorii de servicii poștale, furnizorii de servicii electronice, societățile de asigurare, Ministerul de Interne în ceea ce privește furnizarea de informații din dosarele rezidenților și ale cetățenilor străini etc.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 17/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Creanțe privind întreținerea - Germania

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Au obligația de a plăti întreținere:

- copiii părinților;
- părinții copiilor;
- soții unul față de celălalt;
- nepoții sau strănepoții bunicilor sau străbunicilor lor;
- bunicii sau străbunicii nepoților sau strănepoților lor;
- unul altuia părinții care nu sunt căsătorii unul cu altul, dacă au în îngrijire un copil;
- unul altuia partenerii dintr-un parteneriat înregistrat.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Nu există nicio limită de vârstă pentru întreținerea copiilor: întreținerea trebuie să fie plătită atât timp cât copilul depinde de aceasta, cu excepția cazului în care acest lucru se datorează unor greșeli din partea copilului. Cu toate acestea, după ce copiii și-au încheiat educația și formarea, aceștia trebuie, în general, să se întrețină singuri. În conformitate cu legislația germană în materie de pensii alimentare, minorii sunt privilegiați față de copiii majori, cu condiția ca aceștia din urmă să nu fie integrați în învățământul general. Cerințele impuse persoanei răspunzătoare pentru întreținerea unei persoane sunt mai stricte, și minorii au prioritate față de copii care au împlinit vârsta majoratului.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru ca o obligație de întreținere să fie recunoscută, partea îndreptățită trebuie să se adreseze unei instanțe, Biroului pentru bunăstarea tinerilor (*Jugendamt*) sau unui notar pentru a obține un titlu executoriu (*vollstreckungsfähiger Titel*) care permite recuperarea forțată a unei sume de bani. În cazul în care creanța este contestată, acest lucru trebuie să aibă loc în instanță. Cu toate acestea, obligația de a da curs unei cereri poate fi recunoscută în fața unui notar sau a Biroului pentru bunăstarea tinerilor. Domeniul de aplicare al autorității Biroului pentru bunăstarea tinerilor este mai limitat decât cel al notarului: biroul pentru bunăstarea tinerilor poate înregistra o obligație de întreținere a unui copil până la vârsta de 21 de ani sau o creanță introdusă de un părinte care rezultă în urma nașterii unui copil.

Litigiile privind creanțele de întreținere sunt cazuri reglementate de dreptul familiei și sunt soluționate de o instanță pentru cauze de familie (*Familiengericht*). Procedura este reglementată de Legea privind procedura în materie de familie și chestiuni necontencioase (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit – FamFG*) și de Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung – ZPO*).

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În conformitate cu articolul 1629 alineatul (1) din Codul civil (*Bürgerliches Gesetzbuch – BGB*), părinții reprezintă copilul în comun; un părinte poate să reprezinte copilul în mod independent dacă își exercită autoritatea părintească singur sau dacă este autorizat să ia o decizie singur în temeiul articolului 1628 din Codul civil. Părinții pot, așadar, invoca o creanță în numele copilului în calitate de reprezentanți legali ai copilului respectiv. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 1629 alineatul (2) prima teză din Codul civil, tatăl și mama nu sunt autorizați să reprezinte copilul, din cauza unui conflict de interese, ori de câte ori articolul 1795 din cod ar împiedica un tutore să reprezinte minorul. Printre altele, aceasta vizează litigiile dintre copil și soțul/soția părintelui. În acest caz, trebuie numit un „îngrijitor suplimentar” (*Ergänzungspfleger*) care să acționeze ca reprezentant al copilului și să susțină cererea în numele său.

Creanțele de întreținere constituie o excepție de la regula generală. Potrivit celei de a doua teze a articolului 1629 alineatul (2) din Codul civil, în cazul în care părinții au răspunderea părintească comună pentru un copil, părintele care are grijă de copil poate introduce o creanță de întreținere referitoare la copil împotriva celuilalt părinte. Articolul 1629 alineatul (3) din Codul civil modifică această dispoziție în cazurile în care părinții copilului sunt căsătorii unul cu altul, dar trăiesc separat sau dacă există proceduri matrimoniale pendinte între aceștia. În acest caz, un părinte este autorizat să își exercite creanțele de întreținere a copilului împotriva celuilalt părinte numai în nume propriu. Acest lucru este necesar pentru a se evita participarea unui copil ca parte la procedurile de divorț dintre părinți.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Instanțele competente în cazurile legate de obligația de întreținere sunt instanțele pentru cauze de familie (*Familiengerichte*), care sunt diviziuni ale instanțelor locale (*Amtsgerichte*). Instanța care are competență în locul respectiv se stabilește în conformitate cu articolul 232 din Legea privind procedura în materie de familie și chestiuni necontencioase.

Atât timp cât există proceduri matrimoniale pendinte, instanța competentă la nivel teritorial este, de regulă, instanța care este sau a fost Tribunalul de primă instanță în cadrul procedurii de divorț. În caz contrar, competența teritorială este, deseori, stabilită în funcție de locul obișnuit de reședință al pârâtului. O altă situație se aplică în cadrul procedurilor care se referă la obligații de întreținere față de un minor sau față de un copil tratat ca fiind minor. În speță, instanța competentă este cea de la locul de reședință obișnuit al copilului sau al unui părinte care este autorizat să acționeze în numele copilului. Totuși, aceasta nu se aplică în cazul în care copilul sau părintele are reședința obișnuită în afara Germaniei.

Un **copil** care dorește să introducă o creanță de întreținere împotriva ambilor părinți poate face acest lucru inclusiv în fața instanței care ar fi competentă să soluționeze o cererea împotriva unuia dintre părinți.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

În principiu, părțile implicate în cazuri legate de obligația de întreținere trebuie să fie reprezentate în fața curții de către un avocat. Cu toate acestea, reprezentarea de către un avocat nu este necesară atunci când se solicită un ordin provizoriu (*einstweilige Anordnung*). Un copil nu are obligația de a fi reprezentat de un avocat dacă Biroul pentru bunăstarea tinerilor îi acordă asistență și îl reprezintă în scopul de a valorifica o creanță de întreținere.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În general, procedurile de întreținere ocazionatează costuri, care pot fi împărțite în taxe și cheltuieli. Cuantumul acestor costuri depinde de valoarea și durata procedurii și de circumstanțele fiecărei cauze.

Costurile sunt suportate în primul rând de partea obligată să le plătească de instanță prin hotărârea pronunțată. În principiu, partea obligată să le plătească este partea care a căzut în pretenții.

Solicitanții care, din motive economice și personale, nu sunt în măsură să suporte cheltuielile de judecată în totalitate sau care pot plăti doar în tranșe, sunt îndreptățiți să solicite asistență judiciară (*Verfahrenskostenhilfe*) pentru a acoperi costurile procedurilor din instanță în materie de întreținere. Cu toate acestea, acțiunea în justiție sau apărarea trebuie să implice o șansă rezonabilă de reușită și nu trebuie să pară abuzivă. În funcție de venitul și de bunurile solicitantului, asistența judiciară este acordată pentru a acoperi cheltuielile de judecată și onorariile avocatului părții în totalitate sau în parte, dar nu și pe cele ale avocatului părții adverse, în cazul unei părți care a căzut în pretenții.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea trebuie să fie plătită în mod regulat. Nivelul plăților este determinat de cerințele specifice și de nevoile persoanei care are dreptul la întreținere și de capacitatea de plată a părții responsabile pentru întreținere. Instanțele regionale superioare (*Oberlandesgerichte*) au elaborat tabele și orientări în acest sens, care să contribuie la stabilirea unei rate forfetare pentru elementele de care trebuie să se țină seama. Baza acestora este de obicei tabelul Düsseldorf, utilizat pe scară largă pentru calcularea nivelului obligației de întreținere datorate copiilor.

În cazul în care intervine o schimbare în circumstanțele actuale pe care se bazează hotărârile judecătorești, aceste hotărâri pot fi modificate la cererea părții care are dreptul la întreținere sau a părții răspunzătoare pentru întreținere. În cazul unui minor, întreținerea copiilor poate fi indexată și în conformitate cu prima teză din articolul 1612a alineatul (1) prima teză din Codul civil, în acest caz fiind exprimată ca procentaj din nivelul minim de întreținere în vigoare la un moment dat. Nivelul minim de întreținere este reglementat de articolul 1612a alineatul (1) tezele 2 și 3 din Codul civil și crește pe o scară cu trei niveluri pe măsură ce copilul crește. În cazul în care o hotărâre judecătorească cuprinde o întreținere indexată, hotărârea nu trebuie să fie modificată de fiecare dată când copilul ajunge la o nouă categorie de vârstă.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În principiu, întreținerea trebuie să fie plătită lunar în prealabil părții care are dreptul la întreținere sau, în cazul minorilor, părintelui care asigură îngrijirea acestuia sau părții care are dreptul de a primi plata.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

O creanță de întreținere declarată executorie poate fi exercitată prin executare silită. Executarea silită se realizează în conformitate cu normele obișnuite. Cu toate acestea, obligația impusă părții responsabile pentru întreținere este coroborată și cu faptul că o încălcare poate fi sancționată de dreptul penal. O persoană care încalcă o obligație de întreținere poate fi condamnată la până la trei ani de închisoare sau obligată la plata unei amenzi. În cazul în care o pedeapsă este inevitabilă, instanța poate suspenda pedeapsa și poate obliga partea condamnată să își îndeplinească obligațiile de întreținere. Instanța va revoca apoi suspendarea pedepsei dacă partea condamnată comite o încălcare gravă sau persistentă a hotărârii și, prin urmare, există motive întemeiate să se teamă că se poate ca aceasta să comită noi infracțiuni și, în special, să încalce obligațiile de întreținere. În schimb, în cazul autorilor care comit o infracțiune pentru prima dată, parchetul poate, cu titlu provizoriu, să se abțină de la introducerea unei acțiuni sau instanța poate, cu titlu provizoriu, să pună capăt procedurii penale, cu condiția ca inculpatul să fie obligat să respecte obligațiile de întreținere de o anumită sumă.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Bunurile mobile pot fi puse sub sechestru (*Pfändung*) de către executorul judecătoresc (*Gerichtsvollzieher*) [articolul 808 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Cazurile în care această formă de sechestru este autorizată sunt restricționate de articolele 811-812 din Codul de procedură civilă. Elementele enumerate în articolul 811 din cod sunt scutite de această obligație. Acest lucru nu se aplică mărfurilor care au fost achiziționate cu rezerve de proprietate în așteptarea plății (*Eigentumsvorbehalt*) prevăzute în articolul 811 alineatul (2) din cod. Articolele 811a și 811b din cod conțin dispoziții privind schimbul unor obiecte de valoare, care, potrivit articolului 811 din cod, nu pot fi puse sub sechestru, cu obiecte cu o valoare inferioară care îndeplinesc aceeași funcție. Domiciliul debitorului poate fi percheziționat fără consimțământul acestuia doar pe baza unui mandat de percheziție emis de un judecător (articolul 758a din Codul de procedură civilă).

Punerea sub sechestru aferentă creanțelor se realizează de către instanța însărcinată cu procedurile de executare. Confiscarea veniturilor realizate face obiectul unor protecții împotriva punerii sub sechestru, prevăzute în articolele 850 și următoarele din Codul de procedură civilă. Valoarea scutită a veniturilor

obținute de debitor este determinată nu doar de nivelul veniturilor debitorului, ci și de numărul de persoane care au dreptul legal de a beneficia de întreținere de la debitor. Ca sprijin pentru calcul, a fost elaborat un tabel de scutire, care a fost inclus ca anexă la articolul 850c din cod, în care sunt prevăzute pragurile de scutire. Acest tabel este revizuit periodic și, după caz, se modifică în mod corespunzător.

În cazul în care punerea în aplicare este efectuată pe baza unei creanțe de întreținere sau a unei creanțe care decurge dintr-o faptă ilicită săvârșită în mod deliberat (*unerlaubte Handlung*), articolele 850d și 850f din Codul de procedură civilă îi permit instanței responsabile cu procedurile de executare, la cererea creditorului, să stabilească un nivel diferit de exceptare de la punerea sub sechestru. De asemenea, debitorul poate solicita un nivel diferit, dacă are nevoi speciale în conformitate cu articolul 850f alineatul (1) din Codul de procedură civilă.

Un cont deținut de către debitor poate fi exceptat de la punerea unui sechestru în conformitate cu articolul 850k din Codul de procedură civilă. Un astfel de cont este cunoscut sub numele de „cont P” (P-Konto, de la *Pfändungsschutzkonto* - cont exceptat de la punerea sub sechestru). Scopul acestuia este să asigure un nivel de trai rezonabil pentru debitor și pentru persoanele aflate în întreținerea sa. În primul rând, contul P protejează în mod automat soldurile până la nivelul de scutire de bază, care este în prezent de 1 133,80 EUR pe lună calendaristică. Această scutire de bază poate fi majorată în anumite circumstanțe, de exemplu, din cauza unor obligații de întreținere suplimentare în sarcina debitorului. Detalii privind sumele implicate în protecția împotriva punerii sub sechestru sunt disponibile la această adresă: <http://www.bmjbv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/ZwangsvollstreckungPfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html>. Alocațiile pentru copii și anumite prestații de securitate socială beneficiază de protecție suplimentară. Pentru a obține acest tip de protecție, debitorul trebuie, în general, să furnizeze băncii elemente de probă. În anumite cazuri, atunci când debitorul are nevoi speciale, de exemplu din motive de boală, suma din soldul contului scutită de sechestru poate fi ajustată în mod individual de către instanța însărcinată cu executarea procedurilor.

În principiu, creanțele de întreținere sunt supuse termenului de prescripție obișnuit de trei ani (articolul 195 din Codul civil), care începe la sfârșitul anului în care s-a produs creanța și în care creditorul a luat cunoștință de aceasta [articolul 199 alineatul (1) din Codul civil]. Numai în cazul arieratelor de întreținere declarate executorii se aplică un termen de prescripție de 30 de ani [articolul 197 alineatul (1) punctul 3 din Codul civil], care începe din momentul în care hotărârea instanței are autoritate de lucru judecat sau în care este întocmit titlul executoriu ori, în cazul documentelor oficiale, la data întocmirii procesului-verbal [articolul 201 alineatul (1) din Codul civil].

Cu toate acestea, termenul de prescripție pentru pensia de întreținere poate fi suspendat. Suspendare înseamnă că în perioada în care termenul este suspendat se consideră că acesta nu a curs (articolul 209 din Codul civil). În cazul pensiei de întreținere destinate unui copil, acest lucru se întâmplă până la împlinirea vârstei de 21 de ani a copilului [articolul 207 alineatul (1) a doua teză punctul 2 litera (a) din Codul civil].

Dacă se solicită sau se emite un nou titlu executoriu, termenul de prescripție obișnuit de trei ani începe să curgă din nou [articolul 212 alineatul (1) punctul 2 din Codul civil]. Aceasta permite să se evite prescrierea unor drepturi executorii la pensie de întreținere ulterioare.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Hotărârea privind întreținerea este un simplu titlu executoriu (*Vollstreckungstitel*) pentru o creanță pecuniară, care presupune că, în principiu, persoana care beneficiază de întreținere trebuie să respecte normele obișnuite de executare și să execute creanța ea însăși.

Cu toate acestea, Biroul pentru bunăstarea tinerilor poate contribui la procesul de colectare, dacă astfel se contribuie, în conformitate cu articolul 1712 din Codul civil, la acordarea de asistență copilului. Acesta ar putea ajuta un copil la cererea unui părinte care are responsabilitatea exclusivă pentru copil sau, în cazul în care părinții au responsabilitatea comună, la cererea unui părinte care are grijă de copil.

Trebuie făcută o distincție între acest scenariu și un alt tip de caz: o parte care are dreptul la întreținere poate primi anumite prestații de securitate socială care satisfac o necesitate care ar fi altfel acoperită de plata întreținerii. În cazul în care beneficiarul unei astfel de prestații de securitate socială are o creanță de întreținere pendinte împotriva unei părți care are obligația să plătească întreținere, creanța de întreținere este, de regulă, transferată către autoritățile publice responsabile, care pot apoi să o valorifice în nume propriu.

În cazurile în care un copil este crescut de un singur părinte și celălalt părinte nu plătește niciun fel de întreținere în numerar, pot fi acordate prestații în temeiul Legii privind plata în avans a întreținerii (*Unterhaltsvorschussgesetz – UVG*). Biroul privind plata în avans a întreținerii (*Unterhaltsvorschusskasse*) colectează apoi creanța de întreținere care a trecut de la aceasta.

În plus, în cazul în care nu este plătită nicio întreținere părții responsabile pentru întreținere și trebuie plătit ajutor social (*Sozialhilfe*) (presupunând că celelalte cerințe de asistență socială sunt îndeplinite), creanțele de întreținere trec la furnizorul de asistență socială (în același mod ca plățile în avans menționate mai sus), iar furnizorul de asistență socială poate apoi să le pună în aplicare. În cazul beneficiilor de bază ale solicitanților de locuri de muncă (*Grundsicherung für Arbeitssuchende*), transferul se efectuează numai după notificarea în scris din partea prestatorului de servicii de plată a părții responsabile pentru întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Plățile prevăzute în Legea privind plata în avans a întreținerii, plățile prestațiilor de asistență socială și plata beneficiilor de bază ale solicitanților de locuri de muncă, menționate la întrebarea 12, sunt independente de prestațiile de asigurări sociale cu un domeniu definit, și nu reprezintă întreținere în sens strict.

Acestea sunt plătite direct către solicitant de către autoritățile publice competente. Acestea nu depind de posibilitatea ca creanța de întreținere să poată fi colectată sau nu. Autoritățile publice care au primit creanța de întreținere pot executa creanța în nume propriu.

Spre deosebire de plățile prevăzute în Legea privind plata în avans a întreținerii și de plățile beneficiilor de asistență socială și ale beneficiilor solicitanților de locuri de muncă, asistența acordată de Biroul pentru bunăstarea tinerilor nu creează niciun drept separat la plata pentru autoritatea publică competentă. În acest caz, rolul autorității publice este limitat la sprijinirea și la aplicarea creanței de întreținere acordare părții îndreptățite.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

În cazul în care o persoană care are dreptul la întreținere dorește să valorifice o creanță de întreținere împotriva unei părți responsabile care are domiciliul în străinătate, aceasta poate solicita asistență din partea Biroului Federal de Justiție (*Bundesamt für Justiz*) de la Bonn. Republica Federală Germania a desemnat Biroul Federal de Justiție în calitate de autoritate centrală pentru procedurile de întreținere transfrontaliere.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Cererile formulate în temeiul articolului 55 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, al articolului 9 din Convenția de la Haga privind obligația de întreținere sau al articolului 2 alineatul (1) și al articolului 2 alineatul (2) din Convenția ONU din 1956 de o parte îndreptățită care are reședința în Germania trebuie depuse la autoritatea centrală care este destinatarul solicitării prin trimiterea lor către Biroul Federal de Justiție de la Bonn. Mai multe informații pot fi găsite la adresa https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Datele de contact ale autorităților centrale sunt:

Bundesamt für Justiz

Referat II 4

53094 Bonn

Germania

E-mail: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Tel.: 0228 99410 6434

Fax: 0228 99410 5202

15 În cazul în care locuiți în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Persoanele care beneficiază de întreținere cu domiciliul în străinătate pot depune la autoritatea centrală a statului lor de reședință o cerere în temeiul articolului 55 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, al articolului 9 din Convenția de la Haga privind obligația de întreținere sau al articolului 2 alineatul (1) și al articolului 2 alineatul (2) din Convenția ONU din 1956.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Aceste cereri trebuie trimise prin intermediul autorității centrale din țara de reședință. De aici, acestea sunt trimise către autoritatea centrală a Republicii Federale Germania (a se vedea răspunsul la întrebarea 14.2).

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

De regulă, taxele pentru procedurile de întreținere se plătesc în avans. În interiorul zonei acoperite de Regulamentul privind obligațiile de întreținere, asistența judiciară se acordă în conformitate cu articolele 44-47 din regulament. Obligația de a plăti în avans nu se aplică în anumite condiții, în special dacă se acordă asistență judiciară.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Germania i-a acordat autorității sale centrale – Biroul Federal de Justiție – competențele necesare pentru a asigura eficacitatea măsurilor descrise la articolul 51.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 11/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Estonia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În temeiul Constituției estone, o obligație de întreținere reprezintă datoria familiei de a le oferi membrilor săi asistența de care aceștia au nevoie.

O pensie de întreținere este o sumă a cărei plată pentru întreținere a fost dispusă de către o instanță și care este, de obicei, achitată în numerar. La cererea unei persoane îndreptățite, în anumite cazuri, o instanță poate impune ca o obligație de întreținere să fie plătită ca o sumă unică. O persoană obligată să achite o pensie de întreținere unui copil minor poate, în cazul în care există un motiv valabil, să solicite să i se permită să își îndeplinească obligația de întreținere într-un mod nemonetar.

În general, obligația de a plăti o obligație de întreținere unei persoane care are nevoie de asistență le revine ascendenților și descendenților de gradul I și II ai unei persoane – cu alte cuvinte, un copil major, un părinte și un bunic sunt reciproc obligați să se întrețină reciproc. De asemenea, soții sunt obligați să își întrețină familiile prin intermediul activității și al bunurilor lor, care includ activitățile care vizează acoperirea costurilor generate de o gospodărie comună și satisfacerea nevoilor obișnuite și extraordinare ale soțului/soției și ale copiilor lor. De asemenea, obligația de a furniza o pensie de întreținere pentru o persoană care are nevoie de asistență se poate extinde la soțul divorțat sau la o persoană cu care persoana nu este căsătorită, dar cu care are un copil. Întreținerea este plătită sub forma unei alocații de către un părinte al unui copil minor, în special în cazul în care părintele nu locuiește împreună cu copilul sau nu este implicat în creșterea acestuia. Soțul divorțat al unei persoane care are nevoie de asistență este obligat să plătească întreținere după divorț, în principal în cazul în care, având în vedere responsabilitatea de a avea în îngrijire un copil, persoana în cauză nu este capabilă să se întrețină sau are nevoie de asistență din cauza vârstei sau a stării de sănătate. O persoană care a avut un copil cu o persoană care are nevoie de asistență este obligată să plătească întreținere timp de 12 săptămâni după nașterea copilului, precum și ulterior, în cazul în care persoana respectivă are nevoie de asistență ca urmare a unei probleme de sănătate cauzate de creșterea copilului, de sarcină sau de naștere.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Vârsta majoratului este 18 ani, iar o persoană sub vârsta de 18 ani este minoră. Un copil minor are dreptul să beneficieze de o pensie de întreținere, iar cei care au în principal și în mod egal responsabilitatea de a întreține copilul sunt părinții copilului. Un copil care a împlinit 18 ani și continuă să studieze în cadrul unei programe școlare de bază sau secundară, la un liceu sau la o școală profesională ori care studiază pentru obținerea unei diplome de învățământ

superior la o universitate are, de asemenea, dreptul de a beneficia de pe urma obligației de întreținere, dar numai până în momentul în care acesta împlinește vârsta de 21 de ani.

Un copil care a atins vârsta majoratului trebuie să depună din nou o cerere în instanță în nume propriu dacă dorești să continue să primească pensia de întreținere după ce a atins vârsta majoratului dacă, potrivit unei hotărâri anterioare, obligația de plată a pensiei alimentare a luat sfârșit.

Alți ascendenți sau descendenți care nu sunt capabili să se întrețină au dreptul la întreținere dacă se constată că au nevoie de asistență.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Un părinte al unui copil minor poate fi obligat să îndeplinească o obligație de întreținere. În cazul în care părintele nu achită de bunăvoie întreținerea, se poate depune o cerere la o instanță judecătorească pentru plata unei pensii de întreținere. Pentru a solicita o întreținere, trebuie să se depună în instanță fie o cerere de aplicare a unei proceduri accelerate vizând un ordin de plată în ceea ce privește pensia de întreținere pentru copil, fie o declarație de creanță (pensie de întreținere). Nu se percepe nicio taxă de stat atunci când se solicită o pensie de întreținere pentru un copil minor.

Procedura accelerată în probleme legate de un ordin de plată este o procedură simplificată în cazul căreia plata pensiei de întreținere poate fi ordonată numai dacă pensia este solicitată pentru un copil minor, numele părintelui obligat să plătească o pensie de întreținere apare pe certificatul de naștere al copilului, indemnizația lunară nu o valoare de 1,5 ori mai mare decât nivelul minim al întreținerii, iar celălalt părinte nu contestă plata pensiei de întreținere. În cazul în care condițiile pentru transmiterea ordinului de plată nu sunt îndeplinite, pentru a se obține o pensie de întreținere trebuie depusă o declarație de creanță la instanța districtuală din locul de reședință al copilului.

Mai multe detalii despre procedura accelerată în materie de ordine de plată în cadrul unei cereri pentru o pensie întreținere pentru un copil minor sunt disponibile [aici](#). Formularul pentru o declarație de creanță pentru plata întreținerii pentru copii este disponibil [aici](#).

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Copiii minori au dreptul de a primi întreținere. În măsura în care minorii au capacitate activă limitată, reprezentantul legal al copilului, adică părintele care are drept de custodie legală, este cel care depune declarația de creanță în instanță în numele minorului. În cazul în care copilului i s-a desemnat un tutore legal, acțiunea este formulată de tutorele copilului în calitate de reprezentant legal al acestuia.

O persoană adultă cu capacitate juridică exercită independent o acțiune de întreținere.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Apelul la o instanță pentru a obliga un părinte să îndeplinească o obligație de întreținere în ceea ce privește un copil minor este tratată ca o chestiune de întreținere. În materie de întreținere, declarația de creanță trebuie depusă la instanța districtuală unde își are reședința copilul. În cazul în care copilul nu își are reședința în Estonia, acțiunea este introdusă în funcție de domiciliul pârâtului. În cazul în care pârâtul nu își are reședința în Estonia, acțiunea este introdusă în funcție de domiciliul reclamantului.

De asemenea, întreținerea poate fi solicitată în temeiul procedurii accelerate în probleme legate de un ordin de plată (a se vedea răspunsul la întrebarea 3).

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Pentru a solicita pensie de întreținere pentru copil în fața unei instanțe, este necesar să se introducă o acțiune pentru care nu sunt neapărat necesare serviciile sau asistența judiciară profesională a unui intermediar. Instanța dispune plata întreținerii începând de la data introducerii acțiunii, însă instanța poate, de asemenea, pe baza acțiunii, impune ca întreținerea să fie plătită retroactiv pentru o perioadă de până la un an înainte de introducerea acțiunii.

Formularul pentru o declarație de creanță pentru plata pensiei de întreținere pentru copil este disponibil [aici](#).

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Nu se percepe taxă de stat pentru o acțiune depusă pentru a executa o obligație de întreținere în ceea ce privește un copil minor sau de reexaminare a unei cereri de aplicare a procedurii accelerate în materie de ordine de plată în cazul unei creanțe pentru întreținerea copilului.

Este posibil să se solicite asistență judiciară din partea statului sau ajutor de procedură pentru acoperirea costurilor procedurale.

În cazul asistenței judiciare din partea statului, persoanei în cauză îi este desemnat un avocat de către Baroul din Estonia. Rolul avocatului este de a reprezenta și de a oferi consiliere persoanei care ia parte la proceduri. Asistența judiciară din partea statului este pusă la dispoziția persoanelor care, din cauza situației lor financiare, nu sunt în măsură să plătească pentru serviciile juridice de specialitate în momentul în care acestea au nevoie de asistență judiciară, sunt în măsură să plătească numai în parte sau în mai multe rate ori persoanelor a căror situație financiară ar face imposibilă subzistența după plata serviciilor juridice. Primirea de asistență judiciară din partea statului nu exonerează o persoană de obligația de a suporta alte cheltuieli procedurale. Informații mai detaliate privind asistența judiciară din partea statului sunt disponibile [aici](#).

Cererile de ajutor procedural din partea statului pentru a acoperi cheltuielile de procedură pot fi depuse de persoanele care nu au posibilitatea să suporte aceste costuri, din cauza situației lor financiare, sau care sunt în măsură să le plătească doar în parte sau în tranșe. De asemenea, trebuie să existe motive suficiente pentru a prezuma că participarea planificată în cadrul procedurii va avea succes.

Formularul de cerere de ajutor procedural pentru o persoană fizică și anunțul cu privire la situația personală și financiară a solicitantului și a membrilor familiei sunt disponibile [aici](#).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

O instanță poate ordona ca o sumă fixă sau variabilă să fie plătită ca pensie de întreținere unui copil minor, precizând baza de calcul a cuantumului întreținerii. În general, instanțele dispun ca întreținerea să fie plătită lunar. Cu toate acestea, întreținerea lunară pentru un copil nu poate fi mai mică decât jumătate din salariul minim stabilit de guvernul republicii (prin urmare, suma minimă a fost de 250 EUR pentru un copil în 2018, de 270 EUR în 2019 și de 292 EUR în 2020). Cu toate acestea, în cazul în care există un motiv întemeiat, o instanță poate reduce întreținerea sub jumătate din salariul minim lunar stabilit de guvern. În acest caz, printre motivele întemeiate se pot număra incapacitatea de muncă a unui părinte sau faptul că persoana este obligată să plătească o pensie de întreținere altor persoane aflate în întreținere.

În cazul în care există un motiv valabil, persoana obligată poate solicita să i se permită să plătească întreținerea în alt mod. De comun acord, părinții pot să ajungă la o înțelegere detaliată cu privire la modul în care urmează să fie executată obligația de întreținere în ceea ce privește un copil și să stabilească cum și la ce intervale trebuie furnizată întreținerea.

Amploarea întreținerii este determinată pe baza nevoilor și a stilului de viață obișnuit ale copilului. Stilul de viață obișnuit al unui copil depinde de mijloacele financiare aflate la dispoziția părinților. În cazul în care motivele pentru acordarea întreținerii se schimbă, oricare dintre părți poate înainta o acțiune la o instanță în vederea majorării sau reducerii întreținerii.

În cazul în care modificarea este aprobată, cuantumul întreținerii poate fi în general modificat numai începând de la data luării deciziei, cu alte cuvinte restanțele de întreținere neachitate nu pot fi modificate.

În Estonia, modificările cuantumului întreținerii se realizează automat în cazul în care întreținerea prevăzută într-o hotărâre judecătorească a fost legată de nivelul salariului minim lunar stabilit de autoritățile publice, iar acest nivel este modificat. Salariul minim lunar poate fi consultat [aici](#).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În general, întreținerea este plătită periodic ca sumă de bani. În cazul în care există un motiv valabil, persoanele care trebuie să îndeplinească o obligație de întreținere pentru un copil minor pot solicita să li se permită să acorde întreținerea în alt mod. Întreținerea este plătită sub forma unei pensii de către un părinte al unui copil minor, în special în cazul în care părintele nu locuiește împreună cu copilul sau nu este implicat în creșterea acestuia. Întreținerea este plătită în avans pentru fiecare lună calendaristică. Deși beneficiarul întreținerii este copilul, în general suma trebuie să fie plătită celui alt părinte. Întreținerea poate fi plătită direct către copil în cazul în care părinții au convenit astfel sau dacă există o hotărâre judecătorească în acest sens.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care o hotărâre judecătorească prin care se dispune plata unei întrețineri a intrat în vigoare sau face obiectul executării imediate, însă celălalt părinte nu respectă dispozițiile acesteia, ar trebui contactat un executor judecătoresc. În cazul în care debitorul nu efectuează plățile indicate în hotărâre la termenul solicitat, pe baza petiției transmise de către persoana care a luat măsuri de garantare a acțiunii, executorul judecătoresc ia măsuri pentru sechestrarea activelor debitorului. Punerea sub sechestrul a activelor debitorului presupune ca hotărârea curții să fie prezentată executorului judecătoresc, însoțită de o cerere de executare. Informațiile despre debitor și, dacă este posibil, despre activele acestuia (reședință, detalii de contact, informații referitoare la active) trebuie indicate în cererea de executare. În cazul în care reclamantul dorește ca executorul judecătoresc să utilizeze toate posibilitățile prevăzute de lege pentru colectarea datoriilor, în cererea de executare ar trebui menționat faptul că reclamantul face o solicitare de plată privind bunurile imobile, bunurile mobile și drepturile de creanță înregistrate ale debitorului. În cadrul unei proceduri de executare, întreținerea copilului are prioritate față de alte creanțe, iar pentru a satisface o creanță de întreținere este posibilă confiscarea activelor într-o proporție mai mare și suspendarea pe termen nedefinit, prin hotărârea unei instanțe, a următoarelor drepturi și a valabilității următoarelor autorizații: drepturi de vânatoare, dreptul de a conduce vehicule acționate cu motor, permisele de purtat și achiziționat armă, dreptul de a conduce ambarcațiuni de agrement și ambarcațiuni personale, permis de pescuit.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Persoanele sunt exonerate de o obligație de întreținere în măsura în care acestea sunt în incapacitate, având în vedere celelalte obligații care le revin și situația proprietăților lor, de a asigura întreținerea unei alte persoane fără ca acest lucru să le afecteze propria întreținere obișnuită. În pofida celor de mai sus, părinții nu sunt scutiți de obligația de întreținere referitoare la propriii copii minori. De asemenea, instanța poate să exoneraze o persoană obligată (debitorul) de o obligație de întreținere, să limiteze perioada pentru îndeplinirea obligației sau să reducă cuantumul pensii de întreținere în cazul în care este extrem de inechitabil să se impună realizarea obligației, de exemplu în cazul în care persoana care are dreptul de a beneficia de întreținere a ajuns în situația de a avea nevoie de asistență în urma propriilor acțiuni imprudente.

Despăgubirile pentru prejudiciile cauzate de neplata întreținerii și a neîndeplinirii unei obligații pot fi solicitate retroactiv pentru o perioadă de maximum un an înainte să fie inițiat în instanță un proces de întreținere. Termenul de prescripție pentru plata unei întrețineri cu titlu de obligație este de zece ani pentru fiecare obligație. Termenul de prescripție începe să curgă de la sfârșitul anului calendaristic în cursul căruia creanța corespunzătoare obligației devine exigibilă. O obligație de întreținere este o obligație cu caracter personal care expiră la data decesului persoanei îndreptățite sau a celei obligate să plătească întreținerea; în ceea ce privește avansurile și sumele compensate, se aplică excepții.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În cazul litigiilor transfrontaliere în materie de întreținere, autoritatea centrală, și anume Divizia pentru cooperare judiciară internațională din cadrul Departamentului tematic în materie penală din Ministerul Justiției poate acorda asistență.

Asistența judiciară din partea statului poate fi solicitată atunci când se depune o creanță de întreținere la o instanță. Nu există organizații separate sau autorități care acordă asistență în cazul creanțelor interne de întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Începând cu 1 ianuarie 2017, un părinte care crește un copil are dreptul de a solicita pensie de întreținere de stat, pe durata procedurilor juridice și a procedurilor de executare, din partea Consiliului de asigurări sociale (*Sotsiaalkindlustusamet*). Această pensie de întreținere reprezintă un ajutor temporar din partea statului acordat unui părinte care crește și întreține singur un copil. Statul plătește întreținere în numele părintelui care nu plătește întreținere, urmând să recupereze banii din partea părintelui care nu plătește întreținere la o dată ulterioară. Pensia de întreținere de stat este plătită unei persoane în legătură cu acțiunile în justiție în materie de întreținere. Condiția pentru a beneficia de pensie de întreținere de stat este ca persoana să se adreseze unei instanțe pentru plata unei întrețineri în temeiul procedurii accelerate în materie de ordine de plată sau în cadrul unei acțiuni.

Pensia de întreținere garantează unui copil cel mult 100 EUR pe lună.

Pentru mai multe informații referitoare la depunerea unei cereri pentru pensia de întreținere sau alocații, vizitați această [pagină](#).

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Pentru a obține întreținere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului, se poate obține asistență din partea Diviziei pentru cooperare judiciară internațională a Ministerului Justiției.

Pentru a solicita întreținere în altă țară, trebuie transmisă o cerere de inițiere a unei chestiuni în materie de întreținere Diviziei pentru cooperare judiciară internațională din cadrul Ministerului Justiției din Estonia și autorității competente din cealaltă țară. Trebuie anexată o copie a certificatului de naștere a copilului (copiilor) sau a hotărârii judecătorești de stabilire a paternității. În cazul în care s-a stabilit paternitatea, acest lucru ar trebui menționat în cererea trimisă celeilalte țări.

Formularul de cerere este disponibil [aici](#).

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Divizia de cooperare judiciară internațională din cadrul Ministerului Justiției din Estonia poate fi contactată la numărul de telefon: + 372 6 208 183 sau +372 7153443 ori prin e-mail la adresa central.authority@just.ee sau keskasutus@just.ee.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

O creanță de la un solicitant care își are reședința în altă țară va beneficia de o mai bună examinare dacă se contactează autoritatea competentă din țara de reședință, care, la rândul său, va contacta autoritatea centrală din cadrul Ministerului Justiției din Estonia.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea răspunsul la întrebarea 14.1.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Protocolul de la Haga din 2007 a fost ratificat de Uniunea Europeană, la care Estonia a aderat la 1 mai 2004.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

A se vedea răspunsul la întrebarea 16.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cauzele transfrontaliere din cadrul Uniunii Europene care implică cereri de întreținere, asistența judiciară și ajutorul procedural de stat sunt disponibile în temeiul regulamentului menționat. Această dispoziție garantează faptul că persoana în cauză este reprezentată în cadrul procedurilor de către o persoană cu experiență juridică corespunzătoare și că persoana respectivă are acces la justiție prin acoperirea costurilor procedurale. Normele care reglementează asistența judiciară și ajutoarele procedurale de stat prevăd că se aplică dreptul național, cu excepția cazului în care se prevede altfel în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

În principiu, aceleași garanții care se aplică persoanelor care își au reședința în Estonia se aplică și persoanelor care locuiesc în alte state membre ale UE. În situația cazurilor transfrontaliere de întreținere, asistența judiciară și consultanța juridică, precum și asistența judiciară și procedurală de stat sunt puse la dispoziție de autoritatea centrală, și anume Divizia pentru cooperare judiciară internațională din cadrul Ministerului Justiției, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului și, în ceea ce privește aspectele care nu sunt acoperite de regulament, în temeiul legislației naționale.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

A fost înființată o autoritate centrală pentru cooperare judiciară transfrontalieră – Divizia pentru cooperare judiciară internațională din cadrul Ministerului Justiției. Prin urmare, pentru a obține o pensie de întreținere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului, asistența poate fi obținută din partea Diviziei pentru cooperare judiciară internațională din cadrul Ministerului Justiției, care desfășoară proceduri legate de cererile internaționale de asistență judiciară.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Irlanda

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

O hotărâre prin care se dispune plata unei pensii de întreținere între soți presupune ca unul dintre soții în cauză să efectueze, în beneficiul celuilalt soț, plăți periodice sau plăți ale unor sume forfetare pentru a-i furniza acestuia asistență financiară și, dacă este necesar, să efectueze, în beneficiul persoanei respective, astfel cum se specifică în hotărâre, plăți periodice în beneficiul eventualilor membri de familie aflați în întreținere.

O hotărâre prin care se dispune plata unei pensii de întreținere pentru un copil aflat în întreținere presupune ca unul dintre părinții în cauză să efectueze în favoarea celuilalt părinte sau a unei alte persoane în îngrijirea sau întreținerea căreia se află copilul, plăți periodice sau plăți ale unor sume forfetare, astfel cum se specifică în hotărâre, în scopul de a contribui la întreținerea copilului.

O obligație de întreținere este o cerință care vizează furnizarea de asistență financiară unei persoane și, în cazul în care această obligație este impusă de instanțele judecătorești, îndeplinirea obligațiilor stabilite prin oricare hotărâre judecătorească prin care se dispune plata unei pensii de întreținere.

Pensie de întreținere este datorată de următoarele categorii de persoane:

Părinți către copiii acestora? Da

Copii către părinții lor? În general, nu

Soțul divorțat către celălalt soț? Da

Altele:

Partenerii civili și concubinii în sensul Legii din 2010 privind parteneriatul civil și anumite drepturi și obligații ale concubinilor (*Civil Partnership and Certain Rights and Obligations of Cohabitants Act 2010*).

Un părinte singur către persoana în a cărei îngrijire se află copilul său.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Un copil aflat în întreținere cu vârsta mai mică de 18 ani, un copil aflat în întreținere cu vârsta mai mică de 23 de ani care urmează un program de studii la zi sau un copil de orice vârstă care se află în întreținere ca urmare a unui handicap.

Părinții sunt obligați să își susțină financiar copiii astfel încât să satisfacă nevoile financiare zilnice și ocazionale ale acestora.

În general, copiii pot fi obligați să plătească o pensie de întreținere părinților lor, cu excepția cazului rar și excepțional în care drepturile de proprietate deținute în fiducie sunt modificate și transferate în patrimoniul copiilor.

Soțul divorțat poate fi obligat să plătească o pensie de întreținere celuilalt soț, în cazul în care soțul solicitant a dovedit că nu era în măsură să își asigure existența având în vedere circumstanțele.

Un partener civil sau un concubin în sensul Legii din 2010 Legea privind parteneriatul civil și anumite drepturi și obligații ale concubinilor (*Civil Partnership and Certain Rights and Obligations of Cohabitants Act 2010*) poate fi obligat să plătească o pensie de întreținere celuilalt partener civil sau concubin solicitant în cazul în care partenerul civil sau concubinul a dovedit că nu era în măsură să își asigure existența având în vedere circumstanțele.

Un părinte, indiferent dacă este sau nu căsătorit, poate introduce o acțiune în justiție pentru a obține o pensie de întreținere de la celălalt părinte pentru a asigura nevoile copiilor lor. Același lucru este valabil pentru un tutore legal, un serviciu medical sau oricare altă persoană care deține un statut juridic cu privire la un copil aflat în întreținere.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Ca regulă generală, cererea de pensie de întreținere se depune la instanța de către persoana în întreținere, printr-o acțiune civilă îndreptată împotriva celeilalte părți. În ceea ce privește pensia de întreținere pentru un copil, cererea este prezentată, de regulă, de către părintele sau cealaltă persoană în a cărei îngrijire și întreținere se află copilul.

Informațiile referitoare la procedurile de solicitare a unei pensii de întreținere sunt disponibile, în general, în secțiunea dedicată dreptului familiei (<http://www.courts.ie>) de pe site-ul web al Serviciului juridic (*Courts Service*).

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

De regulă, solicitantul într-o cauză referitoare la plata unei pensii de întreținere este părintele care îngrijește copilul sau copiii. Printre solicitanți se pot număra foștii soți, precum și copiii acestora, în nume propriu. Pentru a solicita plata unei pensii de întreținere, părțile trebuie să prezinte un interes suficient de a exercita acțiunea sau să aibă calitate procesuală activă. În cazul unei rude sau al unui prieten apropiat, este necesar ca solicitantul să aibă capacitatea legală de a gestiona patrimoniul rudei sau al prietenului apropiat, cum ar fi o imputernicire. Părinții sau tatorii legali pot solicita o pensie de întreținere în numele unui copil minor.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Instanța districtuală (*District Court*) are competența de a pronunța o hotărâre prin care se dispune plata unei pensii de întreținere pentru un copil până la o sumă limitată la 150 EUR pe săptămână și per părinte și plata unei pensii de întreținere către un soț/partener civil până la o sumă limitată la 500 EUR pe săptămână. Cererile referitoare la sume mai mari sunt soluționate de instanța regională (*Circuit Court*) sau de către Înalta Curte (*High Court*). În cazul în care au fost deja inițiate proceduri matrimoniale în fața instanței districtuale sau a Înaltei Curți, este necesară introducerea cererilor la instanțele respective, indiferent de valoarea pensiei de întreținere solicitate.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Nu, solicitantul poate să introducă cererea în persoană în cazul în care acesta optează să nu apeleze la un avocat (*solicitor*). Un serviciu de asistență judiciară (*Civil Legal Aid Scheme*) este disponibil pentru părțile la proceduri în materie de dreptul familiei care au nevoie de asistență, în funcție de resursele lor.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În Irlanda, toate cauzele care țin de dreptul familiei sunt scutite de la plata taxelor judiciare. Costurile consilierii și reprezentării juridice variază; cu toate acestea, persoanele care au nevoie de asistență judiciară au la dispoziție o astfel de formă de asistență, în funcție de resursele lor.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Instanța districtuală (*District Court*) are competența de a pronunța o hotărâre prin care se dispune plata unei pensii de întreținere pentru un copil până la o sumă limitată la 150 EUR pe săptămână și per părinte și plata unei pensii de întreținere către un soț/partener civil până la o sumă limitată la 500 EUR pe săptămână. Cererile referitoare la sume mai mari sunt soluționate de instanța regională (*Circuit Court*) sau de către Înalta Curte (*High Court*).

Pentru a stabili cuantumul pensiei de întreținere, instanța va compara nevoile rezonabile ale creditorului obligației de întreținere (persoana care are dreptul la pensia de întreținere) și capacitatea de plată a debitorului obligației de întreținere (persoana care a fost obligată la plata pensiei de întreținere). Părțile pot solicita instanței să revizuiască cuantumul pensiei de întreținere ținând seama de eventualele modificări ale situației financiare a acestora.

O hotărâre prin care se dispune plata unei pensii de întreținere produce efecte de la data specificată în aceasta. Acesta poate fi o dată anterioară sau ulterioară datei la care a fost pronunțată hotărârea judecătorească, însă nu poate fi anterioară datei la care a fost depusă cererea de pensie de întreținere. În cursul procedurilor de divorț și al acțiunilor în justiție în fața instanței regionale sau a Înaltei Curți, pensia de întreținere poate fi retroactivă numai până la data depunerii cererii, cel mai devreme.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

De regulă, pensia de întreținere este plătită în mod direct creditorului obligației de întreținere. Cu toate acestea, acesta din urmă poate solicita plata pensiei de întreținere prin intermediul grefei instanței în cauză. În cazul în care consideră acest lucru oportun, instanța poate să dispună o poprire pe salariul debitorului obligației de întreținere și să ceară angajatorului său să deducă plățile astfel încât acestea să fie transferate creditorului obligației de întreținere. Pensia de întreținere este plătită persoanei autorizate să o primească și persoanelor care administrează pensia de întreținere în numele persoanei respective, cum ar fi un părinte sau un tutore legal.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care debitorul obligației de întreținere nu plătește pensia de întreținere, creditorul obligației de întreținere poate iniția o acțiune în fața instanței judecătorești care a pronunțat hotărârea prin care se dispune plata pensiei de întreținere sau în fața instanței districtuale, în funcție de despăgubirile solicitate.

Instanța poate să dispună o poprire pe salariul debitorului obligației de întreținere, astfel cum se menționează la punctul 1 mai sus.

În cazul în care această măsură reparatorie nu are succes, instanța poate obliga debitorul obligației de întreținere să achite suma datorată creditorului obligației de întreținere. În cazul în care debitorul obligației de întreținere nu face acest lucru, instanța poate dispune ca sumele datorate de o altă persoană debitorului să fie plătite mai degrabă creditorului obligației de întreținere. De asemenea, aceasta poate să dispună vânzarea bunurilor aparținând debitorului în vederea recuperării sumelor datorate.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenile de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Instanța districtuală este instanța competentă să execute hotărârile judecătorești pronunțate în alte state membre. Aceasta este competentă în materie de ofense aduse instanței (articolele 9A și 9B din Legea din 1976), însă numai în ceea ce privește hotărârile pronunțate efectiv de instanța districtuală. Aceasta nu are competența să sancționeze o ofensă adusă instanței într-o hotărâre pronunțată în altă parte. Instanța districtuală se limitează efectiv la pronunțarea de ordonanțe de poprire pe salariu (dacă este cazul), ordonanțe de sechestru pentru executarea unei hotărâri judecătorești sau de poprire și transfer (rareori adecvate).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Creditorului obligației de întreținere îi revine sarcina de a depune, la instanța în cauză, o cerere de sprijin în vederea recuperării pensiei de întreținere. În cazul în care sunt posibile alte măsuri reparatorii, în special prin mediere, instanțele sunt abilitate să obțină despăgubiri pentru neplata pensiei de întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Nu. Debitorul obligației de întreținere este singurul responsabil pentru plata pensiei de întreținere, pe care trebuie să o plătească direct sau care trebuie să fie dedusă din salariul său.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Regulamentul (CE) nr. 4/2009, denumit în mod obișnuit „Regulamentul privind obligațiile de întreținere”, se referă la cererile transfrontaliere de pensie de întreținere prezentate de membrii de familie. Acesta stabilește norme comune pentru întreaga Uniune Europeană și urmărește să asigure recuperarea creanțelor de întreținere inclusiv atunci când debitorul sau creditorul obligației de întreținere se află în altă țară a Uniunii.

Convenția Națiunilor Unite privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate („Convenția de la New York”) a fost transpusă în Irlanda în noiembrie 1995 prin Legea din 1994 privind deciziile în materie de pensii de întreținere (*Maintenance Act 1994*). Această convenție are ca scop facilitarea recuperării creanțelor de întreținere în diferitele țări contractante de către o persoană care locuiește într-o jurisdicție împotriva unei persoane care locuiește într-o altă jurisdicție.

Cele două instrumente creează o rețea a autorităților centrale din fiecare țară contractantă, iar reclamantii/creditorii/solicitanții pot să transmită cererea lor unei autorități centrale care o va transfera către instanța competentă și care, în unele cazuri, va organiza asistența juridică. Datele de contact ale autorității centrale irlandeze pentru recuperarea creanțelor de întreținere din străinătate (*Irish Central Authority for the Recovery of Maintenance from Abroad*) sunt următoarele:

Department of Justice and Equality (Ministerul Justiției și Egalității)

Bishop's Square,

Redmond's Hill,

Dublin 2,

Ireland

Tel. +353 (0)1 479 0200

Număr local: 1890 555 509

Fax: + 353 (0)1 479 0201

E-mail: [✉ mainrecov_inbox@justice.ie](mailto:mainrecov_inbox@justice.ie)

Un solicitant poate solicita asistență din partea grefierului instanței districtuale, competentă în ceea ce privește hotărârile pronunțate de instanța respectivă. De asemenea, solicitanții pot să solicite asistență din partea unui reprezentant legal. Aceștia pot să beneficieze de asistență juridică și trebuie să contacteze centrul lor juridic local în acest sens. În sfârșit, solicitantul poate solicita asistență din partea FLAC (*Free Legal Advice Centre* - Centrul pentru consiliere juridică gratuită), o organizație benevolă și independentă care gestionează o rețea de cabinete de consiliere juridică în întreaga țară. Cabinetele oferă consiliere gratuită și confidențială.

În cauzele transfrontaliere, atunci când debitorul obligației de întreținere locuiește într-o altă jurisdicție, solicitantul poate să depună o cerere prin intermediul Autorității centrale pentru recuperarea creanțelor de întreținere, (*Central Authority for Maintenance Recovery*) din cadrul Ministerului Justiției și Egalității (*Department of Justice and Equality*).

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Grefa instanței competente sau organizația competentă poate fi contactată prin telefon, prin poștă, prin e-mail sau prin efectuarea unei programări.

Solicitanții sunt invitați să consulte site-ul web al fiecărei organizații pentru mai multe informații specifice.

Datele de contact ale grefelor instanțelor sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului Juridic ([✉ http://www.courts.ie](http://www.courts.ie)).

A se vedea întrebarea 14.1 și site-ul web al Ministerului Justiției și Egalității (*Department of Justice and Equality*, [✉ http://www.justice.ie](http://www.justice.ie)) pentru datele de contact ale Autorității centrale irlandeze pentru recuperarea creanțelor de întreținere în străinătate.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

A se vedea întrebarea 14.1 de mai sus.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea întrebarea 14.2 de mai sus.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Reclamantul/solicitantul nu trebuie să plătească nimic pentru introducerea unei acțiuni în justiție. Reclamantii pot beneficia de asistență juridică gratuită în astfel de cazuri - de îndată ce cererea a fost primită de către Autoritatea centrală irlandeză, aceasta este transferată, dacă este cazul, către Comisia de asistență juridică (*Legal Aid Board*) pentru examinare.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Articolul 51 se referă la acțiunile întreprinse de autoritatea centrală în ceea ce privește cererile depuse în temeiul Regulamentului privind obligațiile de întreținere. În ceea ce privește hotărârile de încuviințare a executării, Autoritatea centrală irlandeză le solicită în prezent în cadrul Biroului consilierului principal al Înaltei Curți. Autoritatea centrală irlandeză transferă cererile de executare direct către instanțele districtuale. În ceea ce privește inițierea procedurilor, autoritatea centrală va găsi un reprezentant legal pentru reclamant prin intermediul Comisiei de asistență juridică.

Această pagină face parte din portalul [✉ Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [✉ feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Grecia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizația de întreținere unei alte persoane?

Termenul „întreținere” face trimitere la nevoile umane directe necesare pentru supraviețuire, în principal hrană. Cu toate acestea, termenul „întreținere” acoperă toate aspectele necesare traiului, indiferent dacă acestea se referă la subzistență, educație, cultură sau activitățile din timpul liber ale unei persoane. Obligațiile de întreținere implică plata unor prestații – în principiu în numerar – care permit satisfacerea tuturor aspectelor necesare traiului pentru beneficiar.

Următoarele persoane au o obligație de întreținere, în ordinea gradului de rudenie:

[a] soțul/soția, chiar dacă este divorțat(ă) [în cazul în care există o obligație de întreținere după divorț];

[b] descendenții față de ascendenți, în ordinea succesiunii *ab intestat*,

[b] ascendenții [părinții, bunicii: în cazul în care părinții lipsesc sau sunt incapabili] față de copiii lor necăsătoriți (biologici sau adoptivi), în principiu până la vârsta majoratului;

[b] frații și surorile între ei.

Cazurile speciale de întreținere sunt:

[c] indemnizația de întreținere acordată în caz de separare și după divorț sau anularea căsătoriei;

[d] indemnizația de întreținere plătită unei mame necăsătorite pentru un copil născut în afara căsătoriei înainte de recunoaștere.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În principiu, copilul are dreptul să primească indemnizație de întreținere de la ascendenți [părinții sau bunicii acestuia] până la majorat, și anume până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Copiii au dreptul la întreținere, de asemenea, după ce devin majori, în cazul în care sunt elevi, urmează studii superioare sau cursuri de formare profesională, nu pot să se încadreze în muncă din cauza studiilor respective și nu dețin bunuri personale cu ajutorul cărora să poată să se întrețină.

O persoană are dreptul la întreținere numai în cazul în care nu este capabilă să se întrețină din bunurile proprii sau printr-o activitate remunerată corespunzătoare vârstei, stării de sănătate și, în general, condițiilor de trai ale acesteia, ținându-se seama, printre altele, de eventualele nevoi în materie de educație pe care le poate avea; minorii, chiar dacă dețin bunuri în nume propriu, au dreptul la întreținere din partea părinților lor în măsura în care veniturile rezultate din bunurile proprii sau din muncă nu sunt suficiente pentru a le asigura întreținerea. Cu toate acestea, o persoană nu este obligată să plătească indemnizație de întreținere în cazul în care, având în vedere celelalte obligații ale sale, nu este în măsură să plătească fără să-și pună în pericol propria întreținere; această dispoziție nu se aplică întreținerii acordate unui minor de către un părinte, cu excepția cazului în care minorul are dreptul să primească indemnizație de întreținere de la o altă persoană sau poate să se întrețină din propriile sale bunuri.

În cazul foștilor soți:

În cazul în care unul dintre foștii soți nu poate să se întrețină din veniturile sau bunurile proprii, acesta are dreptul să solicite o indemnizație de întreținere de la celălalt soț în următoarele situații: (1) dacă, la data la care s-a pronunțat divorțul, vârsta sau starea de sănătate a soțului/soției care solicită întreținere este de așa natură încât acesta (aceasta) nu poate fi obligat(ă) să înceapă sau să continue o activitate adecvată pentru a se întreține; (2) dacă soțul/soția care solicită întreținere are în îngrijire un minor și, prin urmare, nu poate să desfășoare o activitate remunerată adecvată; (3) dacă soțul/soția care solicită întreținere nu poate găsi un loc de muncă stabil corespunzător sau are nevoie de formare profesională; în ambele cazuri, dreptul la întreținere încetează după cel mult trei ani de la data pronunțării divorțului; (4) în orice altă situație în care este necesar să se instituie o obligație de întreținere la data pronunțării divorțului din motive echitabile.

Cu toate acestea, dreptul la întreținere poate fi refuzat sau limitat din motive importante, în special în cazul în care căsătoria a durat o perioadă scurtă de timp sau în cazul în care soțul/soția care ar putea avea dreptul la întreținere este responsabil(ă) pentru divorț sau a atras în mod voluntar asupra sa propria-i situație materială precară.

Fiecare dintre foștii soți trebuie să furnizeze celelalte părți informații precise cu privire la bunurile și veniturile sale, în măsura în care acestea pot fi relevante pentru stabilirea cuantumului indemnizației de întreținere. La cererea unuia dintre foștii soți, transmisă prin intermediul procurorului competent, orice angajator, orice departament administrativ sau orice organ fiscal trebuie să furnizeze toate informațiile relevante pe care le-ar putea deține cu privire la bunurile celui/alt soț și, în special, cu privire la veniturile acestuia.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În mod normal, o persoană care are dreptul la întreținere trebuie să se adreseze instanței pentru a obține o indemnizație de întreținere de la debitor.

În cazul în care se aplică Convenția de la New York privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate (Decretul legislativ nr. 4421/1964), delegația responsabilă de transmiterea unei cereri de întreținere formulate de un beneficiar care are domiciliul într-un stat parte la convenție solicită delegației responsabile de primirea acestui tip de cereri în statul parte la convenție în care locuiește debitorul, și anume Ministerul Justiției din Grecia, să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea creanțelor de întreținere de către beneficiar. În practică, Ministerul Justiției încredințează unui avocat sarcina de a efectua demersurile necesare pentru a asigura recunoașterea unui drept sau executarea unei hotărâri pronunțate de o instanță străină în favoarea beneficiarului care este cetățean străin și care poate recurge la toate căile de atac relevante în fața instanțelor elene.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Pentru minorii care, în temeiul legii [articolul 63 din Codul de procedură civilă], nu pot să prezinte ei înșiși o cerere în instanță pentru recuperarea creanțelor de întreținere de la debitor, o astfel de acțiune poate fi introdusă de persoana care deține răspunderea părintească [o persoană fizică, și anume un părinte ori o altă persoană, sau o persoană juridică, de exemplu o instituție].

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Instanța competentă pentru acțiunile privind o obligație de întreținere, intentate de către un beneficiar împotriva unui debitor, este instanța de prim grad de jurisdicție cu un complet de judecată format dintr-un singur membru [articolul 17 alineatul (2) și articolul 681B din Codul de procedură civilă].

Instanța competentă teritorială este cea de la domiciliul sau reședința beneficiarului [articolul 39A din Codul de procedură civilă] sau cea de la domiciliul pârâtului – debitorul întreținerii –, în cazul în care cererea este combinată cu litigiul de natură matrimonială ori cu litigiul între părinți și copii, sau instanța de la ultimul domiciliu stabil comun al soților.

În cazul în care există o urgență sau un pericol iminent, persoana care are dreptul la întreținere poate solicita instanței de prim grad de jurisdicție cu un complet de judecată format dintr-un singur membru care deține competența teritorială să emită o ordonanță prin care i se acordă indemnizație de întreținere cu titlu temporar, până la pronunțarea unei hotărâri definitive privind dreptul respectiv în cadrul unei proceduri ordinare.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Este necesar să se desemneze un avocat împuternicit să intenteze o acțiune în instanță privind întreținerea.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În cadrul unei cereri de întreținere, pârâtul trebuie să depună un avans pentru cheltuielile de judecată ale reclamantului care nu poate depăși 300 EUR [articolul 173 alineatul (4) din Codul de procedură civilă]. În procedurile de acest tip, dacă pârâtul nu îi prezintă grefierului, înainte de audiere, dovada achitării cheltuielilor de judecată, se consideră că pârâtul nu s-a înfățișat la proces, ceea ce înseamnă că împotriva sa poate fi pronunțată o hotărâre în lipsă [articolul 175 din Codul de procedură civilă].

Pârâtul poate solicita asistență juridică gratuită în temeiul Legii 3226/2004 dacă venitul său este foarte scăzut, prezentând justificative în acest sens și depunând, în fața instanței de prim grad de jurisdicție cu un complet de judecată format dintr-un singur membru, o cerere de emiteră a unei ordonanțe care să dispună măsuri provizorii.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Instanța stabilește indemnizația de întreținere pentru o perioadă de doi ani, ținând seama de cerințele privind condițiile de trai corespunzătoare și de educația beneficiarului, precum și de capacitatea financiară a debitorului. După doi ani, oricare dintre părți, și anume beneficiarul sau debitorul, poate solicita stabilirea unui nou cuantum al indemnizației de întreținere și, în cazul modificării circumstanțelor de care a ținut seama instanța, oricare dintre părți poate solicita revizuirea hotărârii și modificarea cuantumului indemnizației de întreținere.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În principiu, indemnizația de întreținere se plătește lunar în avans beneficiarului.

Cuantumul indemnizației de întreținere nu poate fi plătit sub forma unei sume forfetare, cu excepția cazurilor de întreținere după divorț [articolul 1443 litera (b) din Codul civil].

În cazul în care beneficiarul este minor sau se află sub asistența instanței, indemnizația de întreținere se plătește părintelui ori reprezentantului său sau, respectiv, prestatorului/tutorei numit de instanță, care, în mod evident, întreprinde acțiunile necesare în numele beneficiarului.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care debitorul întreținerii refuză să plătească indemnizația de întreținere, beneficiarul încearcă să execute creanța pe baza bunurilor debitorului, dacă există astfel de bunuri.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Dreptul la întreținere încetează în cazul în care condițiile în temeiul cărora a fost acordat acesta nu mai există sau în cazul în care beneficiarul sau debitorul decedează; creanța beneficiarului împotriva debitorului face obiectul unui termen de prescripție de cinci ani cu începere de la data depunerii cererii.

Creanțele persoanelor [de exemplu, o instituție] care au plătit indemnizația de întreținere unui beneficiar împotriva persoanei care era răspunzătoare inițial de plata întreținerii fac obiectul unui termen de prescripție de cinci ani [articolul 250 alineatul (17) din Codul civil].

O mamă necăsătorită are dreptul să solicite rambursarea cheltuielilor legate de naștere și plata unei indemnizații de întreținere de la tatăl copilului într-o perioadă limitată [două luni înainte de naștere și patru luni, dar nu mai mult de un an (în cazuri excepționale) după naștere], în cazul în care paternitatea este stabilită în instanță și mama se află într-o situație materială precară. Creanța unei mame necăsătorite se prescrie după trei ani de la naștere și creează obligații, de asemenea, pentru moștenitorii tatălui.

Se permite poprirea unei sume de până la 1/2 din salariul plătit unui debitor al întreținerii și acest lucru este valabil, de asemenea, pentru depozitele din cadrul instituțiilor de credit [articolul 982 alineatul (2) litera (d) și alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Nu, cu excepția beneficiarilor care sunt cetățeni străini; aceștia se pot adresa Ministerului Justiției pentru a-i sprijini să își exercite drepturile relevante [a se vedea răspunsul la întrebarea 3 de mai sus].

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Nu în Grecia.

Cu excepția cazului în care minorul se află în îngrijirea unei persoane juridice publice sau private; în această situație, obligația de întreținere revine, în general, persoanei juridice respective și, prin urmare, se substituie din oficiu [articolul 1490 din Codul civil] drepturilor persoanei care beneficiază de întreținere. Cu toate acestea, nu se poate solicita în niciun caz plata în avans a unei creanțe de întreținere, chiar dacă aceasta este recunoscută de o instanță, către un minor îndreptățit să primească indemnizație de întreținere de la un alt debitor.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Conform articolelor 51 și 56 din Regulamentul menționat anterior, autoritatea centrală din statul membru al persoanei care solicită întreținere: a) cooperează cu autoritatea centrală din statul membru al debitorului în ceea ce privește transmiterea și primirea cererilor relevante; (b) începe sau facilitează începerea unor proceduri cu privire la cererile respective. Pentru astfel de cereri, autoritățile centrale fac toate demersurile necesare pentru: (a) a furniza sau a facilita furnizarea de asistență juridică gratuită, atunci când circumstanțele impun acest lucru; (b) a facilita identificarea debitorului sau a beneficiarului, în special prin aplicarea articolelor 61, 62 și 63 din regulament; (c) a facilita accesul la informații relevante privind venitul și, dacă este necesar, situația financiară a debitorului sau a beneficiarului, inclusiv prin identificarea bunurilor acestora, în special în temeiul articolelor 61, 62 și 63; (d) a încuraja soluționarea litigiilor

pe cale amiabilă în scopul plății benevole a indemnizației de întreținere, după caz, prin mediere, conciliere sau alte proceduri similare; (e) a facilita punerea în aplicare ulterioară a hotărârilor în materie de obligații de întreținere, inclusiv dobânzile penalizatoare; (f) a facilita colectarea și transferul rapid al plăților corespunzătoare întreținerii; (g) a facilita accesul la documente sau alte probe, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1206/2001; (h) a oferi asistență pentru stabilirea filiației, atunci când este necesar, în scopul recuperării creanțelor de întreținere; (i) a începe sau a facilita începerea unor proceduri pentru obținerea oricăror măsuri provizorii necesare cu caracter teritorial, care au ca scop garantarea rezultatului unei cereri de întreținere pendinte; (j) a facilita comunicarea sau notificarea actelor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1393/2007.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Puteți contacta serviciul central al Ministerului Justiției la adresa: 96, Mesogeion Ave., Atena – Grecia, CP 11527, tel. + 30.210.7767322 civilunit@justice.gov.gr.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Grecia și-a asumat obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere. În conformitate cu protocolul, obligațiile de întreținere sunt reglementate de legea statului membru în care se află domiciliul stabil al persoanei care beneficiază de întreținere, prin urmare, dacă persoana care beneficiază de întreținere are domiciliul în Grecia, se aplică legislația elenă.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului prevede dreptul la asistență juridică gratuită, inclusiv consiliere juridică în vederea ajungerii la un acord înainte de introducerea unei acțiuni în justiție, asistență juridică pentru sesizarea unei autorități judiciare sau de altă natură și reprezentarea în instanță, scutirea integrală sau parțială de la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor persoanelor împuternicite să execute anumite acțiuni în timpul procedurii. În statele membre în care partea căzută în pretenții este obligată să suporte cheltuielile părții adverse, în cazul în care persoana care beneficiază de asistență juridică gratuită cade în pretenții, asistența juridică gratuită acoperă: cheltuielile suportate de partea adversă, în cazul în care astfel de cheltuieli ar fi fost rambursate dacă beneficiarul ar fi avut domiciliul stabil în statul membru în care se află instanța sesizată; costurile legate de interpretare și de traducerea documentelor necesare pentru soluționarea litigiului, care au fost solicitate de către instanță sau de către autoritatea competentă și care au fost prezentate de către persoana care beneficiază de asistență juridică gratuită; cheltuielile de deplasare suportate de persoana care beneficiază de asistență juridică gratuită, în cazul în care înfățișarea în instanță a persoanelor care depun mărturie în favoarea beneficiarului este prevăzută prin lege sau este solicitată de instanța din statul membru respectiv și instanța hotărăște că persoanele în cauză nu pot fi audiate în mod satisfăcător de către instanță prin orice alte mijloace.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală contactează periodic, printre altele, autoritățile competente cu scopul de: (a) a facilita identificarea debitorului întreținerii sau a creditorului; (b) a obține informații relevante privind venitul și, dacă este necesar, alte aspecte legate de situația financiară a debitorului sau a creditorului, inclusiv privind localizarea bunurilor; și (c) a încuraja plata benevolă a indemnizației de întreținere.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [es](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Creanțe privind întreținerea - Spania

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Obligația de întreținere înseamnă tot ceea ce este necesar pentru a asigura hrana, locuința, îmbrăcămintea și asistența medicală.

Întreținerea include, de asemenea, studiile și pregătirea profesională a creditorului obligației de întreținere până la majorat și chiar și ulterior, în cazul în care acesta se află încă în perioada studiilor din motive independente de voința sa. În cazul desfacerii căsătoriei, în cursul procesului de separare de drept sau de divorț există posibilitatea de a solicita întreținere pentru copiii care trăiesc la domiciliul familial și care nu sunt independenți din punct de vedere financiar.

Întreținerea cuprinde cheltuielile legate de sarcină și de naștere, cu excepția cazului în care acestea sunt acoperite din alte surse.

Obligația reciprocă de a acorda întreținere se aplică pe deplin între:

1. - Soți.
2. - Ascendenți și descendenți.

Frații sau surorile își datorează exclusiv asistența necesară traiului, în cazul în care această asistență este necesară din motive independente de voința creditorului obligației de întreținere, și include, dacă este necesar, asistența necesară pentru studii.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Copiii pot beneficia de întreținere până la vârsta majoratului (care este de 18 ani în Spania), cu excepția cazului în care dispun de suficiente venituri proprii. Obligația rămâne în vigoare în cazul copiilor majori atât timp cât nu sunt independenți din punct de vedere financiar, nu au absolvit o formă de învățământ sau nu au loc de muncă din motive independente de voința lor. În cazul minorilor, este necesar, de asemenea, să se țină seama de articolele din Codul civil privind efectele comune ale anulării căsătoriei, separării de drept și divorțului (articolele 90 și următoarele).

Pe toată durata minorității copiilor, pensia de întreținere are un caracter preferențial și constituie o obligație prioritară și ineluctabilă.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Cererile trebuie înaintate instanțelor de judecată și tribunalelor de primă instanță (*Juzgado de Primera Instancia*) competente.

Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Cererile sunt tratate prin intermediul unei proceduri de *juicio verbal* (audiere orală). În cazul în care întreținerea este solicitată cu titlu de măsură complementară cu ocazia separării de drept sau a divorțului ori cu titlu de măsură care ține de relația părinte-copil în cazul despărțirii cuplului, cererea este tratată în comun cu procedurile respective, prin intermediul unui *juicio verbal* care prezintă anumite caracteristici speciale.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Cererea trebuie introdusă personal de către partea interesată, cu excepția cazului în care este vorba de un minor, caz în care trebuie să fie introdusă de către reprezentantul legal al minorului, de către Parchet (*el Fiscal*) sau de către agenția de protecție a copilului. Cu toate acestea, cererea poate fi depusă prin intermediul unui mandatar, cu condiția ca acesta să dispună de o procură acordată în prezența unui notar, a unui executor judecătoresc sau a consulului de la orice misiune diplomatică spaniolă din străinătate.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Regula generală prevede că sunt competente instanțele de la domiciliul debitorului obligației de întreținere. În cazul codebitorilor solidari (mama și tatăl), competența revine instanțelor de la domiciliul oricăruia dintre ei. În cazul în care debitorul nu își are reședința în Spania, sunt competente instanțele de la ultimul domiciliu din Spania. În toate celelalte cazuri, sunt competente instanțele de la domiciliul creditorului obligației de întreținere.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Solicitanții trebuie să fie apărați de un avocat (*Abogado*) și să fie reprezentați de un reprezentant legal sau de un mandatar avocat (*Procurador*).

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În Spania nu se aplică taxe pentru cererile care au drept obiect exclusiv obținerea plății pensiei de întreținere, cu excepția onorariilor percepute de avocați, reprezentanți legali și experți, dacă este cazul.

Onorariile percepute de avocați și reprezentanți legali se stabilesc în funcție de quantumul creanței. Se prevede o asistență financiară pentru acoperirea cheltuielilor de judecată. Aceasta poate fi solicitată în cazul în care reclamantul sau persoana căreia i se cere întreținerea nu dispune de mijloace financiare și are dreptul de a beneficia de asistență juridică gratuită, în conformitate cu baremurile stabilite la articolul 3 din Legea 1/1996 din 10 ianuarie 1996 privind asistența juridică gratuită. Asistența constă în servicii prestate de un avocat sau reprezentant legal numit de instanță pentru a introduce acțiunea în justiție. De asemenea, statul suportă orice alte cheltuieli de judecată, cum ar fi onorariile experților chemați să depună mărturie sau cheltuielile legate de publicarea deciziilor instanței.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează quantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

În cele mai multe cazuri, se stabilește o prestație periodică. Potrivit legii, aceasta trebuie să fie plătită lunar în avans. Stabilirea unei sume forfetare care trebuie vărsată într-o plată unică are loc doar în cazuri cu totul excepționale. La această modalitate se recurge numai în următoarele cazuri: pentru plata restanțelor, în cazul în care debitorul nu deține bunuri pe teritoriul spaniol (*falta de arraigo*) și este recomandat să se garanteze plățile viitoare ori în cazul în care părțile încheie un acord în acest sens. Instanța calculează quantumul efectiv al plăților care trebuie efectuate conform unei reguli juridice abstracte bazate pe o proporționalitate triplă: nevoile creditorului obligației de întreținere, mijloacele financiare ale debitorului obligației de întreținere și mijloacele financiare ale altor persoane obligate să contribuie la întreținere (codebitori) în aceeași măsură ca debitorul principal al obligației de întreținere. Hotărârea judecătorească prin care se stabilește quantumul pensiei de întreținere trebuie să prevadă modalitățile de actualizare a acesteia în viitor. Această actualizare se efectuează automat, odată cu scurgerea timpului, și trebuie aplicată de către persoana responsabilă de efectuarea plăților. În cazul în care debitorul obligației de întreținere nu actualizează quantumul plăților aferente pensiei de întreținere, actualizarea va fi efectuată de către instanță, în urma unei solicitări din partea creditorului obligației de întreținere. Quantumul pensiei de întreținere poate fi adaptat (tot la cererea părții interesate) în cazul în care a intervenit o modificare substanțială în ceea ce privește situația de fapt în baza căreia a fost stabilit quantumul: quantumul trebuie să fie majorat în cazul unei îmbunătățiri a situației financiare a debitorului obligației de întreținere sau în cazul în care creditorul obligației de întreținere se confruntă cu deteriorarea situației sale financiare și are nevoie de o contribuție mai mare (de exemplu, în cazul în care are o boală); quantumul pensiei trebuie să fie diminuat în cazul înrăutățirii situației financiare a debitorului obligației de întreținere sau în cazul îmbunătățirii situației financiare a creditorului acestei obligații. În cele din urmă, pensia de întreținere nu mai este datorată atunci când dispar motivele pentru care a fost instituită.

Consiliul General al Magistraturii din Spania (*Consejo General del Poder Judicial*, CGPJ) a întocmit baremuri pentru calculul quantumului pensiei de întreținere. Aceste baremuri sunt indicative și se bazează pe nevoile copiilor. Ele țin seama de venitul părinților și de numărul de copii ai familiei respective. Cheltuielile legate de locuință și școlarizare au fost excluse din acest calcul. Prin urmare, quantumul definitiv al pensiei trebuie să fie adaptat pentru a ține seama de aceste costuri în fiecare caz. A se consulta http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Poder_Judicial.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

De obicei, plata se face în bani. Cu toate acestea, există două excepții: debitorul poate opta să își îndeplinească obligația asigurând creditorului obligației de întreținere hrană și adăpost în propria casă; jurisprudența limitează într-o măsură foarte mare recurgerea la această posibilitate în cazul în care nu există nicio garanție că relațiile dintre creditor și debitor vor fi bune; plata prin transferul unor bunuri sau drepturi este o excepție și se poate aplica numai pentru a achita plățile restante, în cazul în care bunurile respective riscă să dispară sau în cazul în care debitorul obligației de întreținere nu deține bunuri pe teritoriul spaniol (*falta de arraigo*). Pensia de întreținere se plătește direct creditorului. Cea mai obișnuită metodă o constituie viramentul bancar. În cazul în care creditorul obligației de întreținere este minor sau nu are capacitate juridică, pensia se varsă reprezentantului legal al acestuia.

În cadrul procedurilor de desfacere a căsătoriei sau al celor legate de relația părinte-copil, instanțele judecătorești acceptă, ca mijloc de plată a pensiei de întreținere, plata directă către creditorul obligației a anumitor cheltuieli ale copilului minor (de exemplu, școlarizare, asigurări medicale etc.)

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În acest caz, creditorul obligației de întreținere poate înainta o cerere de executare a hotărârii judecătorești care a declarat că există un drept la plata pensiei de întreținere. În Spania există următoarele mijloace de executare: poprirea pe salariu (în afară de o sumă minimă de subzistență stabilită de instanță); poprirea pe rambursările de impozite; sechestrarea conturilor bancare; reținerea prestațiilor de securitate socială; confiscarea și vânzarea publică de bunuri; în anumite cazuri de neplată a pensiei de întreținere, acest fapt poate constitui o infracțiune care se pedepsește cu închisoare.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenul de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În cazul datoriei la plata creanțelor de întreținere, nu există limite cantitative în ceea ce privește punerea sub sechestrul a conturilor sau bunurilor debitorului, spre deosebire de prevederile aplicabile altor datorii. Acțiunile care vizează asigurarea respectării obligațiilor următoare se prescriu după cinci ani.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere

În cazuri de cereri care au drept obiect obținerea plății pensiei de întreținere pentru minori sau persoane lipsite de capacitate juridică, Parchetul poate asigura reprezentarea persoanelor respective.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

„Fondul de garantare a plății pensiei de întreținere”, creat prin Legea nr. 42/2006 din 28 decembrie 2006 și reglementat prin Decretul Regal nr. 1618/2007 din 7 decembrie 2007, este un fond fără personalitate juridică, destinat să le garanteze copiilor minori plata pensiilor de întreținere recunoscute și neplătite, stabilite printr-o convenție aprobată de instanță sau printr-o decizie judecătorească în cadrul unor proceduri de separare de drept, divorț, anulare a căsătoriei, filiație sau întreținere, prin plata unei sume echivalente cu un avans.

Pentru a putea beneficia de un avans din acest fond, este indispensabil ca decizia de recunoaștere a pensiei întreținere să fi fost pronunțată de către o instanță din Spania

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da. În conformitate cu regulamentele Uniunii Europene și cu convențiile internaționale privind plata pensiei de întreținere ratificate de Spania, creditorul obligației de întreținere poate solicita asistență din partea autorității centrale din Spania, care funcționează în cadrul Ministerului Justiției.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Prin orice mijloace de contact, cu Departamentul de Cooperare Juridică Internațională (*Subdirección General de Cooperación Jurídica Internacional*) din cadrul Ministerului Justiției. Calle San Bernardo No 62, 28071 Madrid. Telephone: 00 34 91 3902228/2295/4437. Fax: 00 34 91 3904457

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Creditorii domiciliați într-un alt stat membru se pot adresa autorității centrale a statului respectiv, prezentând dovada acordării unui drept la plata unei pensii de întreținere, cerând autorității respective să contacteze autoritatea centrală spaniolă pentru ca acesta din urmă să inițieze o procedură de executare silită în Spania. Acest demers se desfășoară în conformitate cu regulamentele Uniunii Europene și cu convențiile internaționale privind plata pensiei de întreținere ratificate de Spania.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

În condițiile stabilite de autoritățile statului vizat.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da, protocolul a fost ratificat de Uniunea Europeană (și, prin urmare, de Spania) la 8 aprilie 2010.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere prevede că părțile care sunt implicate într-un litigiu care intră sub incidența regulamentului au acces efectiv la justiție într-un alt stat membru, inclusiv la procedurile de executare și de atac, în conformitate cu condițiile prevăzute în capitolul relevant. În plus, statul membru solicitat acordă asistență judiciară gratuită în cazul tuturor cererilor cu privire la obligațiile de întreținere care decurg dintr-o relație părinte-copil, a unei persoane care nu a împlinit încă 21 de ani formulate de un creditor în temeiul articolului 56.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Spania a completat Legea nr. 1/1996 din 10 ianuarie 1996 privind asistența juridică gratuită, adăugând Capitolul VIII, intitulat „Asistență juridică gratuită în litigiile transfrontaliere în Uniunea Europeană”, care reglementează exercitarea acestui drept în ceea ce privește persoanele fizice, indiferent dacă sunt cetățeni ai Uniunii Europene sau resortisanți ai țărilor terțe cu reședința legală pe teritoriul unui stat membru.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 11/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Franța

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În dreptul francez, obligația de întreținere se referă la obligația impusă prin lege persoanei care deține mijloacele necesare pentru a răspunde nevoilor unei alte persoane cu care are o legătură de rudenie sau o legătură de afinitate. Prin urmare, pot beneficia de întreținere diferite persoane, după cum urmează:

un soț din partea celui alt soț (articolele 212 și 214 din Codul civil),
copiii din partea părinților (articolele 203, 371-2 și 373-2-2 din Codul civil),
tații, mamele și alți ascendenți din partea copiilor lor (articolul 205 din Codul civil),
soacrele și socrii din partea ginerilor și a nurorilor lor (articolul 206 din Codul civil),
soțul supraviețuitor aflat în nevoie (articolul 767 din Codul civil).

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În ceea ce privește întreținerea copiilor, nu există limită de vârstă stabilită prin lege: obligația de întreținere și de educație pe care o au părinții nu încetează de drept decât în momentul în care copilul devine major (articolul 371-2 din Codul civil). Trebuie făcută distincția între două perioade:

atât timp cât copilul este minor sau, dacă este major, atât timp cât nu și-a câștigat autonomia financiară, părinților le revine obligația de întreținere și de educație în ceea ce îl privește, cu scopul de a-i asigura condițiile necesare pentru dezvoltare și educație;

când obligația de întreținere și de educație încetează, se aplică regimul general al obligației de întreținere, pe baza dovezii aduse de solicitant privind starea sa de nevoie (articolele 205 și 207 din Codul civil).

Contribuția poate fi plătită integral sau parțial copilului devenit major.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Dacă pensia de întreținere nu este plătită de bună voie, creditorul întreținerii, reprezentantul său ori persoana care asigură în principal îngrijirea trebuie să introducă o acțiune în justiție, în vederea stabilirii cuantumului pensiei, precum și a obligației debitorului de a plăti pensie de întreținere.

Cererea de întreținere poate reprezenta obiectul principal al acțiunii în justiție sau poate fi formulată, de exemplu, cu ocazia unei proceduri de divorț sau de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești.

În ceea ce privește cererile de pensie de întreținere între adulți, persoana care solicită întreținerea trebuie să dovedească faptul că se află într-o stare de nevoie și că nu este în măsură să își asigure întreținerea. Cu toate acestea, în situația în care creditorul își încalcă grav obligațiile față de debitor, judecătorul poate dispune exonerarea debitorului de obligația de a plăti parțial sau total datoria de întreținere (articolul 207 din Codul civil).

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În dreptul francez, minorul nu este considerat creditor al obligației de întreținere: numai părintele sau partea terță care asigură îngrijirea copilului deține această calitate și poate acționa împotriva celui alt părinte sau a părinților, în vederea stabilirii unei contribuții la educația și întreținerea copilului.

Serviciile de asistență socială pot acționa în locul creditorului întreținerii, în cazul abținerii acestuia de a acționa, în temeiul articolului 205 din Codul civil (articolul L132-7 din Codul acțiunii sociale și familiei).

Spitalele și instituțiile publice de sănătate/unitățile de îngrijire dispun de o cale de atac directă împotriva debitorilor obligației de întreținere a persoanelor spitalizate (articolul L6145-11 din Codul sănătății publice).

Persoana aflată sub tutelă trebuie să fie reprezentată de tutorele său (articolul 475 din Codul civil).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Acțiunea trebuie introdusă în fața **instanței pentru litigii de familie** a Tribunalului de Mare Instanță (articolul L. 213-3 din Codul organizării judiciare).

Sub rezerva aplicării dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, articolul 1070 din Codul de procedură civilă prevede că instanța pentru litigii de familie competentă este:

instanța de la locul unde se află reședința familiei;

dacă părinții trăiesc separat, instanța de la locul unde se află reședința părintelui cu care locuiesc în mod obișnuit copiii minori, în cazul în care autoritatea părintească se exercită în comun, sau instanța de la locul unde se află reședința părintelui care exercită singur această autoritate; în alte cazuri, instanța de la locul unde se află reședința persoanei care nu a avut inițiativa procedurii.

În cazul unei cereri comune, instanța competentă este, în funcție de alegerea părților, cea de la locul în care se află reședința uneia dintre părți.

Cu toate acestea, atunci când litigiul are ca obiect numai pensia de întreținere, contribuția la întreținerea și educația copilului, contribuția la cheltuielile căsătoriei sau prestația compensatorie, instanța competentă poate fi cea de la locul în care se află reședința soțului creditor sau a părintelui care asigură îngrijirea cu titlu principal a copiilor, chiar dacă aceștia sunt majori.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Procedura este orală și nu necesită reprezentarea obligatorie: reclamantul se poate prezenta personal în fața instanței, cu documentele justificative necesare.

Procedura poate fi introdusă prin chemare în judecată (intervenția unui executor judecătoresc) sau printr-o simplă cerere adresată instanței.

În cazul în care întreținerea este solicitată în cadrul unei proceduri judiciare de divorț, reclamantul trebuie să fie reprezentat de un avocat.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Nu se achită cheltuieli de judecată în primă instanță. În apel, se plătește o taxă de 225 de euro.

Reclamantul poate beneficia de asistență judiciară în anumite condiții privind resursele de care dispune.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Contribuția la întreținerea și educația copilului poate avea următoarele forme:

plată lunară către părintele creditor (situația cea mai frecventă);

preluarea directă a cheltuielilor efectuate în beneficiul copilului;

dreptul de utilizare și locuire asupra unui bun imobiliar care aparține debitorului sau renunțarea la bunurile în uzufruct sau alocarea de bunuri generatoare de venituri creditorului.

Contribuția este calculată în funcție de **resursele fiecăruia dintre părinți** și de **nevoile copilului**. Din 2010, Ministerul Justiției publică un tabel de referință, **având doar un caracter orientativ**, stabilit în funcție de veniturile debitorului și ale creditorului, de numărul de copii pe care îi are în îngrijire și de amploarea dreptului de vizitare și de locuință. În hotărârea sa, instanța prevede în mod sistematic o **indexare** a contribuției (în funcție de indicele prețurilor de consum pentru gospodăriile urbane în general).

Alte pensii de întreținere:

Pentru a stabili valoarea **contribuției unui soț la cheltuielile căsătoriei**, instanța trebuie să ia în considerare toate cheltuielile suportate de persoana interesată, care corespund cheltuielilor utile sau necesare. Această contribuție ia forma unei prestații pecuniare, a preluării unui împrumut sau a ocupării domiciliului conjugal.

În ceea ce privește **pensia de întreținere atribuită soțului în cursul procedurii de divorț cu titlu de obligație de sprijin material reciproc**, poate fi prevăzută preluarea tuturor ratelor lunare ale unui împrumut sau o parte a acestora; cu toate acestea, instanțele judecătorești preferă să dispună plata unei sume lunare. Această pensie este stabilită în funcție de **nivelul de trai pe care îl poate pretinde soțul care solicită acordarea pensiei, ținând seama de posibilitățile materiale ale celuilalt soț**.

Pensia de întreținere acordată ascendenților și socrilor este proporțională cu necesitățile celui care o solicită și cu averea celui care o datorează. Instanța poate, chiar din oficiu, în funcție de circumstanțele speței, să dispună ca pensiei de întreținere să i se aplice o clauză de variație permisă de legile în vigoare (articolul 208 din Codul civil).

În materie de întreținere, revizuirea pensiilor este posibilă în orice moment, cu condiția ca solicitantul să facă dovada unui element nou care afectează resursele creditorului și/sau ale debitorului și/sau necesitățile copilului/creditorului.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Codul civil nu acordă întâietate niciunui mod de plată. Modalitățile de plată pot fi stabilite printr-un acord între părți. În lipsa unui astfel de acord, instanța va stabili în decizia sa modalitățile de plată.

Pensia de întreținere se plătește direct creditorului sau serviciului de asistență socială, spitalului sau unităților publice de îngrijire sau instituțiilor de sănătate care au acționat în justiție în locul creditorului.

În ceea ce privește contribuția la întreținerea copilului, trebuie menționat faptul că pensia de întreținere poate fi înlocuită, integral sau parțial, cu plata unei sume de bani către un organism acreditat, care îi va acorda, în schimb, copilului o rentă indexată (articolul 373-2-3 din Codul civil). De asemenea, instanța poate decide ca pensia de întreținere să fie plătită direct copilului major.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Creditorul, care deține un titlu executoriu, poate sesiza direct un executor judecătoresc în vederea punerii în aplicare a unei măsuri de executare asupra patrimoniului debitorului (cu excepția sechestrului pus asupra unui imobil sau a popririi, pentru care este necesară o hotărâre judecătorească prealabilă). Pentru a obține informațiile necesare localizării debitorului sau a bunurilor acestuia, executorul judecătoresc deține ample competențe de investigare în cadrul administrațiilor.

Principalele proceduri de executare pe care le poate utiliza creditorul întreținerii sunt următoarele:

procedura plății directe (articolele L 213-1 și R213-1 și următoarele din Codul de procedură civilă privind executarea): ea permite recuperarea pensiei restante din ultimele șase luni și a pensiei aferente lunii în curs. Executorul judecătoresc notifică părții terțe sesizate (angajatorul, instituția bancară sau orice parte terță debitoare față de debitorul întreținerii) obligația de a plăti direct executorului cuantumul pensiei;

poprirea (articolele L 3252-1 și R 3252-1 și următoarele din Codul muncii): poprirea trebuie să fie autorizată de instanță;

proprirea-atribuire (articolele L 211-1, L 162-1, R 211-1 și R 162-1 și următoarele din Codul de procedură civilă privind executarea) permite punerea sub sechestrul a creanțelor debitorului (cel mai adesea sechestrul asupra unui cont bancar);

sechestrul cu vânzare (articolele L 221-1 și R 221-1 și următoarele din Codul de procedură civilă privind executarea): sechestrul asupra bunurilor materiale mobile (televizor, automobil etc.);

sechestrul asupra bunurilor imobiliare (articolele L 311-1 și R 311-1 și următoarele din Codul de procedură civilă privind executarea): acesta vizează un bun imobiliar al cărui proprietar este debitorul. Vânzarea bunului trebuie să fie autorizată de instanța care a dispus executarea.

Cheltuielile pentru serviciile prestate de executorul judecătoresc îi revin exclusiv debitorului întreținerii.

În cazul unui proces penal, debitorul poate fi condamnat pentru **abandon de familie**. Această infracțiune se pedepsește cu doi ani de închisoare și cu amendă de 15 000 de euro (articolul 227-3 din Codul penal).

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În materie de obligații de întreținere, termenul de prescripție este de cinci ani de la fiecare scadență (articolul 2224 din Codul civil).

Procedura plății directe nu se poate aplica pentru o întârziere mai mare de șase luni. Totuși, aceasta nu exclude utilizarea altor modalități de executare pentru recuperarea restanțelor mai vechi.

Procedurile de executare trebuie să se limiteze la ceea ce este necesar pentru recuperarea creanței și nu trebuie să existe niciun abuz în alegerea acestor măsuri.

Anumite bunuri sunt declarate prin lege ca fiind imposibil de pus sub sechestrul: pensiile de întreținere, bunurile mobile necesare vieții și muncii desfășurate de debitor, obiectele indispensabile persoanelor cu handicap, anumite prestații sociale și prestațiile familiale. Dintr-un cont bancar nu pot fi indisponibilizate decât sumele care depășesc valoarea venitului minim garantat (venit de solidaritate activă) pentru o persoană singură. În cazul popririi, valoarea care poate fi indisponibilizată se stabilește în funcție de valoarea remunerației și de persoanele care se află în îngrijirea debitorului.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Organismele debitoare de prestații familiale se pot subroga în drepturile creditorului întreținerii dacă sunt îndeplinite anumite condiții. În acest caz, organismele în cauză pot iniția acțiuni pentru creditor și în numele acestuia. De asemenea, dacă procedurile private de executare nu produc rezultate, există posibilitatea de a solicita procurorului Republicii să inițieze, prin intermediul contabilului public, procedurile de recuperare publică.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

În anumite condiții, organismele responsabile de plata prestațiilor familiale pot plăti creditorului întreținerii o indemnizație pentru sprijinirea familiei cu titlu de avans din pensia de întreținere datorată.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Dacă debitorul are reședința în străinătate, iar creditorul locuiește în Franța, acesta din urmă poate contacta Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere (RCA) din cadrul Ministerului Afacerilor Externe și Dezvoltării Internaționale. Acest birou va contacta autoritatea centrală a statului în care debitorul își are reședința în vederea recuperării creanței.

De asemenea, creditorul poate contacta Casa de Alocății Familiale (CAF), care îi va putea oferi sprijin financiar în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către debitor, chiar dacă acesta din urmă locuiește în străinătate.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Autoritatea centrală franceză poate fi contactată prin poștă, telefon sau e-mail:

Ministerul Afacerilor Externe și Dezvoltării Internaționale

Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere

27, rue de la Convention

CS 91533

75732 Paris Cedex 15

Telefon: + 33 (0) 143179199

Fax: +33 (0) 143178197

E-mail: recouv-creances-alimentaires.fae-saj-pdp@diplomatie.gouv.fr

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Dacă debitorul locuiește în Franța, iar creditorul locuiește în străinătate, acesta din urmă **va trebui să contacteze autoritatea centrală din statul în care locuiește**. Autoritatea centrală solicitantă va contacta apoi autoritatea centrală franceză (Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere din cadrul Ministerului Afacerilor Externe) care va lua măsurile necesare pentru recuperarea creanței.

Creditorul care dispune de o decizie care constituie titlu executoriu poate, de asemenea, sesiza în mod direct un executor judecătoresc în vederea recuperării creanței sale (fără a avea nevoie de intermediere din partea autorităților centrale). În acest caz, el nu va putea beneficia de asistența autorității centrale.

Trebuie menționat faptul că în absența unei hotărâri judecătorești care să stabilească principiul pensiei de întreținere, autoritatea centrală a unui stat membru solicitant poate transmite Biroului pentru recuperarea creanțelor de întreținere o cerere de obținere a unei hotărâri, pentru ca principiul pensiei alimentare să fie stabilit printr-o hotărâre judecătorească franceză [anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 4/2009].

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Autoritatea centrală franceză poate fi contactată prin poștă, telefon sau e-mail:

Ministerul Afacerilor Externe și Dezvoltării Internaționale

Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere

27, rue de la Convention

CS 91533

75732 Paris Cedex 15

Telefon: + 33 (0) 143179199

Fax: +33 (0) 143178197

E-mail: recouv-creances-alimentaires.fae-saj-pdp@diplomatie.gouv.fr

Dacă creditorul decide să recurgă direct la serviciile unui executor judecătoresc, poate găsi datele de contact ale unui profesionist în domeniu la rubrica „Găsiți un executor” sau pe site-ul Camerei naționale a executorilor judecătorești.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Asistența judiciară poate fi totală sau parțială. Ea se acordă:

în mod automat copiilor cu vârsta sub 21 de ani, în temeiul articolului 46 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

în alte cazuri, dacă solicitantul întrunește condițiile privind resursele, stabilite prin lege (Legea nr. 91-647 din 10 iulie 1991 referitoare la asistența judiciară și Decretul nr. 91-1266 din 19 decembrie 1991).

În Franța, asistența judiciară acoperă taxele pentru serviciile avocatului desemnat prin decizia de asistență judiciară pentru procedura judiciară, precum și taxele pentru serviciile executorului desemnat prin aceeași decizie pentru procedura de recuperare a creanței.

Cererea de asistență judiciară referitoare la obligațiile de întreținere au același parcurs ca în cazul litigiilor transfrontaliere, în conformitate cu **Directiva 2003/8 /CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003**.

Cererea de asistență judiciară este trimisă de către creditor, în limba franceză, la Serviciul de asigurare a accesului la drept și la justiție și de ajutorare a victimelor (SADJAV), a cărui adresă este următoarea:

Ministerul Justiției

Serviciul de asigurare a accesului la drept și la justiție și de ajutorare a victimelor

Biroul de asistență judiciară

13, Place Vendôme

75042 PARIS cedex 01

Telefon: 01 44777186

Fax: 01 44777050

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere confirmă primirea cererii prezentate de autoritatea centrală străină și a documentelor depuse. Biroul verifică dacă dosarul este complet, precum și exactitatea și utilitatea documentelor, în special a celor juridice. Pentru a anticipa orice problemă de executare, Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere solicită autorității expeditoare clarificări și/sau alte extrase sau traduceri ale extraselor, atunci când este necesar. Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere facilitează introducerea procedurilor referitoare la cererile prevăzute la articolul 56, transmițându-le autorităților judiciare competente la nivel teritorial.

Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere contribuie la localizarea debitorului și facilitează căutarea informațiilor referitoare la resursele sale, prin sesizarea procurorului Republicii și a serviciilor Direcției Generale a Finanțelor Publice, în conformitate cu articolele 61, 62 și 63 din Regulamentul (CE) nr. 4 /2009.

Autoritatea centrală facilitează, de asemenea, soluțiile amiabile, contactând direct debitorul și transmitând creditorului, prin intermediul autorității centrale din statul de rezidență al acestuia, propunerile debitorului de a plăti de bună voie.

În cazul nerecuperării pe cale amiabilă, există întotdeauna posibilitatea inițierii unei proceduri de recuperare pe cale judiciară, în măsura în care hotărârea străină are forță executorie în Franța. Biroul pentru recuperarea creanțelor păstrează legătura cu executorii responsabili cu recuperarea, pentru a asigura buna desfășurare a procedurilor de executare.

Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere solicită în mod sistematic efectuarea unui virament bancar.

Dacă este necesară stabilirea filiației pentru recuperarea pensiei de întreținere, Biroul pentru recuperarea creanțelor de întreținere îi indică creditorului autoritatea competentă pentru această procedură.

Această pagină face parte din portalul Europa ta.

Ne-am bucura să primim feedbackul dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Croația

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Întreținerea face parte din drepturile și îndatoririle părinților și copiilor, soților și partenerilor înregistrați, rudelor în linie dreaptă și copiilor și părinților vitregi, în cazurile prevăzute de Legea familiei (*Obiteljski zakon*). Aceste persoane își asumă obligațiile de întreținere reciproce în funcție de propriile lor capacități și de nevoile beneficiarului obligației de întreținere, în conformitate cu legea menționată anterior.

Obligația de întreținere le revine în primul rând *părinților*, față de copiii lor minori. În cazul în care un părinte nu își îndeplinește obligația de întreținere față de copilul său minor, *bunicii* de pe latura părintelui respectiv îi datorează copilului întreținere. Un *părinte vitreg* trebuie să acorde întreținere unui copil minor vitreg dacă acesta din urmă nu poate obține întreținere de celălalt părinte al său.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori până la vârsta de 26 de ani care frecventează cursurile învățământului secundar, universitar sau profesional și tehnic ori care urmează programe de învățământ primar sau secundar pentru adulți și care își îndeplinesc în mod regulat și corespunzător obligațiile.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori care și-au încheiat studiile, dar nu reușesc să își găsească un loc de muncă la un an de la absolvire, până la împlinirea vârstei de 26 de ani. Obligația de a acorda întreținere a unui copil major încetează înainte de expirarea termenului de un an de la încheierea studiilor, în momentul în care copilul împlinește vârsta de 26 de ani.

Părinții trebuie să acorde întreținere unui copil major care se află în incapacitate de muncă din cauza unei boli grave și permanente sau a unui handicap, pe întreaga durată a acestei incapacități.

Copiii majori trebuie să acorde întreținere părinților care se află în incapacitate de muncă și nu dispun de mijloace de trai suficiente sau nu au posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii. *Copiii vitregi majori* trebuie să acorde întreținere părinților vitregi, dacă aceștia se află în incapacitate de muncă și nu dispun de mijloace de trai suficiente sau nu au posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii și dacă le-au acordat întreținere copiilor vitregi în cauză ori s-au ocupat de ei un timp îndelungat. *Nepoții majori* trebuie să acorde întreținere bunicii, dacă aceștia se află în incapacitate de muncă și nu dispun de mijloace de trai suficiente sau nu au posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii și dacă le-au acordat întreținere nepoților în cauză ori s-au ocupat de ei un timp îndelungat.

Un *soț* care nu dispune de mijloace suficiente de trai sau nu are posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii, aflându-se în același timp în incapacitate de muncă sau în imposibilitatea de a-și găsi un loc de muncă, are dreptul la întreținere din partea celuilalt soț în cazul în care acesta din urmă dispune de suficiente mijloace și posibilități de a asigura această întreținere. Regulile care stabilesc obligațiile de întreținere între soți se aplică în mod corespunzător *partenerilor înregistrați* pe durata uniunii civile.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligația de întreținere le revine în primul rând *părinților*, față de copiii lor minori. În cazul în care un părinte nu își îndeplinește obligația de întreținere față de copilul său minor, *bunicii* de pe latura părintelui respectiv îi datorează copilului întreținere. Un *părinte vitreg* trebuie să acorde întreținere unui copil minor vitreg dacă acesta din urmă nu poate obține întreținere de celălalt părinte al său.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori până la vârsta de 26 de ani care frecventează cursurile învățământului secundar, universitar sau profesional și tehnic ori care urmează programe de învățământ primar sau secundar pentru adulți și care își îndeplinesc în mod regulat și corespunzător obligațiile.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori care și-au încheiat studiile, dar nu reușesc să își găsească un loc de muncă la un an de la absolvire, până la împlinirea vârstei de 26 de ani. Obligația de a acorda întreținere a unui copil major încetează înainte de expirarea termenului de un an de la încheierea studiilor, în momentul în care copilul împlinește vârsta de 26 de ani.

Părinții trebuie să acorde întreținere unui copil major care se află în incapacitate de muncă din cauza unei boli grave și permanente sau a unui handicap, pe întreaga durată a acestei incapacități.

Un adult este o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Ar trebui să se ia legătura cu un centru de asistență socială și cu o instanță.

Stabilirea obligațiilor de întreținere poate fi reglementată prin procedura de *consiliere obligatorie*. Consilierea obligatorie are loc înainte de introducerea unei proceduri de divorț în cazul în care soții au împreună un copil minor și înainte de introducerea altor proceduri judiciare legate de autoritatea părintească și de relațiile personale cu copilul. Dispozițiile din Legea familiei care se referă la consilierea obligatorie înainte de începerea acțiunii de divorț în cazul în care cei doi soți au împreună un copil minor se aplică, de asemenea, consilierii obligatorii prealabile introducerii procedurilor privind autoritatea părintească și relațiile personale cu copilul în cazul în care părinții sunt despărțiți. Consilierea obligatorie începe atunci când una dintre părți depune o cerere în acest sens la un centru de asistență socială. În cazul în care părinții nu ajung la un acord asupra unui plan de exercitare în comun a autorității părintești, centrul de asistență socială le va oferi consiliere în încercarea de a ajunge la un acord în cadrul medierii familiale, în conformitate cu dispozițiile Legii familiei.

Chestiunea întreținerii poate fi soluționată prin intermediul *medierii familiale*, în cadrul căreia părțile încearcă să soluționeze de comun acord diferendele familiale cu ajutorul mediatorilor familiari. Membrii familiei iau parte în mod voluntar la medierea familială și numai prima întâlnire de mediere familială este obligatorie înainte de introducerea procedurii de divorț. Medierea familială are drept principal scop luarea unei decizii cu privire la autoritatea parentală comună și la alte înțelegeri cu privire la copil. Planul privind exercitarea autorității parentale sau alte acorduri convenite în cursul medierii familiale devin executorii în cazul în care sunt aprobate de instanță la cererea părților. Medierea familială se poate desfășura independent de procedurile judiciare, înainte de începerea procedurilor judiciare, în cursul sau după finalizarea acestora.

Cuantumul prestației de întreținere care trebuie plătită de către părintele cu care nu locuiește copilul poate fi, de asemenea, stabilit în cadrul *Planului privind exercitarea în comun a autorității parentale*, pe care părinții îl pot întocmi singuri pe parcursul consilierii obligatorii, precum și în cursul medierii familiale. În cazul în care un plan privind exercitarea în comun a autorității parentale este prezentat instanței spre verificare în cadrul unor acțiuni extrajudiciare, aceasta devine, ulterior, executoriu, în conformitate cu dispozițiile Legii familiei.

Copiii pot depune cereri de admitere a creanței de întreținere în cadrul unei *proceduri extrajudiciare simplificate de stabilire a obligației de întreținere*. Părțile la aceste proceduri sunt copilul și părintele care nu locuiește împreună cu copilul respectiv. În cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere, copilul este reprezentat de părintele cu care locuiește. În afară de instanța cu competență teritorială generală, instanța competentă în materie de proceduri simplificate de stabilire a obligației de întreținere este cea în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau reședința copilului.

Hotărârile judecătorești privind cererile de admitere a creanței de întreținere sunt pronunțate în cadrul litigiilor matrimoniale, al acțiunilor de stabilire a maternității sau paternității și al cauzelor care au drept obiect exercitarea autorității parentale, în conformitate cu dispozițiile Legii familiei.

În caz de divorț, soții pot încheia un acord privind întreținerea, prin care se stabilesc cuantumul prestației de întreținere, modalitățile de respectare a acestei obligații și durata obligației de întreținere. Soții pot încheia în scris acordul privind întreținerea și solicita aprobarea acestuia de către instanță în cadrul unei proceduri extrajudiciare, conferindu-i astfel forță executorie.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Părțile la procedura de stabilire a obligației de întreținere a copilului sunt copilul și persoana care are obligația de a-l întreține în conformitate cu Legea familiei. Copilul este reprezentat de părintele cu care locuiește. În cazul în care părintele cu care locuiește copilul este de acord, centrul de asistență socială reprezintă copilul în cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere. În plus față de centrul de asistență socială, părintele cu care locuiește copilul rămâne autorizat să acționeze în cadrul procedurii. În caz de conflict între acțiunile întreprinse de centrul de asistență socială și cele întreprinse de părintele cu care locuiește copilul, instanța examinează toate circumstanțele și, în special, bunăstarea copilului și stabilește dacă trebuie să ia în considerare acțiunile întreprinse de centrul de asistență socială sau acțiunile părintelui.

Centrele de asistență socială trebuie să acționeze în numele copilului, inițiind și desfășurând procedura de stabilire a obligației de întreținere sau, respectiv, procedura vizând mărirea cuantumului prestației de întreținere, în cazul în care părintele cu care locuiește copilul nu și-a exercitat acest drept din motive nejustificate timp de mai mult de trei luni după ce copilul a dobândit acest drept. Centrul de asistență socială reprezintă copilul în cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere în cazul în care copilul este plasat în îngrijirea unei alte persoane fizice sau juridice. Centrul de asistență socială reprezintă copilul în cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere în cazul în care copilul este plasat în îngrijirea unei alte persoane fizice sau juridice. În astfel de cazuri, părinții copilului nu sunt autorizați să ia parte la acțiune în numele său alături de centrul de asistență socială.

În conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*), numai un avocat poate reprezenta o parte în calitate de mandatar, cu excepția cazului în care există o prevedere legislativă contrară. Părțile pot fi reprezentate de o rudă de sânge în linie dreaptă, un frate, o soră sau de către soț/soție care acționează în calitate de mandatar în fapt, dacă persoana respectivă are capacitate juridică deplină și nu a practicat dreptul în mod ilegal.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În afară de instanța cu competență teritorială generală, instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau reședința solicitantului este, la rândul său, competentă pentru litigiile legate de obligația de întreținere prevăzută de lege în care reclamantul este o persoană care solicită această prestație de întreținere. În cazul în care, în litigii legate de obligația de întreținere prevăzută de lege care prezintă un element de extraneitate, o instanță din Croația este competentă pe motiv că reclamantul își are domiciliul în Croația, competența aparține instanței în a cărei rază teritorială își are domiciliul solicitantul. În cazul în care competența unei instanțe judecătorești din Croația se întemeiază pe argumentul că pârâțul deține bunuri aflate în Croația care pot servi pentru recuperarea creanțelor de întreținere, competența teritorială aparține instanței în a cărei rază teritorială sunt situate bunurile în cauză.

Competența de a aproba planul privind exercitarea în comun a autorității parentale aparține instanței care are competență teritorială generală asupra cauzei în care este implicat copilul.

Competența de a aproba acordul privind întreținerea copilului aparține instanței care are competență teritorială generală asupra cauzei în care este implicat acesta.

Competența de a aproba contractul de întreținere între soți aparține instanței în a cărei rază teritorială soții își au domiciliul comun. În cazul în care soții nu au domiciliu comun, este competentă instanța în a cărei rază teritorială soții și-au avut ultimul domiciliu comun. În cazul în care o instanță judecătorească din Croația are competența de a aproba un contract de întreținere între soți întrucât aceștia și-au avut ultimul domiciliu comun în Croația, este competentă instanța în a cărei rază teritorială soții și-au avut ultimul domiciliu comun.

În afară de instanța cu competență teritorială generală, instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau reședința copilului este, la rândul său, competentă să se pronunțe în cadrul procedurilor simplificate de stabilire a obligației de întreținere.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Articolul 89a din Legea privind Codul de procedură civilă prevede că părțile pot întreprinde demersuri în cursul procedurii, cu titlu personal sau prin intermediul mandatarului lor, dar că instanța poate invita o parte reprezentată de un mandatar să se înfățișeze pentru a face o declarație privind faptele

litigiului. Numai un avocat poate reprezenta o parte în calitate de avocat, cu excepția cazului în care există o prevedere legislativă contrară. Articolul 89a alineatul (3) prevede că părțile pot fi reprezentate de o rudă de sânge în linie dreaptă, un frate, o soră sau de către soț sau soție în calitate de mandatar în fapt, dacă persoana respectivă are capacitate juridică deplină și nu a practicat dreptul în mod ilegal.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Articolul 1 din Legea privind taxele judiciare (*Zakon o sudskim pristojbama*) prevede că pentru orice procedură desfășurată în instanță trebuie plătite taxe judiciare. Valoarea taxei este stabilită prin Tariful taxelor judiciare.

Articolul 16 din Legea privind taxele judiciare prevede scutirea copiilor de la plata acestor taxe în cazul în care sunt parte la acțiuni introduse în instanță în vederea stabilirii obligației de întreținere sau la proceduri legate de creanțele ce decurg din acest drept.

În conformitate cu articolul 172 din Legea privind Codul de procedură civilă, modalitățile și condițiile de exercitare a dreptului la scutirea de la plata taxelor judiciare și a dreptului la asistență judiciară profesionistă sunt stabilite printr-un act juridic separat care reglementează asistența judiciară gratuită. În conformitate cu articolul 176, în cazul în care o parte și-a exercitat dreptul la scutirea de taxe judiciare în temeiul unei reglementări speciale privind asistența judiciară, iar instanța stabilește în cursul procedurii că acea parte este în măsură să plătească cheltuielile de judecată sau taxe judiciare, instanța va informa imediat autoritatea publică competentă.

Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) definește obiectivul asistenței judiciare gratuite, beneficiarii și tipurile de asistență judiciară gratuită, prestatorii de asistență judiciară, condițiile de îndeplinit și procedura de urmat pentru acordarea de asistență judiciară, asistența judiciară transfrontalieră, finanțarea asistenței judiciare și supravegherea punerii în aplicare a legii. Legea privind asistența judiciară gratuită nu se aplică în cazul în care asistența judiciară a fost acordată în conformitate cu reglementări speciale.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea copilului capătă întotdeauna forma unei anumite sume de bani.

Părintele cu care locuiește copilul contribuie la partea sa din obligația de întreținere având grijă de copil zi de zi, în timp ce părintele care nu locuiește împreună cu copilul își îndeplinește obligația de întreținere a copilului prin satisfacerea nevoilor sale materiale, acordându-i sprijin financiar.

Suma totală care corespunde nevoilor copilului, stabilită de instanță în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor, acoperă costurile de cazare, hrană, îmbrăcăminte, igienă, întreținere, educație, asistență medicală, precum și alte costuri similare specifice copiilor. Totalitatea nevoilor copilului se stabilește în funcție de nivelul de trai al părintelui în sarcina căruia se află obligația de plată a prestației de întreținere.

Este posibil ca nevoile materiale ale copilului să fie mai importante în cazul în care starea sa de sănătate necesită îngrijiri medicale intense și constante, aspect care trebuie luat în considerare la stabilirea cuantumului prestației de întreținere în cadrul unei acțiuni civile.

Capacitatea totală a părintelui debitor al obligației de întreținere, stabilită de instanță în cadrul unei acțiuni civile, corespunde veniturilor și capacității financiare a părintelui obligat să plătească prestația de întreținere la momentul determinării cuantumului acestei prestații.

Ministrul responsabil cu protecția socială stabilește anual, cel târziu la data de 1 aprilie a anului în curs, cuantumul creanțelor pecuniare minime care reprezintă suma minimă ce corespunde totalității nevoilor materiale pe care un părinte care nu trăiește împreună cu copilul trebuie să o plătească lunar cu titlu de prestație de întreținere pentru un copil minor în Republica Croația.

Suma minimă este stabilită sub formă de procentaj din salariul mediu lunar net al unui angajat al unei persoane juridice din Republica Croația în cursul anului anterior, după cum urmează:

17 % din salariul mediu pentru un copil cu vârsta de până la 6 ani,

20 % din salariul mediu pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7 și 12 ani și

22 % din salariul mediu pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 13 și 18 ani.

În mod excepțional, se poate stabili o sumă mai mică pentru nevoile de întreținere a copilului, însă această sumă nu poate fi mai mică de jumătate din suma minimă prevăzută prin lege:

în cazul în care debitorul obligației de întreținere trebuie să întrețină cel puțin doi copii sau

în cazul în care copilul contribuie la propria sa întreținere prin venituri proprii.

Ministrul responsabil cu protecția socială întocmește anual, cel târziu la data de 1 aprilie a anului în curs, bareme ale nevoilor medii ale unui copil minor în funcție de vârsta acestuia, de venitul părintelui obligat să plătească prestația de întreținere în conformitate cu grilele salariale, precum și în funcție de costul mediu al vieții în Republica Croația.

Creditorul și debitorul obligației de întreținere pot cere instanței să reducă sau să majoreze cuantumul prestației de întreținere, să decidă rezilierea acesteia sau să modifice modalitățile de îndeplinire a obligației de întreținere stabilite printr-un titlu executoriu anterior, în cazul în care circumstanțele s-au schimbat.

În Republica Croația, creanțele de întreținere nu sunt supuse indexării.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Prestația de întreținere va fi plătită persoanei stabilite în hotărârea judecătorească, conform modalităților prevăzute în hotărâre.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Dacă debitorul obligației de întreținere nu plătește de bună voie prestația de întreținere, se dispune și se aplică procedura de executare.

Executarea prin poprire din salarii și alte venituri regulate, precum și din fondurile disponibile în conturi, în vederea recuperării creanței de întreținere a copilului, va fi efectuată înainte de executarea oricăror alte creanțe, indiferent de data nașterii acestor din urmă creanțe.

Debitorul obligației de întreținere își poate da consimțământul, printr-o declarație consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată sau printr-un act notarial special, ca salariul, pensia sau veniturile sale bănești similare să fie poprite în totalitate sau parțial în vederea recuperării unei creanțe prezentate de creditorul obligației de întreținere și ca plățile să fie vărsate direct creditorului obligației de întreținere, conform modalităților prevăzute în respectivul act.

Acest act se eliberează într-un exemplar unic și produce efectele juridice ale unui act de executare definitiv.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Părintele care nu locuiește împreună cu copilul minor și care nu a plătit întreținerea copilului său minor trebuie să plătească o despăgubire pentru prestațiile de întreținere neplătite, care se calculează începând cu ziua în care a luat naștere dreptul la întreținere până la data la care a fost intentată acțiunea.

Creanța deținută de către copil față de un părinte care nu i-a plătit prestația de întreținere face obiectul unui termen de prescripție de cinci ani de la data la care a luat naștere obligația.

Articolul 226 din Legea privind obligațiile civile (*Zakon o obveznim odnosima*) prevede că, în cazul creanțelor care au drept obiect plăți periodice datorate anual sau la intervale mai scurte, indiferent dacă este vorba de creanțe accesorii, cum ar fi dobânzile, sau de creanțe în cazul cărora dreptul propriu-zis s-a stins, cum ar fi creanțele de întreținere, se aplică un termen de prescripție de trei ani începând de la data la care este scadentă fiecare plată.

Articolul 233 din Legea privind obligațiile civile prevede că, în cazul creanțelor constatate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, prin decizii ale unei alte autorități publice competente, prin tranzacții încheiate în instanță sau în fața unei alte autorități competente ori printr-un act notarial, se aplică un termen de prescripție de zece ani, care este valabil inclusiv pentru creanțele în cazul cărora legea prevede un termen de prescripție mai scurt.

Articolul 235 din Legea privind obligațiile civile prevede că, în cazul obligațiilor dintre părinți și copii, termenele de prescripție nu încep să se aplice decât după expirarea drepturilor părintești.

Articolul 172 din Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon*) prevede că următoarele bunuri nu pot face obiectul executării: veniturile percepute în temeiul unei prestații legale de întreținere, despăgubirile acordate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirile pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere; veniturile din prestații sociale acordate persoanelor cu handicap fizic în conformitate cu reglementările privind asigurarea de invaliditate; veniturile din prestații de protecție socială; veniturile din ajutorul temporar de șomaj; veniturile din prestații pentru copii, cu excepția cazului în care există o prevedere contrară într-o reglementare specială; veniturile provenite din burse și din ajutoare acordate elevilor și studenților; remunerațiile pentru munca prestată de persoane condamnate la pedepse cu închisoarea, cu excepția creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale și a despăgubirilor pentru vătămările cauzate de o infracțiune săvârșită de persoana condamnată; veniturile obținute din distincții și recompense; ajutoarele de sprijin acordate pentru maternitate și pentru creșterea copilului, cu excepția cazului în care există o prevedere contrară într-un act juridic special; alte venituri scutite de la executare în temeiul unor dispoziții speciale.

Articolul 173 din Legea privind executarea silită limitează executarea după cum urmează:

(1) În cazul în care salariul debitorului este supus executării silite, o sumă echivalentă cu două treimi din salariul mediu net din Republica Croația este scutită de poprire. În cazul în care executarea are drept scop recuperarea creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale sau a creanțelor aferente despăgubirilor datorate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirilor pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere, cuantumul se stabilește la jumătate din salariul mediu net din Croația, cu excepția cazului în care executarea urmărește recuperarea forțată a sumelor datorate pentru întreținerea copiilor. În astfel de cazuri, nu pot fi supuse executării sumele echivalente cu un sfert din salariul mediu net (în cazul angajaților persoanelor juridice din Croația în anul precedent).

În cazul în care salariul debitorului supus executării este mai mic decât salariul mediu net din Croația, două treimi din salariu sunt exceptate de la executare. În cazul în care executarea are drept scop recuperarea creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale sau a creanțelor aferente despăgubirilor datorate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirilor pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere, cuantumul se stabilește la jumătate din salariul net al debitorului.

(3) Termenul „salariu mediu net” în sensul alineatului (1) de la prezentul articol se referă la suma medie plătită ca salariu net lunar unui angajat al unei persoane juridice din Croația în perioada cuprinsă între luna ianuarie și luna august a anului în curs, astfel cum este stabilit de Biroul Croat de Statistică (*Državni zavod za statistiku*) și publicat în *Narodne novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) până cel târziu la data de 31 decembrie a anului în curs. Cuantumul stabilit în acest mod se aplică în anul următor.

(4) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică, de asemenea, în cazul executării practicate asupra oricărei despăgubiri plătite cu titlu de venituri de substituție a salariului, asupra compensației corespunzătoare timpului de lucru redus, asupra compensației corespunzătoare reducerii salariilor, pensiilor, soldelor militarilor și soldelor rezerviștilor pe durata efectuării serviciului militar și asupra oricăror alte venituri bănești regulate plătite personalului civil și militar care fac obiectul unei popriri, cu excepția veniturilor menționate la alineatele (5) și (6) de la prezentul articol.

(5) Executarea prin poprirea pe veniturile obținute de persoanele cu handicap cu titlu de indemnizație financiară pentru handicap fizic și de alocație pentru îngrijire poate fi efectuată numai pentru recuperarea creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale sau a creanțelor aferente despăgubirilor datorate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirilor pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere, caz în care suma se stabilește la jumătate din aceste venituri.

(6) Executarea prin poprire pe veniturile primite în temeiul unui contract de întreținere cu clauză viageră și al unui contract de rentă viageră, precum și pe veniturile primite în temeiul unui contract de asigurare de viață poate fi efectuată numai pe partea din venit care depășește suma ce a servit drept bază pentru calculul valorii sprijinului pentru întreținere.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Centrele de asistență socială trebuie să țină evidența tuturor hotărârilor și tranzacțiilor judiciare în materie de întreținere referitoare la un copil minor.

La primirea unei hotărâri definitive a unei instanțe judecătorești sau a unei tranzacții judiciare privind întreținerea unui copil, centrul de asistență socială trebuie să trimită o notificare scrisă cu privire la drepturi și obligații părintelui cu care locuiește copilul și părintelui în sarcina căruia se află obligația de întreținere sau altor persoane menționate la articolul 288 din Legea familiei care trebuie să plătească o prestație de întreținere în temeiul hotărârii judecătorești sau al tranzacției judiciare.

Prin notificarea adresată părintelui cu care locuiește copilul, centrul de asistență socială:

îl avertizează că trebuie să informeze centrul de asistență socială dacă debitorul obligației de întreținere nu își îndeplinește obligația cu regularitate și în totalitate; și

îl informează în legătură cu condițiile în care copilul are dreptul la întreținere provizorie în conformitate cu reglementările speciale privind întreținerea provizorie.

În notificarea menționată mai sus, centrul de protecție socială avertizează părintele în sarcina căruia se află obligația de întreținere sau alte persoane menționate la articolul 288 din Legea familiei care trebuie să plătească o prestație de întreținere în temeiul hotărârii judecătorești sau al tranzacției judiciare: că va depune o plângere penală împotriva debitorului obligației de întreținere care nu își îndeplinește obligația de întreținere în termen de cincisprezece zile de la data la care acesta a luat la cunoștință că obligația de întreținere nu este respectată cu regularitate și în totalitate și

că Republica Croația are dreptul să recupereze sumele corespunzătoare întreținerii provizorii plătite în conformitate cu o reglementare specială privind întreținerea provizorie.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

La primirea unei hotărâri definitive a unei instanțe judecătorești sau a unei tranzacții judiciare privind întreținerea unui copil, centrul de asistență socială trebuie să informeze părintele cu care locuiește copilul cu privire la condițiile în care acesta din urmă are dreptul la întreținere provizorie în conformitate cu o reglementare specială privind întreținerea provizorie. În condițiile prevăzute de Legea privind întreținerea provizorie [(*Zakon o privremenom uzdržavanju*), NN nr. 92/14], orice copil care este cetățean croat și are un domiciliu în Croația are dreptul la întreținere provizorie. În conformitate cu această lege, prin copil se înțelege o persoană care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani și care trebuie să fie întreținută de un părinte în temeiul unui titlu executoriu.

Copilul are dreptul de a beneficia de întreținere provizorie în cazul în care părintele care nu locuiește împreună cu el nu își îndeplinește cu regularitate și în totalitate obligația de întreținere și există riscul ca bunicii de pe latura părintelui în cauză să nu contribuie la întreținerea sa cu o sumă cel puțin egală cu valoarea întreținerii provizorii stabilite prin lege.

Dreptul la întreținerea provizorie este valabil până când debitorul obligației de întreținere reia plata întreținerii vărsând o sumă cel puțin egală cu valoarea întreținerii provizorii stabilite prin lege.

Copilul are dreptul de a beneficia de întreținere provizorie pe o perioadă de maximum trei ani în total.

Cuantumul întreținerii provizorii este echivalent cu 50 % din valoarea minimă legală a prestației de întreținere. Cuantumul prestației de întreținere provizorie nu poate fi mai mare decât cuantumul prestației de întreținere stabilite prin titlu executoriu.

Prin plata prestației de întreținere provizorie, Republica Croația preia poziția juridică a copilului, iar drepturile la creanțe aferente prestației de întreținere având o valoare egală cu prestația de întreținere provizorie plătită, în plus față de orice alte drepturi accesorii, sunt transferate copilului. În cadrul procedurilor de recuperare a creanței menționate la articolul 25 din Legea familiei, Republica Croația este reprezentată de parchetul competent.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da. În conformitate cu legea de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, autoritatea centrală pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului este ministerul responsabil cu protecția socială.

Organismele responsabile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului sunt instanțele și centrele de asistență socială, în conformitate cu atribuțiile și competențele acestor organisme.

În cazul în care o parte care încearcă să recupereze prestația de întreținere se află în Croația, iar debitorul își are domiciliul într-un alt stat membru, partea în cauză poate solicita asistență din partea Ministerului Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale (*Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku*), care a fost desemnat drept autoritatea centrală a Republicii Croația.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Se poate lua legătura cu autoritatea centrală și organismele competente să acționeze în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Datele de contact ale autorității centrale:

Ministerul Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale (*Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku*)

Trg Nevenke Topalušić 1

10000 Zagreb

Adresa web: <http://www.mspm.hr/>

Email: <mailto:ministarstvo@mdomsp.hr>

Tel.: +385 1 555 7111

Fax: + 385 1 555 7222

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului prevede că, în cazul în care debitorul se găsește pe teritoriul Republicii Croația, cererea trebuie trimisă autorității centrale a Republicii Croația prin intermediul autorității centrale a statului în care se găsește solicitantul, toate aceste demersuri desfășurându-se în temeiul articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Autoritatea centrală a statului în care se găsește solicitantul trimite cererea Ministerului Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale, care este autoritatea centrală a Republicii Croația pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Datele de contact ale autorității centrale:

Ministerul Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale (*Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku*)

Trg Nevenke Topalušić 1

1000 Zagreb

Adresa web: <http://mdomsp.gov.hr/>

Email: <mailto:ministarstvo@mdomsp.hr>

Tel.: +385 1 555 7111

Fax: +385 1 555 7222

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Solicitantul contactează autoritatea centrală a statului membru, iar asistența judiciară îi este acordată pe teritoriul reglementat de Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului în conformitate cu articolele 44 și 47. Dacă este necesar, se aplică dispozițiile Legii privind asistența juridică gratuită.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Legea de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere a fost adoptată (NN nr. 127/2013), iar Ministerul Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale a fost desemnat drept autoritate centrală pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 4/2009 al Consiliului.

Pentru informații suplimentare, a se consulta:

1. Legea familiei (*Obiteljski zakon*), NN nr. 103/15

2. Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon*), NN nr. 112/12, 25/13, 93/14

3. Legea privind conflictele de legi (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*) (NN nr. 53/91, 88/01)

4. Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*), NN nr. 143/2013

5. Legea de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere [*Zakon o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 u području nadležnosti, mjerodavnog prava, priznanja i izvršenja odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja*], NN nr. 127/2013

6. Legea privind Codul de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*), NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14

7. Legea privind întreținerea provizorie (*Zakon o privremenom uzdržavanju*), NN nr. 92/14

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Italia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În sistemul juridic italian există diferite nume, condiții și sume pentru ajutorul acordat familiilor, în funcție de relația dintre persoana răspunzătoare și beneficiar. În general, „întreținerea” reprezintă obligațiile justificate de dificultățile cu care se confruntă persoana căreia îi este datorată.

A. „**Obbligazione alimentare**” este furnizarea de asistență materială unei persoane care nu este în măsură să se întrețină singură. Aceasta este plătită de către anumite persoane stabilite prin lege, ca parte a obligației lor de solidaritate familială.

Norme pentru acest tip de întreținere sunt stabilite în secțiunile 433 și următoarele din Codul civil. Aceasta trebuie să fie plătită în cazul în care: există un anumit raport juridic între persoana obligată la plata unei întrețineri și beneficiar; beneficiarul, incapabil să își câștige propria existență, se află într-o situație de nevoie.

În ceea ce privește litera a), persoanele cărora le revine obligația de întreținere sunt, în ordine:

soțul sau soția;

copiii, inclusiv copiii adoptați sau, în absența acestora, rudele directe pe linie descendentă;

părinții sau, în absența acestora, rudele directe în linie ascendentă; părinții adoptivi;

ginerii și surorile;

socrii și soacrele;

frații și surorile sau frații vitregi și surorile vitrege, cei dintâi având precedență față de cei din urmă.

Cele mai apropiate rude conform clasificării de mai sus sunt obligate să plătească întreținere;

în cazul în care există mai mult de o persoană la același nivel, răspunderea se împarte între ele în conformitate cu situația lor financiară.

În ceea ce privește litera b), suma de plată este proporțională cu necesitatea persoanei care solicită întreținere și cu situația financiară a persoanei care trebuie să o plătească. Cu toate acestea, acest tip de întreținere nu ar trebui să depășească suma necesară pentru acoperirea nevoilor vitale de bază ale persoanei în dificultate financiară, având în vedere statutul său social.

B. „**Assegno di mantenimento**” reprezintă furnizarea de asistență financiară de către un soț celuilalt soț în caz de separare, fiind concepută pentru a se asigura că persoana care o primește este în măsură să mențină standardul de viață de care s-a bucurat în timpul căsătoriei. „*Assegno di mantenimento*” nu este condiționată de aflarea beneficiarului în dificultate și poate fi invocată chiar și în cazul în care beneficiarul lucrează. La acest tip de întreținere se poate renunța sau ea poate fi înlocuită printr-o plată unică.

Dat fiind că obiectivul acestui tip de întreținere este să se asigure că soțul își păstrează un nivel de trai similar celui de care a beneficiat înainte de separare, de obicei este o sumă mai mare decât „*assegno alimentare*”. Cu toate acestea, „*assegno di mantenimento*” nu este plătită soțului considerat responsabil de separare.

În cazul unui divorț, instanța poate acorda „*assegno divorzile*” soțului care nu dispune de mijloace suficiente sau care, în orice caz, nu poate să le obțină din motive obiective, ținând seama de câștigurile realizate de ambii soți, de motivele deciziei și de contribuțiile personale și financiare ale fiecărui soț la administrarea familiei și a bunurilor lor, aceste elemente fiind evaluate în funcție de durata căsătoriei. Dreptul la *assegno divorzile* încetează atunci când beneficiarul se recăsătorește sau își întemeiază o nouă familie. Cu toate acestea, prin hotărârea nr. 18287 din 11 iulie 2018, camerele comune ale Curții Supreme de Casație (*Suprema Corte di Cassazione*) au exclus posibilitatea ca *assegno divorzile* să aibă o natură exclusiv de întreținere, după ce a constatat că acest tip de alocație trebuie să aibă nu doar o funcție de sprijin, ci, într-o oarecare măsură, și o funcție compensatorie/de egalizare. În consecință, pentru ca această alocație să fie acordată, trebuie să se adopte un criteriu compus care, având în vedere evaluarea comparativă a statutelor financiare/patrimoniale respective, acordă o importanță deosebită contribuției aduse de fostul membru la patrimoniul comun și personal, în raport cu durata căsătoriei, eventualele venituri viitoare și vârsta cesionarului.

Assegno di divorzio poate fi plătit de unul dintre soți celuilalt, dar și de un partener civil celuilalt. În al doilea caz, este necesar ca părțile să fi încheiat un parteneriat civil (în conformitate cu Legea nr. 76 din 2016, care reglementează formarea unei familii de către persoane având același gen).

C. Termenul „**assegno di mantenimento**” se referă, de asemenea, la sprijinul financiar pe care părinții trebuie să îl plătească pentru copiii lor atunci când se despart, divorțează sau încetează să locuiască împreună (secțiunea 337-ter din Codul Civil). Copiii (indiferent dacă sunt născuți înăuntrul sau în afara căsătoriei) au dreptul de a fi întreținuți de către părinții lor proporțional cu posibilitățile lor și în conformitate cu capacitatea de a lucra în mod profesional sau la domiciliu. Dacă cei doi părinți se separă, divorțează sau încetează să locuiască împreună, instanța stabilește că trebuie plătită întreținere periodică și decide valoarea, în funcție de nevoile copilului, de standardul de viață de care se bucura copilul atunci când locuiește cu ambii părinți, de timpul petrecut cu fiecare părinte, de resursele financiare ale ambilor părinți și de valoarea financiară a sarcinilor casnice și familiale îndeplinite de fiecare părinte.

D. Secțiunea 1 alineatul (65) din Legea nr. 76 din 20 mai 2016 (Regulamentul privind parteneriatele civile între persoane de același sex și privind coabitarea) prevede că, în cazul în care doi parteneri încetează să locuiască împreună, instanța stabilește dreptul unui partener de a primi plăți de întreținere de la celălalt partener atunci când acesta se află într-o situație financiară dificilă și nu își poate câștiga existența. În astfel de cazuri, întreținerea este acordată pentru o perioadă de timp proporțională cu timpul pe care cei doi parteneri l-au petrecut locuind împreună, în conformitate cu articolul 438 alineatul (2) din

Codul civil. Pentru a stabili ordinea de precedență a persoanelor obligate să plătească pensie de întreținere, astfel cum se prevede în secțiunea 433 din Codul civil, obligația unui partener coabitant de a plăti o pensie de întreținere are prioritate față de cea a fraților și surorilor.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Copiii au dreptul de a fi întreținuți de părinți până când ajung la majorat (a se vedea secțiunea de mai sus). În cazul în care un copil a ajuns la vârsta majoratului, dar nu este încă independent din punct de vedere financiar, judecătorul poate dispune ca unul sau ambii părinți să plătească o pensie de întreținere periodică, de obicei direct copilului. Odată ce un copil care a ajuns la majorat a devenit independent din punct de vedere financiar, dacă se confruntă din nou cu dificultăți financiare, părinții nu mai sunt obligați să plătească pensie de întreținere, ci sunt răspunzători doar de „*assegno alimentare*” (a se vedea punctul A din secțiunea 1). În cazul în care un copil care a ajuns la vârsta majoratului are un handicap grav, se aplică normele pentru copiii minori.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru a obține „*aliment*”, o persoană trebuie să depună o cerere la instanța unde locuiește, însoțită de orice documente justificative privind propriile nevoi. După începerea procedurilor, curții i se poate solicita să acorde întreținere provizorie înainte de emiterea hotărârii definitive.

Întreținerea copiilor sau a soțului/soției poate fi solicitată în cadrul unei proceduri separate sau ca parte a unei proceduri în care sunt implicați doi parteneri care se separă, divorțează sau încetează să locuiască împreună. De asemenea, întreținerea poate fi decisă de curte în cadrul primei ședințe de judecată. În plus, acordarea pensiei de întreținere pentru copii, soț/soție sau un partener civil poate constitui unul dintre aspectele care fac obiectul unui acord încheiat în urma negocierilor purtate în prezența avocaților (secțiunea 6 din Decretul-lege nr. [132/2014](#)): printr-un astfel de acord, părțile se angajează să coopereze cu bună credință și integritate pentru a-și rezolva pe care amiabil litigiul privind separarea și custodia asupra eventualilor copii. Acordul la care s-a ajuns în urma negocierilor purtate în prezența avocaților trebuie trimis, în termen de zece zile, procurorului de pe lângă instanța competentă, care, în cazul în care consideră că acordul este în interesul superior al copiilor, îl autorizează. Acordul autorizat echivalează cu o separare de drept sau cu o hotărâre de divorț.

Prin intermediul unei circulare din data de 22 mai 2018, Ministerul Justiției a recunoscut următoarele. În cazul în care acordul este încheiat în fața unui ofițer al stării civile, biroul acestuia eliberează certificatul prevăzut în secțiunea 39 din Regulamentul nr. 2201 din 2003. În schimb, în ceea ce privește acordurile încheiate în urma negocierilor purtate în prezența unor avocați, trebuie să se considere că certificatul, astfel cum este prevăzut în secțiunea 39, citată mai sus, trebuie eliberat de către procurorul care a autorizat acordul sau care a eliberat autorizația, având în vedere că un avocat nu poate fi calificat drept „autoritate” în sensul Regulamentului nr. 2201 din 2003 și ținând seama, de asemenea, de faptul că acordul nu poate fi considerat valabil și eficace și, prin urmare, poate fi recunoscut și aplicat în străinătate decât printr-o decizie definitivă emisă de un procuror. În consecință, în cazul în care Ministerul Public refuză să autorizeze acordul, iar autorizația a fost aprobată de către președintele instanței [în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din decretul-lege], organul judiciar care se pronunță este cel care va trebui să emită certificatul în cauză.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În cazul în care persoana în cauză nu poate să se prezinte în instanță (dacă nu este încă majoră sau este un adult clasificat ca incapabil), cererea judiciară de întreținere ar trebui să fie înaintată de către reprezentantul său legal (părinții în cazul minorilor sau tutorii în cazul adulților), care pot fi și administratori de sprijin numiți în conformitate cu secțiunea 404 și următoarele din Codul civil.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009, în materie de obligații de întreținere în statele membre este competentă:

instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a părâtului; sau

instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a creditorului; sau

instanța care, în conformitate cu legea națională, are competența judiciară de a examina proceduri referitoare la starea persoanei în cazul în care chestiunea referitoare la o obligație de întreținere este auxiliară respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți; sau

instanța care, în conformitate cu legea națională, are competența judiciară de a examina proceduri referitoare la răspunderea părintească atunci când cererea cu privire la o obligație de întreținere este auxiliară respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Actul de sesizare a instanței în materie de întreținere trebuie să fie prezentat prin intermediul unui avocat, care reprezintă partea în instanță.

Asistența din partea unui avocat nu este necesară în cazul în care decizia cu privire la o obligație de întreținere este inclusă în acordul dintre doi soți care se despart de comun acord. În acest caz, prezentul acord este depus la curte, care îl verifică și îl aprobă (secțiunea 711 din Codul de procedură civilă).

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

O persoană care înaintează un proces în instanțele civile trebuie să plătească o taxă de înregistrare pe rol (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Această taxă variază în funcție de tipul și de valoarea cauzei.

Hotărârile emise de curte fac, de asemenea, obiectul unei taxe de înregistrare.

Cu toate acestea, niciuna dintre aceste taxe de înregistrare nu este datorată în cauzele privind pensia pentru întreținerea copiilor.

Părțile trebuie să plătească, de asemenea, onorariile avocaților care îi reprezintă în instanță. Nu este posibil să se precizeze costurile juridice indicative, deoarece acestea variază în funcție de nivelul de complexitate al litigiului.

Persoanele care nu dispun de resurse suficiente pot solicita numirea unui avocat pentru a le oferi asistență gratuită, costurile fiind suportate de către stat (asistență judiciară).

La data redactării, pentru ca un solicitant să poată beneficia de asistență judiciară, acesta trebuie să dispună de un venit anual impozabil, astfel cum reiese din cea mai recentă declarație fiscală a sa, care să nu depășească suma de 11 493,82 de euro (Decretul ministerial din 16 ianuarie 2018, publicat în Monitorul Oficial *Gazzetta Ufficiale* nr. 49 din 28 februarie 2018). Acest plafon este actualizat periodic. În cazul în care persoana interesată locuiește împreună cu soțul/soția, cu partenerul civil sau cu alți membri ai familiei, totalul veniturilor anuale va fi calculat prin însumarea veniturilor tuturor membrilor de familie, inclusiv ale reclamantului.

În cazul în care persoana interesată locuiește împreună cu soțul/soția sau cu alți membri ai familiei, totalul veniturilor anuale va fi calculat prin însumarea veniturilor tuturor membrilor de familie, inclusiv ale reclamantului. În acest caz, venitul maxim pentru a putea beneficia de asistență judiciară este majorat cu 1 032,91 EUR pentru fiecare membru de familie cu care locuiește solicitantul.

Cererile de asistență judiciară sunt înaintate către Consiliul Baroului (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) aferent locului în care se află instanța competentă. Cererea trebuie să precizeze motivele și temeiul juridic al creanței și trebuie să fie însoțită de documente justificative. Consiliul Baroului nu va acorda asistență judiciară în cazul în care creanțele aduse în fața instanței sunt în mod vădit nefondate.

În cazul în care Consiliul Baroului admite cererea, persoana în cauză poate numi un avocat ales de pe lista autorizată a avocaților însărcinați cu furnizarea de asistență judiciară.

Unele Consilii ale Baroului vor alege ele însele avocatul care să preia cazul.

O cerere de acordare a asistenței judiciare poate fi făcută în orice etapă a procedurii și este valabilă pentru toate cazurile ulterioare.

Plafonul veniturilor indicat mai sus trebuie să nu fie depășit pe întreaga durată a procedurii.

În cazul în care cererea de asistență judiciară este respinsă, persoana în cauză poate să o prezinte din nou instanței competente în acest caz.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Hotărârea judecătorească care precizează cuantumul întreținerii care urmează să fie plătită și prin care s-a dispus plata sa este o hotărâre cu titlu executoriu și, prin urmare, constituie un titlu executoriu.

O hotărâre judecătorească prin care se declară dreptul la întreținere instituie obligația persoanei obligate să plătească beneficiarului sumele necesare de care acesta are nevoie pentru a-și satisface nevoile vitale de bază (cheltuielile de subzistență, de cazare și de îmbrăcăminte și costurile minime de bunuri și servicii necesare pentru a întreține o viață demnă). Atunci când decide în privința cuantumului întreținerii care trebuie plătite, instanța trebuie să ia în considerare și situația financiară a persoanei care trebuie să plătească întreținere.

O hotărâre judecătorească care precizează cuantumul întreținerii care urmează să fie plătită unui soț separat trebuie, de asemenea, să țină seama de nivelul de trai al cuplului respectiv în timpul căsătoriei.

O hotărâre judecătorească care precizează cuantumul întreținerii care urmează să fie plătită pentru copiii care sunt încă minori sau pentru copiii care au ajuns la vârsta majoratului, dar care nu sunt independenți din punct de vedere financiar, trebuie să țină seama de nevoile lor educative.

Întreținerea este ajustată în mod automat în concordanță cu indicii ISTAT sau cu orice alți parametri conveniți de părți sau menționați în hotărârea judecătorească.

Suma întreținerii care trebuie plătită poate fi schimbată la o dată ulterioară, în cazul în care beneficiarul sau persoana responsabilă se adresează instanței competente, care este de obicei cea care a emis hotărârea inițială.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Curtea stabilește modalitățile de plată.

În cazul unei separări legale, instanța poate dispune ca părți terțe (de exemplu, angajatorul) care au obligația de a transmite bani, inclusiv în mod regulat, persoanei răspunzătoare de plata cheltuielilor de întreținere să transfere o parte din banii respectivi direct soțului separat.

Întreținerea trebuie plătită persoanei căreia îi este datorată.

Pensia de întreținere pentru copiii care sunt încă minori este plătită soțului/soției căruia/căreia i-au fost încredințați copiii.

Întreținerea dispusă de curte pentru copiii care au ajuns la vârsta majoratului, dar care nu sunt independenți din punct de vedere financiar, este plătită direct către copiii respectivi, cu excepția cazului în care instanța dispune altfel.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care persoana obligată la plata pensiei de întreținere nu plătește de bună voie, beneficiarul dispune de mijloacele obișnuite de executare a obligațiilor financiare.

Este, de asemenea, posibil să se aplice secțiunea 614-bis din Codul de procedură civilă, care prevede stimulente pentru îndeplinirea voluntară a obligațiilor de acțiune într-un anumit fel: la solicitarea uneia dintre părți (și cu condiția ca o astfel de măsură să nu fie în mod clar inechitabilă), instanța poate dispune printr-o ordonanță ca o anumită sumă să fie plătită de persoana răspunzătoare de plata pensiei de întreținere pentru fiecare încălcare sau neîndeplinire a obligației sau pentru fiecare întârziere în executarea ordonanței. Ordonanța reprezintă un titlu executoriu pentru plata sumelor datorate pentru fiecare încălcare sau nerespectare a obligației.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Dreptul la întreținere în sine nu este supus unui termen de prescripție. Orice rate individuale care devin scadente, dar care nu sunt plătite, sunt supuse unei perioade de prescripție de cinci ani [secțiunea 2948 alineatul (2) din Codul civil]. În plus, prescripția este suspendată între soți și între orice persoană care exercită răspunderea părintească pentru persoanele care beneficiază de întreținere.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizația de întreținere?

A se vedea secțiunea următoare.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Recent a fost înființat recent un fond de stat pentru plata pensiei de întreținere soților aflați în dificultate financiară care nu își pot câștiga existența și eventualilor copii minori care locuiesc cu ei, precum și copiilor adulți cu handicap major, atunci când celălalt soț care are obligația de a plăti o pensie de întreținere nu își îndeplinește această obligație.

Pentru a beneficia de această pensie de întreținere (din partea Ministerului Justiției (*Ministero della Giustizia*)), partea interesată trebuie să depună o cerere la instanța de a cărei jurisdicție ține.

Ministerul Justiției efectuează plățile în avans și recuperează apoi sumele datorate de la soțul care nu și-a îndeplinit obligațiile.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

O persoană care are dreptul la întreținere din partea unei persoane aflate în alt stat membru se poate adresa autorității centrale din Italia, transmitând, prin intermediul acesteia în statul membru în care debitorul își are reședința obișnuită, o cerere de recunoaștere și o declarație privind forța executorie și executarea hotărârii, prin care i se recunoaște persoanei în cauză dreptul la întreținere, în aplicarea sistemului de cooperare instituit prin capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

Departamentul de justiție pentru minori și comunități din cadrul Ministerului Justiției (*Ministero della Giustizia - Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*) este autoritatea centrală pentru Italia desemnată, în aplicarea articolului 49 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, să recupereze pensiile alimentare în litigiile transfrontaliere din spațiul judiciar european.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact ale autorității centrale din Italia sunt următoarele:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 ROME

Tel. (+39) 06 68188 326-331-535

Fax (+39) 06 06.68808 323

E-mail: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

În cazul în care un creditor are reședința în alt stat membru și dorește să obțină aplicarea în Italia a unei decizii prin care i se recunoaște dreptul la întreținere, acesta poate încerca să obțină asistență de la autoritatea centrală din statul membru în care locuiește și, prin intermediul autorității respective, să depună o cerere în conformitate cu articolul 56, cu ajutorul sistemului de cooperare stabilit în capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

Un creditor care locuiește într-un alt stat membru nu poate solicita asistență în mod direct din partea autorității centrale a Italiei.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea secțiunea precedentă.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În ceea ce privește accesul la justiție în cauzele transfrontaliere se aplică în mod direct regimul prevăzut în capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 4/2009. Astfel, pentru cazurile referitoare la recunoașterea sau la recunoașterea și încuviințarea executării unei hotărâri, precum și la executarea unei decizii emise în statul membru sau deja recunoscute, în cazul în care solicitantul este o persoană sub vârsta de 21 ani, asistența judiciară este acordată în mod automat, indiferent de venit și de gradul de întemeiere al cererii, în conformitate cu normele generale în vigoare în Italia în ceea ce privește accesul la asistență judiciară).

Pentru cererile de întreținere având drept obiect copii în vârstă de cel puțin 21 de ani și pentru cele care nu decurg din filiație (adică pentru cererile depuse de către un soț sau o altă persoană care este legată de creditor sau are afinități cu acesta), asistența judiciară gratuită se acordă în cazul în care sunt îndeplinite condițiile normale de venit și caracterul întemeiat al cererii, în conformitate cu dreptul italian (a se vedea secțiunea 7).

Utilizând sistemul de cooperare prevăzut la capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, autoritatea centrală a Italiei trimite cererea de asistență judiciară către Consiliul Baroului competent.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală din Italia utilizează următoarele metode pentru a gestiona cererile de cooperare trimise în conformitate cu capitolul VII:

încurajează soluționarea amiabilă trimițând debitorilor o invitație de a-și îndeplini obligația de întreținere în mod voluntar;

solicită debitorilor să contacteze autoritatea centrală pentru a conveni asupra procedurilor de soluționare a litigiului;

localizează debitorul prin accesul la baza de date a registrului național al municipalităților italiene (*Indice nazionale dei comuni italiani*) și a administrației penitenciarelor (*Amministrazione penitenziaria*) sau contactând birourile locale de înregistrare a populației;

colectează informații cu privire la venitul și activele debitorului, cu intervenția poliției fiscale (*polizia tributaria*);

facilitează obținerea de documente justificative, astfel cum este prevăzut la articolul 51 alineatul (2) litera (g) din regulament, în cooperare cu autoritățile judiciare;

facilitează furnizarea de asistență judiciară, astfel cum se explică în secțiunile 7 și 18 de mai sus.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Cipru

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Acestea acoperă obligațiile comune de întreținere ale părinților față de copiii lor minori, în conformitate cu mijloacele lor financiare, indiferent dacă sunt împreună sau sunt separați. Obligațiile de întreținere sunt extinse la fostul soț/fosta soție, în cazul în care acesta/aceasta se află în imposibilitatea de a se întreține singur(ă) din propriile resurse financiare.

Persoanele care trebuie să plătească pensie de întreținere sunt părinții față de copiii lor și/sau foștii soți reciproc, precum și copiii majori părinților lor, în cazul în care aceștia din urmă se află în imposibilitatea de a se întreține din active sau venituri.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligațiile de întreținere încetează când copilul atinge vârsta majoratului, și anume atunci când acesta atinge vârsta de 18 de ani, cu excepția cazului în care copilul se află în incapacitate de a se întreține singur după ce a ajuns la vârsta adultă. Acest lucru este valabil în cazul în care copilul suferă de o boală fizică sau mintală, nu poate lucra deoarece este înscris la o instituție de învățământ superior sau profesional sau în cazul în care acesta își efectuează serviciul militar.

În conformitate cu legislația cipriotă și, mai precis, cu articolul 34 din Legea privind relațiile dintre părinți și copii,

Legea nr. 216/90, copiii majori au și obligații de întreținere față de părinți.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Trebuie să vă adresați unei instanțe și, mai concret, instanței pentru cauze de familie din prefectura în care sunteți înregistrat ca rezident.

Procedura începe cu o cerere inițială de obținere a pensiei de întreținere, însoțită de o declarație sub jurământ depusă de solicitant, care este înregistrată în registrul instanței. Cererea este comunicată părâtului (debitorului obligației de întreținere) căruia îi este acordat dreptul de a fi audiat și de a depune o obiecție. În cazul în care cele două părți cad de acord, se emite un decret de întreținere de comun acord. În caz contrar, cererea este programată pentru audiere, iar instanța formulează o decizie bazată pe declarațiile formulate de cele două părți.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În cazul în care creditorul este un minor (cu alte cuvinte un copil cu o vârstă mai mică de 18 ani), cererea este formulată de către tutorele creditorului (de exemplu de mamă), în numele și în beneficiul creditorului.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În temeiul articolului 12 din Legea nr. 23/90 privind instanțele pentru cauze de familie (astfel cum a fost modificată), atunci când creditorul este un minor, instanța competentă din locul unde își are reședința creditorul sau debitorul este competentă în cazul respectiv [articolul 12 alineatul (1) litera (b)]. În toate celelalte cazuri (de exemplu, atunci când creditorul este un adult), instanța competentă în cazul respectiv este instanța competentă a locului de reședință sau a sediului solicitantului (creditorului) ori al debitorului [articolul 12 alineatul (1) litera (a)].

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Solicitanții se pot adresa curții, în persoană sau prin intermediul unui avocat.

În ceea ce privește procedura, consultați punctul 3 de mai sus.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Procedura implică plata unor taxe sub formă de onorarii ale avocaților (în cazul în care solicitantul este reprezentat de un avocat) și a costurilor procedurilor judiciare. Suma este stabilită prin regulamentele publicate periodic de către Curtea Supremă a Ciprului. Costul exact depinde de durata și/sau de complexitatea procedurilor. În cazul în care solicitantul nu are suficiente mijloace financiare, acesta poate depune o cerere pentru asistență judiciară gratuită, în conformitate cu Legea nr. 165(I)/2002, astfel cum a fost modificată.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Tipul de întreținere acordat de curte este de la părinte la copil, de la copil la părinte și între foștii soți. Valoarea întreținerii se calculează luând în considerare nevoile creditorului și mijloacele financiare de care dispune debitorul în cauză. Întreținerea include toate măsurile necesare pentru subzistența creditorului și bunăstarea acestuia și, în plus, costurile educației sale, dacă este cazul (articolul 37 din Legea nr. 216/90).

Decretul de întreținere poate fi revizuit de către curte în urma unei cereri adresate de către solicitant (sau de reprezentantul acestuia) în cazul în care costurile de întreținere ale creditorului sau situația familială a acestuia suferă modificări ori în cazul în care se modifică condițiile debitorului obligației de întreținere [articolul 38 alineatul (1) din Legea nr. 216/90].

În afară de modificările aduse circumstanțelor sau costurilor, legea [articolul 38 alineatul (2) din Legea nr. 216/90], prevede o majorare automată de 10 % a întreținerii la douăzeci și patru (24) de luni, cu excepția cazului în care instanța decide altfel.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Întreținerea se plătește lunar creditorului sau tutorelui acestuia ori avocatului acestuia, prin virament bancar, prin cec sau în numerar.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Dacă debitorul care face obiectul unui decret refuză să plătească, pensia de întreținere este colectată în mod asemănător cu colectarea penalităților cu titlu cominatoriu. Procedura include emiterea unui mandat de arest (articolul 40 din Legea nr. 216/90).

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din Legea nr. 232/91, debitorul este exonerat de obligația de a plăti suma datorată în temeiul unui decret de întreținere pentru o perioadă de maxim doi ani.

Orice perioadă de absență a debitorului obligației de întreținere din Republica Cipru este exclusă de la calculul perioadei menționate mai sus.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Nu există nicio astfel de autoritate sau organizație la nivel național.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

A se vedea răspunsul de mai sus.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da, în acest caz, solicitantul/creditorul poate să solicite asistență din partea autorității centrale din Republica Cipru, și anume Ministerului Justiției și Ordinii Publice.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Persoana în cauză sau avocatul său poate contacta autoritatea centrală prin telefon, în scris (prin scrisoare, fax sau e-mail) sau în cadrul unei reuniuni directe.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

În cazul în care solicitantul/creditorul este în altă țară, iar debitorul locuiește în Cipru, solicitantul poate solicita asistență din partea Ministerului Justiției și Ordinii Publice, care este autoritatea centrală, prin intermediul autorității centrale competente din țara în care se află, dar nu în mod direct.

În mod alternativ, acesta se poate adresa direct instanței prin avocatul său.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

În acest caz, autoritatea centrală din Cipru poate să fie contactată prin telefon sau în scris (prin scrisoare, fax sau e-mail) și să furnizeze asistență pentru transmiterea unei cereri scrise de întreținere instanței naționale competente.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da, Cipru respectă Protocolul de la Haga din 2007.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

La punerea în aplicare a noului regulament privind obligațiile de întreținere [Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului], în prezent, cererile sunt transmise direct instanței competente din Republica Cipru prin autoritatea centrală a republicii.

De asemenea, accesul la justiție este facilitat prin furnizarea de asistență judiciară, în conformitate cu legislația națională, și anume Legea nr. 165(I)/2002, și în contextul directivei UE relevante privind asistența judiciară acordată în litigiile transfrontaliere.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Pentru a garanta aplicarea corectă a articolului 51, autoritatea centrală cooperează îndeaproape cu alte autorități competente de stat cu scopul, printre altele, de a obține informațiile solicitate, cum ar fi domiciliul și adresa profesională a debitorului, venituri etc., de a identifica debitorul și de a transmite documentele curții debitorului prin obținerea și transmiterea către autoritățile judiciare a unei adrese de notificare valabile.

În ciuda furnizării de asistență judiciară, cele citate mai sus, precum și transmiterea de cereri în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009, sunt puse la dispoziția solicitanților prin intermediul autorității centrale și, prin urmare, nu se pune problema asistenței judiciare.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#)ul dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [lv](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Creanțe privind întreținerea - Letonia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Legislația națională letonă nu oferă o definiție cuprinzătoare cu privire la întreținere, dar există o înțelegere comună cu privire la chestiunile specifice referitoare la întreținerea unei alte persoane. De exemplu, întreținerea unui copil înseamnă cheltuielile pe care fiecare părinte are obligația să le suporte pentru copil, indiferent de situația financiară a părintelui. Valoarea minimă a pensiei de întreținere a fost stabilită de guvern (*Ministru kabinetu*, „Cabinetul de Miniștri”). Definiția pensiei de întreținere este prevăzută în Legea privind Fondul de garantare în materie de întreținere.

Cu toate acestea, jurisprudența a dezvoltat o înțelegere comună a anumitor concepte legate de obligația de întreținere, indiferent de denumirea acestora, „întreținere” (*uzturīdzekļi*) sau „resurse pentru a asigura nivelul anterior de trai” (*līdzekļi iepriekšējā labklājības līmeņa nodrošināšanai*). De exemplu, este general acceptat faptul că, între soți, pensia de întreținere înseamnă ajutorul financiar oferit de către un soț celui alt soț a cărui situație financiară s-a deteriorat.

Persoanele obligate să plătească întreținere

Părinți sunt răspunzători pentru copiii lor

Părintii unui copil sunt obligați să asigure întreținerea copilului până la vârsta la care acesta poate să se întrețină singur. În consecință, obligația de a întreține copilul nu se încheie după ce copilul împlinește vârsta de 18 ani. Cu toate acestea, o instanță poate evalua dacă o cerere de întreținere ar trebui admisă în cazul în care copilul a împlinit vârsta de 18 ani, abandonează educația sau formarea profesională și este în măsură să își asigure cele necesare prin propria muncă, dar nu dorește să facă acest lucru. Trebuie amintit că obligația de întreținere a părinților față de copiii lor trebuie să fie proporțională cu situația financiară a părintelui. Cu toate acestea, fiecare părinte are obligația de a asigura nivelul minim de întreținere stabilit de guvern, indiferent de situația sa financiară. Obligația de întreținere a copilului este imperativă indiferent dacă copilul locuiește cu unul sau cu ambii părinți sau dacă trăiește separat. Obligația de întreținere a unui copil înseamnă să i se furnizeze hrana, îmbrăcăminte, locuința, asistența medicală, educația, îngrijirea și obligațiile educative (asigurarea dezvoltării mentale și fizice, ținând cont în mod corespunzător de personalitatea copilului, de competențele și interesele acestuia, precum și pregătirea copilului pentru activități utile în societate).

Copiii sunt răspunzători pentru părinții lor

Obligația copiilor de a asigura întreținerea părinților le revine în egală măsură tuturor copiilor. În cazul în care situația financiară a copiilor este inegală, instanța poate stabili obligația acestora de a asigura întreținerea pentru părinți în mod direct proporțional cu situația financiară a fiecărui copil.

Unul dintre soți este răspunzător pentru celălalt soț

În cazul în care căsătoria este anulată și numai unul dintre foștii soți era conștient de faptul că respectiva căsătorie putea face obiectul anulării la momentul încheierii acesteia, soțul care nu avea cunoștință de acest lucru are dreptul să îi solicite celuilalt resurse direct proporționale cu situația financiară a acestuia pentru a-și asigura un nivel de trai similar celui din timpul căsătoriei. De asemenea, în momentul divorțului sau ulterior, un fost soț îi poate solicita celuilalt resurse proporționale cu situația financiară a acestuia pentru a-și asigura un nivel de trai similar celui din timpul căsătoriei.

Nu există nicio obligație de a-i furniza unui fost soț resursele necesare pentru a-i asigura un nivel de trai similar celui din timpul căsătoriei dacă:

timpul care a trecut de la divorț sau anularea căsătoriei este egal cu durata căsătoriei anterioare sau cu durata de coabitare în cadrul căsătoriei care a fost anulată;

fostul soț s-a recăsătorit;

venitul fostului soț acoperă întreținerea soțului respectiv;

fostul soț renunță la întreținere prin propria muncă;

în temeiul obligației de a asigura întreținerea, fostul soț nu dispune de mijloace de subzistență suficiente sau devine incapabil să muncească;

fostul soț a comis o infracțiune împotriva celuilalt fost soț sau a atentat la viața, sănătatea, proprietatea sau onoarea rudelor celuilalt soț în linie ascendentă sau descendentă;

fostul soț l-a lăsat pe celălalt fost soț într-o stare de neajutorare chiar dacă acesta ar fi putut să ofere asistență;

fostul soț a inițiat în mod intenționat o falsă acuzație privind săvârșirea unei infracțiuni împotriva persoanelor menționate la punctul 6;

fostul soț trăiește imoral sau face risipă;

unul dintre foștii soți decedează sau este declarat decedat;

există alte motive grave.

Bunicii sunt răspunzători pentru nepoți

În lipsa părinților sau dacă aceștia nu sunt capabili să întrețină copilul, obligația de întreținere le revine bunicilor, în mod egal. În cazul în care situația financiară a bunicilor este inegală, instanța poate stabili obligațiile care le revin proporțional cu situația financiară a fiecărui bunic.

Nepoții sunt răspunzători pentru bunici

Obligația de a întreține bunicii, dacă este necesar, le revine, de asemenea, tuturor nepoților în mod egal. În cazul în care situația financiară a nepoților este inegală, instanța poate stabili obligațiile care le revin pentru a-i întreține pe bunici proporțional cu situația financiară a fiecărui nepot.

Obligațiile de întreținere pe baza unui contract de întreținere

Părțile pot conveni să asigure întreținere pe baza unui contract de întreținere. În conformitate cu un contract de întreținere, o parte furnizează celeilalte părți o prestație materială, în numerar sau în natură, și, în schimb, cealaltă parte se angajează să întrețină prima parte pe parcursul vieții, cu excepția cazului în care se convine asupra unei durate diferite. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, întreținerea include hrană, adăpost, îmbrăcăminte și îngrijire; în cazul în care beneficiarul este un minor, aceasta include, de asemenea, creșterea și educația la o instituție de învățământ primar.

Obligație de întreținere care decurge din vătămare corporală

În cazul în care o persoană care are obligația de a întreține o altă persoană moare ca urmare a unei vătămări corporale, obligația trece la persoana responsabilă de decesul părții vătămate. Valoarea indemnizației este lăsată la latitudinea instanței, ținând cont de vârsta persoanei decedate, de capacitatea acesteia de a se întreține singură înainte de deces și, în cele din urmă, de necesitățile persoanei căreia i se acordă întreținere. În cazul în care persoana căreia urmează să i se acorde întreținere dispune de mijloace de subzistență suficiente, nu există nicio obligație de întreținere.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții unui copil sunt obligați să asigure întreținerea copilului până la vârsta la care acesta poate să se întrețină singur. În consecință, obligația de a întreține copilul nu se încheie după ce copilul împlinește vârsta de 18 ani. Cu toate acestea, instanța poate evalua dacă o cerere de întreținere ar trebui admisă în cazul în care copilul a împlinit vârsta de 18 ani, abandonează educația sau formarea profesională și este în măsură să își asigure cele necesare prin propria muncă, dar nu dorește să facă acest lucru.

Legislația letonă nu definește ce se înțelege prin resurse care vor asigura un nivel de trai similar celui din timpul căsătoriei. De asemenea, legislația nu definește nici ceea ce se cuprinde obligația de întreținere a părinților sau bunicilor.

Legislația letonă definește întreținerea copiilor ca asigurarea hranei îmbrăcăminte, locuinței, asistenței medicale, educației, îngrijirii și asumarea obligațiilor educaționale (asigurarea dezvoltării mentale și fizice, ținând cont în mod corespunzător de personalitatea copilului, competențele și interesele acestuia și pregătirea copilului pentru activități utile în societate). Cuantumul întreținerii depinde de dreptul copilului la condiții de trai adecvate și de nevoile reale ale acestuia.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru a asigura orice formă de întreținere, reclamantul trebuie să se adreseze unei instanțe în conformitate cu procedura prevăzută în Codul de procedură civilă. Reclamantul trebuie să depună în instanță o cerere și alte documente justificative.

Părinții unui copil pot încheia un acord sub forma unui act notarial (*notarial akts*), care să prevadă plățile lunare de întreținere. Un astfel de acord este act juridic de drept civil, cu efecte juridice, în sensul că obligă ambele părți să respecte și să execute dispozițiile unui contract valabil încheiat. În cazul în care unul dintre părinții copilului nu respectă acordul privind plățile fixe sau periodice ale pensiei de întreținere, acordul poate fi prezentat unui executor judecătoresc (*tiesu izpildītājs*) pentru executare silită.

Letonia a instituit un Fond de garantare în materie de întreținere (*Uzturīdzekļu garantiju fonds*) menit să asigure întreținerea copiilor minori din bugetul administrației centrale. Titularul activelor este Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere (*Uzturīdzekļu garantiju fonda administrācija*), subordonată direct Ministerului Justiției.

Întreținerea poate fi obținută din Fondul de garantare în materie de întreținere, cu condiția ca executarea creanței de întreținere să fie cerută mai întâi prin intermediul procedurilor judiciare: în cazul în care cererea nu poate fi executată, creditorul se poate adresa Administrației Fondului.

Administrația Fondului plătește indemnizațiile de întreținere numai dacă executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea creanței de întreținere în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau dacă debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu a reușit să asigure nivelul minim de întreținere stabilit de guvern.

Administrația Fondului are datoria de a acționa ca autoritate de executare a unei creanțe față de debitor, nefiind necesară o hotărâre judecătorească specială, pentru cuantumul pensiei de întreținere plătite de Fond.

Procedura de obținere a pensiei de întreținere de la Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere este următoarea:

Solicitantul – creditorul obligației de întreținere a copilului – se poate adresa direct Administrației Fondului, prin depunerea unei cereri și a următoarelor documente:

o copie a hotărârii judecătorești prin care se acordă întreținerea;

un certificat eliberat de către un executor judecătoresc, care să confirme faptul că s-a dovedit imposibilă executarea unei hotărâri de acordare a pensiei de întreținere împotriva debitorului sau că debitorul s-a conformat hotărârii judecătorești prin care se impune recuperarea creanței de întreținere, dar nu a reușit să asigure nivelul minim de întreținere stabilit de guvern; un astfel de certificat trebuie prezentat Administrației Fondului în termen de o lună de la data eliberării sale;

În cazul în care întreținerea este solicitată prin intermediul unui reprezentant autorizat, un document care dovedește calitatea mandatarului.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Da, un reprezentant autorizat poate introduce o acțiune în numele unei rude sau al unei persoane apropiate. În cazul copiilor minori, cererea poate fi introdusă prin reprezentanții lor legali, mai precis, a părinților sau a tutorilor.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Normele privind competența prevăd că instanța competentă pentru recuperarea creanței de întreținere, indiferent de natura sa, este instanța raională sau municipală [*rajona (pilsētas) tiesa*].

În Letonia, competența judiciară în materie de întreținere este reglementată de:

Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (denumit în continuare „Regulamentul privind obligațiile de întreținere”);

tratatele bilaterale și multilaterale obligatorii pentru Republica Letonia;

Codul de procedură civilă, în cazul în care nu sunt aplicabile dispozițiile din Regulamentul privind obligațiile de întreținere sau dispozițiile tratatelor bilaterale și multilaterale obligatorii pentru Republica Letonia.

Codul de procedură civilă prevede că următoarele instanțe letone sunt competente în materie de întreținere:

o acțiune poate fi introdusă în fața instanței de la locul unde pârâtul își are locul de reședință;

în cazul în care pârâtul are domiciliul necunoscut sau nu are un reședință permanentă în Letonia, o acțiune poate fi introdusă în fața instanței de la locul în care deține bunuri imobile sau în fața instanței de la ultimul său loc de reședință;

o acțiune privind recuperarea creanței de întreținere pentru un copil sau un părinte poate fi introdusă și în fața instanței de la reședința reclamantului;

o acțiune în materie de obligații de întreținere care rezultă din vătămări corporale poate fi introdusă și la locul de reședință al reclamantului sau la locul unde acesta a fost suferit prejudiciul.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Pentru a introduce o acțiune în instanță, reclamantul nu este obligat să recurgă la serviciile unui avocat sau ale unui alt intermediar. În plus, solicitantul nu trebuie să recurgă la nicio formă de conciliere înainte de examinarea cauzei în instanță.

Cu toate acestea, în procesul de pregătire a unei cauze în vederea procesului, judecătorul trebuie să depună eforturi de conciliere a părților. Prin urmare, părțile sunt încurajate să ajungă la un acord înainte de examinarea cauzei în instanță.

De asemenea, trebuie subliniat faptul că părțile pot conveni asupra aspectelor legate de întreținere fără a se adresa instanțelor judecătorești.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În conformitate cu articolul 43 din Legea privind procedura civilă, următoarele persoane sunt scutite de la plata cheltuielilor de judecată [onorariu de stat (*valsts nodeva*), taxele administrative (*kancelejas nodeva*) și costurile procedurale (*ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi*)]:

reclamantii, în cazul acțiunilor de stabilire a pensiiilor de întreținere pentru copil sau părinte și în cazul acțiunilor de stabilire a paternității, în cazul în care acțiunea este introdusă în același timp cu o cerere de stabilire a pensiei de întreținere pentru copil;

reclamantii, în ceea ce privește recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri dintr-o țară străină privind pensia de întreținere pentru un copil sau părinte;

reclamantii, în cazul acțiunilor civile care decurg în urma vătămarilor corporale, care duc la mutilare sau alte efecte nefaste pentru sănătate ori la decesul unei persoane;

pârâtii, în cazul acțiunilor de reducere a pensiei de întreținere pentru copil sau părinte.

Orice acțiune judiciară (*prasības pieteikumu*), respectiv o cerere inițială sau o cerere reconvențională, o cerere distinctă depusă într-o cauză pendinte de către o parte terță în legătură cu obiectul litigiului, o cerere în cadrul unei proceduri speciale sau orice altă cerere prevăzută în legislația relevantă, presupune plata unei taxe judiciare, după cum urmează:

până la 2 134 EUR: 15 % din suma solicitată, dar nu mai puțin de 71,14 EUR;

între 2 135 EUR și 7 114 EUR: 320,10 EUR plus 4 % din suma solicitată care depășește 2 134 EUR;

între 7 115 EUR și 28 457 EUR: 519,30 EUR, plus 3,2 % din suma solicitată care depășește 7 114 EUR;

între 28 458 EUR și 142 287 EUR: 1 202,28 EUR, plus 1,6 % din suma solicitată care depășește 28 457 EUR;

între 142 288 EUR și 711 435 EUR: 3 023,56 EUR, plus 1 % din suma solicitată care depășește 142 287 EUR;

peste 711 435 EUR: 8 715,05 EUR, plus 0,6 % din suma solicitată care depășește 711 435 EUR;

În cazul acțiunilor de recuperare a pensiei de întreținere, suma solicitată se consideră a fi suma totală care trebuie plătită pentru un an.

În Letonia, asistența judiciară pentru reclamantii sau solicitanții străini care au dreptul la asistență judiciară în conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere este acordată de autoritatea centrală stabilită în conformitate cu regulamentul menționat anterior, mai precis de Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere. Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere furnizează asistență judiciară și reprezentarea în fața instanțelor letone și a organismelor executive interne pentru creditorii interni ai obligațiilor de întreținere și pentru creditorii străini care au dreptul la asistență judiciară în temeiul regulamentului.

În cazurile care nu sunt prevăzute în Regulamentul privind obligațiile de întreținere, statul leton acordă asistență judiciară unei persoane dacă fie situația sa personală, fie activele sau veniturile sale sunt de așa natură încât aceasta nu își poate asigura în mod obiectiv protecția drepturilor sale. Asistența judiciară se acordă în conformitate cu dispozițiile naționale în materie.

În astfel de cazuri, se poate acorda asistență judiciară pentru cheltuielile de elaborare a actelor de procedură, consultații juridice în cadrul procedurilor judiciare, precum și reprezentarea în instanță. În cazul litigiilor transfrontaliere, în plus față de ajutorul menționat mai sus, o persoană are, de asemenea, dreptul de a beneficia de serviciile unui interpret, de traducerea anumitor documente judiciare și extrajudiciare sau a documentelor prezentate de reclamant, dacă acesta sunt necesare pentru soluționarea cauzei, și, în anumite cazuri, chiar plata cheltuielilor de deplasare la ședințele de judecată. Statul nu acoperă cheltuielile de judecată. Cheltuielile de judecată cuprind taxe de stat, taxele administrative și costurile procedurale, cum ar fi onorariile martorilor și experților, cheltuielile aferente interogării martorilor, cheltuielile legate de furnizarea de copii ale cererii și citațiilor etc. Cu toate acestea, instanța, după ce examinează circumstanțele unei persoane, o poate scuti parțial sau integral de la plata cheltuielilor de judecată sau poate autoriza plata în tranșe.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

În cazul în care instanța acordă întreținere pentru un copil, aceasta poate fi sub forma unei sume fixe sau într-o altă formă, de exemplu, hrană, îmbrăcăminte, locuință etc. sau ambele.

În evaluarea și stabilirea unui anumit cuantum al pensiei de întreținere, instanța va ține cont mai întâi de situația materială a părților, de condițiile lor de trai și de structura familială, examinând în mod corespunzător elementele de probă depuse de păți.

Atunci când se pronunță cu privire la recuperarea creanței de întreținere pentru un copil, instanța va evalua toate împrejurările și elementele din dosar și va stabili cuantumul pensiei de întreținere. Nivelul minim de întreținere lunar pe care fiecare părinte are obligația să îl furnizeze, în conformitate cu reglementările stabilite de guvern, pentru fiecare copil, din momentul nașterii până când acesta împlinește vârsta de 7 ani, este de cel puțin 25 % din salariul minim lunar stabilit de către guvern; între 7 ani și 18 ani, valoarea acesteia este de cel puțin 30 % din salariul minim lunar stabilit de guvern.

Atunci când se acordă întreținerea, orice schimbare adusă cuantumului și termenului de plată, precum și orice scutire de la plată, fac obiectul unei noi cereri adresate de către partea interesată. Instanța poate apoi să revizuiască cuantumul pensiei de întreținere, în cadrul unei noi proceduri, în funcție de evoluția situației materiale și a situației familiale ale părților în cauză, și să ajusteze plățile în plus sau în minus.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Debitorul obligației de întreținere trebuie să plătească pensie alimentară creditorului obligației de întreținere. În cazul în care o cerere este introdusă în numele unui copil minor de unul dintre părinți sau de tutore, întreținerea îi este plătită acestuia în locul copilului. În mod tradițional, pensiile de întreținere sunt plătite periodic în sume precise, de exemplu, sub forma unor rețineri salariale; în alte situații mai puțin frecvente, plata pensiei alimentare poate lua alte forme.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care debitorul nu plătește întreținerea în mod voluntar, persoana căreia i-a fost acordată întreținerea trebuie să obțină un titlu executoriu (*izpildu raksts*) din partea instanței care a soluționat cauza. Titlul executoriu respectiv sau un titlu executoriu eliberat într-un alt stat membru al Uniunii Europene trebuie transmis pentru executare unui executor judecătoresc (*tiesu izpildītājs*) în termen de 10 ani de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești, cu excepția cazului în care se aplică alte termene de prescripție. (În cazul în care plățile periodice sunt recuperate ca urmare a unei hotărâri judecătorești, titlul executoriu rămâne în vigoare pentru întreaga perioadă pentru care au fost efectuate plăți periodice, termenul de prescripție începe să curgă de la data-limită a fiecărei plăți). Executorul judecătoresc începe executarea silită în conformitate cu o cerere transmisă în scris de către partea care solicită executarea.

Executorul judecătoresc trebuie să accepte titlul executoriu dacă reședința debitorului sau locul în care se află proprietatea sa ori locul de muncă se încadrează în raza teritorială (*iecirknis*) a executorului judecătoresc. De asemenea, executorul judecătoresc poate să accepte alte titluri executorii care trebuie executate în raza teritorială de competență a tribunalului regional (*apgabaltiesa*) de care aparține executorul judecătoresc. Executorii judecătorești din Letonia își exercită activitatea în raza teritorială a tribunalului regional (*apgabaltiesa*) de care aparțin.

Măsurile de executare silită includ: recuperarea îndreptată împotriva bunurilor mobile aparținând debitorului, inclusiv bunurile aflate în posesia altor persoane, și a bunurilor necorporale aparținând debitorului, prin vânzarea acestora; recuperarea sumelor datorate debitorului de alte persoane (în ceea ce privește remunerarea muncii, plățile echivalente acesteia, alte venituri ale debitorului, depozite la instituții de credit); recuperarea îndreptată împotriva recuperării bunurilor imobile care aparțin debitorului, prin vânzarea acestora sau alte măsuri prevăzute în hotărâre.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În conformitate cu articolul 570 din Legea privind procedura civilă, recuperarea nu poate fi pusă în executare împotriva bunurilor debitorului în cazul în care debitorul lucrează sau primește o pensie ori o bursă, iar suma de recuperat nu depășește acea parte dintr-un venit lunar împotriva căruia recuperarea poate fi pusă în executare conform legii. Legea privind procedura civilă stabilește categoriile de bunuri care nu pot face obiectul recuperării, de exemplu, anumite mobile sau aparate electrocasnice sau articolele de îmbrăcăminte necesare ale debitorului și ale membrilor de familie care sunt în întreținerea sa. În temeiul articolului 594 din Legea privind procedura civilă, până la descărcarea debitului de recuperat, reținerile salariale sau din alte plăți echivalente efectuate în favoarea debitorului, sub rezerva următoarelor condiții:

în acțiunile de recuperare a pensiei de întreținere pentru copiii minori sau pentru Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere, debitorul păstrează 50% din salariu și din plățile echivalente, iar pentru fiecare copil minor aflat în întreținere, o sumă egală cu alocațiile sociale de stat;

în celelalte acțiuni de recuperare, suma reținută din salariul debitorului și din plățile echivalente se poate ridica la 50 %, însă debitorul păstrează o sumă egală cu salariul lunar minim, iar pentru fiecare copil minor aflat în întreținere, o sumă egală cu alocațiile sociale de stat.

În temeiul articolului 632 din Legea privind procedura civilă, un creditor sau un debitor poate înainta o plângere motivată de contestare a măsurilor unui executor judecătoresc în executarea unei hotărâri sau a refuzului acestuia de a lua astfel de măsuri, cu excepția unor situații specifice; reclamația trebuie înaintată tribunalului raional sau municipal de la locul unde se află biroul executorului judecătoresc, în termen de 10 zile de la data măsurilor contestate sau, în cazul în care acesta nu a fost informat cu privire la ora și locul măsurilor care urmează a fi luate, de la data la care reclamantul a luat la cunoștință astfel de acțiuni. În temeiul articolului 634 din Codul privind procedura civilă, în cazul în care o hotărâre judecătorească care a fost deja executată este apoi anulată, iar la rejudecarea cauzei, este pronunțată o hotărâre prin care se respinge cererea sau se ia decizia de a pune capăt procedurilor judiciare sau de a lăsa chestiunea nejudecată, executarea hotărârii este inversată, iar toate elementele care au fost recuperate de la părți în beneficiul reclamantului în temeiul hotărârii anulate în prezent trebuie returnate părâtului.

În temeiul articolului 546 din Legea privind procedura civilă, pentru o executare silită, documentele de executare pot fi depuse în termen de 10 ani de la data intrării în vigoare a unei hotărâri judecătorești, cu excepția cazului în care legea impune un alt termen de prescripție. În cazul în care plățile periodice sunt recuperate ca urmare a unei hotărâri judecătorești, documentul de executare rămâne în vigoare pentru întreaga perioadă pentru care au fost recunoscute plățile periodice, iar termenul de prescripție începe să curgă de la data-limită a fiecărei plăți.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizația de întreținere?

O persoană poate depune o cerere la Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere pentru a beneficia de întreținere pentru un minor în cazul în care executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea creanței de întreținere în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau în cazul în care debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu a reușit să asigure nivelul minim de întreținere.

În conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere, o persoană poate depune o cerere la Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere pentru a obține pensie de întreținere de la un debitor care nu mai locuiește în Letonia. În sensul regulamentului, Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere îndeplinește funcția de autoritate centrală în Letonia.

În conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere, o persoană care dispune de dreptul legal la pensie de întreținere poate să depună o cerere la Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere și să prezinte o cerere adresată unui alt stat membru al Uniunii Europene, pentru: a obține o decizie prin care se dispune recuperarea creanțelor de întreținere în țara în care părâtul își are reședința;

a ajusta valoarea pensiei de întreținere (în plus sau în minus);

a obține o decizie prin care se dispune recuperarea creanțelor de întreținere și stabilirea paternității copilului în țara în care părântul își are reședința;

a obține recunoașterea unei decizii luate de o instanță letonă prin care se dispune recuperarea pensiei de întreținere, pentru a fi declarată executorie sau a o executa.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere se poate substitui unui debitor al obligației de întreținere în favoarea unui copil în cazul în care executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea creanței de întreținere în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau în cazul în care debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu reușește să asigure nivelul minim de întreținere stabilit de guvern. În cazul în care Administrația Fondului plătește pensia de întreținere, aceasta are dreptul să ia măsuri pentru a recupera sumele plătite și dobânda legală aferentă acestora (a se vedea întrebarea 3 de mai sus).

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

În cazul în care solicitantul și copilul își au reședința permanentă în Letonia, dar debitorul întreținerii are reședința într-o altă țară, reclamantul poate depune o cerere la Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere dacă executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea întreținerii în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau în cazul în care debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu poate să asigure nivelul minim de întreținere.

În cazul în care debitorul își are domiciliul într-o țară străină, dar nu are bunuri în Letonia care ar putea fi supuse executării, reclamantul ar trebui să transmită hotărârea judecătorească pentru a fi recunoscută și executată în respectiva țară străină înainte de a se adresa Administrației Fondului de garantare în materie de întreținere. În cazul în care executarea hotărârii judecătorești în respectivele țări se dovedește imposibilă, reclamantul poate să se adreseze Administrației Fondului, solicitându-i să se substituie debitorului cu privire la obligația de întreținere aplicabilă.

Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere îndeplinește funcția de autoritate centrală în conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere (a se vedea întrebările 3 și 13), iar pentru ajutor în cadrul regulamentului menționat, o persoană poate apela la Administrația Fondului.

În cazul în care o instanță letonă pronunță o hotărâre privind executarea unei obligații de întreținere, iar o persoană cu reședința în Letonia dorește ca decizia să fie recunoscută și/sau executată într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dorește să obțină o hotărâre judecătorească împotriva unui debitor cu domiciliul într-un alt stat membru al Uniunii Europene, Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere poate să ajute persoana respectivă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 privind obligațiile de întreținere, să transmită hotărârea instanței letone în respectivele țări pentru recunoaștere și/sau executare și pentru luarea unei decizii privind cererea.

Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere poate să acționeze în locul debitorului și să plătească pensia de întreținere unui copil minor, precum și să ofere informații cu privire la aspectele legate de întreținere.

(a se vedea întrebările 3 și 13).

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere (*Uzturīdzekļu garantiju fonda administrācija*)

Adresă: Pulkveža Brieža iela 15, Rīga

LV-1010, Letonia

Telefon: +371 67830626

Fax: +371 67830636

E-mail: [✉ pasts@ugf.gov.lv](mailto:pasts@ugf.gov.lv)

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

În cazul în care creditorul obligației de întreținere se află într-un alt stat membru al UE, iar debitorul obligației de întreținere este în Letonia, în temeiul Regulamentului privind obligațiile de întreținere, creditorul se poate adresa autorității centrale a țării în care își are reședința creditorul. Solicitantul poate solicita pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună recuperarea creanțelor de întreținere în Letonia, unde își are reședința debitorul, sau a unei hotărâri prin care să se dispună recuperarea creanțelor de întreținere în același timp cu stabilirea paternității în Letonia ori a unei hotărâri prin care să se declare executorie o hotărâre străină în Letonia sau a unei hotărâri de executare a hotărârii străine. În temeiul regulamentului, autoritatea centrală din țara străină va efectua formalitățile necesare și va transmite cererea creditorului către autoritatea centrală din Letonia, instituită în conformitate cu regulamentul. Autoritatea centrală din Letonia, Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere, va ajuta reclamantul străin să prezinte o hotărâre de executare pronunțată de o instanță străină pentru executare sau pentru recunoaștere și executare în Letonia sau va ajuta reclamantul să depună o cerere pentru recuperarea creanței de întreținere în instanța letonă de la reședința debitorului ori o cerere pentru recuperarea creanțelor de întreținere în același timp cu stabilirea paternității în Letonia.

În cazul în care executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea creanței de întreținere în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau în cazul în care debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu poate asigura nivelul minim de întreținere, o persoană care locuiește în mod permanent cu copilul său în Letonia, ambele având reședința declarată în Letonia, se poate adresa Administrației Fondului de garantare în materie de întreținere cu o cerere de plată a pensiei de întreținere.

În conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere, o persoană trebuie să depună o cerere la autoritatea centrală din țara în care aceasta își are reședința. O persoană cu reședința în Letonia se poate adresa Administrației Fondului de garantare în materie de întreținere pentru:

a obține o decizie prin care se dispune recuperarea creanțelor de întreținere într-un alt stat membru al Uniunii Europene în care părântul își are reședința;

a obține o decizie prin care se dispune recuperarea creanțelor de întreținere în același timp cu stabilirea paternității într-un alt stat membru al Uniunii Europene în care părântul își are reședința;

în cazul în care o hotărâre prin care se dispune recuperarea creanțelor de întreținere a fost deja acordată, pentru a dispune recunoașterea hotărârii și executarea acesteia într-un alt stat membru al Uniunii Europene în care părântul își are reședința.

În cazul în care executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea creanței de întreținere în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau în cazul în care debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu asigură nivelul minim de întreținere, o persoană care locuiește în mod permanent cu copilul său în Letonia, ambele având reședința declarată în Letonia, se poate adresa Administrației Fondului de garantare în materie de întreținere cu o cerere de plată a pensiei de întreținere.

Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere (*Uzturīdzekļu garantiju fonda administrācija*)

Adresă: Pulkveža Brieža iela. 15, Rīga

LV-1010, Letonia

Telefon: +371 67830626

Fax: +371 67830636

E-mail: [✉ pasts@ugf.gov.lv](mailto:pasts@ugf.gov.lv)

În conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere, Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere îndeplinește atribuțiile autorității centrale în Letonia.

Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere îi acordă creditorului o pensie de întreținere, în locul debitorului, dacă executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune recuperarea creanței de întreținere în conformitate cu procedura civilă aplicabilă a fost declarată imposibilă sau în cazul în care debitorul respectă o hotărâre judecătorească prin care se dispune recuperarea, însă nu poate asigura nivelul minim de întreținere.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Protocolul de la Haga din 2007 se aplică în Letonia.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Protocolul de la Haga din 2007 se aplică în Letonia.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În conformitate cu articolul 43 din Legea privind procedura civilă, următoarele persoane sunt scutite de la plata cheltuielilor de judecată: reclamantul, în cererile de recuperare a pensilor de întreținere pentru copil sau părinte și în cererile pentru stabilirea paternității, în cazul în care acțiunea este introdusă în același timp cu o cerere de rambursare a plăților de întreținere pentru copii;

solicitanții, în ceea ce privește recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri dintr-o țară străină privind plățile de întreținere pentru un copil sau părinte;

părtații, în ceea ce privește reducerea pensiei de întreținere pentru copil sau părinte pronunțată de către o instanță.

În cazul în care o cerere de recuperare a resurselor pentru a se asigura nivelul anterior de trai este formulată de un fost soț sau de către un solicitant care urmărește recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate de o instanță străină cu privire la recuperarea creanțelor de întreținere pentru un fost soț sau o altă persoană, în conformitate cu articolul 43 alineatul (4), o instanță sau un judecător, ținând cont de situația financiară a unei persoane, în totalitate sau parțial, poate să scutească solicitantul de plata cheltuielilor de judecată în favoarea statului, să amâne plata cheltuielilor de judecată către stat sau să autorizeze plata în tranșe.

În Letonia, asistența judiciară pentru reclamantul sau solicitantul străini care au dreptul la asistență judiciară în conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere este acordată de autoritatea centrală stabilită în conformitate cu regulamentul menționat anterior, mai precis de Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere. Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere furnizează asistență judiciară și reprezentare în fața instanțelor letone și a organismelor executive interne pentru creditorii interni ai obligațiilor de întreținere și pentru creditorii străini care au dreptul la asistență judiciară în temeiul regulamentului.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Letonia a modificat o serie de legi și regulamente naționale pentru a-i permite autorității centrale stabilite în conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere să îndeplinească funcțiile prevăzute la articolul 51. În urma acestor modificări, legislația din Letonia asigură furnizarea de asistență judiciară pentru creditorii sau solicitanții transfrontalieri care au dreptul la asistență judiciară, astfel cum se prevede în regulament, inclusiv dreptul la reprezentarea persoanei respective în fața instanței și a organismelor de executare. Pentru a identifica locul unde debitorul sau creditorul își are reședința în Letonia sau pentru a obține informații cu privire la venitul debitorului sau al creditorului și la locul în care se află orice bun care le aparține în Letonia, autoritatea centrală din Letonia, și anume Administrația Fondului de garantare în materie de întreținere, are acces direct la diverse registre din Letonia care dețin informațiile respective. Datorită informațiilor pe care le poate dobândi direct din respectivele registre, autoritatea centrală poate obține documente și elemente de probă. Pentru a institui și a facilita procedurile, precum și pentru a asigura măsurile temporare necesare și a obține elementele de probă, Administrația Fondului are dreptul să sesizeze instanțele din Letonia în numele reclamantilor sau solicitanților respectivi. Administrația Fondului, în numele solicitantului, poate introduce o acțiune pentru stabilirea filiației copilului direct în fața instanței în cazul în care cererea este formulată în același timp cu o cerere pentru recuperarea creanțelor de întreținere.

Această pagină face parte din portalul [✉ Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [✉ feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Lituania

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Obligația părinților de a-și întreține copiii

Părinții au obligația de a-și întreține copiii minori. Modalitatea și forma de întreținere se stabilesc de comun acord între părinți. Cuantumul întreținerii trebuie să corespundă nevoilor copiilor minori și situației financiare a părinților lor; acest cuantum trebuie să asigure condițiile necesare pentru dezvoltarea copilului.

Ambii părinți trebuie să acorde sprijin copiilor lor minori în conformitate cu propria situație financiară [articolul 3.192 din Codul civil (*Civilinis kodeksas*)]. În anumite circumstanțe prevăzute de lege, părinții trebuie să își întrețină copiii adulți (până la vârsta de 24 de ani), în cazul în care pot face acest lucru [articolul 3.192 alineatul (1) din Codul civil].

Obligația copiilor adulți de a-și întreține părinții

Copiii adulți au obligația de a-și întreține părinții care și-au pierdut capacitatea de a realiza venituri și au nevoie de sprijin. Întreținerea trebuie să fie asigurată (dispusă de instanță) sub forma plății lunare a unei sume fixe (articolul 3.205 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între soți

Atunci când pronunță o hotărâre de separare, instanța poate să dispună ca soțul în culpă să plătească obligația de întreținere celuilalt soț care are nevoie de aceasta, cu excepția cazului în care problemele legate de întreținere au fost soluționate de comun acord între soți. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară sau ca plată lunară de întreținere sau ca transfer de proprietate (articolul 3.78 din Codul civil). În cazul anulării unei căsătorii, soțul care nu se află în culpă și care are nevoie de întreținere are dreptul de a solicita întreținere din partea soțului în culpă pentru o perioadă maximă de trei ani (articolul 3.47 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între foști soți

Atunci când pronunță o hotărâre de divorț, instanța acordă dreptul la întreținere soțului care are nevoie de întreținere, cu excepția cazului în care problema întreținerii a fost soluționată prin acordul soților cu privire la efectele divorțului. Un soț nu are dreptul la întreținere dacă bunurile sau veniturile sale sunt suficiente pentru întreținerea sa. Se presupune că întreținerea este necesară dacă soțul în cauză crește un copil minor rezultat din căsătorie sau dacă acesta nu poate să lucreze din cauza vârstei sau a stării sale de sănătate. Soțul responsabil pentru divorț nu are dreptul la întreținere. Atunci când pronunță hotărârea privind întreținerea și decide cu privire la cuantumul acesteia, instanța ia în considerare durata căsătoriei, necesitatea întreținerii, activele deținute de foștii soți, starea lor de sănătate, vârsta lor, capacitatea lor de muncă, gradul de probabilitate ca soțul șomer să găsească un loc de muncă, precum și alți factori importanți. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară sau ca plată lunară de întreținere sau ca transfer de proprietate (articolul 3.72 din Codul civil).

Obligațiile de întreținere reciprocă între alți membri ai familiei

Atunci când este posibil, un frate adult sau o soră adultă trebuie să își întrețină fratele minor sau sora minoră care are nevoie de sprijin, nu are părinți sau nu poate să beneficieze de întreținere de la aceștia (articolul 3.236 din Codul civil). Dacă sunt în măsură să facă acest lucru, nepoții adulți trebuie să își întrețină bunicii, dacă aceștia din urmă nu pot să lucreze și au nevoie de sprijin. Dacă sunt în măsură să facă acest lucru, bunicii trebuie să le plătească întreținere nepoților lor minori care nu au părinți sau care nu pot beneficia de întreținere de la aceștia (articolul 3.237 din Codul civil).

Contractul de întreținere și contractul de rentă viageră

Conform unui contract de întreținere, una dintre părți, plătitorul întreținerii (debitorul) se angajează, în mod gratuit sau în schimbul transferului de capital în proprietatea sa, să plătească periodic celeilalte părți, beneficiarul întreținerii, o sumă de bani stabilită în contractul de întreținere sau să întrețină beneficiarul în orice alt mod. Obligația de întreținere poate fi stabilită nu numai prin contract, ci și prin lege, prin hotărâre judecătorească sau prin testament (articolul 6.439 din Codul civil). Conform unui contract de rentă viageră, beneficiarul anuității, persoană fizică, transferă o casă, un apartament, un teren sau alte bunuri imobile, care îi aparțin, în proprietatea plătitorului rentei viagere, în timp ce acesta din urmă are obligația de a întreține beneficiarul anuității și/sau o altă persoană (alte persoane) specificată (specificate) de acesta pe toată durata vieții (articolele 6.460 și 6.461 din Codul civil).

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții au obligația de a-și întreține copiii minori. Procedura și forma de întreținere se stabilesc de comun acord între părinți. Cuantumul întreținerii trebuie să corespundă nevoilor copiilor minori și situației financiare a părinților lor; acesta trebuie să asigure condițiile necesare pentru dezvoltarea copilului minor (articolul 3.192 din Codul civil). Astfel, în principiu, părinții au obligația de a-și întreține copiii până la vârsta maturității (18 ani) în toate cazurile.

Obligația de întreținere a copiilor până la vârsta de 24 de ani depinde de o serie de circumstanțe. Dacă sunt în măsură să facă acest lucru, părinții trebuie să își întrețină copiii adulți până la vârsta de 24 de ani, dacă aceștia sunt înscrși într-un program de învățământ secundar sau într-un program de formare profesională formală pentru a dobândi o calificare inițială sau la o instituție de învățământ superior în cadrul unui program cu frecvență, dacă aceștia au nevoie de asistență financiară, ținând cont de situația financiară a copiilor adulți, de veniturile lor, de posibilitatea lor de a obține venituri pe cont propriu, precum și de alți factori importanți. Părinții nu au obligația de a-și întreține copiii adulți care urmează cursuri de învățământ superior suplimentare sau cursuri de calificare profesională [articolul 3.192 alineatul (1) din Codul civil]. Cerințele privind forma și cuantumul întreținerii pentru copiii minori și adulți nu diferă și depind de circumstanțele specifice.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În cazul în care unui copil nu i se plătește întreținere, aceasta este acordată prin procedură judiciară. În cazul în care părinții (părintele) nu își îndeplinesc (îndeplinește) obligația de a-și întreține copiii minori, instanța poate să pronunțe o hotărâre privind întreținerea în cadrul unei acțiuni introduse de un părinte sau de tutorele (custodele) copilului minor sau de instituția de stat pentru protecția drepturilor copilului. De asemenea, instanța poate să pronunțe o hotărâre privind întreținerea dacă, la momentul divorțului sau al separării, părinții nu au convenit cu privire la întreținerea copiilor lor minori (articolul 3.194 din Codul civil). În cazul în care părinții (părintele) unui copil adult nu își îndeplinesc (îndeplinește) obligația de întreținere a copilului, copilul poate să introducă acțiune în instanță pentru întreținere [articolul 3.192 alineatul (1) din Codul civil]. Soții, foștii soți și alți membri ai familiei pot, de asemenea, să beneficieze de întreținere în cadrul unei proceduri judiciare.

În Lituania, cauzele de întreținere sunt judecate de tribunalele districtuale. Cererile sunt înaintate instanței care are jurisdicție asupra reședinței pârâtului. În cazul în care locul de reședință al pârâtului nu este cunoscut, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut. În cazul în care pârâtul nu are un loc de reședință în Republica Lituania, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut al pârâtului în Republica Lituania. De asemenea, o acțiune pentru întreținere poate fi introdusă în funcție de locul de reședință al reclamantului (articolele 26, 29 și 30 din Codul de procedură civilă).

Statul acordă întreținere copiilor minori care nu au primit, pentru o perioadă mai mare de o lună, întreținere de la părinții lor sau de la rudele apropiate adulte care sunt în măsură să îi întrețină (articolul 3.204 din Codul civil). Întreținerea este alocată și plătită de către Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii. Atunci când solicită întreținerea, reclamantul (părintele căruia instanța i-a acordat custodia copilului sau custodele/curatorul) trebuie să depună următoarele documente: cererea de întreținere, hotărârea instanței sau contractul certificat de instanță pentru întreținerea copilului sau copii certificate, transcrieri sau extrase din aceasta/acesta, care specifică suma stabilită pentru întreținerea necesară a copilului, precum și documente care să demonstreze că: copilul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania; copilul nu a primit întreținere sau a primit doar o parte din întreținere, pentru o perioadă mai mare de o lună; reclamantul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania (în cazul în care instituția nu poate să obțină aceste documente sau date de la registrele de stat sau ale instituțiilor sau din sistemele de informații de stat). Prin plata întreținerii în conformitate cu procedura stipulată, Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii dobândește, din momentul plății întreținerii, dreptul de a recupera de la

debitor sumele plătite, plus dobânda percepută pentru suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Hotărârea privind recuperarea sumelor plătite în contul întreținerii și/sau ale dobânzii constituie document executoriu.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Da. O cerere în numele unui copil minor poate fi depusă de către reprezentanții săi legali (părinți, părinți adoptivi, tutori, custozii). De asemenea, cererea poate fi depusă de o persoană eligibilă să acționeze pe baza unei autorizații în calitate de reprezentant în instanță (avocat, asistent juridic etc.) al unei persoane fizice. În plus, persoanele fizice pot fi reprezentate în instanță, pe baza unei autorizații, de către persoane care au studii superioare în drept, cu condiția ca acestea să reprezinte rude apropiate sau soțul/soția (concubinul). Rudele apropiate includ rudele în linie dreaptă până la și inclusiv gradul al doilea (părinții și copiii, bunicii și nepoții) și rudele în linie colaterală de gradul al doilea (frați sau surori) (articolul 3.135 din Codul civil).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În Lituania, cauzele de întreținere sunt judecate de tribunalele districtuale. Cererile sunt înaintate instanței care are jurisdicție asupra reședinței pârâtului. În cazul în care locul de reședință al pârâtului nu este cunoscut, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut. În cazul în care pârâtul nu are un loc de reședință în Republica Lituania, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut în Republica Lituania. De asemenea, o acțiune pentru întreținere poate fi introdusă în funcție de locul de reședință al reclamantului (articolele 26, 29 și 30 din Codul de procedură civilă).

Atunci când introduce o acțiune în instanță, reclamantul nu are obligația să utilizeze serviciile unui avocat sau ale oricărui alt intermediar. A se vedea, de asemenea, întrebările 3 și 4.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Atunci când introduce o acțiune în instanță, reclamantul nu are obligația să utilizeze serviciile unui avocat sau ale oricărui alt intermediar. A se vedea, de asemenea, întrebările 3 și 4.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Cheltuielile de judecată cuprind taxa de timbru și cheltuielile pentru judecarea cauzei (articolul 79 din Codul de procedură civilă). Cuantumul taxei de timbru aplicate pentru introducerea unei acțiuni în instanță sunt guvernate de articolul 80 din Codul de procedură civilă. În litigiile în materie de proprietate, cuantumul taxei de timbru este calculat pe baza valorii pretenției: pentru pretenții în valoare de până la 30 000 EUR – 3%, dar nu mai puțin de 20 EUR; pentru pretenții cuprinse între 30 000 EUR și 100 000 EUR – 900 EUR plus 2 % din cuantumul pretenției care depășește 30 000 EUR; pentru pretenții în valoare de peste 100 000 EUR – 2 300 EUR plus 1% din cuantumul pretenției care depășește 100 000 EUR. Cuantumul total al taxei de timbru în litigiile în materie de proprietate nu poate să depășească 15 000 EUR (articolul 80 din Codul de procedură civilă).

Cuantumul pretenției în cazul unei acțiuni pentru întreținere prin plăți periodice este stabilit pe baza cuantumului anual total al plăților (articolul 85 din Codul de procedură civilă). În acțiunile pentru întreținere, reclamantii sunt scutiți de taxa de timbru (articolul 83 din Codul de procedură civilă).

În cazul în care resursele financiare ale unei persoane sunt insuficiente, aceasta se poate califica pentru asistență judiciară garantată de stat în cadrul procedurii prevăzute de Legea privind asistența judiciară garantată de stat. Asistența judiciară secundară garantată de stat acoperă, de asemenea, rambursarea cheltuielilor de judecată suportate în procedurile civile.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Obligațiile de întreținere reciprocă între părinți și copii

Instanța poate să pronunțe o hotărâre privind întreținerea prin care să oblige un părinte sau ambii părinți, care nu și-a îndeplinit (nu și-au îndeplinit) obligația de a-și întreține copiii, să acorde întreținere copiilor lor în următoarele moduri: (1) ca plată lunară; (2) ca sumă forfetară; (3) ca transfer de proprietate către copil. În așteptarea soluționării cauzei, instanța poate să dispună plata provizorie a întreținerii. Cuantumul întreținerii trebuie să corespundă nevoilor copiilor și situației financiare a părinților lor; acest cuantum trebuie să asigure condițiile necesare pentru dezvoltarea copilului. Ambii părinți trebuie să acorde întreținere copiilor lor în conformitate cu propria situație financiară (articolele 3.192 și 3.196 din Codul civil).

Într-o acțiune introdusă de un copil, de părintele copilului, de instituția de stat pentru protecția drepturilor sau de un procuror, instanța poate să reducă sau să crească cuantumul întreținerii, în cazul în care, după pronunțarea hotărârii privind întreținerea, situația financiară a părților s-a modificat în mod fundamental. O creștere a cuantumului întreținerii poate fi dispusă dacă există cheltuieli suplimentare legate de îngrijirea copilului (boală, vătămare, îngrijiri medicale sau îngrijire permanentă). Dacă este necesar, instanța poate să pronunțe o hotărâre pentru acoperirea cheltuielilor viitoare legate de tratamentul copilului. La cererea persoanelor menționate mai sus, instanța poate să modifice forma de acordare a întreținerii stabilită anterior (articolul 3.201 din Codul civil).

Întreținerea copilului adult este plătită (acordată) părinților sub forma unei plăți lunare fixe. Cuantumul întreținerii este stabilit de instanță, ținând seama de situația financiară a copiilor și a părinților, precum și de alte circumstanțe importante ale cauzei. La stabilirea cuantumului întreținerii, instanța trebuie să ia în considerare obligația părintelui de a întreține toți copiii adulți, indiferent dacă acțiunea pentru întreținere a fost formulată cu privire la toți copiii sau doar la unul dintre aceștia (articolul 3.205 din Codul civil).

În cazul în care întreținerea este acordată sub forma unor plăți periodice, cuantumul întreținerii este indexat anual conform procedurii stabilite de guvern, în conformitate cu rata inflației (articolul 3.208 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între soți

Atunci când pronunță hotărârea privind întreținerea și stabilește cuantumul acesteia, instanța trebuie să ia în considerare durata căsătoriei, necesitatea întreținerii, situația financiară a ambilor soți, starea lor de sănătate, vârsta lor și capacitatea lor de a realiza venituri, șansele soțului șomer de a găsi un loc de muncă, precum și alte circumstanțe importante. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară fixă, ca plăți lunare sau ca transfer de proprietate. Atunci când întreținerea este acordată sub forma unor plăți periodice, în cazul unei modificări fundamentale a circumstanțelor, oricare dintre soți poate să solicite o creștere, o reducere sau încetarea plăților. Plățile periodice sunt indexate anual conform procedurii stabilite de guvern (articolul 3.78 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între foști soți

Atunci când pronunță o hotărâre privind întreținerea și decide cu privire la cuantumul acesteia, instanța trebuie să ia în considerare durata căsătoriei, necesitatea întreținerii, situația financiară a ambilor foști soți, starea lor de sănătate, vârsta lor și capacitatea lor de muncă, șansele soțului șomer de a găsi un loc de muncă, precum și alte circumstanțe importante. Întreținerea este redusă, este stabilită ca fiind temporară sau este refuzată în cazul în care există cel puțin una dintre următoarele circumstanțe:

(1) căsătoria a durat mai puțin de un an; (2) soțul care are dreptul la întreținere a săvârșit o infracțiune împotriva celuilalt soț sau împotriva rudelor sale apropiate; (3) soțul care are dreptul la întreținere și-a determinat situația financiară precară prin propriile acțiuni culpabile; (4) soțul care solicită întreținere nu a contribuit la activele comune sau a acționat în mod intenționat împotriva intereselor celuilalt soț sau ale familiei în timpul căsătoriei. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară fixă, ca plăți lunare sau ca transfer de proprietate.

Atunci când se acordă întreținere sub forma unor plăți periodice, în cazul unei modificări fundamentale a circumstanțelor, oricare dintre foștii soți poate să solicite o creștere, o reducere sau încetarea plăților. Plățile periodice se efectuează pe toată durata de viață a creditorului și sunt indexate anual în funcție de rata inflației, conform procedurii stabilite de guvern. În cazul în care fostul soț căruia i-a fost acordată întreținerea decedează sau se recăsătorește, plata întreținerii încetează (articolul 3.72 din Codul civil).

Obligațiile de întreținere reciprocă între alți membri ai familiei

Atunci când este posibil, un frate adult sau o soră adultă trebuie să întrețină un frate minor sau o soră minoră care are nevoie de sprijin, nu are părinți sau nu poate să obțină întreținere de la aceștia (articolul 3.236 din Codul civil). Nepoții adulți care sunt în măsură să facă acest lucru trebuie să își întrețină bunicii dacă aceștia nu pot să lucreze și au nevoie de sprijin. Bunicii care sunt în măsură să facă acest lucru trebuie să își întrețină nepoții minori care nu au părinți sau care nu pot să obțină întreținere de la aceștia (articolul 3.237 din Codul civil). Dispozițiile Codului civil care guvernează obligațiile de întreținere reciprocă dintre copii și părinți se aplică *mutatis mutandis*.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Debitorul întreținerii trebuie să plătească întreținere creditorului întreținerii. În cazul în care o cerere în numele copilului minor este formulată de către un părinte, întreținerea se plătește părintelui, și nu copilului. Dacă un copil este pus sub tutelă/custodie, întreținerea se plătește tutorelui/custodelui, care trebuie să o utilizeze exclusiv în interesul copilului.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Cererile de executare a hotărârilor judecătorești trebuie să fie înaintate unui executor judecătoresc. Temeiul unei acțiuni de executare este documentul de executare depus. Documentele de executare includ, printre altele, titlurile executorii emise pe baza unei hotărâri judecătorești, precum și hotărârile judecătorești. După ce hotărârea care constituie titlu executoriu devine definitivă, Tribunalul de Primă Instanță emite creditorului titlul executoriu pe baza unei cereri scrise.

Evitarea obligației de întreținere a copilului se pedepsește conform dreptului penal: Articolul 164 din Codul penal prevede că o persoană care evită obligația impusă de instanță de a întreține un copil, de a plăti întreținere pentru copil sau de a acorda alt tip de sprijin financiar necesar pentru un copil trebuie să fie pedepsită prin muncă în folosul comunității, restrângerea libertății, arest sau închisoare de până la doi ani. Nerespectarea unei hotărâri judecătorești de o altă natură poate angaja, de asemenea, răspunderea penală: conform articolului 245 din Codul penal, o persoană care nu a respectat o hotărâre judecătorească fără caracter punitiv a comis un delict, care se pedepsește prin muncă în folosul comunității, amendă, restrângerea libertății sau arest.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În cazul recuperării de la persoane fizice, niciun material de uz casnic, de lucru sau de formare sau alte bunuri necesare pentru traiul debitorului sau al familiei sale sau pentru locul său de muncă sau formarea sa nu pot face obiectul executării. Lista bunurilor de mai sus este prevăzută în Manualul de executare a deciziilor. În plus, nicio sumă de bani în valoare de până la salariul minim lunar stabilit de guvern sau articolele necesare pentru copii sau persoanele cu handicap nu pot face obiectul executării (articolul 668 din Codul de procedură civilă).

Deducerile din cota de salariu a debitorului sau din plățile echivalente și indemnizațiile în valoare de până la salariul minim lunar stabilit de guvern țin cont de documentele de executare până la acoperirea integrală a sumelor care trebuie recuperate: în cazul executării obligației de întreținere prin plăți periodice sau prin despăgubiri pentru prejudicii cauzate prin mutilarea persoanei care întreține familia sau prin altă afectare a stării sale de sănătate sau prin decesul acesteia, rata va fi de 30%, cu excepția cazului în care titlul executoriu prevede altfel sau a cazului în care legislația sau instanța prevăd altfel. Deducerile din cota de salarii sau din plățile echivalente și indemnizațiile care depășesc salariul minim lunar stabilit de guvern vor fi egale cu 50%, cu excepția cazului în care legislația sau instanța prevăd altfel (articolul 736 din Codul de procedură civilă). De asemenea, articolul 739 din Codul de procedură civilă definește sumele de bani care nu fac obiectul recuperării (de exemplu, prestațiile de maternitate sau de paternitate, prestațiile pentru îngrijirea copiilor etc.). Recuperarea banilor din activele debitorului nu este permisă dacă debitorul a prezentat executorului judecătoresc dovezi care arată că valoarea recuperabilă și cheltuielile de executare pot fi recuperate în termen de șase luni sau, în cazul recuperării din singura locuință a debitorului, unde acesta își are reședința, în termen de 18 luni, prin deduceri din sumele specificate la articolul 736 din Codul de procedură civilă din salariul sau pensia debitorului, din grantul pentru studenți sau din alte venituri ale acestuia.

Titlurile executorii care au la bază hotărâri judecătorești pot fi prezentate spre executare în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești în cauză. În cazul în care o hotărâre judecătorească prevede recuperarea prin plăți periodice, documentele de executare rămân valabile pe toată perioada de recuperare, termenul stabilit începând să curgă de la data expirării termenului pentru fiecare plată (articolul 605 din Codul de procedură civilă).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Statul întreține copiii minori care nu au primit, pentru o perioadă mai mare de o lună, întreținere de la părinții lor sau de la rudele apropiate adulte care sunt în măsură să întrețină copilul (articolul 3.204 din Codul civil). Întreținerea este alocată și plătită de către Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii. Atunci când solicită pensia, reclamantul (părintele căruia instanța i-a acordat custodia copilului sau custodele /curatorul) trebuie să depună următoarele documente: cererea de întreținere, hotărârea instanței sau contractul certificat de instanță pentru întreținerea copilului sau copii certificate, transcrieri sau extrase din aceasta/acesta, care specifică suma stabilită pentru întreținerea necesară a copilului, precum și documente care să demonstreze că: copilul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania; copilul nu a primit deloc fonduri de întreținere sau a primit doar o parte din întreținere, pentru o perioadă mai mare de o lună; reclamantul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania (în cazul în care instituția nu poate să obțină aceste documente sau date de la registrele de stat sau ale instituțiilor sau din sistemele de informații de stat). Prin plata întreținerii în conformitate cu procedura stipulată, Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii dobândește, din momentul plății întreținerii, dreptul de a recupera de la debitor sumele plătite, plus dobânda percepută pentru suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Hotărârea privind recuperarea sumelor plătite în contul întreținerii și/sau ale dobânzii constituie document executoriu.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

A se vedea întrebarea 12.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Serviciul de asistență judiciară garantată de stat este o autoritate centrală autorizată să îndeplinească atribuțiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (denumit în continuare „Regulamentul privind întreținerea”).

În cazul în care cererile se referă la obligațiile de întreținere ale persoanelor cu vârsta sub 21 de ani, care rezultă din relațiile dintre părinți și copii, atribuțiile autorității centrale menționate la articolul 51 din Regulamentul privind întreținerea sunt îndeplinite de Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii.

Datele de contact ale Serviciului de asistență judiciară garantată de stat:

Adresa: Odminių g. 3, 01122 Vilnius, tel. +370 700 00 211, fax +370 700 35 006, e-mail: teisinepagalba@vgtpt.lt

Datele de contact ale Consiliului Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii:

Sucursala din Mažeikiai a Consiliului Fondului de asigurări sociale de stat, adresa: Vasario 16-osios g. 4, LT-89225 Mažeikiai, tel. +370 (443) 26659, fax +370 (443) 27341, e-mail: mazeikiai@sodra.lt

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea întrebarea 14.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Protocolul de la Haga din 2007 este aplicabil în Lituania.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Atunci când se aplică Regulamentul privind întreținerea, asistența judiciară se acordă în conformitate cu articolele 44-47 din Regulamentul privind întreținerea, cu articolul 31 alineatul (5) din Legea privind punerea în aplicare a legislației Uniunii Europene și a legislației internaționale care guvernează procedurile civile și cu Legea privind asistența judiciară garantată de stat. Cererile de asistență judiciară garantată de stat sunt înaintate în mod direct autorităților competente responsabile pentru asistența judiciară garantată de stat (Serviciul de asistență judiciară garantată de stat și sucursalele sale locale).

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului privind întreținerea, au fost adoptate amendamente la Legea privind punerea în aplicare a legislației Uniunii Europene și a legislației internaționale care guvernează procedurile civile din Lituania. Acestea definesc instituțiile autorizate să îndeplinească atribuțiile autorității centrale conform Regulamentului privind întreținerea și să realizeze procedura pentru acordarea asistenței judiciare și autorizează instituțiile care îndeplinesc rolul autorității centrale pentru a obține, în mod gratuit, de la instituțiile de stat și municipale, de la alte organisme, bănci și alte instituții de credit și financiare datele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor prevăzute în Regulamentul privind întreținerea.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Luxemburg

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Obligația de întreținere se referă la obligația impusă prin lege persoanei care deține mijloacele necesare pentru a răspunde nevoilor unei alte persoane cu care are o legătură de familie sau de rudenie prin alianță. Prin urmare, pot beneficia de pensie de întreținere diferite persoane, după cum urmează: un soț din partea celuilalt soț sau al fostului soț (articolele 212, 214 și 246 din Codul civil) sau un partener față de celălalt partener în cazul în care au obligații în temeiul unui parteneriat în sensul legii modificate din 9 iulie 2004 privind efectele juridice ale anumitor parteneriate sau împotriva fostului partener, în anumite condiții;

copiii, din partea părinților (articolele 203, 372-2, 376-2, 376-3, 376-4 din Codul civil);

tații, mamele și alți ascendenți, din partea copiilor lor (articolul 205 din Codul civil);

socrii și soacrele, din partea ginerilor și a nurorilor lor (articolul 206 din Codul civil).

Norma care prevede că „pensia de întreținere nu este destinată să acopere creanțele din trecut” înseamnă că pensia de întreținere este destinată să acopere necesitățile curente și viitoare, nu să ramburseze cheltuielile anterioare. Această normă are valoarea juridică a unei prezumții simple, conform căreia această normă nu poate fi luată în considerare în cazul în care creditorul face dovada fie că a trebuit să contracteze datorii pentru a putea subsista, fie că nu a rămas inactiv sau că a fost în imposibilitatea de a acționa.

O creanță legată de pensia de întreținere nu poate fi compensată, cu excepția cazului în care creanța cu care trebuie compensată este destinată, de asemenea, întreținerii.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În cazul unei autorități părintești comune, fiecare părinte, căsătorit sau nu, separat sau divorțat, are obligația de a contribui la întreținerea și educația copiilor proporțional cu resursele proprii, cu cele ale celuilalt părinte și cu nevoile copilului. În caz de divorț sau de separare, indiferent dacă exercită în comun sau nu autoritatea părintească, părinții trebuie ca în continuare să contribuie împreună la costurile de întreținere și educație ale copilului, cu excepția cazului în care se decide altfel. Această contribuție ia forma unei pensii de întreținere și nu încetează automat în cazul în care copilul este major. Aceasta poate fi plătită direct copilului major și poate face obiectul unei revizuiri în funcție de nevoile copilului și de evoluția resurselor și a cheltuielilor aferente fiecărui părinte.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Judecătorul responsabil în cauze care țin de dreptul familiei din instanțele districtuale este judecătorul competent în special în materie de pensie de întreținere, de exercitare a autorității părintești, precum și în materie de divorț și de separare de drept.

Solicitantul pensiei de întreținere trebuie să se adreseze judecătorului competent în materie de dreptul familiei pentru a solicita pensia de întreținere. Dacă cererea de pensie de întreținere este legată de procedurile de divorț sau de separarea de drept, tribunalul familiei, care hotărăște cu privire la o cerere de divorț sau de separare de drept hotărăște, de asemenea, cu privire la cererea de obținere a pensiei de întreținere.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În cazul unei tutele sau al unei curatele, tutorele sau curatorul poate depune o cerere în numele unui părinte sau al unui copil minor.

Părintele (părinții) care exercită autoritatea parentală asupra copilului minor poate (pot) depune o cerere în numele copilului respectiv.

Un copil minor nu are personalitate juridică și nu are calitatea de a introduce el însuși o cerere, cu excepția minorului care este capabil de discernământ, în condițiile articolului 1007 alineatul (50) din Noul Cod de procedură civilă. În acest context, minorul care este capabil de discernământ poate, prin cerere adresată instanței districtuale, să se adreseze unui judecător de dreptul familiei pentru orice cerere de modificare a exercitării autorității părintești sau de exercitare a dreptului de acces sau de primire în locuința părintelui care nu deține tutela. În acest caz, instanța numește, prin hotărâre, un avocat pentru minor, în termen de 15 de zile.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Instanța districtuală care deține competența teritorială este:

1° instanța de la locul unde se află domiciliul familiei;

2° dacă părinții locuiesc separat, instanța din localitatea în care se află domiciliul părintelui cu care locuiesc copiii minori în mod obișnuit, în cazul exercitării în comun a autorității părintești sau instanța din localitatea în care se află domiciliul părintelui care exercită singur această autoritate;

3° în celelalte cazuri, instanța de la locul de reședință al persoanei care nu a inițiat procedura.

În cazul unei cereri comune, instanța competentă este, în funcție de alegerea părților, cea de la locul în care se află domiciliul uneia dintre părți.

Cu toate acestea, atunci când litigiul are ca obiect numai pensia de întreținere dintre soți, contribuția la întreținerea și educația copilului, contribuția la cheltuielile căsătoriei sau măsurile urgente și provizorii în cazul încetării parteneriatului înregistrat, instanța competentă poate fi cea de la locul în care se află reședința soțului creditor sau a fostului soț creditor ori a părintelui care își asumă cu titlu principal îngrijirea copiilor, chiar dacă aceștia sunt majori.

Jurisdicția teritorială este determinată în funcție de domiciliu la data cererii sau, în caz de divorț, în ziua depunerii cererii inițiale.

Atunci când se solicită „pensia de întreținere” în cadrul unei proceduri de divorț, instanța competentă este instanța la care se introduce cererea de divorț.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Reclamantul poate sesiza judecătorul competent în materie de dreptul familiei prin intermediul unei cereri care se depune la instanța districtuală. Această cerere se depune la grefa instanței districtuale, care o notifică părții adverse. Părțile la litigiu sunt scutite de obligația de a fi asistate de un avocat al Curții, cu excepția cazului în care „pensia de întreținere” este solicitată în contextul unei proceduri de divorț ca urmare a destrămării iremediabile a relațiilor conjugale sau a unei proceduri de separare de drept. În astfel de cazuri, asistența din partea unui avocat al Curții este obligatorie.

În orice caz, solicitantul trebuie să furnizeze judecătorului toate documentele care dovedesc necesitatea acestora. Printre exemple se numără statele de salariu, certificatele de neimpunere fiscală, documentul de atestare a șomajului sau a concediului medical de lungă durată, a chirilor, a creditorilor, a copiilor aflați în întreținere, a costurilor de întreținere și educație etc.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Printre costurile care trebuie luate în considerare în cazul unor proceduri judiciare, trebuie menționate cheltuielile judiciare și costurile de procedură pe care partea care pierde poate fi obligată să le plătească integral sau parțial. De asemenea, trebuie plătite onorariile avocaților, după caz.

Persoanele ale căror venituri care, în conformitate cu legislația luxemburgheză, sunt considerate insuficiente, pot beneficia de asistență judiciară. În acest sens, pentru a beneficia de asistență, persoanele în cauză trebuie să completeze un chestionar care poate fi obținut de la departamentul central de asistență socială și să îl transmită președintelui Baroului avocaților (*Bâtonnier de l'Ordre des avocats*) competent la nivel teritorial.

Dacă asistența judiciară este acordată de președintele Baroului avocaților, această asistență acoperă toate costurile legate de instanțe, proceduri judiciare sau acțiunile pentru care a fost acordată. Aceasta acoperă, de exemplu, taxele de timbru și taxele de înregistrare, taxele către grefieri, onorariile avocaților, onorariile și cheltuielile executorilor judecătorești, onorariile și taxele notariale, onorariile și cheltuielile tehnicienilor, onorariile traducătorilor și interpreților, costurile aferente obținerii certificatelor de cutumă juridică străină (*certificats de coutume*), cheltuielile de călătorie, cheltuielile și onorariile pentru formalitățile de înregistrare, de ipotecă și de grevare cu sarcini și, dacă este necesar, costurile de publicare în ziare.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Forma ajutorului

În cursul procedurii și ca urmare a deciziei de divorț sau de separare de drept, ajutorul se acordă, de cele mai multe ori, sub forma unei pensii de întreținere plătite lunar. Cu toate acestea, ajutorul poate lua și forma unei sume forfetare care poate consta dintr-o sumă de bani sau din abandonarea mărfurilor în natură.

În ceea ce privește contribuția la întreținerea și educația copilului, ajutorul poate lua forma unei pensii lunare de întreținere sau, în totalitate sau în parte, forma unei plăți directe a costurilor suportate în beneficiul copilului. În sfârșit, ajutorul poate acordat sub forma unui drept de folosință sau de locuit.

În cazul în care persoana obligată la plata pensiei de întreținere face dovada că nu poate să plătească pensia de întreținere, instanța poate decide ca aceasta să primească la domiciliu, să asigure hrana și să întrețină persoana căreia îi datorează pensia de întreținere.

Evaluarea pensiei de întreținere

Nu există baremuri de referință. Cuantumul pensiei de întreținere se calculează în funcție de mijloacele financiare ale debitorului și de nevoile creditorului.

Indexarea

În vederea adaptării pensiei de întreținere la evoluția costului vieții, judecătorul poate, chiar și din oficiu, să decidă ca pensia de întreținere să fie indexată în funcție de o clauză de variație prevăzută legal.

Revizuirea cuantumului

În cazul în care apare un nou element, pensia de întreținere, cu excepția cazului în care a fost plătită sub forma unei sume forfetare în contextul unui divorț, poate fi revizuită în sens ascendent sau chiar anulată. În cazul în care părțile nu ajung la un acord, instanța decide revocarea sau reducerea cuantumului. De asemenea, instanța are competența să modifice valoarea pensiei de întreținere care a fost stabilită de comun acord între părți. Acest drept se aplică nu numai în cazul în care survine o schimbare a situațiilor respective ale creditorului și ale debitorului, ci și în absența oricărei modificări, dacă judecătorul consideră că suma este insuficientă sau excesivă.

Perioada de atribuire a alocației de întreținere acordate soțului în contextul divorțului din motive de destrămare iremediabilă a relațiilor conjugale nu poate depăși durata căsătoriei, cu excepția situațiilor excepționale.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În timpul procedurii și după pronunțarea hotărârii de divorț sau a separării de drept, pensia de întreținere se plătește soțului beneficiar.

Contribuția la întreținerea și la educația copilului se plătește fie de către unul dintre părinți celuilalt părinte, fie persoanei căreia i s-a încredințat copilul. În cazul în care copilul este major, judecătorul poate decide sau părinții pot conveni ca această contribuție să fie plătită, în totalitate sau în parte, copilului.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Creditorul dispune de mai multe mijloace pentru a-l constrânge pe debitorul refractar să plătească pensia de întreținere.

În dreptul civil:

Creditorul are mai multe posibilități:

În caz de divorț, să adreseze judecătorului competent în materia dreptului familiei din cadrul instanței districtuale o cerere pentru a fi autorizat să primească, cu excluderea fostului său soț și fără să se aducă atingere drepturilor terților, venitul său, prestațiile rezultate din munca depusă, de exemplu pensiile și rentele de care beneficiază, precum și orice alte sume care i-ar fi datorate de către terți, în funcție de cuantumurile și de condițiile stabilite de judecător.

Această decizie face obiectul unei revizui în cazul în care circumstanțele se schimbă.

Creditorul poate să solicite măsuri de executare prevăzute de dreptul comun, și anume pignorarea (de exemplu, asupra unui cont bancar), sechestrarea unui bun mobil (automobil, bijuterii etc.), precum și sechestrarea unui bun imobil (casă, teren etc.) în baza unei hotărâri judecătorești sau a unui titlu executoriu.

În dreptul penal:

Creditorul poate depune o plângere penală în cazul următoarelor infracțiuni:

abandonarea familiei este pasibilă de o pedeapsă cu închisoarea cuprinsă între o lună și un an și o amendă cuprinsă între 251 EUR și 2 500 EUR sau de una dintre aceste sancțiuni (articolul 391a din Codul penal). Aceasta presupune că debitorul se sustrage, în raport cu creditorul, de la toate obligațiile de întreținere sau de la o parte din acestea, care îi revin în temeiul legii, fie refuzând să își îndeplinească aceste obligații atunci când era în măsură să facă acest lucru, fie că se află, din propria sa vină, în imposibilitatea de a le îndeplini.

Acest lucru este valabil pentru obligațiile de întreținere pe care le au părinții față de copiii lor, ale soților unul față de celălalt și ale părintelui față de copilul pe care l-au adoptat.

Urmărirea penală a infracțiunii este precedată de o deferire oficială înmănată debitorului de către un agent de poliție al Marei Ducat al Luxemburgului. În cazul în care debitorul pensiei de întreținere nu are domiciliul cunoscut, deferirea nu este necesară.

Insolvența frauduloasă este o infracțiune pasibilă de o pedeapsă cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu o amendă cuprinsă între 500 EUR și 12 500 EUR sau numai cu una dintre aceste sancțiuni (articolul 391b din Codul penal). Aceasta presupune că debitorul, chiar înainte de hotărârea judecătorească, a organizat sau și-a agravat insolvența, fie prin creșterea pasivelor sale, fie prin reducerea activelor ori prin ascunderea unor bunuri pentru a se sustrage executării unei hotărâri pronunțate de o instanță civilă în materie de pensii de întreținere.

În temeiul articolului 391b din Codul penal, hotărârile judecătorești și acordurile aprobate de instanță în ceea ce privește obligația de plată a prestațiilor, subvențiilor sau contribuțiilor la costurile matrimoniale, precum și stabilirea unor alocații de întreținere cuprinse în înțelegerile încheiate înainte de divorț prin consimțământ reciproc sunt considerate echivalente cu o astfel de hotărâre.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenii de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Acțiunile pentru obținerea plății restanțelor privind rentele pe viață, rentele viagere și pensiile de întreținere se prescriu după cinci ani.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

La cererea creditorului, Fondul național de solidaritate (*Fonds national de solidarité*) poate iniția recuperarea oricărei pensii de întreținere datorată soțului /soției, unui ascendent sau descendent. Pentru sumele care trebuie recuperate, fondul se subrogă drepturilor și garanțiilor creditorului pentru recuperarea pensiei sale de întreținere. De la data notificării debitorului cu privire la sumele care fac obiectul recuperării, acesta trebuie să pună aceste sume la dispoziția președintelui Fondului național de solidaritate.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Sub rezerva anumitor condiții, Fondul național de solidaritate poate să plătească pensia de întreținere în locul debitorului. Cererea de plată trebuie transmisă de către creditor sau de către reprezentantul său legal președintelui Fondului național de solidaritate.

Această cerere este acceptată de către președinte sau de către delegatul său în cazul în care creditorul dovedește faptul că:

are domiciliul legal în această țară și el însuși ori reprezentantul său legal locuiește în țară de cinci ani;

pensia sa de întreținere a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească cu titlu executoriu în Marele Ducat al Luxemburgului;

recuperarea totală sau parțială a pensiei de întreținere nu a putut fi obținută printr-o măsură executorie exercitată în mod efectiv în regim de drept privat; se află într-o situație economică dificilă.

În cazul în care condiția prevăzută la litera (c) nu este îndeplinită, cererea este admisă dacă recurgerea la măsuri executorii apare ca fiind respinsă sau în cazul în care debitorul locuiește în străinătate. Eventualele litigii intră în competența judecătorului de pace de la domiciliul creditorului, care trebuie să fie notificat în termen de patruzeci de zile de la notificarea deciziei președintelui.

Creditorii beneficiază de drept de asistență judiciară. Din momentul admiterii cererii până la încetarea plăților efectuate de fond, creditorul nu poate întreprinde nicio acțiune împotriva debitorului pentru a-și recupera pensia de întreținere.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

În conformitate cu Convenția de la New York din 20 iunie 1956 și cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, un solicitant cu domiciliul în Luxemburg poate sesiza procurorul general, în cazul în care debitorul are domiciliul în străinătate, pentru a obține pensia de întreținere.

În calitatea sa de autoritate centrală, procurorul general va transmite cererea și documentele anexate autorității centrale din țara în care își are reședința debitorul, astfel încât respectiva autoritate centrală să îl poată ajuta pe solicitant să obțină plata pensiei de întreținere.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Persoana care beneficiază de pensie de întreținere depune cererea la autoritatea expeditoare, și anume la procurorul general, utilizând diferitele formulare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

Procurorul general

Cité Judiciaire
Bâtiment CR
L-2080 Luxembourg

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Solicitantul a cărui reședință se află în altă țară decât Luxemburg trebuie să se adreseze autorității centrale din țara în care locuiește. Solicitantul nu se poate adresa direct unei organizații sau unei administrații luxemburgheze.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Nu se aplică.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cazul unor cereri întemeiate pe acest regulament al UE, asistența judiciară este gratuită în totalitate în cazul persoanelor cu vârsta sub 21 de ani care au dreptul să beneficieze de întreținere, indiferent de dispozițiile de drept intern.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Pentru a permite autorității centrale să ofere asistența prevăzută la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, la 3 august 2011 Luxemburgul a adoptat o lege de aplicare a prezentului regulament al UE, precum și un regulament al Marelui Ducat de punere în aplicare a articolelor 2 și 3 din legea din 3 august 2011 menționată anterior (Mémorial A nr. 175 din 12 august 2011).

Aceste dispoziții legale i-au oferit procurorului general accesul direct la anumite baze de date.

Linkuri utile

 [Legilux](#)

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Ungaria

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În general, obligația de întreținere face rudele directe responsabile una față de cealaltă:

- părintele are o obligație de întreținere față de copil, iar copilul are o obligație de întreținere față de părinte;
- în cazul în care un copil care are dreptul la întreținere nu are niciun părinte obligat să plătească întreținere, întreținerea acestuia va fi transferată rudelor mai îndepărtate;
- în cazul în care o persoană care are dreptul la întreținere nu are copii, descendenții de grade mai îndepărtate vor fi răspunzători pentru întreținerea acestuia [secțiunea 4:196 alineatele (1)-(4) din Codul civil].

Minorii care nu au nicio rudă directă, care pot fi obligați să plătească o pensie de întreținere, trebuie să fie sprijiniți de sora sau de fratele mai în vârstă, cu condiția ca sora sau fratele mai în vârstă să își poată îndeplini obligația de întreținere fără a pune în pericol capacitatea sa de a se întreține, a soțului sau soției sale ori a partenerului său și a rudelor directe aflate în întreținere (secțiunea 4:197 din Codul civil).

Soții care locuiesc împreună sunt obligați să sprijine, în gospodăria lor, minorii aflați în întreținerea celuilalt soț (copil vitreg) adus în gospodăria comună de către celălalt soț, cu consimțământul soțului/soției [secțiunea 4:198 alineatul (1) din Codul civil].

Copiii vitregi au o obligație de întreținere față de părintele lor vitreg aflat în întreținere dacă părintele vitreg le-a asigurat întreținerea pe o perioadă îndelungată de timp [secțiunea 4:199 alineatul (1) din Codul civil].

Copiii aflați într-o familie de substituție au o obligație de întreținere față de persoana care a avut grijă de aceștia în gospodăria sa pentru o perioadă de timp îndelungată, fără a solicita o compensație financiară, și care nu este părintele biologic, adoptiv sau vitreg (părinte substitutiv) [secțiunea 4:199 alineatul (2) din Codul civil].

Pensia de întreținere poate fi solicitată de către soțul celuilalt soț în cazul separării de drept sau fostului soț în caz de divorț, în cazul în care soțul/soția nu este în măsură să se întrețină din motive independente acestora [secțiunea 4:29 alineatul (1) din Codul civil].

În cazul unei separări de drept, fostul partener care nu se poate întreține din motive independente acestuia poate solicita pensie de întreținere celui alt partener, cu condiția ca relația să fi durat cel puțin un an și să fi dus la nașterea unui copil [secțiunea 4:86 alineatul (1) din Codul civil].

Există două forme de „întreținere”: în natură sau în numerar (pensie de întreținere).

În cazul unui minor, „obligație de întreținere” înseamnă că un părinte al unui copil are dreptul și obligația de a avea grijă de copilul său într-o familie, de a crește copilul și de a-i asigura acestuia condițiile necesare pentru dezvoltarea fizică, cognitivă, emoțională și morală, în special o locuință, alimentație și îmbrăcăminte, precum și de a asigura accesul copilului la educație și asistență medicală.

Părintele care îngrijește copilul și locuiește în aceeași gospodărie cu acesta răspunde nevoile copilului în natură, în timp ce părintele care locuiește separat (sau în cadrul aceleiași gospodării, dar nu contribuie la întreținerea copilului) îi asigură copilului mijloacele necesare de subzistență în principal prin plata pensiei de întreținere.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Toți minorii (sub vârsta de 18 ani) au dreptul la pensie de întreținere, în conformitate cu prezumția de necesitate stabilită prin lege. Copiii cu vârsta mai mică de 20 ani au, de asemenea, dreptul la întreținere, cu condiția ca aceștia să fie înscrși în ciclul de învățământ secundar.

Copiii de vârstă activă (18 ani sau mai mult) care își continuă studiile au dreptul la întreținere indiferent de prezumția de necesitate în cazul în care necesită întreținere pentru a-și continua studiile, într-o perioadă de timp rezonabilă. Copilul trebuie să informeze fără întârziere părintele cu privire la intenția sa de a-și continua studiile [secțiunea 4:220 alineatul (1) din Codul civil].

Studiile includ orice curs sau formare necesară pentru a obține o calificare în vederea pregătirii pentru o carieră, precum și studiile pentru obținerea unei diplome de licență sau de masterat sau programele de învățământ profesional superior, efectuate în mod continuu.

În cazul în care se justifică în mod excepțional, părinții pot fi obligați să asigure întreținerea unui copil în vârstă de 25 de ani sau mai mult [secțiunea 4:220 alineatul (5) din Codul civil].

Cu toate acestea, părinții nu au o obligație de întreținere față de un copil major care își continuă studiile în cazul în care se consideră că întreținerea este nemeritată de copil, acesta nu reușește să își îndeplinească obligațiile educaționale și de examinare din motive independente acestuia sau în cazul în care întreținerea ar pune în pericol capacitatea părintelui de a se întreține sau capacitatea părintelui de a-și întreține copiii minori. De asemenea, se consideră că întreținerea este nemeritată de un copil major dacă, fără niciun motiv întemeiat, acesta nu menține relații cu părintele obligat să îl întrețină [secțiunea 4:220 alineatele (3) și (4) din Codul civil].

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În ceea ce privește suma și forma de întreținere, se aplică acordul dintre persoana care are dreptul la întreținere și persoana obligată să plătească întreținere (în cazul unei pensii de întreținere pentru copii, părinții). În absența unui acord, persoana îndreptățită să beneficieze de întreținere poate solicita o hotărâre judecătorească în materie de întreținere. În absența unui acord între părinți, instanța va decide cu privire la pensia de întreținere pentru copil.

În ceea ce privește întreținerea datorată unui minor, autoritatea tutelară poate introduce o acțiune în justiție, iar pentru întreținerea datorată unui părinte, sub rezerva consimțământului său, autoritatea competentă. Rudele care au o obligație de întreținere și care asigură întreținerea sau îngrijirea persoanei îndreptățite să primească întreținerea pot introduce o acțiune în justiție în nume propriu împotriva celorlalte părți care au o obligație de întreținere.

Părintele sau alt reprezentant legal al copilului care are dreptul de a primi pensie de întreținere poate solicita un avans din pensia de întreținere de la autoritatea tutelară, cu condiția ca pensia de întreținere să nu fi fost recuperată timp de cel puțin șase luni.

Solicitarea trebuie să menționeze că nu există motive pentru refuzul plății în avans, precum și motivele și faptele care justifică cererea.

La cerere trebuie anexate următoarele documente: declarațiile de venit corespunzătoare; decizia finală a instanței de stabilire a pensiei de întreținere pentru copil sau documentul care atestă înscrierea în învățământul secundar de zi, după caz; și un raport datat cu cel mult șase luni înainte de confiscarea bunurilor, indicând suspendarea procedurilor de executare sau documentul care dovedește că procedurile au fost inițiate pentru recuperarea pensiei de întreținere datorate.

Autoritatea tutelară trebuie să se asigure că pensia de întreținere a fost nerecuperabilă temporar, timp de cel puțin șase luni înaintea depunerii cererii.

Plata unui avans din pensia de întreținere poate fi acordată dacă persoana care are dreptul la întreținere a solicitat executarea pensiei de întreținere stabilite în hotărârea curții, iar executarea din salarii, alte venituri regulate sau alte bunuri ale debitorului a eșuat, executarea a fost suspendată sau dacă suma plătită parțial sau suma rambursată nu depășește 50 % din cuantumul pensiei de întreținere stabilite de curte.

Dacă este necesar, autoritatea tutelară va solicita informații privind rezultatul procedurii de executare introduse de solicitant la instanța sau la executorul judecătoresc independent. Dacă este necesar, în scopul de a clarifica situația de fapt, autoritatea tutelară va solicita angajatorului detalii privind poprirea.

În notificarea privind inițierea procedurilor, autoritatea tutelară va invita debitorul să plătească pensia de întreținere fără întârziere și să facă o declarație în acest sens.

Autoritatea tutelară va notifica decizia sa angajatorului debitorului, instanței de executare, executorului judecătoresc independent, parchetului competent pe adresa creditorului și debitorului, notarului competent pe adresa debitorului, ca autoritate fiscală, precum și biroului guvernamental de la Budapesta sau celui local care efectuează plățile în avans din pensia de întreținere.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Da, părintele sau alt reprezentant legal al copilului care are dreptul la pensie de întreținere poate solicita autorității tutelare plata unui avans din pensia de întreținere.

Rudele care au o obligație de întreținere și care asigură întreținerea sau îngrijirea persoanei îndreptățite să primească întreținerea pot introduce o acțiune în justiție în nume propriu împotriva celorlalte părți care au o obligație de întreținere.

În ceea ce privește întreținerea datorată unui minor, autoritatea tutelară poate introduce o acțiune în justiție, iar pentru întreținerea datorată unui părinte, sub rezerva consimțământului său, autoritatea competentă la nivel teritorial.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Pe baza normelor generale de competență, este competentă instanța pe al cărui teritoriu locuiește pârâtul (debitorul).

În absența unei adrese în Ungaria, competența va fi reglementată de locul de reședință al pârâtului. Dacă pârâtul are domiciliul în străinătate sau nu este cunoscut, se va lua în considerare ultimul său domiciliu în Ungaria. În cazul în care domiciliul nu poate fi stabilit sau în cazul în care pârâtul nu are un domiciliu, competența se stabilește în funcție de domiciliul reclamantului sau, în lipsa acestuia, de locul său de reședință.

În cazul în care locul de muncă și domiciliul pârâtului nu se află în aceeași regiune, instanța, hotărând la cererea pârâtului depusă nu mai târziu de primul termen de judecată, va sesiza curtea care este competentă asupra locului de muncă al pârâtului, în scopul de a organiza audierea și de a emite o hotărâre judecătorească (secțiunea 29 din Codul de procedură civilă).

O acțiune în justiție pentru a obține întreținerea poate fi, de asemenea, adusă în fața instanței de la domiciliul reclamantului [secțiunea 34 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Instanțele competente pot fi consultate [aici](#).

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Solicitantul nu trebuie să apeleze la un intermediar pentru a iniția o acțiune în instanță. Solicitantul poate introduce o acțiune direct în fața instanței (fără obligația de a recurge la un reprezentant) (a se vedea întrebările 3, 4 și 5).

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Indiferent de venitul și de situația financiară, cu excepția cazului în care sunt exceptate de la plata cheltuielilor materiale de drept, în cadrul unei legi direct și general aplicabile și în temeiul unui act al Uniunii Europene sau al unui acord internațional, părțile vor beneficia de rambursarea costurilor materiale ale procedurilor introduse pentru întreținerea prevăzută de lege, inclusiv a celor care implică recuperarea pensiei de întreținere de la organismul care plătește remunerația debitorului sau de la o altă persoană, care anulează sau modifică cuantumul pensiei de întreținere, care încetează sau limitează executarea pensiei de întreținere și, în cazul unui caz de întreținere transfrontalieră, care obțin datele cu caracter personal ale debitorului.

În cazul unei amânări a costurilor materiale:

(a) statul plătește pentru costurile suportate în cadrul procedurii (onorariile martorilor și experților, ale interpretului, ale administratorului și ale avocatului, cheltuieli de judecată și de inspecție la fața locului etc.), cu excepția costurilor care nu sunt acoperite de amânare și, prin urmare, care sunt plătite în avans de către parte;

(b) părțile se acordă o amânare a plății cheltuielilor de judecată.

Chiar și în absența unui acord internațional sau a reciprocității, străinii, la rândul lor, sunt îndreptățiți la o amânare a costurilor materiale.

În cazul în care, în situația unei amânări a costurilor materiale, instanța obligă partea la plata cheltuielilor de judecată, partea trebuie să suporte toate cheltuielile plătite în avans de către stat și toate taxele plătite statului.

Taxa de procedură este de 6 % sau de minimum 15 000 HUF și de maximum 1 500 000 HUF. În cazul unei proceduri pentru creanțe de întreținere, baza taxei este pensia de întreținere care este încă datorată, dar nu mai mult de un an de pensie de întreținere.

În cazul în care partea nu dispune de mijloace financiare suficiente pentru plata procedurilor, partea poate înainta o cerere de scutire în instanță.

Pentru a facilita punerea în aplicare a drepturilor lor, persoanele fizice (inclusiv intervenienții) care nu sunt în măsură să suporte costurile procedurilor bazate pe venit și situația financiară vor fi pe deplin sau parțial exceptate, la cerere, de la plata acestor cheltuieli.

În cazul în care o parte a veniturilor (salarii, pensii sau alte alocații financiare periodice) nu depășește valoarea minimă actuală a pensiei pentru limită de vârstă, stabilită în funcție de numărul de ani de activitate, iar partea nu are active, cu excepția necesităților de uz casnic, a mobilierului și accesoriilor, partea trebuie să beneficieze de o scutire de la plata cheltuielilor. Scutirea de la plata cheltuielilor trebuie acordată, fără examinarea veniturilor lor și a situației financiare, părților care au dreptul la prestații acordate persoanelor de vârstă activă sau care locuiesc împreună cu o rudă apropiată în aceeași gospodărie, care au dreptul la prestațiile acordate persoanelor de vârstă activă.

Scutirea de la plata costurilor include următoarele beneficii:

(a) o scutire de la plata cheltuielilor de judecată;

(b) scutirea de la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii (onorariile martorilor și ale experților, ale interpretului, ale administratorului și ale avocatului, cheltuielile de judecată și de investigații efectuate la fața locului etc.) în prealabil și, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația aplicabilă, plata acestora în general;

(c) o exceptare de la obligația de a constitui un depozit pentru cheltuielile de judecată;

(d) o cerere de aprobare de reprezentare de către un avocat, dacă acest lucru este permis de lege.

Scutirea de la plata costurilor va fi aprobată de către curte, la cerere, iar instanța va decide, de asemenea, retragerea unei astfel de derogări.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

În absența unui acord între părinți, instanța decide cu privire la pensia de întreținere.

La stabilirea cuantumului întreținerii, trebuie luate în considerare următoarele aspecte:

(a) nevoile justificate ale copilului (cheltuieli periodice necesare pentru a face față cheltuielilor de subsistență ale copilului, îngrijire medicală, creștere și educație);

(b) atât venitul, cât și situația financiară a părinților;

(c) ceilalți copii care locuiesc în aceeași gospodărie cu părinții (fie că este vorba de proprii copii, de copii vitregi sau de copii plasați într-o familie substitutivă) și copiii față de care părinții au o obligație de întreținere;

(d) veniturile proprii ale copilului; și

(e) protecția copilului, sprijinirea familiei, asigurarea socială și prestațiile sociale acordate copilului și părintelui pentru creșterea copilului [secțiunea 4:218 alineatul (2) din Codul civil].

Pensia de întreținere trebuie plătită ca o sumă fixă. Curtea poate decide dacă respectivul cuantum al pensiei datorate trebuie să fie adaptat în mod automat în fiecare an, în conformitate cu creșterea indicelui prețurilor de consum, publicat anual de către Biroul de statistică central din Ungaria, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor (secțiunea 4:207 din Codul civil). Suma pensiei de întreținere care trebuie plătită pentru copil este stabilită în general la 15-25 % din venitul mediu al persoanei obligate să plătească pensie de întreținere. În general, atunci când se stabilește venitul mediu al persoanei obligate să plătească pensie de întreținere, trebuie luat în considerare venitul anual total al persoanei în cauză în anul anterior intentării de acțiuni de întreținere [secțiunea 4:218 alineatul (4) din Codul civil].

În cazul în care o schimbare în acordul părților sau în ceea ce privește împrejurările care au stat la baza hotărârii curții asupra cuantumului pensiei de întreținere ar pune în pericol un interes vital al oricăreia dintre părți în cazul în care partea respectivă ar fi trebuit să continue să plătească întreținerea în aceleași condiții, această parte poate solicita o modificare a cuantumului sau a condițiilor de plată. O modificare a pensiei de întreținere convenită nu poate fi solicitată de către o parte care ar fi anticipat o schimbare în situația sa atunci când a încheiat acordul privind pensia de întreținere sau care este personal răspunzătoare pentru o astfel de modificare.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Persoana obligată la plata pensiei de întreținere trebuie să plătească pensia de întreținere persoanei care are dreptul să primească întreținerea, periodic (de exemplu, lunar), în avans.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care debitorul nu plătește pensia de întreținere în mod voluntar, creditorul poate introduce o acțiune în fața instanței, iar curtea poate dispune executarea acesteia. O creanță de întreținere care datează de mai mult de șase luni poate fi aplicată cu efect retroactiv în cazul în care creditorul are motive întemeiate pentru a fi întârziat cu cererea sa de executare. Creanțele de întreținere care datează de mai mult de trei ani nu pot fi executate în instanță [secțiunea 4:208 alineatul (3) din Codul civil].

Pentru întreținerea datorată unui minor, autoritatea tutelară poate introduce o acțiune în justiție, iar pentru întreținerea datorată unui părinte, sub rezerva consimțământului său, autoritatea competentă [secțiunea 4:208 alineatul (1) din Codul civil].

Rudele având o obligație de întreținere care asigură întreținerea sau îngrijirea persoanei îndreptățite să primească întreținerea pot introduce o acțiune în justiție în nume propriu împotriva celorlalte părți care au o obligație de întreținere [secțiunea 4:208 alineatul (2) din Codul civil].

În decizia sa prin care obligă persoana care primește un salariu să plătească pensie de întreținere, instanța, la cererea creditorului, va solicita direct angajatorului să deducă suma specificată în decizie și să o plătească creditorului.

În cazul în care nu a existat o solicitare directă emisă de curte, dar, ulterior, o parte depune o cerere de executare pe baza hotărârii curții sau a acordului dintre părți, aprobat printr-o decizie a curții, curtea va ordona executarea pensiei de întreținere prin emiterea unui ordin de poprire, cu condiția ca salariile deduse să acopere suma în cauză.

Suma dedusă nu poate depăși 50 % din salariul angajatului. Din alocația de șomaj (prestații de șomaj, prestații de șomaj pentru pensionarea anticipată, suplimentarea veniturilor și alocațiile acordate persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă), se poate deduce un maximum de 33 % cu titlu de întreținere.

În cazul în care debitorul nu are niciun venit regulat sau suma care urmează să fie dedusă din venitul său nu acoperă plata sumei datorate, instanța va dispune aplicarea prin emiterea documentului care prevede executarea. În acest caz, executarea acoperă nu doar salariul, ci și alte active, astfel cum sunt prevăzute în Legea privind punerea în aplicare.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Vă rugăm să consultați pagina cu informații privind [Procedurile pentru executarea unei hotărâri judecătorești](#).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

A se vedea răspunsul la întrebarea 10 de mai sus.

Părintele sau alt reprezentant legal al copilului care are dreptul de a primi pensie de întreținere poate solicita un avans din pensia de întreținere de la autoritatea tutelară, cu condiția ca pensia de întreținere să nu fi fost recuperată timp de cel puțin șase luni.

În notificarea privind inițierea procedurilor, autoritatea tutelară va invita debitorul să plătească pensia de întreținere fără întârziere și să facă o declarație în acest sens.

Autoritatea tutelară va notifica decizia sa angajatorului debitorului, instanței de executare, executorului judecătoresc independent, parchetului care este competent la adresa creditorului și debitorului, notarului care este competent la adresa debitorului, ca autoritate fiscală, precum și biroului guvernamental de la Budapesta și celui local care efectuează plățile în avans din pensia de întreținere.

Incapacitatea de a plăti pensia de întreținere este o infracțiune. Orice persoană care nu reușește să își îndeplinească obligația legală de întreținere stabilită în decizia executorie a unei autorități din propria vină va fi condamnată la doi ani de închisoare.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Da (a se vedea întrebarea 3).

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Ministerul Justiției din Ungaria oferă ajutor la cererea solicitanților care trăiesc în Ungaria în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului și cu acordurile internaționale, în permanență împreună cu autoritatea centrală competentă în materie de obligații de întreținere în alt stat membru în cauză.

Solicitantul poate solicita ca decizia privind plata pensiei de întreținere pronunțate de instanța maghiară să fie executată în străinătate și, în absența unei astfel de decizii, ca obligația de a plăti pensie de întreținere să se stabilească în străinătate sau ca suma aferentă pensiei de întreținere care urmează să fie plătită în străinătate să crească. Cererea oficială nu este primită de către Ministerul Justiției, ci de către tribunalul districtual determinat în funcție de domiciliul solicitantului, la locul său de reședință sau la locul său de muncă sau de către tribunalul districtual care a pronunțat decizia în primă instanță pentru care se solicită executarea. Nu este necesară reprezentarea de către un avocat în vederea depunerii unei cereri sau pentru desfășurarea procedurilor în străinătate. De fapt, curtea va oferi asistență părții care nu are un reprezentant legal în vederea depunerii cererii sale. Curtea va transmite cererea și anexele necesare Ministerului Justiției. Ministerul Justiției va transmite cererea tradusă către autoritatea centrală competentă în materie de obligații de întreținere în celălalt stat membru. Autoritatea centrală va lua măsurile necesare pentru a iniția procedurile împotriva debitorului. Ministerul Justiției va informa solicitantul în mod continuu cu privire la dezvoltarea procedurilor, pe baza informațiilor primite din străinătate.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Ministerul Justiției, Departamentul de drept internațional privat (*Igazságügyi Minisztérium, Nemzetközi Magánjogi Főosztály*)

Adresă: H-1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 2-4.

Adresă poștală: H-1357 Budapest, Pf. 2.

Număr de telefon: +36 (1) 795-4846;

Număr de fax: +36 (1) 795-0463;

E-mail: nmfo@im.gov.hu

Site web: <http://igazsagugyiinformaciok.kormany.hu/nemzetkozi-gyermekelviteli-es-tartasdjial-kapcsolatos-ugyek>

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Nu, cererea trebuie depusă prin intermediul autorității centrale responsabile cu chestiunile în materie de întreținere în statul membru de reședință al solicitantului.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Lista autorităților centrale din statele membre poate fi consultată [aici](#).

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

-

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În ceea ce privește cererile primite, Ministerul Justiției va contacta serviciul competent în acordarea de asistență judiciară pentru a desemna un avocat solicitantului care trăiește în străinătate. În cazul prevăzut la articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului, este garantată o scutire totală de la costuri, iar onorariile avocatului vor fi, de asemenea, plătite de la bugetul de stat. În cazurile la care se face referire la articolul 47, părțile au dreptul la amânarea costurilor materiale, în conformitate cu legislația Ungariei. În temeiul acestui drept, statul plătește costurile suportate în cadrul procedurilor (de

exemplu, taxele judiciare, onorariile avocatului) în prealabil, indiferent de situația financiară a părții în cauză, dar în cazul în care partea pierde cazul, curtea poate decide ca aceasta să suporte costurile respective. În cazul în care solicitantul dovedește că, din cauza situației sale financiare, are dreptul la scutirea completă de costuri, în conformitate cu legislația maghiară, solicitantul nu va trebui să suporte cheltuielile de judecată ocazionate, chiar dacă pierde cazul.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Aplicarea Regulamentului privind obligațiile de întreținere în Ungaria este reglementată de [Legea LXVII din 2011](#).

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Malta

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În Malta, termenul „alocație de întreținere” se referă la suma pe care un debitor o datorează unui creditor în cadrul unei convenții de întreținere care decurge dintr-o relație de familie. În cazul în care legăturile sunt oficializate prin căsătorie sau uniune civilă, părțile din cadrul acestei relații au o obligație reciprocă de întreținere.

Termenul „obligație de întreținere” înseamnă obligația de a plăti o alocație de întreținere, pe care debitorul o datorează creditorului în circumstanțele descrise mai sus. Obligația de întreținere există indiferent dacă s-a stabilit sau nu cuantumul alocației de întreținere și, de asemenea, indiferent dacă s-a plătit sau nu suma aferentă obligației de întreținere.

Articolul 3B din Codul civil prevede că soții și foștii soți au o obligație reciprocă de întreținere și că părinții trebuie să își întrețină copiii. Articolul 4 din Legea privind uniunile civile prevede că părțile la o uniune civilă beneficiază de aceleași drepturi și obligații ca părțile care sunt căsătorite și, prin urmare, acestea au o obligație reciprocă de întreținere, chiar și după încheierea relației lor, cu excepția cazului în care există un motiv bine întemeiat pentru a nu se plăti alocația de întreținere. În temeiul articolului 8 din Codul civil, copiii trebuie, în circumstanțe excepționale, să își întrețină părinții sau un alt ascendent cu o situație financiară precară.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În general, un copil va fi întreținut până la vârsta de șaisprezece ani. Articolul 3B alineatul (2) din Codul civil prevede că părinții vor fi obligați să asigure întreținerea corespunzătoare a copiilor lor și în cazul în care aceștia studiază în continuare și sunt încadrați în sistemul de învățământ sau urmează cursuri de formare cu frecvență, până la împlinirea vârstei de douăzeci și trei de ani. Articolul menționat prevede și faptul că părinții trebuie să își întrețină copiii dacă aceștia suferă de un handicap fizic sau mintal, astfel cum este definit în Legea privind egalitatea de șanse (persoane cu handicap).

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru a obține o hotărâre care să stabilească cuantumul alocației de întreținere care trebuie plătită și frecvența de plată a acesteia, este necesar să se introducă o cerere la Curtea Civilă (secția de dreptul familiei) - *Il-Qorti Ċivili (Sezzjoni tal-Familja)*.

Într-un astfel de caz, procedura va începe prin desemnarea de către instanță a unui mediator, care va invita apoi părțile (sau reprezentanții acestora) să participe la o reuniune organizată la sediul instanței. În cursul acestei reuniuni, mediatorul va ajuta părțile să ajungă la o soluționare pe cale amiabilă a litigiului. Dacă părțile convin cu privire la textul unui acord de întreținere, mediatorul va trimite o copie a proiectului de acord judecătorului care prezidează secția de dreptul familiei. Curtea va examina acordul și, în cazul în care consideră că niciuna dintre părți, inclusiv creditorul obligației de întreținere, nu va fi prejudiciată de respectivul acord, va aproba proiectul de hotărâre, iar părțile se vor putea prezenta în fața unui notar pentru a semna acordul.

Dacă, pe durata procesului de mediere, părțile nu convin asupra unui proiect de acord privind obligația de întreținere, mediatorul va retrimite dosarul judecătorului care prezidează secția de dreptul familiei, urmând apoi să înceapă acțiunea în justiție. Într-un astfel de caz, secția de dreptul familiei va primi observațiile prezentate de avocații ambelor părți și va soluționa cauza.

Procedura în fața mediatorului este gratuită, iar părțile nu trebuie să recurgă la serviciile unui avocat, însă este întotdeauna recomandabil să se solicite asistență judiciară înainte de a se încheia astfel de acorduri. Pe de altă parte, o acțiune în justiție necesită recurgerea la serviciile unui avocat și va presupune cheltuieli de judecată, cu excepția cazului în care părțile solicită asistență judiciară și îndeplinesc condițiile necesare pentru a beneficia de aceasta.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Cererile pot fi depuse de creditor, de un reprezentant al acestuia sau de curatorul copilului. Alocația de întreținere care trebuie plătită unui copil poate fi solicitată de persoana care îl îngrijește și deține custodia acestuia.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Prin Avizul juridic nr. 396 din 2003 ([legislația secundară 12.19](#)), instanța competentă să soluționeze cauze de dreptul familiei este Curtea Civilă (secția de dreptul familiei). Prin urmare, cuantumul alocației de întreținere care trebuie plătită se stabilește de către Curtea Civilă (secția de dreptul familiei) (cu excepția cazului în care s-a ajuns la un acord în fața mediatorului).

În cazul în care debitorul nu plătește alocația de întreținere, creditorul poate depune o plângere la poliție, care poate să înceapă procedurile penale împotriva debitorului. Acțiunile penale se introduc în fața Curții Magistraților (secția penală) - *il-Qorti tal-Magistrati (Gudikatura Kriminali)*.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Pentru a iniția, din străinătate, o procedură având ca obiect obligația de întreținere în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009, trebuie contactată autoritatea centrală din Malta, care va iniția apoi, în consecință, procedura în fața mediatorului și a Curții Civile (secția de dreptul familiei), în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

De asemenea, autoritatea centrală din Malta îl va ajuta pe creditor să depună o plângere la poliție, astfel încât, dacă va fi necesar, să se înceapă procedurile penale.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009, procedurile având ca obiect alocații de întreținere a copiilor vor fi demarate gratuit de către autoritatea centrală.

În ceea ce privește obligația de întreținere dintre soți, reclamantul va beneficia de asistență judiciară din partea autorității centrale în cadrul procedurilor gratuite, de exemplu medierea în fața secției de dreptul familiei. Dacă medierea eșuează, creditorul va trebui să recurgă la serviciile unui avocat privat, care îl va reprezenta în fața instanțelor malteze. Taxele percepute de instanțe și onorariile avocaților sunt prevăzute în anexa A la [Codul de organizare și procedură civilă](#) (capitolul 12 din Legislația Maltei - *Ligġijiet ta' Malta*). În cazul în care creditorul obligației de întreținere dintre soți îndeplinește condițiile prevăzute în legislația malteză, acesta va beneficia de asistență judiciară din partea autorității centrale.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Modul de calcul al cuantumului alocației de întreținere care poate fi atribuită variază în funcție de instanță, depinzând de o serie de criterii. În pofida faptului că nu există o formulă de calcul al alocației de întreținere, Curtea Civilă (secția de dreptul familiei) ia în considerare următorii factori:

- i. standardul de viață al debitorului și cel al creditorului și/sau al copiilor;
- ii. dacă, din cauza unei deficiențe sau a unei nevoi speciale a copilului, sunt necesare fonduri suplimentare și
- iii. dacă debitorul își exercită sau nu dreptul de a-i vizita pe copii.

Hotărârea unei instanțe poate fi revizuită, însă este greu să se modifice o hotărâre privind alocația de întreținere care trebuie plătită, în special dacă circumstanțele rămân neschimbate. Dacă circumstanțele evoluează (de exemplu, minorul va avea nevoie pentru mai mult timp de alocația de întreținere din cauza unei boli de lungă durată sau dacă salariul debitorului crește sau scade în mod semnificativ), instanțele pot să modifice condițiile de acordare a alocației de întreținere.

În general, secția de dreptul familiei dispune majorarea în fiecare an a cuantumului alocației de întreținere, în funcție de rata națională a inflației. De asemenea, acordul de întreținere la care s-a ajuns în timpul procedurii de mediere prevede, de obicei, o clauză de majorare a cuantumului alocației de întreținere, pe baza ratei inflației.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Alocația de întreținere poate fi plătită direct de către debitor creditorului în numerar, prin cec sau prin transfer bancar. Curtea poate hotărî ca suma datorată cu titlu de alocație de întreținere să fie dedusă din venitul debitorului și să fie trimisă direct creditorului. La această ultimă opțiune se recurge de obicei atunci când debitorul nu plătește în mod repetat alocația de întreținere.

Dacă autoritatea centrală din Malta este însărcinată să inițieze proceduri în numele creditorului, aceasta va lua măsuri pentru a-l încuraja pe debitor să trimită banii direct creditorului. În cazul în care debitorul refuză să plătească, dosarul va fi înaintat instanței.

În acest caz, autoritatea centrală din Malta va solicita instanței să emită un ordin prin care să se dispună poprirea conturilor bancare ale debitorului și banii să fie transferați creditorului.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Autoritatea centrală va recurge la toate căile de atac prevăzute în legislația malteză. În special, autoritatea centrală din Malta va trimite mai întâi o scrisoare persoanei în cauză, informând-o că se va introduce o acțiune în justiție împotriva sa. Dacă persoana în cauză contestă scrisoarea, autoritatea centrală din Malta va solicita creditorului să dea o declarație pe proprie răspundere și dosarul va fi înaintat poliției malteze, astfel încât aceasta să ia măsuri împotriva debitorului în conformitate cu dispozițiile Codului penal.

În cazul în care este necesar, autoritatea centrală din Malta va acorda asistență reclamantului, astfel încât avocații, fie din cadrul unității de asistență judiciară, fie din cadrul autorității centrale, să introducă o acțiune civilă împotriva debitorului pentru achitarea restanțelor. În acest caz, dacă debitorul are venituri, este posibil să i se solicite instanței ca o parte a veniturilor să fie poprită și transferată direct creditorului. Dacă debitorul are active valoroase, dar nu are niciun venit, instanța poate să lichideze activele și să direcționeze banii astfel obținuți către autoritatea centrală, care, la rândul său, îi va transfera creditorului.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Termenul de prescripție al unei acțiuni penale ca urmare a neplății alocației de întreținere este de șase (6) luni. Acțiunea penală se respinge dacă debitorul nu depune plângere la poliție în termen de 6 luni de la data la care trebuia să fie plătită alocația de întreținere.

Articolul 2156 din Codul civil prevede că acțiunile privind plata alocației de întreținere se prescriu după 5 ani.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Autoritatea centrală din Malta va acorda asistență:

- a. creditorilor care nu locuiesc în Malta, atunci când trebuie să acționeze în justiție un debitor care locuiește în Malta, și anume prin căutarea debitorului și prin facilitarea procedurilor împotriva acestuia (aceste cereri sunt tratate drept „cazuri primite”);
- b. creditorilor care locuiesc în Malta, atunci când trebuie să acționeze în justiție un debitor care nu locuiește în Malta, prin trimiterea unei cereri către o altă autoritate centrală, astfel încât aceasta să-l caute pe debitor și să îl dea în judecată.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Nu, nu este posibil.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Dacă creditorul locuiește în Malta și debitorul locuiește într-un alt stat membru, creditorul în cauză îi poate solicita autorității centrale din Malta să colaboreze cu autoritatea centrală din respectivul stat membru, astfel încât debitorul să fie localizat, contactat și informat cu privire la obligația de întreținere.

În cazul în care nu există nicio hotărâre privind cuantumul alocației de întreținere, autoritatea centrală din Malta trebuie să ia legătura cu autoritatea centrală din respectivul stat membru și să solicite asistență, astfel încât instanțele sau autoritățile administrative ale acestui stat să pronunțe o hotărâre sau să emită o decizie care să stabilească suma pe care debitorul trebuie să o plătească cu titlu de alocație de întreținere.

Apoi, cu excepția cazului în care debitorul cooperează de bunăvoie, autoritatea centrală din Malta trebuie să colaboreze cu autoritatea centrală străină pentru a primi informații referitoare la cele mai bune modalități prin care să se asigure executarea respectivei hotărâri sau decizii privind obligația de întreținere.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact ale autorității centrale din Malta sunt publicate pe site-ul web al Atlasului Judiciar European.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

În cauzele transfrontaliere privind obligația de întreținere, autoritatea centrală din Malta îi va acorda asistență creditorului din străinătate pentru a obține execuția obligației de întreținere. În acest caz, autoritatea centrală din Malta îl va reprezenta pe creditor în fața tuturor celorlalte autorități administrative sau în fața instanțelor, după caz. Autoritatea centrală din Malta îi va cere creditorului să completeze formularele necesare și, de asemenea, îi poate solicita să îi acorde o autorizație, înainte de a iniția orice proceduri judiciare.

Dacă creditorul vrea să obțină de la debitor o alocație în temeiul obligației de întreținere dintre soți, acesta va beneficia de asistența judiciară gratuită în instanță numai dacă va îndeplini criteriile necesare, care se aplică și în cazul persoanelor care locuiesc în Malta.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Datele de contact ale autorității centrale din Malta sunt publicate pe site-ul web al Atlasului Judiciar European. Autoritatea centrală va îndeplini funcțiile (i)-(j), prezentate în detaliu la întrebarea 21, și anume localizarea debitorului, asigurarea faptului că există o hotărâre executorie împotriva debitorului (și în cazul în care aceasta nu există, acordarea de asistență creditorului pentru obținerea unei astfel de hotărâri) și ajutarea debitorului în executarea hotărârii.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da, Malta are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală va oferi consiliere gratuită persoanelor care i se adresează cu privire la litigiile transfrontaliere referitoare la obligația de întreținere. Atunci când solicitarea vine din partea unei persoane care locuiește în străinătate, autoritatea centrală din Malta se va asigura că aceasta beneficiază de asistența de care are nevoie, în funcție de obiectul cererii formulate. În special, dacă o persoană solicită să i se acorde sprijin, autoritatea centrală din Malta îi va oferi acesteia consiliere și îndrumări generale.

În cazul în care creanța este o alocație de întreținere pentru copii, autoritatea centrală din Malta se va asigura că procedurile judiciare împotriva debitorului sunt gratuite.

Dacă un creditor care locuiește în Malta îi solicită autorității centrale din Malta să îi acorde asistență pentru recuperarea creanțelor de întreținere de la un debitor care locuiește în străinătate, autoritatea centrală din Malta îi va oferi creditorului sprijinul necesar în vederea introducerii unei acțiuni în instanță și va ține legătura cu autoritatea centrală străină pentru a afla cum a fost soluționată cauza și pentru a discuta posibilitatea de recuperare a creanțelor de întreținere datorate.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Se desemnează un responsabil de dosar pentru fiecare cauză în parte, pentru a se asigura faptul că autoritatea centrală din Malta transmite și primește cererile, ține legătura cu debitorul și cu creditorul și informează autoritatea centrală străină cu privire la progresele înregistrate în fiecare dosar.

Responsabilul de dosar va fi asistat de avocați cu experiență în proceduri administrative și în dreptul familiei.

În cazurile transmise, responsabilul de dosar corespundează direct cu persoana de contact din Malta și cu autoritatea centrală din străinătate. În general, comunicarea se efectuează prin e-mail și/sau prin scrisori obișnuite. Cu toate acestea, în anumite situații, se telefonează autorității centrale străine sau persoanei care solicită serviciile autorității centrale din Malta. În cazurile primite, autoritatea centrală din Malta depune eforturi pentru ca clientul să participe la toate schimburile de informații dintre autoritățile centrale.

Iată câteva dintre măsurile luate în următoarele circumstanțe:

- furnizarea sau facilitarea furnizării de asistență judiciară, atunci când circumstanțele impun acest lucru: dacă este necesar, autoritatea centrală poate angaja un avocat care să-l reprezinte pe client sau să solicite reprezentarea clientului de avocați din oficiu sau de alți avocați, în funcție de circumstanțele cauzei;
- contribuirea la localizarea debitorului sau a creditorului, în special în temeiul articolelor 61, 62 și 63 din regulament: în astfel de circumstanțe, autoritatea centrală va efectua mai întâi căutări preliminare în bazele de date publice pentru a găsi adresele oficiale și datele de contact ale persoanei respective. În cazul în care autoritatea centrală din Malta primește mai multe informații, se vor efectua căutări în consecință și vor fi contactate alte entități publice pentru a furniza informații privind activele debitorului;
- contribuirea la obținerea de informații relevante privind veniturile și, dacă este necesar, privind patrimoniul debitorului sau creditorului, inclusiv localizarea activelor, în special în temeiul articolelor 61, 62 și 63 din regulament: autoritatea centrală va contacta oficiul național pentru ocuparea forței de muncă și va stabili dacă persoana în cauză are sau nu în acel moment un loc de muncă. Dacă debitorul este urmărit în justiție, autoritatea centrală va sugera avocatului care îl reprezintă pe creditor să solicite instanței să dispună citarea altor organisme din sectorul public, cum ar fi administrația fiscală, autoritatea de transport și băncile locale sau orice altă entitate relevantă, care să prezinte dovezi privind veniturile și activele debitorului;
- încurajarea soluționării pe cale amiabilă a litigiilor, pentru a obține achitarea voluntară a creanțelor de întreținere, atunci când este oportun prin recurgerea la mediere, conciliere sau alte proceduri similare: înainte de a iniția orice proceduri judiciare, autoritatea centrală din Malta îl va contacta pe debitor și va încuraja soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, explicând de ce aceasta este întotdeauna în interesul părților. În cazul în care medierea are șanse mari să se încheie prin ajungerea la un acord, autoritatea centrală din Malta se va adresa unor mediatori profesioniști, însă, în cazul în care nu există perspective de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, se va introduce o acțiune în justiție;
- facilitarea executării în curs a hotărârilor privind obligația de întreținere, inclusiv achitarea restanțelor: autoritatea centrală din Malta poate să inițieze sau să sugereze inițierea unei acțiuni în justiție împotriva debitorului, pentru ca instanța să lichideze orice active ale acestuia sau să pronunțe o hotărâre prin care să se pună poprire pe o parte din salariul acestuia;

(f) facilitarea colectării creanțelor de întreținere și transferul rapid al acestora: autoritatea centrală din Malta va introduce o acțiune în justiție prin care se solicită instanței să dispună ca debitorul să plătească direct creditorului. În cazul în care debitorul nu efectuează aceste plăți, în cazul alocațiilor de întreținere pentru copii, autoritatea centrală din Malta va solicita instanței să emită un ordin prin care să se dispună ca activele debitorului să fie puse sub sechestru, iar veniturile astfel obținute să fie trimise creditorului. În cazul obligației de întreținere dintre soți, autoritatea centrală din Malta îi va acorda asistență reclamantului fie prin intermediul unor avocați privați, fie prin intermediul sistemului de asistență judiciară;

(g) facilitarea obținerii de probe scrise sau de altă natură, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1206/2001: dacă documentele sau informațiile solicitate sunt deja publice, autoritatea centrală din Malta le va colecta și i le furniza creditorului. Dacă informațiile nu sunt publice, se va înainta o cerere specială către autoritatea sau entitatea care le deține. Dacă informațiile nu pot fi puse la dispoziție, autoritatea centrală poate solicita instanței să dispună punerea la dispoziție a acestora, în funcție de circumstanțele cauzei;

(h) acordarea de asistență în stabilirea filiației, atunci când aceasta este necesară pentru recuperarea creanțelor de întreținere: autoritatea centrală din Malta îl va îndruma pe reclamant pe durata procedurii judiciare de stabilire a filiației și îi va furniza acestuia informații privind serviciile private necesare în acest scop, în special informații referitoare la testele ADN, dacă este cazul.

Dacă este necesar, autoritatea centrală îl va ajuta pe un reclamant care este cetățean străin să găsească un reprezentant care să acționeze în Malta în numele său și să fie citat în actul public aferent. Alternativ, problema filiației poate fi soluționată în instanță. În acest caz, autoritatea centrală din Malta se va asigura doar că dosarul ajunge în instanță și este soluționat;

(i) inițierea sau facilitarea introducerii de acțiuni pentru obținerea oricăror măsuri provizorii necesare care au un caracter teritorial și al căror scop este să asigure soluționarea unei cereri pendinte având ca obiect o obligație de întreținere: în cazul în care autoritatea centrală din Malta suspectează că un debitor ia măsuri pentru a-și înrăutăți poziția economică, aceasta se va asigura că se solicită instanței pronunțarea ordinelor necesare prin care să se interzică debitorului să își risipească patrimoniul, în detrimentul creditorului;

(j) facilitarea notificării sau comunicării actelor, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1393/2007: în cazul în care sunt necesare informații suplimentare despre debitor, iar aceste informații pot fi colectate și transmise în mod legal de orice persoană privată din Malta, autoritatea centrală din Malta își va îndruma personalul să colecteze informațiile în cauză. Aceste informații pot fi colectate de la entități publice sau private.

Ori de câte ori este necesar, autoritatea centrală din Malta trebuie să coopereze cu agențiile de transmitere și de primire desemnate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007, pentru a se asigura că anumite documente sunt notificate sau comunicate în mod corespunzător.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Țările de Jos

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Întreținerea reprezintă obligația de a contribui la cheltuielile de întreținere ale creditorului întreținerii. Obligația de plată a pensiei de întreținere rezultă din relațiile de rudenie firească și de afinitate, precum și dintr-o legătură matrimonială (anterioară).

Care sunt persoanele care trebuie să plătească pensie de întreținere unei alte persoane:

- părinții plătesc copiilor
- copiii plătesc părinților
- soțul divorțat plătește fostului soț (foști parteneri înregistrați)

Obligația de întreținere care există între soți în timpul căsătoriei continuă și după desfacerea căsătoriei. Prin hotărârea de divorț sau printr-o hotărâre ulterioară, instanța poate acorda pensie de întreținere care va fi plătită de unul dintre foștii soți fostului său soț care nu dispune de venituri suficiente pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere (și, în măsura în care acest lucru poate fi preconizat în mod rezonabil, nu le poate dobândi), la cererea acestuia din urmă. Pentru stabilirea pensiei de întreținere, judecătorul ia în considerare nevoile soțului creditor și mijloacele (resursele financiare) soțului debitor. Criteriile nefinanciari, cum ar fi durata căsătoriei sau durata concubinajului, pot fi, de asemenea, luate în considerare. În cazul în care instanța nu stabilește durata obligației de întreținere, aceasta încetează de drept după 12 ani. Această perioadă poate fi prelungită de către instanță la solicitarea fostului soț care solicită întreținerea în cazurile în care acesta din urmă se confruntă cu dificultăți financiare specifice. În urma unei căsătorii scurte (de maxim 5 ani) din care nu au rezultat copii durata obligației de întreținere nu poate fi, în principiu, mai mare decât durata căsătoriei.

Situația de mai sus se aplică, de asemenea, cu privire la obligația de întreținere între foștii parteneri înregistrați.

Foștii soți pot să încheie acorduri extrajudiciare cu privire la obligația de întreținere dintre ei. Aceste acorduri sunt stabilite de obicei în cadrul convenției privind divorțul. În practică, această convenție va fi confirmată de instanță în cadrul hotărârii de divorț. Această confirmare oferă creditorului obligației de întreținere mai multă securitate juridică.

Alte categorii de obligații de întreținere:

Soți/parteneri înregistrați

Cu excepția unor circumstanțe excepționale, ambii soți și parteneri înregistrați trebuie să contribuie la cheltuielile gospodărești. Aceștia pot încheia alte acorduri în această privință în cadrul contractelor prenuptiale sau al acordurilor de parteneriat.

Tatăl biologic/partenerul de viață al mamei

Tatăl biologic al copilului are obligația de a asigura întreținerea copilului pe care l-a conceput (nerecunoscut), atât timp cât nu s-a stabilit nicio legătură de familie între copil și bărbatul care l-a conceput sau orice alt bărbat (cu alte cuvinte, atât timp cât nu a fost recunoscut). Aceeași obligație se aplică și în cazul partenerului de viață al mamei care a consimțit la un act care ar fi putut avea ca rezultat conceperea biologică a copilului.

Încredințare comună

O persoană care nu este părinte și care are un copil în încredințare comună cu părintele său are obligația de întreținere față de copilul (articolul 1:253 din BW). Obligația de întreținere continuă până când copilul împlinește vârsta de douăzeci și unu de ani, când încredințarea comună se stinge prin împlinirea majoratului.

Care sunt aceste cazuri?

În general, obligația de plată a întreținerii există numai atunci când creditorul obligației de întreținere este în nevoie. Se consideră că o persoană este în nevoie în cazul în care aceasta nu dispune de venituri suficiente pentru a se întreține și, în măsura în care acest lucru se poate preconiza în mod rezonabil, nu poate dobândi veniturile necesare.

Excepție

O excepție de la această regulă o constituie obligația părinților și a taților biologici, care trebuie să plătească întreținere copiilor lor minori și majori (până la împlinirea vârstei de 21 de ani). În aceste cazuri, obligația de întreținere trebuie executată chiar și în cazul în care creditorii ei nu sunt în nevoie.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În cazul copiilor cu vârsta mai mică de 18 ani (copii minori), părinții trebuie să plătească cheltuielile de îngrijire și educare. Sunt incluse aici cheltuielile de întreținere și celelalte cheltuieli necesare pentru creșterea copilului, cum ar fi cheltuielile făcute pentru activitățile educative și recreative. Părinții au obligația de a suporta cheltuielile de îngrijire și educare în funcție de mijloacele pe care le dețin. Această obligație subzistă și în cazul în care copilul are avea mijloace și/sau surse de venit proprii.

În cazul copiilor în vârstă de 18, 19 și 20 de ani („tineri adulți”), părinții sunt obligați să plătească cheltuielile de întreținere și educație. Cheltuielile de întreținere și educație sunt aceleași cu cheltuielile de îngrijire și educare din timpul minorității. Această obligație de întreținere nu este condiționată de nevoia creditorilor obligației de întreținere.

Obligația de întreținere extinsă există, de asemenea, pentru această categorie de copii chiar dacă aceștia obțin venituri din muncă sau dețin capital ori dacă sunt căsătorii. Cu toate acestea, orice venituri proprii ale copilului influențează măsura în care acesta are nevoie de pensie de întreținere.

În cazul copiilor cu vârsta de 21 de ani și mai mari, părinții sunt obligați să le presteze întreținere numai în cazul în care copilul este în nevoie și nu se poate îngriji singur. De exemplu, dacă un copil are deficiențe fizice sau psihice.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Suma pe care debitorul obligației de întreținere trebuie să o plătească poate fi stabilită fie de către părți și prevăzută într-un acord, fie prin hotărâre judecătorească.

În cadrul acțiunii de divorț, instanței i se solicită adesea să decidă și asupra întreținerii datorate fostului soț sau copilului.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Nu: cererea trebuie depusă de avocatul creditorului obligației de întreținere. Creditorii obligației de întreținere nu pot depune o cerere fără intervenția unui avocat. Un copil minor este reprezentat de reprezentantul său legal (de obicei, unul dintre părinți).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Se face distincție aici între competența internațională (este competentă instanța neerlandeză?) și competența internă (ce instanță neerlandeză este competentă?).

Competență internațională în Uniunea Europeană

În ceea ce privește competența internațională a instanței neerlandeze, în contextul Uniunii Europene, este aplicabil așa-numitul Regulament „Bruxelles I” (EEX). Acest regulament include norme privind competența instanțelor în privința cererilor de întreținere.

Conform articolului 2 din regulament, în principiu, un debitor al unei obligații de întreținere (pârât) care își are reședința în Țările de Jos este citat pentru a se înfățișa în fața instanței neerlandeze de către creditorul obligației de întreținere (reclamant).

Regulamentul „Bruxelles I” prevede, de asemenea, o normă alternativă referitoare la obligațiile de întreținere. Articolul 5 punctul 2 prevede că un pârât care își are reședința pe teritoriul unui stat membru poate fi citat să se înfățișeze într-un alt stat membru:

în fața instanței de la locul în care își are domiciliul sau reședința obișnuită persoana care are dreptul la întreținere,

sau, în cazul unei cereri accesorii unei acțiuni referitoare la statutul persoanelor din perspectiva dreptului familiei, respectiv în fața judecătorului instanței de divorț sau, de exemplu, a judecătorului care se pronunță asupra legăturilor de afiliere, în fața instanței competente în această materie, cu excepția cazului în care competența se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți.

În conformitate cu prima liniuță, un creditor al obligației de întreținere care are reședința în Țările de Jos poate acționa în justiție un debitor al obligației de întreținere care are reședința în Franța, de exemplu, în fața instanței neerlandeze, care are competență internațională în temeiul articolului 5 punctul. Este competentă instanța de la locul de reședință al reclamantului.

În plus, în ceea ce privește obligațiile de întreținere în cadrul Uniunii Europene, Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere a intrat în vigoare la 18 iunie 2011.

Normele privind competența incluse în regulamentul privind obligațiile de întreținere sunt în mare parte similare cu cele din Regulamentul EEX. În conformitate cu norma generală, instanța de la locul reședinței obișnuite a pârâtului sau a creditorului obligației de întreținere este competentă în materie de întreținere. Spre deosebire de prevederile Regulamentului EEX, nu există nicio condiție de aplicare a regulamentului privind obligațiile de întreținere conform căreia locul reședinței obișnuite a pârâtului să fie situat pe teritoriul unui stat membru.

Competență internațională în afara Uniunii Europene

În ceea ce privește competența internațională a instanței neerlandeze în afara Uniunii Europene, sunt aplicabile următoarele prevederi. În cazul în care pârâtul (indiferent dacă este creditorul sau debitorul) locuiește în afara Uniunii Europene, atunci Regulamentul „Bruxelles I” menționat mai sus nu este aplicabil, iar instanța neerlandeză este competentă potrivit Codului de procedură civilă (*Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering*). Instanța neerlandeză de divorț este astfel autorizată să ia măsuri provizorii cu privire la divorț sau să dispună cu privire la stabilirea pensiei de întreținere sau la folosirea în continuare a domiciliului conjugal. Prin urmare, instanța neerlandeză are competența de a se pronunța asupra unei cereri independente de pensie de întreținere dacă fie reclamantul, fie una sau mai multe dintre părțile vizate menționate în cerere locuiește(sc) în Țările de Jos sau, în caz contrar, dacă speța respectivă are o legătură suficientă cu domeniul dreptului neerlandez, dacă părțile au ales instanța neerlandeză ca instanță competentă sau dacă partea vizată se prezintă în cursul procedurii și nu invocă excepția de necompetență.

Competență internă

În ceea ce privește competența internă a instanței neerlandeze, norma referitoare la tipul de instanță (tribunal, curtea de apel, Curtea Supremă a Țărilor de Jos) prevede că în materia obligației de întreținere competența revine tribunalului. Codul de procedură civilă stabilește care este tribunalul competent. Instanța competentă este tribunalul de la locul de reședință al oricăruia dintre reclamant(ă) sau al uneia dintre părțile interesate menționate în cerere sau, în absența unui loc de reședință al părților, tribunalul de la locul reședinței efective a uneia dintre părți.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

O cerere prin care se solicită stabilirea, modificarea sau încetarea pensiei de întreținere trebuie depusă de un avocat. Avocatul reprezintă reclamantul în cadrul ședinței. Numele și adresele avocaților se regăsesc pe site-ul [baroului național](#).

Există o [Society of Family Lawyers and Divorce Mediators](#), membrii acesteia fiind specializați, printre altele, în materie de divorț și întreținere. Sunt, de asemenea, specializați în medierea divorțurilor și în toate aspectele conexe.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Trebuie plătită o taxă pentru acoperirea cheltuielilor necesare îndeplinirii justiției. Aceasta este taxa de timbru. În plus, vor fi, de asemenea, suportate onorariile avocatului și ale executorului judecătoresc.

În cazul în care partea nu poate plăti onorariile unui avocat (în totalitate), atunci, în anumite condiții aceasta poate beneficia de asistență judiciară. Un litigiu de acest fel este cunoscut sub numele de „cauză cu asigurarea asistenței judiciare”. Statul plătește o parte din cheltuieli, iar partea din litigiu plătește o „contribuție personală”. Valoarea acestei „contribuții personale” depinde de veniturile și mijloacele financiare ale părții. [Consiliul pentru asistență judiciară](#) acordă asistență judiciară. Partea trebuie să depună o cerere de asistență judiciară la Consiliul din raza teritorială (=competența unei curți de apel) în care se află sediul avocatului. În practică, cererea este formulată adesea de avocat, în cazul în care s-a luat deja legătura cu acesta anterior formulării cererii de asistență judiciară.

În plus, trebuie depusă o „declarație de venituri și active” (ce va fi obținută de la autoritatea municipală de la locul de reședință). Această declarație trebuie trimisă împreună cu cererea către Consiliul pentru Asistență Judiciară, care va examina dacă solicitantul este eligibil pentru obținerea asistenței judiciare. În caz afirmativ, este eliberată o dovadă a dreptului la asistență judiciară. În aceste cazuri, taxa de timbru este, de asemenea, redusă.

Dreptul la asistență judiciară se aplică și în cazul litigiilor transfrontaliere, respectiv în cazul în care reclamantul nu are reședința în Țările de Jos. Acest drept este prevăzut în [Directiva europeană privind asistența judiciară transfrontalieră](#). Asistența judiciară poate fi solicitată invocând articolele 23A - 23K din Legea privind asistența judiciară (*Wet op de rechtsbijstand*), prin intermediul Consiliului pentru Asistență Judiciară din Haga, utilizând formularul tip anexat la această directivă, care este identic în toate statele membre.

Dacă este necesar, [Consiliul pentru Asistență Judiciară](#) poate oferi asistență pentru alegerea unui avocat. Adresa Consiliului este prezentată în răspunsul la întrebarea 14.2.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

În hotărârea sa, instanța va lua în considerare nevoile persoanei care solicită sau primește pensia de întreținere, precum și mijloacele (resursele financiare) ale persoanei care trebuie să plătească sau plătește pensia de întreținere. Noțiunile de nevoi și mijloace sunt relative. Instanța se bucură de o anumită putere de apreciere în ceea ce privește hotărârea pe care o pronunță, în funcție de împrejurările cauzei. Puterea judecătorească a elaborat orientări (așa-numitele standarde *Trema*), însă acestea nu sunt obligatorii pentru instanță.

Următoarele tipuri de venituri și cheltuieli sunt importante pentru hotărârea instanței:

venituri din muncă

venituri din muncă auxiliară

burse de studiu

beneficii

pensie

venituri din (sub)închiriere

dobânzi și alte venituri provenite din active

contribuții la gospodăriile altor persoane cu care este administrată o gospodărie comună

posibilitățile existente de creștere a veniturilor (capacitatea de a realiza un venit)

situația activelor

plata chiriei

rate de credit ipotecar și dobândă, precum și costuri fixe. Partea de ipotecă ce nu a fost încă achitată trebuie să fie, de asemenea, declarată aici.

polițe de asigurare

costuri periodice de călătorie necesare

obligații financiare față de alte persoane

cheltuielile de asistență medicală specială ale creditorului obligației de întreținere și/sau ale membrilor familiei acestuia

cheltuieli legate de obținerea veniturilor

orice situații ale datorilor

Indexare legală

În fiecare an, ministrul justiției stabilește procentul cu care se majorează prin lege o contribuție de întreținere acordată de instanță sau o contribuție stabilită prin acordul părților. Pentru calcularea acestei majorări procentuale, ministrul ia în considerare evoluția salariilor în cadrul mediului de afaceri și al sectorului guvernamental, precum și evoluția salariilor din alte sectoare. Acest procent este publicat în *Staatscourant* [Monitorul Oficial al Țărilor de Jos].

Există mai multe excepții de la această ajustare legală a pensiilor de întreținere. Atât părțile, cât și instanța pot exclude indexarea legală sau pot stabili o metodă alternativă de indexare.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Întreținerea pentru foștii soți este plătită direct creditorului obligației de întreținere. Pensiile de întreținere stabilite de instanță pentru copiii minori sunt plătite direct părintelui (sau tutorelui) în îngrijirea căruia se află minorul.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Dacă obligația de întreținere este stabilită prin hotărâre judecătorească și debitorul obligației de întreținere nu își îndeplinește obligațiile de plată a pensiei de întreținere pentru copil și/sau partener, obligația poate fi executată prin intermediul [Oficiului Național pentru Colectarea Plăților Aferente Obligațiilor în](#)

materie de Întreținere [„Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen” (LBIO)] din Rotterdam. Obligația poate fi, de asemenea, executată prin intermediul unui executor judecătoresc. În cazul în care nu există o hotărâre judecătorească, cauza trebuie să facă obiectul sesizării instanței. În acest sens trebuie solicitate serviciile unui avocat.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În cazul unui sechestru instituit asupra beneficiilor sau salariilor, trebuie luat în considerare plafonul peste care nu se poate institui sechestrul. Termenul de prescripție pentru pensia de întreținere care urmează să fie plătită lunar este de 5 ani. În cazul în care există o hotărâre judecătorească în care sunt consemnate arierate, respectiv dacă a fost declarată în fapt o sumă fixă, termenul de prescripție este de douăzeci de ani. Pentru a împiedica prescrierea unei creanțe, termenul de prescripție trebuie să fie suspendat.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În cazul arieratelor la plata pensiei de întreținere a copilului și/sau a partenerului, această autoritate este [Oficiul Național pentru Colectarea Plăților Aferente Obligațiilor în materie de Întreținere](#) (LBIO).

LBIO trebuie să fie împuternicită să facă acest lucru de către creditorul obligației de întreținere. Dacă este necesar, LBIO poate proceda la colectare prin intermediul executării silită. De exemplu, LBIO poate institui o poprire asupra salariului, beneficiilor sau un sechestru asupra bunurilor imobile sau mobile ale debitorului obligației de întreținere.

Serviciile LBIO sunt gratuite pentru creditorul obligației de întreținere dacă ambele părți sunt rezidente în Țările de Jos. La primirea unei cereri de colectare, se încearcă mai întâi realizarea acesteia fără costuri, prin mediere rapidă și/sau oferirea unei explicații. Această încercare este încununată de succes în aproape trei sferturi din cazuri. Cu toate acestea, în cazul în care LBIO preia colectarea, debitorul obligației de întreținere plătește costurile de recuperare către LBIO. LBIO impune o suprataxă pentru colectare. Această suprataxă reprezintă 15 % din sumele lunare datorate și din arieratele obligației de întreținere. Orice costuri de executare sunt, de asemenea, recuperate de la debitorul obligației de întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Deși LBIO este o instituție de stat, nu sunt efectuate plăți anticipate ale întreținerii. Statul poate impune plata acestora în cazul întreținerii datorate copiilor sau în cazul în care se acordă asistență judiciară.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

LBIO are, de asemenea, atribuții în domeniul colectării pensiei de întreținere la nivel internațional. Aceste atribuții decurg din reglementările și convențiile la care sunt parte Țările de Jos.

Țările de Jos sunt parte la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate, New York, 20 iunie 1956. Aceasta este o convenție privind asistența judiciară reciprocă, având scopul de a facilita obținerea pensiei de întreținere în cazuri internaționale. În acest scop, Convenția a instituit un sistem de instituții transmițătoare și instituții intermediare, care oferă asistență creditorului obligației de întreținere în executarea creanțelor de întreținere. LBIO este instituția transmițătoare și intermediară competentă din Țările de Jos.

Orice persoană care are reședința în Țările de Jos și care se confruntă cu probleme privind plata pensiei de întreținere de la un debitor al obligației care are reședința în străinătate (respectiv într-o țară semnatară a Convenției de la New York) poate invoca Convenția de la New York. Convenția se referă atât la întreținerea copiilor, cât și la întreținerea partenerului.

De la data de 1 august 2014, Convenția din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei a intrat în vigoare între Uniunea Europeană (cu excepția Danemarcei) și alte state contractante. În afara statelor membre ale UE, Convenția este în vigoare și în Albania, Bosnia-Herțegovina, Norvegia și Ucraina. Cu privire la relațiile dintre statele membre ale UE, prevalează regulamentul privind obligațiile de întreținere (Regulamentul (CE) nr. 4/2009).

Convenția de la Haga privind obligațiile de întreținere se aplică pentru copiii cu vârsta mai mică de 21 de ani. Aceasta poate fi extinsă pentru a acoperi alți membri ai familiei dacă ambele state contractante adoptă o declarație în acest sens.

Pentru angajarea serviciilor LBIO, trebuie depus formularul de cerere „[collection of international maintenance allowance](#)”. Acest formular poate fi descărcat de pe site-ul [LBIO](#).

Activitățile desfășurate de LBIO și instituțiile străine în contextul Convenției de la New York și al Tratatului încheiat cu Statele Unite sunt gratuite în principiu. Pot apărea costuri în legătură cu procedurile judiciare din străinătate sau cu recuperarea pensiei de întreținere.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

În cazul obligației de întreținere față de copilul și partener:

Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen ([LBIO](#))

Postbus 8901

3009 AX Rotterdam

În cazul asistenței judiciare:

[Raad voor Rechtsbijstand](#),

Postbus 450,

2501 CL Haga

Număr de telefon +31703701414

În cazul asistenței judiciare în cauze transfrontaliere:

Raad voor Rechtsbijstand

Regiokantoor Den Haag

În atenția Jan Ouwehand

Laan van Meerdervoort 51B

2517 AE Haga

Tel: 0031(0)88 787 1320

e-mail: j.ouwehand@rvr.org

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

LBIO colectează, de asemenea, pensia de întreținere la solicitarea creditorilor obligației de întreținere cu reședința în străinătate de la debitorii obligației de întreținere cu reședința în Țările de Jos. În cazul în care un creditor al unei obligații de întreținere care se află în alt stat membru dorește să solicite

Întreținere de la un debitor al obligației de întreținere cu reședința în Țările de Jos, acesta poate invoca sistemul Convenției. Acesta trebuie să depună apoi o cerere la instituția transmițătoare din țara sa, iar această instituție contactează ulterior instituția intermediară din Țările de Jos (LBIO). Instituția intermediară ia apoi măsurile necesare pentru obținerea pensiei de întreținere.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Pentru detalii de contact, a se vedea răspunsul la întrebarea 14.2.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Trebuie plătită o taxă pentru acoperirea cheltuielilor necesare îndeplinirii justiției. Aceasta este taxa de timbru. În plus, vor fi, de asemenea, suportate onorariile avocatului și ale executorului judecătoresc. În cazul în care partea nu poate plăti onorariile unui avocat (în totalitate), atunci, în anumite condiții aceasta poate beneficia de asistență judiciară. Un litigiu de acest fel este cunoscut sub numele de „cauză cu asigurarea asistenței judiciare”. Statul plătește o parte din cheltuieli, iar partea din litigiu plătește o „contribuție personală”. Valoarea acestei „contribuții personale” depinde de veniturile și mijloacele financiare ale părții.

Consiliul pentru asistență judiciară acordă asistență judiciară. Partea trebuie să depună o cerere de asistență judiciară la Consiliul din raza teritorială (=competența unei curți de apel) în care se află sediul avocatului. În practică, cererea este formulată adesea de avocat, în cazul în care s-a luat deja legătura cu acesta anterior formulării cererii de asistență judiciară. În plus, trebuie depusă o „declarație de venituri și active” (ce va fi obținută de la autoritatea municipală de la locul de reședință). Această declarație trebuie trimisă împreună cu cererea către Consiliul pentru Asistență Judiciară, care va examina dacă solicitantul este eligibil pentru obținerea asistenței judiciare. În caz afirmativ, este eliberată o dovadă a dreptului la asistență judiciară. În aceste cazuri, taxa de timbru este, de asemenea, redusă. Dreptul la asistență judiciară se aplică și în cazul litigiilor transfrontaliere, respectiv în cazul în care reclamantul nu are reședința în Țările de Jos. Acest drept este prevăzut în Directiva europeană privind asistența judiciară transfrontalieră. Asistența judiciară poate fi solicitată invocând articolele 23A - 23K din Legea privind asistența judiciară, prin intermediul Consiliului pentru Asistență Judiciară din Haga, utilizând formularul tip anexat la această directivă, care este identic în toate statele membre. Dacă este necesar, Consiliul pentru asistență judiciară poate oferi asistență pentru alegerea unui avocat.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Nu au fost efectuate modificări conform articolului 51 din regulament.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Creanțe privind întreținerea - Austria

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Scopul alocației de întreținere este de a acoperi toate nevoile materiale corespunzătoare, și anume nevoile necesare și obișnuite ale beneficiarului, ținând seama de circumstanțele fiecărui caz în parte. Aceasta include, în special, alimente, îmbrăcăminte, locuință (inclusiv încălzire și electricitate), îngrijire medicală și igienă, precum și plata unor contribuții suplimentare de asigurări sociale, divertisment și activități recreative, cultură și sport, comunicare și mass-media (telefon, radio, TV, internet), precum și educație și formare. Întreținerea nu include contribuțiile la sistemele private de pensii sau de economisire.

O obligație de întreținere este obligația de a plăti alocație de întreținere, după caz. Cuantumul întreținerii datorate va depinde de nevoile specifice ale persoanei îndreptățite să beneficieze de întreținere, precum și de capacitatea plătită a persoanei obligate să facă plăți de întreținere.

Alocația de întreținere trebuie să fie plătită de:

părinți pentru copiii și nepoții lor;

copii pentru părinții și bunicii lor;

soți și partenerii înregistrați, unul în favoarea celuilalt.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Nu există limită de vârstă. Copiii au dreptul la întreținere până în momentul în care sunt în măsură să se întrețină singuri.

Principalele diferențe dintre dreptul la întreținere al unui adult și cel al unui minor apar din punctul de vedere al exercitării acestui drept.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Cererile de obligare la plata alocației de întreținere trebuie introduse în instanță.

În procedurile civile contencioase, soții și partenerii înregistrați trebuie să își valorifice creanțele prin intermediul unor acțiuni în justiție. Instanța - în practică, un judecător - decide în cauza respectivă printr-o hotărâre pronunțată în urma unei proceduri de obținere a probelor. În plus, soții și partenerii înregistrați pot, de asemenea, să solicite un ordin provizoriu privind plata provizorie a alocației de întreținere în cadrul unei proceduri privind obligația de întreținere sau în cadrul unei proceduri de divorț/de desfacere a căsătoriei. În aceste cazuri, instanța hotărăște în urma unei proceduri de furnizare de documente de atestare (*Bescheinigungsverfahren*).

Alocația pentru întreținerea copiilor trebuie solicitată în cadrul unei proceduri necontencioase, iar această măsură se va aplica și în cazul copiilor care au depășit vârsta majoratului. Instanța competentă în materia tutelei (*Pflegschaftsgericht*), în fapt, un *Rechtspfleger* (un judecător al unei instanțe judiciare austriece cu autoritatea de a pronunța hotărâri), decide printr-o hotărâre în urma unei proceduri de obținere a probelor. În plus, un copil poate solicita un ordin provizoriu prin care să obțină plata provizorie a alocației de întreținere în cadrul procedurii de stabilire a alocației de întreținere; instanța se pronunță cu privire la cauză în urma unei proceduri de solicitare a documentelor de atestare. Minorii pot solicita plata unei alocații provizorii, în afara procedurilor de stabilire a alocației de întreținere.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Cererea de stabilire sau de executare a alocației de întreținere în cazul minorilor poate fi întocmită de reprezentantul legal, și anume, de persoana căreia i s-a încredințat custodia copilului. De asemenea, cu consimțământul persoanei în cauză, serviciul de asistență socială pentru copii și tineri [*Kinder- und Jugendhilfeträger*] poate acționa în calitate de reprezentant al copilului.

În toate celelalte cazuri, reclamantii pot fi reprezentați doar de o persoană împuternicită în baza unei procuri sau a unei forme specifice de reprezentare juridică (*Erwachsenenvertreter*).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Competența în materie de obligații de întreținere este definită prin lege.

În conformitate cu articolul 114 din Legea privind procedura în materie civilă și organizare judiciară (*Jurisdiktionsnorm*, JN), instanța competentă în materia tutelei (*Pflegschaftsgericht*) este competentă și în procesul de luare a deciziilor privind creanțele de întreținere legală a minorilor; creanțele de întreținere legală a altor rude pe linie ascendentă sau descendentă intră în competența instanței în jurisdicția căreia se află locul de competență pentru litigiul al persoanei beneficiare. Aceasta va depinde de locul în care persoana în cauză își are domiciliul sau reședința obișnuită.

În conformitate cu articolul 76a din JN, instanța competentă în cauze privind alocația de întreținere a soților sau a partenerilor înregistrați este instanța unde se desfășoară procedurile de divorț sau de desfacere a căsătoriei. În cazul în care o astfel de procedură este pendinte, instanța competentă va depinde de locul general în a cărui jurisdicție se află pârâțul (articolele 65-71 din JN).

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Întreținerea copilului: părțile nu au obligația de a fi reprezentate în primă instanță. Cu toate acestea, dacă doresc să fie reprezentate, în cauze care implică bani sau o valoare monetară care depășește 5 000 EUR, părțile pot fi reprezentate doar de către un avocat [cerința privind consultanța juridică relativă, articolul 101 alineatul (1) din Legea austriacă privind procedurile necontencioase (*Außerstreitgesetz*, AußStrG)]. În cazul procedurilor de recurs, se aplică cerința privind consultanța juridică absolută.

Întreținerea soților sau a partenerilor înregistrați: părțile nu au obligația de a fi reprezentate în primă instanță. Cu toate acestea, dacă doresc să fie reprezentate, în cazurile care implică bani sau o valoare monetară care depășește 5 000 EUR, părțile pot fi reprezentate doar de către un avocat [cerința privind consultanța juridică relativă, articolul 29 alineatul (1) din Codul de procedură civilă austriac (*Zivilprozessordnung*, ZPO)]. În cazul procedurilor de recurs, se aplică cerința privind consultanța juridică absolută.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Taxele care trebuie plătite pentru introducerea în instanță a unei cauze în materie de întreținere diferă în funcție de quantumul alocației de întreținere acordate. Prin urmare, baza de evaluare a creanțelor de întreținere care au fost deja acordate în trecut este suma acordată. În cazul în care cauza se referă la alocația de întreținere viitoare, suma care va fi utilizată ca bază de evaluare este suma anuală de întreținere. În cazul în care alocația de întreținere este acordată pentru o perioadă mai mică de un an, baza de evaluare este valoarea totală [nota 1 la postul tarifar 7 din Legea austriacă privind taxele judiciare, (*Gerichtsgebührengesetz*, GGG) pentru procedurile de întreținere a copilului; articolul 15 alineatul (5) din GGG pentru procedurile referitoare la întreținerea soților și a partenerilor înregistrați].

În ceea ce privește onorariul real, se face o distincție între întreținerea copilului în cadrul procedurii necontencioase și cazurile de întreținere privind soții sau partenerii înregistrați.

În cazurile privind **întreținerea copiilor**, dacă solicitantii sunt minori (au sub 18 ani), aceștia nu trebuie să plătească taxe.

Pentru solicitantii adulți, taxa forfetară pentru deciziile și soluționările legate de creanțele de întreținere este de 0,5 % din suma reprezentând valoarea creanței de întreținere acordate (postul tarifar 7 din GGG). În cazul în care, ca rezultat al unei noi cereri, o sumă de întreținere care fusese deja acordată printr-o hotărâre definitivă sau printr-o soluționare a fost deja majorată, baza de evaluare ar trebui să fie diferența dintre această sumă și suma care trebuia plătită anterior.

Exemplu: se acordă, lunar, o întreținere viitoare de 250 EUR

Taxa forfetară este de 15,00 EUR (250 EUR * 12 * 0,05)

Dacă un adult care trebuie să plătească alocație de întreținere solicită reducerea sumei pe care trebuie să o plătească, se aplică taxa unică (fixă) de 14,40 EUR. această taxă va fi eliminată dacă cererea solicitantului are câștig de cauză pentru o reducere a sumei de plătit pentru întreținere (nota 3 la postul tarifar 7 din GGG).

În cadrul **procedurii referitoare la întreținerea soțului/soției sau a partenerului înregistrat**, se aplică postul tarifar 1 din GGG. Taxa forfetară va fi percepută numai pentru plângere, în calitate de cerere de sesizare a instanței, iar aceasta va putea fi plătită eșalonat, în funcție de baza individuală de evaluare. Pentru a ilustra acest punct, taxele aplicabile în conformitate cu postul tarifar 1 din GGG (la 1 decembrie 2018) sunt prezentate mai jos:

Valoarea creanței în litigiu – taxă aplicabilă

până la 150 EUR inclusiv – 23 EUR

peste 150 EUR și până la 300 EUR inclusiv – 45 EUR

peste 300 EUR și până la 700 EUR inclusiv – 64 EUR

peste 700 EUR și până la 2 000 EUR inclusiv – 107 EUR

peste 2 000 EUR și până la 3 500 EUR inclusiv – 171 EUR
peste 3 500 EUR și până la 7 000 EUR inclusiv – 314 EUR
peste 7 000 EUR și până la 35 000 EUR inclusiv – 743 EUR
peste 35 000 EUR și până la 70 000 EUR – 1 459 EUR

În cadrul procedurilor civile, în conformitate cu articolele 63-73 din ZPO asistența judiciară se acordă la cerere, în măsura în care o parte nu este în măsură să suporte costurile pentru desfășurarea procedurilor necesare fără a-și pune în pericol propria subzistență. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din AußStrG, aceste dispoziții trebuie să se aplice în mod corespunzător în procedurile necontencioase (cum ar fi, de exemplu, în cazul procedurilor privind întreținerea copilului).

În termeni abstracti, subzistența necesară este stabilită la un nivel situat între venitul statistic mediu al unui angajat și nivelul minim de subzistență. Această sumă este considerată expusă riscului în cazul în care partea și familia sa care au dreptul la întreținere nu ar putea nici măcar să ducă o existență modestă, luând în considerare orice active utilizabile sau posibilitatea de a acumula economii în cursul procedurii care se întinde pe o perioadă mai lungă de timp. De asemenea, se poate acorda asistență judiciară parțială.

Asistența judiciară ar trebui acordată numai dacă acțiunea în justiție sau apărarea respectivă nu pare să fie în mod evident intenționată sau inutilă. Asistența judiciară poate fi acordată fie persoanelor fizice, fie persoanelor juridice. Cetățenia părții nu este relevantă în această privință.

Asistența judiciară include, în special, o scutire temporară de la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor pentru martori, experți și interpreți, precum și de la plata cheltuielilor de deplasare ale părților atunci când acestea trebuie să se prezinte în persoană. În cazul în care reprezentarea de către un avocat este prevăzută de lege (de exemplu, în cazul în care suma în litigiu depășește 5 000 EUR sau în cazul procedurilor din instanțele regionale) sau dacă acest lucru este considerat necesar în circumstanțele specifice ale unei cauze, ar trebui numit un avocat austriac, cu titlu provizoriu, fără niciun cost pentru părți. De asemenea, activitatea avocatului include consilierea în faza precontencioasă cu privire la o soluționare extrajudiciară a litigiului.

Articolul 71 din ZPO prevede că părțile care beneficiază de asistență judiciară trebuie să fie obligate să ramburseze parțial sau integral sumele de la care au fost exceptate în mod provizoriu și care nu au fost încă rambursate, precum și să plătească taxele care trebuie achitate în conformitate cu grila de salarizare a avocaților desemnați în măsura în care și în momentul în care acestea sunt în măsură să facă acest lucru fără a își pune în pericol subzistența necesară. După o perioadă de trei ani de la încheierea procedurilor, obligația de rambursare nu mai poate fi aplicată. Instanța poate solicita părții să furnizeze, într-un interval corespunzător de timp prevăzut de curte, o nouă fișă a activelor, inclusiv documente justificative rezonabile, pentru a verifica dacă mai sunt îndeplinite condițiile de rambursare.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Instanța stabilește alocația de întreținere ca beneficiu monetar. Părintele care administrează gospodăria în care are grijă de copil contribuie la întreținerea copilului în acest mod. Celălalt părinte este obligat să efectueze plăți.

Suma întreținerii care urmează să fie plătită copilului depinde de capacitatea părintelui de a contribui și de nevoile copilului și va fi stabilită de la caz la caz. Pe baza metodei procentuale stabilite de jurisprudență pentru a se oferi îndrumare, debitorul obligației de întreținere trebuie să plătească un anumit procentaj din venitul său lunar (net), și anume 16 % pentru copiii cu vârsta sub 6 ani, 18 % pentru copiii cu vârste cuprinse între 6 și 10 ani, 20 % pentru copii cu vârste cuprinse între 10 și 15 ani și 22 % pentru copiii cu vârsta peste 15 ani. În cazul în care o persoană este obligată să plătească o alocație de întreținere pentru mai mulți copii, acest lucru va fi luat în considerare prin reducerea în consecință a procentajelor. Punctele procentuale care trebuie deduse în cazul în care este vizat mai mult de un copil sunt de 1 % pentru fiecare copil suplimentar cu vârsta sub 10 ani, 2 % pentru fiecare copil suplimentar cu vârsta de peste 10 ani și 0-3 % pentru soțul/soția care are dreptul la întreținere, în funcție de veniturile proprii ale acestuia/acesteia. Pe baza jurisprudenței, plățile pentru creanțele de întreținere au o limită superioară [cunoscută sub denumirea de *Luxusgrenze* (limită de lux)], care este de două până la trei ori mai mare față de suma de bază medie (*Regelbedarf*) stabilită, de asemenea, în jurisprudență. Suma se ajustează anual și, la 1 iulie 2019, nivelul lunar al acesteia este de

pentru copii de până la 3 ani: 212,00 EUR

pentru copii cu vârsta între 3 și 6 ani: 272,00 EUR

pentru copii cu vârsta între 6 și 10 ani: 350,00 EUR

pentru copii cu vârsta între 10 și 15 ani: 399,00 EUR

pentru copii cu vârsta între 15 și 19 ani: 471,00 EUR

pentru copii cu vârsta între 19 și 25 ani: 590,00 EUR

Întreținerea pentru soți sau partenerii înregistrați, în perioada în care aceștia sunt în continuare căsătoriți sau înregistrați ca parteneri, va depinde, de asemenea, de capacitatea contributivă a debitorului și de necesitățile persoanei îndreptățite și va fi stabilită de la caz la caz. Pe baza metodei procentuale stabilite de jurisprudență pentru a se oferi îndrumare, creanța de întreținere a părții cu cel mai mic venit se calculează la o rată de 40 % din venitul familiei (venit net al ambilor soți/parteneri) din care se scad veniturile proprii ale reclamantului. În cazul în care una dintre părți nu dispune de un venit propriu și are doar răspunderea gospodăriei, el sau ea are dreptul la o treime (33%) din venitul net al persoanei care asigură traiul în gospodărie. Trebuie luate în considerare alte responsabilități de îngrijire (prin deducerea sumelor procentuale).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Întreținerea trebuie plătită în avans la începutul lunii [articolul 1418 din Codul civil austriac (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch*, ABGB); articolul 70 din Legea austriacă privind căsătoriile (*Ehegesetz*); articolul 22 alineatul (1) din Legea austriacă privind parteneriatele înregistrate (*Eingetragene Partnerschaft-Gesetz*, EPG)]. Plățile trebuie efectuate către persoana îndreptățită sau către reprezentantul acesteia (părinte, reprezentant legal special [*Erwachsenenvertreter*]).

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

După ce s-a stabilit cuantumul alocației de întreținere în acțiunea principală, punerea în aplicare (executarea obligatorie) poate fi îndreptată împotriva debitorului, în conformitate cu normele generale.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Debitorul (în procedurile de executare: persoana obligată) trebuie să rețină o sumă minimă (adică o sumă care nu ar putea fi poprită), care este egală cu nivelul minim de subzistență (*Existenzminimum*). Nivelul minim de subzistență este redefinit pe o bază anuală și va depinde de mai mulți factori. În conformitate cu articolul 291b din Codul de executare austriac (*Exekutionsordnung*, EO), obligatul trebuie să rețină doar 75 % din nivelul minim de subzistență în cazul unei executări bazate pe o creanță de întreținere legală. Din diferența dintre acest nivel minim de subzistență redus și nivelul de subzistență minim standard, trebuie îndeplinită în primul rând orice creanță de întreținere legală, indiferent de ordinea de prioritate a angajamentului stabilit pentru aceste creanțe și proporțională cu plățile lunare actuale ale întreținerii. În acest sens, creditorii obligației de întreținere au prioritate față de alți creditori.

Orice creanțe (restante) care au fost atribuite prin hotărâre executorie (*Judikatsschulden*) au un termen de prescripție de treizeci de ani și, prin urmare, pot fi executate prin lege în acest interval de timp.

Nu există termene de prescripție speciale în ceea ce privește executarea creanțelor de întreținere.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În cazul în care s-a obținut acordul scris din partea unui reprezentant legal al minorului, serviciul de asistență socială pentru copii și tineri poate acționa ca reprezentant al copilului pentru a stabili sau executa creanțele de întreținere ale minorului.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Scopul urmărit prin plata în avans a alocației de întreținere este de a se asigura că minorii pot primi alocație de întreținere în cazul în care unul dintre părinți nu achită alocația cu regularitate sau nu reușește să își îndeplinească obligațiile de plată în totalitate. Plata în avans a alocației de întreținere va fi acordată de autoritățile publice, la cerere. Cererea se introduce în instanță în numele copilului de către părintele care este autorizat să reprezinte copilul.

Minorii care au dreptul la alocație de întreținere sunt cei

care au reședința obișnuită în Austria;

sunt de cetățenie austriacă ori sunt cetățeni ai unui alt stat membru al UE/SEE ori sunt apatrizi și

nu locuiesc în aceeași gospodărie cu debitorul obligației de întreținere.

Plata în avans a alocației de întreținere este acordată pentru o perioadă maximă de cinci ani, de la începutul lunii în care s-a depus cererea; plățile sunt efectuate în avans persoanei care beneficiază de întreținere, de către instanța regională superioară în prima zi din fiecare lună.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

În cazul în care debitorul obligației de întreținere locuiește în străinătate și nu are bunuri care pot fi valorificate în Austria, executarea trebuie să aibă loc în străinătate. Cererile în acest sens pot fi depuse prin intermediul autorității centrale [*Zentrale Behörde*] [articolul 8 din Legea austriacă din 2014 privind obligațiile de întreținere în străinătate (*Auslandsunterhaltsgesetz*) 2014].

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Serviciul de asistență socială pentru copii și tineri (autoritățile districtuale sau magistrații) și instanțele districtuale îi vor sprijini pe solicitanții obligației de întreținere pentru a putea face uz sau a recupera creanțele. Autoritatea centrală va transmite cererile țării străine.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

În timpul orelor de consultație oferite de autorități și de instanțe, autoritatea centrală oferă consultanță prin telefon și prin e-mail.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

De îndată ce cererile solicitantului sunt primite de către instanța competentă, acestea sunt tratate, în genera, în același mod ca în cazul în care ar fi locuit în Austria.

Cererile vor fi transmise instanței de către autoritatea centrală. Instanța va acorda asistență judiciară, după caz, și se va asigura că Baroul avocaților din Austria numește un avocat pentru a asigura asistența judiciară. Atunci când acționează în calitate de reprezentant al solicitantului străin care este familiarizat cu legislația austriacă, avocatul care asigură asistență judiciară va fi responsabil de depunerea tuturor cererilor ulterioare, de transferul plăților alocației de întreținere primite și de raportările privind aceste activități (articolul 9 din Legea austriacă din 2014 privind creanțele de întreținere în străinătate [*Auslandsunterhaltsgesetz*]).

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Întrucât se aplică principiul cooperării între două autorități centrale, autoritățile din statul membru de reședință sunt principalele responsabile de acordarea acestui sprijin.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Nu se aplică.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Până la 1 august 2014 s-au aplicat numai dispozițiile din prezentul capitol; de la această dată, accesul la justiție în cazurile transfrontaliere este reglementat și de articolul 10 și următoarele din Legea din 2014 privind creanțele de întreținere în străinătate, BGBl (Monitorul Oficial Federal al Austriei) I 34/2014.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Stabilirea unor proceduri birocratice simplificate prin Legea austriacă din 2014 privind creanțele de întreținere în străinătate pentru a-i permite Departamentului I 10 din cadrul Ministerului Federal al Justiției să prelucreze un număr tot mai mare de cazuri cu același număr de angajați.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#)ul dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Creanțe privind întreținerea - Polonia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În conformitate cu articolul 128 din Codul familiei și al tutelei, o „obligație de întreținere” este o obligație impusă rudelor de sânge în linie ascendentă și descendentă, precum și fraților și surorilor, de a furniza mijloace de subzistență (inclusiv îmbrăcăminte, hrană, locuință, combustibil și medicamente) și, dacă este necesar, mijloace pentru educație (inclusiv preocuparea pentru dezvoltarea fizică și mentală și asigurarea accesului la educație și cultură).

„Întreținerea” constituie o indemnizație în bani sau în natură. În cazul copiilor, aceasta acoperă, de asemenea, contribuția personală la educarea acestora și munca într-o gospodărie comună în conformitate cu o obligație de întreținere.

„Creanța de întreținere” este dreptul unei persoane de a solicita îndeplinirea unei obligații de întreținere față de persoana în cauză sau față de o altă persoană.

De regulă, obligația de întreținere rezultă din diferite tipuri de relații de familie. În funcție de tipul de relație de familie, dreptul polonez distinge următoarele tipuri de obligații de întreținere:

1. obligația de întreținere între rude (întreținerea copiilor este o formă specifică a acestei obligații): În cazul rudelor, numai persoanele care se confruntă cu dificultăți financiare au dreptul la întreținere. Părinții sunt obligați să plătească o indemnizație de întreținere copiilor care nu sunt încă în măsură să se întrețină singuri, cu excepția cazului în care venitul rezultat din bunurile copilului este suficient pentru a acoperi costurile legate de întreținerea și educația sa. Copiii cu vârsta peste 18 ani nu mai au dreptul la întreținere, cu excepția cazului în care doresc să își continue studiile și rezultatele lor până la acel moment justifică această alegere sau cu excepția cazului în care obligația de întreținere ar trebui menținută din cauza stării de sănătate sau a situației personale a copiilor. În plus, părinții nu sunt obligați să plătească indemnizație de întreținere copiilor care au peste 18 ani și, deși sunt pregătiți pentru încadrarea în muncă, încep studii și ulterior le neglijează, nu fac progrese satisfăcătoare, nu obțin note de trecere și nu promovează examenele în termenele prevăzute și, din aceste motive, nu reușesc să își finalizeze studiile în perioada specificată pentru programul lor de studiu.

În cazul în care este imposibil să se obțină o indemnizație de întreținere sau dacă obținerea acesteia presupune dificultăți excesive, alte rude pot fi obligate la plata indemnizației de întreținere (de exemplu, bunicii copilului care sunt părinții unui debitor care se ascunde);

2. obligația care decurge din adopție: În cazul în care adopția creează exclusiv o relație între adoptator și persoana adoptată, obligația de întreținere a adoptatorului față de persoana adoptată are întâietate față de obligația de întreținere a rudelor în linie ascendentă și a fraților și surorilor persoanei adoptate față de persoana respectivă, în timp ce obligația de întreținere a persoanei adoptate față de rudele sale în linie ascendentă și față de frații și surorile sale este pe ultimul loc. În caz contrar, normele prevăzute la punctul 1 se aplică persoanei adoptate;

3. obligația existentă între persoane înrudite prin alianță (mama vitregă, tatăl vitreg, copiii vitregi): Numai persoanele care se confruntă cu dificultăți financiare au dreptul la întreținere, cu condiția ca, în situația în cauză, impunerea unei obligații de întreținere să fie conformă cu principiile interacțiunii sociale. În conformitate cu legislația și jurisprudența din Polonia, termenul „dificultăți financiare” înseamnă incapacitatea unei persoane de a-și satisface nevoile rezonabile din propriile resurse și prin propriile eforturi;

4. obligația existentă între soți în timpul căsătoriei: – membrii familiei pot invoca dreptul la un „nivel de trai egal” pentru toți membrii familiei. În conformitate cu articolul 27 din Codul familiei și al tutelei, ambii soți sunt obligați, în funcție de abilitățile lor și de capacitățile lor de câștig și finanțare, să ajute la satisfacerea nevoilor familiei stabilite prin relația lor. Această obligație poate fi, de asemenea, considerată îndeplinită integral sau parțial sub forma unor eforturi personale pentru creșterea copiilor și îngrijirea gospodăriei comune;

5. obligația existentă între soți după desfacerea căsătoriei: În cazul în care unul dintre soți a fost considerat singurul responsabil pentru destrămarea căsătoriei, iar divorțul determină o deteriorare substanțială a situației financiare a celuilalt soț, acesta din urmă poate solicita să i se îndeplinească nevoile rezonabile, chiar dacă persoana respectivă nu se confruntă cu dificultăți financiare. În alte cazuri, un soț/o soție care se confruntă cu dificultăți financiare poate solicita întreținere din partea fostei soții/fostului soț în funcție de nevoile sale rezonabile și de câștigurile și capacitățile financiare ale fostului soț/fostei soții. Obligația de întreținere încetează în cazul în care soțul/soția care beneficiază de întreținere se recăsătorește. Cu toate acestea, în cazul în care un soț divorțat care nu a fost considerat responsabil de destrămarea căsătoriei este obligat să plătească indemnizație de întreținere, obligația de întreținere expiră, de asemenea, la cinci ani de la pronunțarea hotărârii de divorț, cu excepția cazului în care instanța prelungește perioada specificată de cinci ani, la cererea persoanei care beneficiază de întreținere, din cauza unor circumstanțe excepționale;

6. obligația tatălui unui copil născut în afara căsătoriei față de mama copilului: Un tată care nu este soțul mamei trebuie să contribuie, în conformitate cu situația sa, la costurile asociate cu sarcina și nașterea, precum și la costurile întreținerii mamei pentru o perioadă de trei luni după naștere. În cazul în care există motive importante în acest sens, mama poate solicita ca tatăl să contribuie la costurile sale de întreținere pentru o perioadă mai mare de trei luni.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții sunt obligați să plătească o indemnizație de întreținere copiilor care nu sunt capabili încă să se întrețină singuri. Întrucât copiii sunt obligați să își continue educația până la vârsta de 18 ani, aceștia au, de regulă, dreptul la întreținere până când împlinesc vârsta majoratului sau chiar până la finalizarea studiilor de masterat sau a studiilor profesionale superioare.

Alocațiile plătite din Fondul de stat pentru întreținere sunt acordate persoanelor îndreptățite să le primească, până la împlinirea vârstei de 18 ani. Persoanele respective au dreptul la alocații până când împlinesc vârsta de 25 de ani dacă își continuă educația în școli și instituții de învățământ superior, sau pe perioadă nelimitată în cazul în care au fost declarate persoane cu handicap grav.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Da, sunt posibile următoarele situații:

persoana care trebuie să plătească indemnizația de întreținere îndeplinește obligația de întreținere în mod benevol;

părțile ajung la un acord privind obligația de întreținere;

în cazul în care persoana care trebuie să plătească indemnizația de întreținere nu își îndeplinește obligația, se solicită plata întreținerii în fața instanței districtuale (sąd rejonowy) competente din raza domiciliului persoanei care beneficiază de întreținere (articolul 32 din Codul de procedură civilă) sau a domiciliului părâtului [articolul 27 alineatul (1) din Codul de procedură civilă] sau o astfel de cerere este formulată în cursul procedurii de divorț sau de separare desfășurate în fața unei instanțe regionale (sąd okręgowy).

Cererea este scutită de taxa judiciară. Cu toate acestea, cererea ar trebui să îndeplinească cerințele unui memoriu, și anume trebuie să indice numele instanței sesizate; numele și prenumele părților, ale reprezentanților și avocaților lor; tipul de memoriu; o descriere clară a solicitării; valoarea creanței; o descriere a faptelor care justifică solicitarea și, dacă este necesar, justificarea competenței instanței, de asemenea; semnătura părții sau a reprezentantului legal sau a mandatarului (trebuie să fie anexată procura); o listă a anexelor; domiciliul sau sediul părților, reprezentanții legali ai acestora și mandatarii; și o descriere a creanței. Memoriile ulterioare trebuie să conțină numărul de dosar.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Următoarele persoane pot depune o cerere de întreținere în numele persoanei îndreptățite să primească întreținere:

un mandatar (pe lângă avocat și consilierul juridic, următoarele persoane pot îndeplini funcția de mandatar: părinții, soțul, frații, rudele în linie ascendentă sau persoanele legate de beneficiarul întreținerii prin adopție, precum și o persoană care gestionează bunurile persoanei îndreptățite la întreținere);

un reprezentant al unei autorități publice locale responsabile cu asistența socială (în conformitate cu Legea din 12 martie 2004 privind asistența socială [Monitorul Oficial (Dziennik Ustaw) 2004, nr. 64, poziția 593], aceștia sunt administratorii centrelor municipale de asistență socială sau ai centrelor districtuale de asistență pentru familii);

Articolul 61 alineatul (1) paragraful (1) din Codul de procedură civilă prevede că organizațiile neguvernamentale pot, în cadrul atribuțiilor lor statutare, să inițieze proceduri de întreținere sub rezerva consimțământului scris al unei persoane fizice;

un procuror, în cazul în care acest lucru este necesar în scopul de a impune respectarea statului de drept și a interesului public.

Reprezentanții legali acționează în numele minorilor care beneficiază de întreținere. Cu toate acestea, după ce devin majori, copiii trebuie să acționeze pe cont propriu.

Cu excepția cazului în care un partener sau o cunoștință a persoanei care beneficiază de întreținere este una dintre persoanele enumerate mai sus, aceștia nu pot acționa în numele persoanei care are dreptul la întreținere.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Conform Codului de procedură civilă, instanțele districtuale dețin competența materială în cauzele legate de întreținere. Competența teritorială este determinată în funcție de domiciliul persoanei care are dreptul la întreținere sau al pârâtului. Instanțele care au în raza lor teritorială anumite municipalități sunt specificate în Regulamentul Ministrului Justiției din 28 decembrie 2018 privind stabilirea sediilor și a competenței curților de apel, a instanțelor provinciale și a celor teritoriale și a sferii competenței acestora (Monitorul Oficial din 2018, poziția 2548).

Instanțele provinciale au competență în cauzele privind recunoașterea hotărârilor instanțelor din statele membre ale UE în Polonia [articolul 11511 alineatul (1) din Codul de procedură civilă], în cazul în care o hotărâre a fost pronunțată înainte ca statul în care a fost pronunțată aceasta să adere la Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere (JO L 331, 16.12.2009, p. 17).

În conformitate cu articolul 115314 din Codul de procedură civilă modificat, în Republica Polonă există următoarele titluri executorii:

hotărârile pronunțate de instanțele din statele membre ale UE și tranzacțiile și documentele oficiale emise de statele respective și care fac obiectul Regulamentului nr. 1215/2012, dacă acestea sunt executorii;

hotărârile pronunțate de instanțele din statele membre ale UE, tranzacțiile și documentele oficiale emise de statele respective având calitatea de titlu executoriu european;

somațiile europene de plată transmise de instanțele din statele membre ale UE al căror caracter executoriu a fost declarat în statele respective în temeiul Regulamentului nr. 1896/2006;

hotărârile pronunțate de instanțele din statele membre ale UE în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă și certificate în statele respective în temeiul Regulamentului 861/2007;

hotărârile cu privire la aspectele legate de întreținere pronunțate în statele membre ale UE părți la Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind Legea aplicabilă obligațiilor de întreținere (JO L 331, 16.12.2009, p. 17), precum și tranzacțiile și documentele oficiale privind aspectele legate de întreținere din statele respective în temeiul Regulamentului nr. 4/2009;

hotărârile pronunțate în statele membre ale UE care conțin măsurile de protecție din Regulamentul nr. 606/2013, dacă acestea sunt executorii.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Reprezentarea de către un avocat nu este necesară în cauzele privind obligația de întreținere. Părțile pot acționa în nume propriu sau prin intermediari specialiști.

A se vedea punctele 7 și 20 pentru informații detaliate cu privire la posibilitatea de a beneficia de un avocat numit din oficiu, care să acționeze în numele persoanei care beneficiază de întreținere.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În conformitate cu legislația poloneză, partea care solicită întreținere și pârâtul într-o cauză privind reducerea cuantumului întreținerii sunt scutiți de la plata taxelor judiciare [articolul 96 alineatul (1) punctul (2) din Legea din 28 iulie 2005 privind taxele judiciare în cauzele civile (Monitorul Oficial din 2005, nr. 167, poziția 1398, astfel cum a fost modificată)]. Aceste persoane sunt scutite integral, ceea ce înseamnă că nu suportă cheltuielile de judecată, cheltuielile pentru introducerea unei căi de atac sau cheltuielile de executare.

De asemenea, partea care beneficiază de scutirea de plata taxelor judiciare poate să solicite asistență juridică gratuită sub forma unui avocat numit din oficiu. În cazul în care cererea de desemnare a unui avocat este acceptată, onorariul avocatului este plătit de oponentul părții care beneficiază de avocat din oficiu. În cazul în care partea beneficiară este căzută în pretenții, onorariul avocatului este suportat de Trezoreria de Stat.

Drepturile resortisanților statelor membre în această privință sunt reglementate de Legea din 17 decembrie 2004 privind dreptul la asistență în procedurile civile desfășurate în statele membre ale Uniunii Europene și dreptul la asistență în vederea soluționării pe cale amiabilă a unei dispute înainte de a iniția o acțiune civilă (Monitorul Oficial din 2005, nr. 10, poziția 67).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Cuantumul indemnizației de întreținere depinde de veniturile și de capacitatea financiară a persoanei obligate la plata întreținerii și de nevoile rezonabile ale persoanei care beneficiază de întreținere. Nevoile rezonabile ale persoanei care beneficiază de întreținere includ tot ceea ce este necesar pentru subzistența sa, atât din punct de vedere material, cât și spiritual (nevoi culturale și spirituale). Nevoile minorilor includ, de asemenea, costurile legate de educația acestora. Atunci când se evaluează venitul și capacitatea financiară a persoanelor obligate la plata indemnizației de întreținere, nu se ia în considerare venitul pe care acestea îl câștigă efectiv, ci cel pe care l-ar putea obține în cazul în care și-ar utiliza integral capacitatea de câștig. Aceasta înseamnă că se poate impune plata întreținerii inclusiv unui șomer care nu are un venit regulat, iar plățile vor fi puse în aplicare.

În cazul în care intervine o schimbare a împrejurărilor, se poate solicita modificarea hotărârii judecătorești sau a acordului în materie de întreținere. Oricare dintre părțile unei obligații de întreținere poate solicita o astfel de modificare. În funcție de circumstanțele de fapt, o parte poate solicita anularea obligației de

întreținere, precum și creșterea sau scăderea indemnizației de întreținere. Valoarea indemnizației poate fi modificată în cazul în care nevoile rezonabile ale persoanei care beneficiază de întreținere sau capacitatea de câștig a persoanei obligate să plătească indemnizația de întreținere au crescut sau au scăzut. Nu există o sumă fixă pentru indemnizația de întreținere în Polonia și aceasta nu se calculează ca procent fix din veniturile persoanei plătitoare. În 2014, salariul minim brut era de 1 680 PLN (aproximativ 400 EUR). În 2013, salariul mediu brut era de 3 650 PLN (aproximativ 900 EUR) pe lună. În 2015, salariul minim brut s-a ridicat la 1 750 PLN, în 2016 la 1 850 PLN, iar în 2019 se ridică la 2 250 PLN. În practică, în majoritatea cazurilor, valoarea indemnizației de întreținere acordate de instanțe variază între 300 PLN și 1 000 PLN pe lună pentru un copil. Cuantumul indemnizației de întreținere nu face obiectul indexării automate în funcție de vârsta copilului sau de nivelul inflației.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Persoana numită debitor într-un titlu executoriu este obligată să plătească indemnizația de întreținere. De regulă, întreținerea stabilită în Polonia se plătește în zloți polonezi reprezentantului legal al minorului (în numerar sau prin transfer bancar), în fiecare lună, în general înainte de data de 10 a lunii. În cazul unei întârzieri a plății, hotărârile judecătorești prevăd aplicarea unor dobânzi legale (la o rată de 13 % pe an începând din 2008) la suma restantă (conform informațiilor furnizate de Polonia privind dobânda legală).

Prin urmare, în principiu, o obligație de întreținere este suportată exclusiv de persoana care trebuie să plătească indemnizația de întreținere. În cazul în care persoana respectivă nu plătește în mod benevol, beneficiarul întreținerii poate solicita autorității competente în materie de executare (de regulă, un executor judecătoresc) începerea procedurii de executare silită. Executarea silită poate fi inițiată, de asemenea, din oficiu, la cererea instanței de prim grad de jurisdicție care a emis hotărârea de stabilire a cuantumului pensiei de întreținere. Persoana care beneficiază de întreținere poate, de asemenea, să transmită ordinul de executare angajatorului debitorului sau instituției care plătește pensia debitorului și să solicite reținerea sumelor corespunzătoare întreținerii din remunerația debitorului. O astfel de solicitare este obligatorie pentru agenția de plăți.

Executarea creanței prin intermediul bunurilor imobile ale debitorului necesită o cerere separată.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care persoana care trebuie să plătească indemnizația de întreținere nu își îndeplinește obligația de întreținere în mod benevol, aceasta poate fi obligată să facă acest lucru (a se vedea punctul 9).

În plus, în temeiul articolului 209 din Codul penal (Monitorul Oficial din 1997, nr. 88, poziția 553), încălcarea sistematică a obligației de plată a întreținerii este o infracțiune care poate fi pedepsită cu o amendă, măsuri care nu implică privarea de libertate sau închisoare de până la doi ani. Infracțiunea este urmărită penal la solicitarea victimei, a unei instituții de asistență socială sau a unui organism responsabil pentru luarea de măsuri împotriva unui debitor al obligației de întreținere. În cazul în care victimei i s-au acordat prestații sau indemnizații corespunzătoare, care se plătesc în cazul nerespectării obligației de plată a întreținerii, urmărirea se efectuează din oficiu.

Articolul 5 alineatul (3b) punctele (2) și (5) din Legea din 7 septembrie 2007 privind asistența pentru persoanele care au dreptul la întreținere (Monitorul Oficial din 2007, nr. 192, poziția 1378) prevede că autoritatea competentă poate cere suspendarea permisului de conducere al debitorului.

În cazul în care executarea nu este încununată de succes, un executor judecătoresc poate solicita înscrierea debitorului în registrul debitorilor insolvari.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În conformitate cu articolul 1083 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, plățile restante aferente obligației de întreținere pot fi acoperite în întregime prin poprirea unui cont bancar.

În conformitate cu articolul 833 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, remunerația obținută în schimbul muncii prestate face obiectul executării în măsura specificată în Codul muncii. De regulă, poate fi poprită o proporție de 60% din salariu. O proporție de până la trei cincimi din sumele acordate de Trezoreria de Stat pentru scopuri speciale, în special subvenții și sprijin, poate fi, de asemenea, poprită [articolul 831 alineatul (1) punctul (2) din Codul de procedură civilă].

În plus, în conformitate cu articolul 829 din Codul de procedură civilă, următoarele bunuri nu fac obiectul executării silite:

articolele de uz gospodăresc, așternuturile, lenjeria intimă și articole de îmbrăcăminte de zi cu zi esențiale pentru debitor și membrii dependenți ai familiei sale, precum și îmbrăcăminte strict necesară în vederea prestării de servicii sau în vederea realizării activității profesionale;

stocuri de alimente și de combustibil necesare debitorului și membrilor dependenți ai familiei sale timp de o lună;

o vacă sau două capre sau trei oi strict necesare pentru a hrăni debitorul și membrii dependenți ai familiei, împreună cu stocurile de furaje și material de așternut până la următoarea recoltă;

unelte și alte obiecte strict necesare pentru ca debitorul să desfășoare o activitate lucrativă și materii prime strict necesare pentru producție pentru o perioadă de o săptămână, cu excepția autovehiculelor;

în cazul debitorilor care se angajează periodic sau permanent, o sumă de bani corespunzătoare părții din salariu care nu se poate executa pentru perioada până la următoarea scadență, iar în cazul debitorilor fără salariu regulat – o sumă de bani strict necesară pentru subzistența debitorului și a membrilor dependenți ai familiei pentru o perioadă de două săptămâni;

obiectele necesare pentru studii, lucrări personale, decorațiuni, obiecte utilizate pentru practica religioasă și obiecte de zi cu zi, care ar putea fi vândute cu mult sub valoarea lor, dar sunt utile debitorului;

medicamente în sensul Legii privind produsele farmaceutice din 6 septembrie 2001 (Monitorul Oficial din 2008, nr. 45, poziția 271, astfel cum a fost modificată), strict necesare funcționării instituției medicale în sensul dispozițiilor legale privind asistența medicală pentru o perioadă de trei luni și medicamente strict necesare pentru funcționarea sa în sensul Legii privind medicamentele din 20 mai 2010 (Monitorul Oficial, nr. 107, poziția 679 și Monitorul Oficial din 2011, nr. 102, poziția 586 și nr. 113, poziția 637);

articole strict necesare având în vedere invaliditatea debitorului sau a membrilor familiei acestuia.

Ministrul Justiției, în consultare cu ministrul Agriculturii și ministrul Finanțelor, vor specifica, printr-o ordonanță, ce obiecte care aparțin unui fermier nu pot fi supuse executării (articolul 830).

În plus, articolul 831 din Codul de procedură civilă prevede că, în special pentru prestațiile de asistență socială, în sensul Legii din 12 martie 2004 privind asistența socială (Monitorul Oficial din 2013, poziția 182, astfel cum a fost modificată) și creanțele datorate debitorului de la bugetul de stat sau din Fondul Național de Sănătate (Narodowy Fundusz Zdrowia) pentru furnizarea de prestații medicale în sensul Legii din 27 august 2004 privind prestațiile medicale finanțate din fonduri publice (Monitorul Oficial din 2008, nr. 164, poziția 1027, astfel cum a fost modificată), înainte ca prestațiile respective să fi fost furnizate, o proporție de până la 75 % din fiecare plată nu face obiectul executării, cu excepția cazului în care acestea sunt creanțe ale angajaților debitorului sau ale furnizorilor de servicii menționați la articolul 5 alineatul (41) literele (a) și (b) din Legea privind prestațiile de asistență medicală finanțate din fonduri publice din 27 august 2004.

Articolul 137 alineatul (1) din Codul familiei și al tutelei prevede că creanțele de întreținere fac obiectul unui termen de prescripție de trei ani.

Articolul 121 alineatul (1) din Codul civil prevede că termenul de prescripție nu începe să curgă și, în cazul în care a început să curgă, este suspendat în cazul creanțelor copiilor împotriva părinților pe întreaga durată a autorității părintești.

În cazul în care debitorul contestă validitatea obligației de întreținere față de un copil adult, un executor judecătoresc poate cere reclamantului să furnizeze un certificat prin care să confirme că își continuă studiile, nu are venituri sau este supus unui tratament medical și, prin urmare, are nevoie în continuare de sprijinul financiar al debitorului.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere

Astfel cum se menționează la punctul 4, o cerere de întreținere poate fi depusă în numele beneficiarului de – printre alții – administratorii centrelor de asistență socială, anumite organizații sociale, reprezentanții ai autorităților publice la nivel local responsabile cu asistența socială și, în unele cazuri, de asemenea, procurori. Astfel de entități pot sprijini reclamantul și prin participarea la procedurile în desfășurare legate de întreținere. Rolul acestora este să sprijine persoana care are dreptul la întreținere în cadrul procedurilor în fața unei instanțe.

Instanțele regionale sprijină beneficiarii întreținerii să depună cereri pentru recuperarea pensiei de întreținere din străinătate.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Legea din 7 septembrie 2007 privind asistența pentru persoanele care au dreptul la întreținere (Monitorul Oficial din 2009, nr. 1, poziția 7, astfel cum a fost modificată) stabilește normele privind asistența acordată de stat persoanelor care au dreptul la întreținere în cazurile în care executarea nu a reușit. Indemnizațiile dintr-un fond de întreținere pot fi obținute numai dacă venitul familiei pe fiecare membru nu depășește 725 PLN (aproximativ 170 EUR) pe lună – de la 1 iulie 2019 va fi de 800 PLN [articolul 9 alineatul (2)]. Se depune o cerere la primăria municipiului sau orașului în raza căruia se află reședința persoanei care are dreptul la întreținere.

Cu toate acestea, în cazul în care persoana îndreptățită să primească un avans din întreținere locuiește într-o instituție care furnizează servicii de întreținere non-stop (de exemplu, un centru de asistență socială, un centru educațional și de îngrijire, un centru de detenție pentru tineri sau un centru pentru arestarea preventivă) sau la o familie substitutivă, este căsătorită sau are un copil și are dreptul la o prestație familială, avansul nu se mai acordă persoanei respective. Legea menționată se aplică numai în cazul în care persoana care beneficiază de întreținere are domiciliul în Polonia, pe durata perioadei în care sunt acordate avansuri.

Mai multe informații sunt disponibile la adresa: <http://www.mpips.gov.pl/wsparcie-dla-rodzin-z-dziecmi/fundusz-alimentacyjny/swiadczenia-z-funduszu-alimentacyjnego/>

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

Dacă debitorul își are reședința în străinătate și persoana îndreptățită la întreținere domiciliază în Polonia, instanța regională din raza reședinței persoanei îndreptățite la întreținere o ajută pe acea persoană să depună o cerere de întreținere. Ajutorul constă în furnizarea tuturor informațiilor și asistenței necesare pentru completarea documentelor necesare și verificarea dacă cererea este corectă din punct de vedere formal.

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Partea A a unei cereri depuse în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere este completată de o instanță regională.

Instanța regională	Adresa poștală	Tel ++48	Fax ++48	E-mail
Instanța regională din Białystok	ul. Marii Skłodowskiej-Curie 1 15-950 Białystok	85 7459220	85 7424640	oz@bialystok.so.gov.pl
Instanța regională din Bielsko-Biala	ul. Cieszyńska 10 43-300 Bielsko-Biala	33 4990424 33 4990488	33 4990488	bpokusa@bielsko-biala.so.gov.pl
Instanța regională din Bydgoszcz	ul. Wały Jagiellońskie 2 85-128 Bydgoszcz	52 3253155	52 3253255	oz@bydgoszcz.so.gov.pl
Instanța regională din Częstochowa	ul. Dąbrowskiego 23/35 42-200 Częstochowa	34 3684425	34 3684427 34 3684708	prezes@czestochowa.so.gov.pl so.czystochowa@czestochowa.so.gov.pl
Instanța regională din Elbląg	pl. Konstytucji 1 82-300 Elbląg	55 6112409 55 6112408	55 6112215	oddzial.administracyjny@elblag.so.gov.pl
Instanța regională din Gdańsk	ul. Nowe Ogrody 30/34 80-803 Gdańsk	58 3213141 58 3213119	58 3213140 58 3213119	section.oz@gdansk.so.gov.pl
Instanța regională din Gliwice	ul. Kościuszki 15 44-100 Gliwice	32 3380052	32 3380102	oz@gliwice.so.gov.pl
Instanța regională din Gorzów Wielkopolski	ul. Mieszka I 33 66-400 Gorzów Wielkopolski	95 7256718	95 7202807 95 7256790	msamolak@gorzow-wlkp.so.gov.pl
Instanța regională din Jelenia Góra	ul. Wojska Polskiego 56 58-500 Jelenia Góra	75 6415113	75 6415113	oz@jelenia-gora.so.gov.pl
Instanța regională din Kalisz	al. Wolności 13 62-800 Kalisz	62 7657700	62 7574936	administracja2@kalisz.so.gov.pl administracja@kalisz.so.gov.pl
Instanța regională din Katowice	ul. Francuska 38 40-028 Katowice	32 6070183 32 6070498	32 6070184 32 6070211	obrot_zagraniczny@katowice.so.gov.pl
Instanța regională din Kielce	ul. Seminaryjska 12 a 25-372 Kielce	41 3402320 41 3402320	41 3402320 41 3402320	oz@kielce.so.gov.pl
Instanța regională din Konin	ul. Energetyka 5 62-510 Konin	63 2451443 63 2423022 +172	63 2426569	oz@konin.so.gov.pl administracja@konin.so.gov.pl
Instanța regională din Koszalin	ul. Waryńskiego 7 75-541 Koszalin	94 3428750	94 3428897	administracja@koszalin.so.gov.pl
Instanța regională din Kraków	ul. Przy Rondzie 7 31-547 Kraków	12 6195697 12 6195241 12 6195648 12 6195648	12 6195373	oz@krakow.so.gov.pl

Instanța regională din Krosno	ul. Sienkiewicza 12 38-400 Krosno	13 4373671	13 4373673	Obrot.zagr@krosno.so.gov.pl
Instanța regională din Legnica	ul. Złotoryjska 40 59-220 Legnica	76 7225936	76 7225936 76 7225912	oz@legnica.so.gov.pl
Instanța regională din Lublin	ul. Krakowskie Przedmieście 43 20-076 Lublin,	81 4601004	81 4601004	mstec@so.lublin.gov.pl mzarzeczny@so.lublin.gov.pl
Instanța regională din Łomża	ul. Dworna 16 18-400 Łomża	86 2163807	86 2166753	sekretariat@lomza.so.gov.pl
Instanța regională din Łódź	pl. Dąbrowskiego 5 90-921 Łódź	42 6778799	42 6778978	oz@lodz.so.gov.pl
Instanța regională din Nowy Sącz	ul. Pijarska 3 33-300 Nowy Sącz	18 4482145		alimenty@nowy-sacz.so.gov.pl
Instanța regională din Olsztyn	Ul. Dąbrowszczaków 44A 10-001 Olsztyn	89 5216049	89 5216160	oz@olsztyn.so.gov.pl
Instanța regională din Opole	pl. Daszyńskiego 1 45-064 Opole	77 5418134		Obrot.zagr@opole.so.gov.pl
Instanța regională din Ostrołęka	ul. Gomulickiego 5 07-410 Ostrołęka	29 7650130	29 7650181	sekretariat@ostroleka.so.gov.pl
Instanța regională din Piotrków Trybunalski	ul. Słowackiego 5 97-300 Piotrków Trybunalski	44 6494121 44 6494159	44 6478919	administracja@piotrkow-tryb.so.gov.pl biblioteka@piotrkow-tryb.so.gov.pl
Instanța regională din Płock	pl. Narutowicza 4 09-404 Płock	24 2697220 24 2697220 24 2697364	24 2625253	so.plock.oz@plock.so.gov.pl
Instanța regională din Poznań	al. Marcinkowskiego 32 61-745 Poznań	61 8566205	61 8528751	opzagr@poznan.so.gov.pl
Instanța regională din Przemyśl	ul. Konarskiego 6 37-700 Przemyśl	16 6761336	16 6761353	m.telega@przemysl.so.gov.pl
Instanța regională din Radom	ul. Marszałka J. Piłsudskiego 10 26-600 Radom	48 3680288	48 3680287	wizytacje@radom.so.gov.pl wizytacja@radom.so.gov.pl
Instanța regională din Rzeszów	pl. Śreniawitów 3 35-959 Rzeszów	17 8756394	17 8756349	e.czudec@rzeszow.so.gov.pl
Instanța regională din Siedlce	ul. Sądowa 2 08-110 Siedlce	25 6407846	25 6407812	poczta@siedlce.so.gov.pl
Instanța regională din Sieradz	al. Zwycięstwa 1 98-200 Sieradz	43 8266650 43 8266607 43 8271287	43 8271014	sekretariat@sieradz.so.gov.pl administracja@sieradz.so.gov.pl
Instanța regională din Słupsk	ul. Zamenhofa 7 76-200 Słupsk	59 8469422 59 8469424	59 8469424	rzecznik.prasowy@slupsk.so.gov.pl poczta@slupsk.so.gov.pl administracja@slupsk.so.gov.pl magdalena.miklinska@slupsk.so.gov.pl
Instanța regională din Suwałki	ul. Waryńskiego 45 16-400 Suwałki	87 5631213	87 5631303	oz@suwalki.so.gov.pl
Instanța regională din Szczecin	ul. Kaszubska 42 70-952 Szczecin	91 4830147 91 4830170 91 4830170	91 4830170 91 4830170 91 4830170	administracyjny@szczecin.so.gov.pl
Instanța regională din Świdnica	pl. Grunwaldzki 14 58-100 Świdnica	74 8518 287	71 8518270	sekretarz@swidnica.so.gov.pl
Instanța regională din Tarnobrzeg	ul. Sienkiewicza 27 39-400 Tarnobrzeg	15 8234880+425		hrojek@tarnobrzeg.so.gov.pl sadokregowy@tarnobrzeg.so.gov.pl
Instanța regională din Tarnów	ul. J. Dąbrowskiego 27 33-100 Tarnów	14 6887409		sad_okregowy@tarnow.so.gov.pl
Instanța regională w Toruń	ul. Piekary 51 87-100 Toruń	56 6105609		oz@so.torun.pl
Instanța regională din Varşovia	al. Solidarności 127 00-951 Warszawa	22 440 11 54	22 6544411	karcz.19wiz@warszawa.gov.pl
Instanța regională pentru Warszawa-Praga în Varşovia	al. Solidarności 127 00-951 Warszawa	22 4404040	22 4401066	oz@warszawapraga.so.gov.pl
Instanța regională din Włocławek	ul. Wojska Polskiego 22 87-800 Włocławek	54 4120353	54 4118575	oz@wloclawek.so.gov.pl
Instanța regională	ul. Sądowa 1	71 3704391	71 3704391	oz@wroclaw.so.gov.pl

din Wrocław	50-950 Wrocław			
Instanța regională din Zamość	ul. Akademicka 1 22-400 Zamość	84 6382970 84 6393 359	84 6382970 84 6393359	prezes@zamosc.so.gov.pl
Instanța regională din Zielona Góra	pl. Słowiański 1 65-958 Zielona Góra	68 3220221	68 3220193	oz@zielona-gora.so.gov.pl

15 În cazul în care locuiești în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere nu impune depunerea cererilor la autoritatea centrală a statului în care își au reședința reclamantii. Cererile pot fi trimise direct instanței poloneze competente (cerințele formale prevăzute la capitolele IV și VI din Regulament și în Codul de procedură civilă sunt astfel îndeplinite).

Detalii privind agențiile de transmitere sunt disponibile la adresa:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/ministerstwo/wspolpraca-miedzynarodowa/alimenty/>

Agențiile de transmitere din alte state menționate în declarațiile anexate la Regulament furnizează persoanei care are dreptul la întreținere toate informațiile necesare, o sprijină să completeze documentele solicitate, verifică dacă cererea persoanei respective este corectă din punct de vedere formal și o transmite către un alt stat.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

În cazul în care o instanță a instituit o obligație de întreținere și cauza intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 4/2009, un reclamant cu domiciliul în străinătate poate utiliza procedura prevăzută în regulamentul, se poate adresa agenției de transmitere competente din țara în care acesta își are reședința sau poate prezenta instanței competente o cerere de încuviințare a executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat (a se vedea punctul 5). Cererile de executare se depun la biroul oricărui executor judecătoresc.

În cazul în care Polonia și țara în care își are reședința reclamantul sunt părți la o convenție sau la un acord bilateral privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în cauze privind întreținerea, se acordă asistență în materie în măsura specificată în acordul respectiv. De regulă, acordurile bilaterale prevăd sesizarea directă a unei instanțe poloneze sau sesizarea unei astfel de instanțe prin intermediul unei instanțe din țara în care s-a pronunțat hotărârea. În cel din urmă caz, cererile sunt transmise prin intermediul autorităților centrale, care sunt, cel mai frecvent, Ministerul Justiției sau alte autorități care intră sub incidența Convenției de la New York:

<http://treaties.un.org/doc/Publication/MTDSG/Volume%20II/Chapter%20XX/XX-1.en.pdf>

Detalii cu privire la instanțe sunt disponibile la adresa:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejstry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych/>

iar detalii cu privire la executorii judecătorești sunt disponibile la adresa: <http://komornik.pl/>

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da, începând cu 18 iunie 2011.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Normele aplicabile în Polonia sunt dispozițiile Legii din 17 decembrie 2004 privind dreptul la asistență în procedurile civile desfășurate în statele membre ale Uniunii Europene (Monitorul Oficial din 2005, nr. 10, poziția 67, astfel cum a fost modificată) și Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26/41, 31.1.2003, p. 90), care completează dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Legii privind taxele judiciare în cauze civile. Partea care speră să obțină o anumită formă de asistență (de exemplu desemnarea unui avocat, traducerea unor documente, rambursarea cheltuielilor de deplasare) ar trebui să informeze clar instanța cu privire la acest lucru utilizând un [formular UE](#).

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Legea de modificare a Codului de procedură civilă și a altor acte legislative (Legea din 28 aprilie 2011 de modificare a Codului de procedură civilă, Legea privind dreptul la asistență în procedurile civile desfășurate în statele membre ale Uniunii Europene și dreptul la asistență în vederea soluționării pe cale amiabilă a unui litigiu înainte de a iniția o acțiune civilă și Legea privind asistența pentru persoanele care au dreptul la întreținere – Monitorul Oficial din 2011, nr. 129, poziția 735), în temeiul căreia autoritatea centrală poloneză poate dispune autorității competente în cazul debitorului să efectueze o anchetă privind întreținerea, a fost adoptată la 28 aprilie 2011.

În cazul în care debitorul sau participantul nu poate fi localizat, Ministerul Justiției consultă registrele și evidențele centrale și locale (și poate consulta baza de date PESEL.SAD) cu scopul de a determina instanța judecătorească competentă sau executorul judecătoresc competent sau cu scopul de a răspunde unei cereri de instituire a unor măsuri specifice. În prezent, nu se prevăd modificări în materie de temeuri juridice, finanțare și personalul autorității centrale în vederea asigurării funcționării activităților descrise la articolul 51.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - România

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Obligația legală de întreținere este îndatorirea impusă de lege unei persoane de a acorda altei persoane mijloacele necesare traiului inclusiv satisfacerea nevoilor spirituale, precum și – în cazul obligației de întreținere a părinților față de copiii lor minori – mijloacele pentru educarea, învățătura și pregătirea lor profesională.

Obligația de întreținere există între soț și soție, rudele în linie dreaptă, între frați și surori, precum și între celelalte persoane anume prevăzute de lege (art. 516 din Codul civil).

Obligația de întreținere există între foștii soți (art. 398 din Codul civil). Aceasta nu trebuie confundată cu prestația compensatorie și despăgubirile.

Soțul care a contribuit la întreținerea copilului celuilalt soț este obligat să presteze întreținere copilului cât timp acesta este minor, însă numai dacă părinții săi firești au murit, sunt dispăruți ori sunt în nevoie (art. 517 alin. 1 din Codul civil). La rândul său, copilul poate fi obligat să dea întreținere celui care l-a întreținut astfel timp de 10 ani (art. 517 alin. 2 din Codul civil).

Moștenitorii persoanei obligate la întreținerea unui minor sau care l-a dat întreținere fără a avea obligația legală sunt ținuți, în măsura valorii bunurilor moștenite, să continue întreținerea, dacă părinții minorului au murit, sunt dispăruți sau sunt în nevoie, însă numai cât timp cel întreținut este minor.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligația de întreținere dintre părinți și copii este reglementată de art. 499 și art. 525 din Codul civil. Minorul care cere întreținere de la părinții săi se află în nevoie dacă nu se poate întreține din munca sa, chiar dacă ar avea bunuri. Cu toate acestea, în cazul în care părinții n-ar putea presta întreținerea fără a-și primejdi propria lor existență, instanța de tutelă poate încuviința ca întreținerea să se asigure prin valorificarea bunurilor pe care acesta le are, cu excepția celor de strictă necesitate.

Părinții sunt obligați să îl întrețină pe copilul devenit major (de regulă la 18 ani), dacă se află în continuarea studiilor, până la terminarea acestora, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Reclamantul-creditor trebuie să se adreseze instanței judecătorești competente de la domiciliul său sau al părâtului-debitor. Cererea de chemare în judecată pentru stabilirea pensiei de întreținere se poate formula fie separat, fie în cadrul acțiunilor de divorț, de stabilire a paternității, de exercitare a autorității părintești asupra copiilor minori sau de stabilire a domiciliului minorilor. Prin ordonanță președințială, instanța poate dispune măsuri provizorii valabile doar până la soluționarea procesului de fond privind desfacerea căsătoriei. Judecata în primă instanță cuprinde mai multe etape. În etapa scrisă sunt depuse cererea de chemare în judecată, întâmpinarea, cererea reconvențională; se pot lua măsuri asigurătorii precum sechestrul sau poprirea; părțile sunt citate și le sunt comunicate actele de procedură. Etapa dezbaterilor cuprinde ședința de judecată, în cadrul căreia se pot ridica excepțiile procesuale și se pot administra probe. Ulterior, urmează etapa deliberării și apoi se pronunță hotărârea judecătorească.

În cazul divorțului prin acordul soților, care poate fi constat de notarul public, soții pot conveni asupra tuturor aspectelor accesorii divorțului, inclusiv stabilirea contribuției părinților la cheltuielile de creștere, educare, învățătură și pregătire profesională a copiilor.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În principiu, reprezentarea părților în cadrul proceselor privind pensia de întreținere este posibilă. Totuși, dacă se solicită pensie de întreținere în cadrul procesului de divorț, în cererea de divorț reprezentarea soților nu este posibilă decât în anumite situații expres prevăzute (art. 920 din Codul de procedură civilă).

Dacă se solicită separat stabilirea/majorarea/reducerea pensiei de întreținere, părțile pot fi reprezentate convențional, prin avocat sau printr-un alt mandatar, însă, în acest caz, mandatarul neavocat nu poate formula concluzii verbale în proces. Minorul este reprezentat de reprezentantul său legal (părintele sau, în mod excepțional, o altă persoană care exercită autoritatea părintească). După majorat, acțiunea se formulează de copil, în nume propriu.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Determinarea instanței competente teritorial (fie de la domiciliul părâtului-debitor, fie de la domiciliul reclamantului-creditor) se poate face prin intermediul atlasului judiciar român care este publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției, la portalul instanțelor de judecată <http://portal.just.ro/SitePages/acasa.aspx>.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Nu, deoarece reprezentarea și asistarea prin avocat nu sunt obligatorii.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Cererea pentru stabilirea sau modificarea pensiei de întreținere este taxată cu suma de 20 lei. Costuri presupune asistarea sau reprezentarea prin avocat, însă acestea nu sunt obligatorii. Dacă veniturile sunt insuficiente partea interesată poate solicita acordarea ajutorului public judiciar sub forma suportării onorariului avocatului sau a altor costuri pe care le presupune procesul.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea este datorată potrivit cu nevoia celui care o cere și cu mijloacele celui care urmează a o plăti. Întreținerea se execută în principiu în natură, prin asigurarea celor necesare traiului. Totuși, în practică, în majoritatea situațiilor, instanțele stabilesc pensia de întreținere în bani, fie într-o sumă fixă, fie într-o cotă procentuală din venitul lunar al debitorului. (art.530 din Codul Civil). Pensia de întreținere stabilită într-o sumă fixă se indexează de drept, trimestrial, în funcție de rata inflației.

Când întreținerea este datorată de părinte, ea se stabilește până la o pătrime din venitul său lunar net pentru un copil, o treime pentru 2 copii și o jumătate pentru 3 sau mai mulți copii. Cuantumul întreținerii datorate copiilor, împreună cu întreținerea datorată altor persoane, potrivit legii, nu poate depăși jumătate din venitul net lunar al celui obligat (art. 529 din Codul civil).

Dacă se ivește o schimbare în ceea ce privește mijloacele celui care prestează întreținerea și nevoia celui care o primește, instanța de tutelă, potrivit împrejurărilor, poate mări sau micșora pensia de întreținere sau poate hotărî încetarea plății ei, în cadrul unei noi acțiuni (art. 531 din Codul civil).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Obligația de întreținere se execută în natură, prin asigurarea celor necesare traiului și, după caz, a cheltuielilor pentru educare, învățatură și pregătire profesională (art. 530 din Codul civil). Dacă obligația de întreținere nu se execută de bunăvoie, în natură, instanța de tutelă dispune executarea ei prin plata unei pensii de întreținere, stabilită în bani. Pensia de întreținere se poate stabili sub forma unei sume fixe sau într-o cotă procentuală din venitul net lunar al celui care datorează întreținere.

Pensia de întreținere se plătește în rate periodice, la termenele convenite de părți sau, în lipsa acordului lor, la cele stabilite prin hotărâre judecătorească. Părțile pot conveni sau, dacă sunt motive temeinice, instanța de tutelă poate hotărî ca întreținerea să se execute prin plata anticipată a unei sume globale care să acopere nevoile de întreținere ale celui îndreptățit pe o perioadă mai îndelungată sau pe întreaga perioadă în care se datorează întreținerea, în măsura în care debitorul întreținerii are mijloacele necesare acoperirii acestei obligații (art. 533 din Codul civil).

Pensia de întreținere stabilită în favoarea minorului se plătește reprezentantului legal al acestuia.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Deoarece în majoritatea situațiilor pensia de întreținere se stabilește în bani, cea mai frecventă modalitate de executare silită o reprezintă oprirea salariului (veniturilor lunare). Mai puțin frecvente sunt măsurile de executare silită prin vânzarea silită a bunurilor mobile și imobile ale debitorului.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În ceea ce privește recuperarea creanței de întreținere, în conformitate cu dispozițiile din codul de procedură civilă, art. 728, veniturile periodice ale debitorului pot fi urmărite numai până la 1/2 din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere. Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși 1/2 din venitul lunar net, indiferent de natura creanțelor.

Când creditorul urmărește în același timp mai multe bunuri mobile sau imobile a căror valoare este vădit excesivă în raport cu creanța ce urmează a fi satisfăcută, instanța de executare poate să restrângă executarea la anumite bunuri (art. 701 din Codul de procedură civilă).

Executarea silită încetează, de exemplu, dacă s-a realizat integral obligația prevăzută în titlul executoriu și s-au achitat cheltuielile de executare; nu mai poate fi efectuată ori continuată din cauza lipsei de bunuri urmăribile ori a imposibilității de valorificare a unor astfel de bunuri; a fost anulată executarea (art. 702 din Codul de procedură civilă).

Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani. Împotriva executării silită se poate face contestație la executare la instanța de executare.

Până la soluționarea contestației la executare, instanța competentă poate suspenda executarea (art. 712 și urm. din Codul de procedură civilă).

Când se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia (art. 723 și urm. din Codul de procedură civilă).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Nu este cazul.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Nu este cazul.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Solicitantul poate transmite cererea de obținere a pensiei de întreținere, în baza Regulamentului (CE) nr. 4/2009, Convenției de la Haga din 2007 sau Convenției de la New York din 1956, prin intermediul Ministerului român al Justiției dacă debitorul locuiește într-un din statele membre ale UE, contractante la Convenția de la Haga din 2007 sau la Convenția de la New York din 1956.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Ministerul român al Justiției,

str. Apolodor nr. 17, Sector 5, București, cod 050741,

Direcția Drept Internațional și Cooperare Judiciară,

fax +40372041079 sau +40372041084, email ddit@just.ro

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Nu, solicitantul trebuie să se adreseze autorității centrale transmițătoare din statul acestuia desemnată în baza Regulamentului (CE) nr. 4/2009, Convenției de la Haga din 2007 sau Convenției de la New York din 1956.

Autoritatea centrală transmițătoare din statul debitorului se poate adresa ulterior autorității centrale primitoare române:

Ministerul român al Justiției, pentru cererile formulate în baza Regulamentului (CE) nr. 4/2009 și Convenției de la Haga din 2007, sau

Baroul București pentru cererile formulate în baza Convenției de la New York din 1956.

Ulterior, cererea este depusă la instanța competentă.

Debitorul din străinătate se poate adresa direct, personal sau prin mandatar avocat, instanței române competente de la domiciliul pârâtului sau debitorului.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Solicitantul din străinătate se poate adresa direct, personal sau prin mandatar avocat, instanței române competente de la domiciliul pârâtului sau debitorului. Coordonatele instanței române competente se determină cu ajutorul portalului instanțelor de judecată <http://portal.just.ro/SitePages/acasa.aspx> în funcție de domiciliul pârâtului sau debitorului.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da, conform art. 2612 din Cod civil român, legea aplicabilă obligației de întreținere se determină potrivit reglementărilor dreptului Uniunii Europene, și anume conform Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu este cazul.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În baza Legii nr. 36/2012 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente și decizii ale Consiliului Uniunii Europene, precum și instrumente de drept internațional privat în domeniul obligațiilor de întreținere, după primirea cererilor de întreținere sau de măsuri specifice, Ministerul Justiției le trimite, spre competență soluționare, autorității sau instituției care deține datele cu caracter personal, baroului competent teritorial, Camerei Executorilor Judecătorești sau, după caz, instanței judecătorești competente.

Beneficiază de asistență judiciară gratuită, totală, pentru cererile formulate prin intermediul autorității centrale, în condițiile prevăzute la art. 46 din Regulament: creditorii obligațiilor de întreținere care nu au împlinit 18 ani sau aflați în continuarea studiilor, dar nu mai mult de 21 de ani; creditorii obligației de întreținere care sunt persoane vulnerabile.

Ministerul Justiției trimite direct la baroul competent teritorial, cererile primite din străinătate. Decanul baroului desemnează în regim de urgență, prin decizie, obligatoriu, din oficiu, un avocat. Avocatul desemnat solicită acordarea ajutorului public judiciar inclusiv sub forma plății onorariului executorului judecătoresc. Ulterior, după obținerea unui titlu executoriu, avocatul desemnat solicită instanței acordarea ajutorului public judiciar sub forma plății onorariului executorului judecătoresc. Avocatul depune cererea de executare silită, titlul executoriu și decizia decanului baroului, la executorul judecătoresc teritorial competent.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

A fost adoptată *Legea nr. 36/2012 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente și decizii ale Consiliului Uniunii Europene, precum și instrumente de drept internațional privat în domeniul obligațiilor de întreținere.*

Ministerul Justiției a fost desemnat autoritatea centrală română transmițătoare care transmite cererile prevăzute la art. 53 și 56 din Regulament. La primirea documentelor justificative necesare de la creditor sau debitor, Ministerul Justiției completează Partea A din cerere și poate asista creditorul sau debitorul să completeze Partea B din cerere.

Ministerul Justiției este autoritatea centrală solicitată, primitoare, desemnată să primească cererile de măsuri specifice și cererile de întreținere. După primirea cererilor, Ministerul Justiției le trimite, spre competență soluționare, autorității sau instituției care deține datele cu caracter personal, baroului competent teritorial, Camerei Executorilor Judecătorești sau, după caz, instanței judecătorești competente.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 11/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [si](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Creanțe privind întreținerea - Slovenia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Întreținerea este o instituție de drept al familiei bazată pe unul dintre principiile fundamentale ale dreptului familiei, principiul asistenței reciproce între membrii familiei, și anume principiul de solidaritate familială. Fondurile de întreținere sunt, de obicei, furnizate în mod voluntar, în principal mulțumită legăturilor cu caracter personal dintre membrii familiei, dar pot fi, de asemenea, recuperate cu forța prin intermediul instanțelor.

În Slovenia, termenul „întreținere” este folosit pentru a face referire la întreținerea soțului/soției sau a fostului soț/fostei soții, a copiilor și a părinților. Aceasta înseamnă operațiunile de întreținere și de sprijin, precum și plățile de întreținere și de sprijin pe care o instanță le acordă unui copil. Prin urmare, este vorba, de asemenea, de tot ceea ce o persoană este obligată din punct de vedere juridic să aloce pentru sprijinul necesar unui copil sau al soțului/soției. De asemenea, acest termen poate fi utilizat pentru sprijinul acordat părinților care trebuie să fie întreținuți de copii, în cazul în care aceștia nu dispun de mijloace suficiente pentru a se întreține. În plus, termenul poate face referire și la pensia de întreținere, sub formă de sume alocate pentru întreținere.

Părinții sunt obligați să își susțină **copiii**. (Articolul 103 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Copiii sunt obligați, în limitele capacităților acestora, să își sprijine **părinții** în cazul în care aceștia din urmă nu dispun de mijloace de întreținere suficiente și nu sunt în măsură să dobândească astfel de mijloace. Copiii majori nu sunt obligați să întrețină un părinte care nu și-a îndeplinit obligațiile de întreținere pentru copilul respectiv fără justificare. (Articolul 124 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Soții sau partenerii extraconjugali sunt obligați să sprijine **copiii minori ai soțului/soției lor sau ai partenerului extraconjugal** care locuiesc împreună cu ei, cu excepția cazului în care părintele respectiv sau un alt părinte este în măsură să susțină copilul. Obligația soțului sau a partenerului extraconjugal încetează în momentul încetării căsătoriei sau a uniunii extraconjugale cu tatăl sau mama copilului, cu excepția cazului în care căsătoria sau uniunea extraconjugală încetează ca urmare a decesului tatălui sau al mamei copilului. În acest caz, soțul supraviețuitor sau partenerul extraconjugal are obligația de a întreține copilul soțului decedat/soției decedate sau al partenerului extraconjugal numai dacă locuia cu copilul în momentul încetării căsătoriei sau a uniunii extraconjugale. (Articolul 127 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Un **soț** care nu dispune de mijloace de sprijin și este șomer independent de vina acestuia are dreptul de a primi sprijin din partea soțului/soției, în măsura în care nu este capabil să se întrețină. (Articolul 50 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Un **soț care nu este întreținut** poate solicita întreținere în cadrul procesului de divorț, precum și într-o acțiune separată pe care trebuie să o introducă în termen de un an de la data la care divorțul devine definitiv. (Articolul 81a din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții sunt obligați să își susțină copiii până la **vârsta adultă**, astfel încât, în conformitate cu mijloacele și capacitățile pe care le dețin, să ofere condițiile de viață necesare pentru dezvoltarea copilului.

În cazul în care copilul **este înscris într-un sistem de învățământ cu frecvență**, chiar dacă copilul merge la o școală cu frecvență, dar este înmatriculat la studii cu frecvență parțială, părinții sunt obligați să susțină copilul până la vârsta adultă, dar nu după împlinirea vârstei de **26** de ani.

Părinții sunt obligați să sprijine copiii care au încheiat o căsătorie sau sunt într-o uniune extraconjugală numai dacă soțul/soția sau partenerul extraconjugal nu este în măsură să îi sprijine.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru întreținerea pe care un **copil major trebuie să o plătească părinților săi**, beneficiarul și partea responsabilă pot încheia un **acord sub forma unei înregistrări la notar**. (Articolul 130a din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

În cazul în care părinții convin cu privire la **sprijinirea copilului**, aceștia pot propune ca o **instanță să emită o hotărâre în acest sens, într-o procedură necontencioasă**. În cazul în care instanța stabilește că această hotărâre nu este în interesul copilului, respinge propunerea. (Articolul 130 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Un soț care nu este întreținut poate solicita întreținere de la soțul său/soția sa în cadrul procesului de divorț, precum și într-o **acțiune în justiție** separată pe care trebuie să o introducă în termen de un an de la data la care divorțul devine definitiv. (Articolul 81a din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

În cazul în care nu se ajunge la un acord privind sprijinul acordat, trebuie depusă o acțiune în justiție la instanța competentă. **Instanțele competente** în materie de obligații de întreținere sunt tribunalele districtuale. (Articolul 32 din Codul de procedură civilă)

Această **acțiune în justiție** trebuie să includă o cerere specifică în care să se precizeze obiectul principal al cauzei și creanțele adiacente, faptele care susțin cererea reclamantului, dovezile care atestă aceste fapte și a alte date pe care trebuie să le conțină orice acțiune în justiție. (Articolul 180 din Codul de procedură civilă)

În conformitate cu legislația menționată, o cerere include procesul, răspunsul la proces, dreptul la recurs și alte declarații, comunicări sau propuneri prezentate în afara procedurii. Cererile trebuie să fie ușor de înțeles și trebuie să includă toate detaliile necesare pentru audierea judiciară. În special, acestea trebuie să includă: o trimitere adresată instanței, numele și reședința permanentă sau temporară a părților, numele reprezentanților legali sau al mandatarilor, obiectul diferendului și conținutul declarației. Solicitantul trebuie să semneze cererea, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza formei cererii. Semnătura originală a solicitantului se consideră a fi semnătura olografă a acestuia, precum și o semnătură electronică securizată verificată prin intermediul unui certificat calificat. În cazul în care declarația cuprinde o cerere, partea trebuie să menționeze în cerere faptele la care se referă, precum și probele, după caz. (Articolul 105 din Codul de procedură civilă)

La înaintarea unei acțiuni în justiție trebuie plătite **cheltuieli de judecată**. Cheltuielile de judecată trebuie achitate cel târziu până la un termen-limită stabilit de curte în hotărârea de plată a taxelor judiciare. (Articolul 105a din Codul de procedură civilă)

Cererile trebuie să fie depuse **în scris**. O cerere scrisă este considerată a fi o cerere scrisă de mână sau imprimată și semnată de solicitant (în formă fizică) sau o cerere în format electronic și semnată cu o semnătură electronică securizată verificată prin intermediul unui certificat calificat. Cererea scrisă este transmisă prin poștă, prin mijloace electronice, utilizând tehnologii de comunicare, direct organismului sau de către o persoană implicată profesional în depunerea cererilor (furnizor comercial). Cererile electronice sunt transmise sistemului de informații prin mijloace electronice. Sistemul de informații trimite automat solicitantului o confirmare de primire a cererii. De asemenea, cererile pot fi depuse folosind formularul prevăzut sau unul ad hoc. (Articolul 105b din Codul de procedură civilă)

Cererile care trebuie să fie comunicate părții adverse trebuie transmise instanțelor în numărul de **exemplare** necesar pentru instanță și pentru partea adversă, precum și într-o formă care să permită instanței să le comunice. Acest lucru este valabil și pentru documentele însoțitoare. Cererile și documentele însoțitoare prezentate în format electronic care trebuie comunicate părții adverse sunt transmise într-un singur exemplar. Instanța realizează numărul de exemplare electronice sau fotocopii solicitat de către partea adversă. (Articolul 106 din Codul de procedură civilă) Documentele anexate cererii pot fi **originale sau copii**. (Articolul 107 din Codul de procedură civilă) În pofida existenței temeiului juridic, nu sunt încă întrunite condițiile tehnice pentru transmiterea, procesarea și gestionarea pe cale electronică a documentelor în cadrul procedurilor judiciare.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Cererile de întreținere sunt depuse de **reprezentatul legal** al copilului. Copiii minori sunt reprezentați de către părinții lor. În cazul în care copilul a fost plasat într-o familie substitutivă, cererea este prezentată de tutorele copilului.

Curtea trebuie să permită **copiilor care au împlinit vârsta de 15 ani și sunt în măsură să înțeleagă semnificația și consecințele juridice ale actelor lor** să își desfășoare acțiunile procedurale independent, în calitate de părți la procedură. Reprezentantul legal al copilului poate înainta acțiuni în cadrul unei proceduri numai în cazul în care copilul nu indică faptul că își asumă dreptul. **Copiii cu vârsta sub 15 ani sau care nu sunt în măsură să înțeleagă semnificația și consecințele juridice ale acțiunilor lor** sunt reprezentați de un **reprezentant legal**.

În cazul în care interesul copilului și cel al reprezentantului său legal diferă, tribunalul atribuie copilului un **reprezentant special**. De asemenea, curtea se comportă în acest mod și în alte cazuri, dacă, având în vedere circumstanțele cauzei, s-a hotărât că acest lucru este necesar pentru a proteja interesul copilului. (Articolul 409 din Codul de procedură civilă)

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Instanțele competente în materie de obligații de întreținere sunt tribunalele districtuale. (Articolul 32 din Codul de procedură civilă)

În general, **competența teritorială** este deținută de instanța pe rolul căreia pârâtul își are domiciliul permanent. În cazul în care o instanță din Slovenia are competență pentru că pârâtul are reședința temporară în Slovenia, instanța în care pârâtul își are reședința temporară deține competența teritorială generală. În cazul în care, în plus față de domiciliul său permanent, pârâtul are și o reședință temporară în alt oraș și se poate presupune, având în vedere circumstanțele, că va locui acolo pentru o perioadă lungă de timp, instanța competentă în materie de ședere temporară deține competența teritorială generală. (articolul 47 din Legea privind procedura civilă)

În cazul în care într-un litigiu referitor la întreținerea legală, reclamantul este persoana care solicită întreținerea, instanța competentă asupra zonei în care reclamantul are reședința permanentă sau temporară deține competența teritorială generală. În cazul în care, într-un litigiu referitor la întreținerea legală cu un element internațional, o instanță din Slovenia este competentă pentru că reclamantul este un copil cu reședința permanentă în Slovenia, instanța cu jurisdicție asupra zonei în care reclamantul are domiciliul permanent este competentă la nivel teritorial. În cazul în care într-un litigiu referitor la întreținere legală o instanță juridică din Slovenia este competentă pentru că pârâtul deține bunuri în Slovenia din care ar putea fi plătite întreținerea, instanța competentă în zona în care se află proprietatea respectivă este competentă la nivel teritorial. (Articolul 50 din Codul de procedură civilă)

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Părțile pot înainta acțiuni în justiție în persoană sau prin intermediul unui reprezentant. În cadrul procedurilor în fața unui tribunal districtual, reprezentantul nu poate fi decât un avocat sau o altă persoană care a promovat un examen de stat în barou. (Articolele 86 și 87 din Codul de procedură civilă)

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Da, la înaintarea unei acțiuni în justiție trebuie plătite **cheltuieli de judecată**. Cheltuielile de judecată trebuie achitate cel târziu până la un termen-limită stabilit de curte în hotărârea de plată a taxelor judiciare. (Articolul 105a din Codul de procedură civilă)

Dacă acțiunea în justiție vizează doar dreptul la întreținere legală sau creanțele pentru sumele individuale de întreținere legală, valoarea taxelor de procedură care urmează să fie plătite sunt calculate pe baza valorii chestiunii în cauză, calculată la rândul său astfel încât **contribuțiile de pe o perioadă de trei luni sunt însumate**, cu excepția cazului în care se solicită întreținerea pentru o perioadă mai scurtă de timp. (Articolul 23 din Legea privind taxele de procedură)

Cu toate acestea, dacă întreținerea este solicitată ca parte a unor proceduri de încredințare a copilului, taxele de procedură care trebuie plătite au valoarea fixă de 45 de euro (conform titlului 1212 din lista de taxe din cadrul Legii privind taxele de procedură).

Da, este disponibilă asistența judiciară gratuită pentru a acoperi cheltuielile de judecată. Președintele tribunalului districtual decide cu privire la acordarea de asistență judiciară gratuită. (Articolul 2 din Legea privind asistența judiciară gratuită).

Scutirea de taxe de procedură sau amânarea ori plata în tranșe a acestora trebuie solicitată separat, cererea fiind înaintată instanței însărcinate cu procedura principală. (Articolul 12 din Legea privind taxele de procedură).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea este determinată ca sumă lunară, plătită în avans și poate fi solicitată din momentul în care este înaintat un proces de întreținere. (Articolul 132c din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Întreținerea este stabilită în raport cu necesitățile beneficiarului și cu situația materială și financiară a părții responsabile. (Articolul 129 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Atunci când hotărăște în privința acordării de sprijin copiilor, curtea este obligată să ia în considerare interesele copilului, astfel încât sprijinul acordat acestuia să fie adecvat pentru a se asigura dezvoltarea sa fizică și mentală favorabilă. Pensia de întreținere trebuie să acopere costurile nevoilor copilului, în special costurile de cazare, hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, securitate, educație, dezvoltare, recreere, divertisment și alte nevoi specifice ale copilului. (Articolul 129a din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

La solicitarea destinatarului sau a părții responsabile, instanțele pot să majoreze, să reducă sau să elimine o anumită creanță de întreținere prin utilizarea unui titlu executoriu în cazul în care există o schimbare a nevoilor beneficiarului sau a capacităților părții responsabile pe baza cărora a fost determinată întreținerea. (Articolul 132 din Legea privind căsătoria și raporturile familiale)

Întreținerea stabilită prin titlul executoriu este ajustată o dată pe an în conformitate cu indicele prețurilor de consum din Slovenia. Ajustarea se efectuează în martie, pe baza creșterii cumulate a prețurilor de consum din luna în care întreținerea a fost stabilită sau ajustată ultima oară. Factorul de ajustare a întreținerii se publică în Monitorul Oficial al Republicii Slovenia de către ministrul responsabil cu familia. Centrul de asistență socială informează în scris creditorul și debitorul în privința fiecărei ajustări și a noului cuantum al întreținerii. Anunțul transmis de centrul de asistență socială, împreună cu hotărârea instanței și hotărârea definitivă a instanței sau actul notarial executoriu reprezintă un titlu executoriu (Articolul 82d din Legea privind căsătoria și raporturile familiale).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Acest lucru este hotărât de către curte. Pensia de întreținere pentru copil este, de obicei, depusă în contul bancar al reprezentantului legal al copilului. Sprijinul pentru adulți este depus în conturile lor bancare.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care o persoană obligată la plata întreținerii nu își îndeplinește obligația de a plăti întreținerea în mod voluntar, în conformitate cu titlul executoriu (hotărâre, hotărâri judecătorești, înregistrare notarială executorie, împreună cu o notă de determinare a întreținerii), **beneficiarul poate înainta o propunere de executare în instanță**, în conformitate cu dispozițiile legii de punere în aplicare și de protecție a introducerii acțiunilor civile în vederea îndeplinirii obligațiilor.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Informațiile sunt disponibile pe portalul e-justiție: [Proceduri de executare a hotărârilor instanțelor](#)

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Centrele de asistență socială furnizează informații inițiale despre întreținere.

Instanțele competente în materie de obligații de întreținere sunt tribunalele districtuale. Părțile la procedură pot solicita asistență judiciară gratuită sub forma unei reprezentări de către un avocat și a unei scutiri de la plata cheltuielilor de judecată.

În cazul în care partea responsabilă nu plătește întreținerea, reprezentantul legal al copilului sau beneficiarul adult al întreținerii poate înainta o cerere de executare la instanța locală competentă. Asistența pentru completarea cererii de executare este acordată de centrele de asistență socială, de instanțele locale, de avocați și de Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare din Republica Slovenia.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

În cazul în care partea responsabilă nu plătește întreținerea, reprezentantul legal al minorului poate solicita plata întreținerii de la Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare din Republica Slovenia, dar numai pe baza unei hotărâri definitive și executorii a instanței sau a unei hotărâri care stabilește suma pensiei de întreținere și cu condiția ca reprezentantul legal fie să fi încercat de unul singur, fără succes, să pună în executare plata întreținerii, fie să fi introdus o cerere completată corespunzător pentru executarea obligațiilor de întreținere în străinătate.

Beneficiază de dreptul la întreținere compensatorie copiii care nu au împlinit vârsta de 18 de ani și îndeplinesc următoarele condiții:

sunt cetățeni ai Republicii Slovenia cu reședința permanentă în Slovenia;

sunt cetățeni străini cu reședința permanentă în Slovenia, dacă s-a stabilit astfel într-un tratat internațional sau în condiții de reciprocitate.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da. Asistența pentru executarea hotărârilor în materie de întreținere este acordată de Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare din Republica Slovenia, desemnat drept autoritate centrală în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare din Republica Slovenia a fost, de asemenea, desemnat drept autoritate centrală în temeiul Convenției de la Haga privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei și drept agenție de transmitere și de primire în temeiul Convenției Națiunilor Unite (New York) privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact sunt:

Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare din Republica Slovenia (Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije)

Dunajska cesta 20

1000 Ljubljana

Telefon: +386 1 4720 990

Fax: +386 1 4345 899

Email [✉ jpsklad@jps-rs.si](mailto:jpsklad@jps-rs.si)

Site internet: [✉ http://www.jpi-sklad.si/](http://www.jpi-sklad.si/)

15 În cazul în care locuiești în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Nu. În temeiul articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, cererile pentru executarea obligațiilor de întreținere trebuie transmise prin intermediul autorității centrale a statului membru în care reclamantul își are reședința, după care autoritatea centrală respectivă transmite cererea autorității centrale din Slovenia, adică Fondului pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Regulamentul nu prevede existența unor contacte directe între un solicitant care are reședința în străinătate și Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare, în calitate de autoritate centrală.

Autoritatea centrală a statului membru de reședință al solicitantului gestionează comunicarea. Autoritatea centrală a statului membru de reședință al solicitantului furnizează toată asistența necesară pentru depunerea unei cereri completate în mod corect și corespunzător pentru executarea obligațiilor de întreținere în Slovenia și transmite cererea, însoțită de eventualele anexe, Fondului pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și pensii alimentare, care examinează cererea, solicită orice informație suplimentară sau corecție, dacă este necesar, și reprezintă solicitantul în procedurile de executare în fața instanțelor și a altor organisme din Slovenia.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

/

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Asistența judiciară gratuită este disponibilă pentru a acoperi cheltuielile de judecată. Președintele tribunalului districtual decide cu privire la acordarea de asistență judiciară gratuită. (Articolul 2 din Legea privind asistența judiciară gratuită).

Asistența judiciară gratuită poate fi aprobată pentru consultanță juridică, consiliere juridică și alte servicii juridice prevăzute de lege, pentru toate formele de protecție judiciară în fața tuturor instanțelor care au competențe generale și a tribunalelor specializate din Slovenia, în fața Curții Constituționale a Republicii Slovenia și în fața tuturor organismelor, instituțiilor și persoanelor din Slovenia competente pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor, precum și sub formă de scutire de la plata cheltuielilor de procedură judiciară. (Articolul 7 din Legea privind asistența judiciară gratuită)

Beneficiari în temeiul prezentei legi sunt: 1. cetățenii Sloveniei; 2. cetățenii străini cu permise de ședere permanentă sau temporară în Slovenia și persoanele fără cetățenie (apatrizi) care locuiesc în mod legal în Slovenia; 3. alți cetățeni străini, în condiții de reciprocitate sau în condițiile și în cazurile prevăzute în tratatele internaționale obligatorii pentru Slovenia; 4. organizațiile neguvernamentale și asociațiile care funcționează în sistem non-profit și în interes public și sunt înregistrate în registrul corespunzător, în conformitate cu legislația aplicabilă, în litigiile privind desfășurarea activităților în interesul public sau cu scopul pentru care au fost create; 5. alte persoane pentru care legea sau un tratat internațional care este obligatoriu pentru Slovenia prevede că au dreptul de a beneficia de asistență judiciară gratuită. (Articolul 10 din Legea privind asistența judiciară gratuită)

Persoanele care pot beneficia de asistență judiciară gratuită pot solicita asistență judiciară gratuită în toate etapele procedurii. Pentru a decide asupra solicitărilor privind acordarea de asistență judiciară gratuită, se stabilește situația financiară a solicitantului, precum și alte condiții definite în prezenta lege. (Articolul 11 din Legea privind asistența judiciară gratuită)

În conformitate cu articolul 46 din regulament, o astfel de derogare se aplică în toate cazurile în care pretențiile beneficiarului decurg din articolul 56 din regulament, privesc o întreținere care rezultă din relația dintre părinți și copii și sunt datorate unor persoane cu o vârstă mai mică de 21 de ani.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Nu au fost adoptate măsuri în vederea punerii în aplicare a articolului 51 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Această pagină face parte din portalul [✉ Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [✉ feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 11/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Slovacia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Pensiile și obligațiile de întreținere rezultă în mod direct din Legea nr. 36/2005 privind familia și de modificare a altor legi („Legea familiei”). În temeiul Legii familiei, obligațiile de întreținere iau următoarele forme:

obligația de întreținere pe care o au părinții față de copiii lor;
obligația de întreținere pe care o au copiii față de părinții lor;
obligația de întreținere între alte rude;
obligația de întreținere între soți;
pensiă alimentară;
sprijinul acordat mamei necăsătorite pentru acoperirea nevoilor de întreținere și a anumitor cheltuieli.

În principiu, conceptul de întreținere, în sens larg, plasează raporturile care țin de dreptul familiei având o natură economică printre domeniile specifice raporturilor patrimoniale din dreptul familiei. Dependența acestora de existența unor raporturi personale de dreptul familiei este deosebit de evidentă în acest caz.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligația de întreținere pe care o au părinții față de copiii lor este o obligație legală **care se aplică atât timp cât copiii nu pot să se întrețină singuri**. Faptul că un copil a absolvit învățământul obligatoriu nu înseamnă neapărat că acesta a dobândit capacitatea de a se întreține singur. Situația în care părinții au sau nu au o obligație continuă de întreținere față de copiii lor depinde de capacitățile, de posibilitățile și de situația financiară a copilului pe durata formării sale pentru un viitor loc de muncă, de exemplu ca student la cursurile de zi. **Majoratul nu are efecte juridice cu privire la durata obligației de întreținere. Momentul în care copilul devine, din punct de vedere juridic, „capabil să se întrețină singur” variază de la caz la caz**, fiecare caz fiind evaluat individual, pe baza caracteristicilor proprii, de către o instanță. Capacitatea de a se întreține singur este interpretată în sens larg ca însemnând posibilitatea de a acoperi singur toate necesitățile sau cheltuielile de întreținere relevante (de exemplu, utilizând propriile fonduri). Această capacitate trebuie să fie durabilă. Nu se poate considera că veniturile ocazionale stabilesc capacitatea de a se întreține singur.

În practică, instanțele se bazează pe faptul că obligația de întreținere pe care o au părinții este elastică, deoarece rudenția de sânge nu este limitată în timp și, prin urmare, această obligație poate fi reînnoită în cazul în care, de exemplu, copiii decid să studieze mai târziu sau în cazul în care nu sunt admiși la universitate imediat după învățământul secundar. Potrivit jurisprudenței – având în vedere actuala lipsă de posibilități de angajare pentru noii absolvenți și pentru tinerii care abandonează școala – cursurile suplimentare care să le permită să găsească ulterior un loc de muncă într-un alt domeniu decât cel în care au studiat până în acel moment pot fi, de asemenea, considerate formare profesională continuă a copilului.

Atunci când un copil începe să aibă o sursă regulată de venit din muncă, dintr-o afacere etc., sarcina de a aprecia când s-a dispasat obligația de întreținere devine mai simplă. Având în vedere situația de pe piața forței de muncă, existența mai multor forme și instituții de învățământ, necesitatea de a învăța limbi străine pentru ca un copil să fie în măsură să își pună în practică formarea, cursurile de recalificare, educația continuă, perioadele de studiu în străinătate, precum și necesitatea de a deveni mai bine calificat, va fi mai dificil pentru instanțe să stabilească momentul în care un copil este în măsură să se întrețină singur. Unele dintre aceste forme (de formare continuă) pot fi asigurate, în special, în cazul în care părintele întreținător dispune de mijloace semnificative. În paralel cu aceasta, trebuie luate în considerare interesele copilului, reflectate în capacitățile și în talentele acestuia, astfel încât copilul să poată dobândi competențele adecvate pentru viitorul loc de muncă. Cu toate acestea, este legitim să se pretindă ca aceste competențe să fie valorificate timpuriu, astfel încât să se prevină situațiile în care părinții sunt supuși în mod abuziv obligației de întreținere, pentru simplul motiv că copilul manifestă o aversiune față de muncă (cum ar fi cazul copiilor care își pierd în mod intenționat locul de muncă).

Vârsta limită de 18 ani devine importantă atunci când este privită dintr-o perspectivă procedurală. Până la majoratul copilului, instanța poate iniția din oficiu procedura privind obligația de întreținere; după această vârstă, procedura poate fi inițiată numai la cerere. O acțiune formulată de un copil adult poate fi îndreptată împotriva unuia sau a ambilor părinți și trebuie să menționeze cuantumul pensiei de întreținere solicitate și data de la care trebuie să fie plătită. Instanța trebuie să rămână strict în limitele cererii copilului adult de ajustare a pensiei de întreținere, întrucât astfel de cazuri nu constituie proceduri de îngrijire a copilului în temeiul articolului 111 și următoarele din Codul de procedură civilă necontencioasă.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În cazul în care beneficiarul și debitorul nu reușesc să ajungă la un consens, instanța districtuală competentă decide cu privire la obligația de întreținere. Cu excepția cazurilor care implică o obligație de întreținere pe care o au părinții față de copiii lor minori, instanța inițiază procedurile ca urmare a unei acțiuni formulate de către beneficiar (reclamantul) împotriva debitorului (pârâtul). Procedurile privind întreținerea copilului minor pot fi inițiate de instanță din oficiu [articolul 23 din Codul de procedură civilă necontencioasă], deoarece, în aceste cazuri, instanța are obligația de a proteja minorii.

Orice persoană poate introduce o acțiune în instanță în mod autonom, ca parte la o procedură (cu alte cuvinte, dispune de calitate procesuală), în măsura în care are capacitatea să dobândească drepturi și să își asume obligații prin intermediul propriilor acțiuni. Persoanele fizice care nu dispun de calitate procesuală (de exemplu, copiii minori) trebuie să fie reprezentate de tutorele lor legal (articolul 68 din Codul de procedură civilă contencioasă).

În afară de reprezentarea legală, Codul de procedură civilă contencioasă și Codul de procedură civilă necontencioasă fac, de asemenea, o distincție între reprezentarea părților la procedură în temeiul unei procuri și reprezentarea în urma unei hotărâri judecătorești.

Un copil minor nu poate fi reprezentat de niciunul dintre părinți în cauzele privind acte juridice care ar putea determina un conflict între interesele părinților și cele ale copilului minor sau între interesele mai multor copii minori reprezentați de același părinte. În această situație, instanța desemnează un așa-numit tutore *ad litem* pentru a-l reprezenta pe copil în cursul procedurilor sau pentru un anumit act juridic.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

A se vedea răspunsul la întrebarea 3.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Competența teritorială este definită la articolul 3 din Codul de procedură civilă necontencioasă. Competența *in rem* este reglementată de articolul 12 din Codul de procedură civilă contencioasă. Instanțele regionale au întotdeauna competență teritorială în primă instanță. În general, este competentă instanța în jurisdicția căreia își are reședința pârâtul (adică persoana împotriva căreia este îndreptată acțiunea), cu alte cuvinte se aplică norma de competență teritorială întemeiată pe instanța ordinară din jurisdicția pe raza căreia se află pârâtul. Instanța ordinară competentă în ceea ce privește pârâtul este instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul acestuia sau, în lipsa unui domiciliu, locul de ședere al acestuia. Codul de procedură civilă necontencioasă prevede în mod explicit cazuri speciale în care această normă nu se aplică. **Este competentă să examineze o acțiune privind obligația de întreținere instanța în a cărei jurisdicție își are reședința un copil minor în urma deciziei părinților sau în temeiul unei hotărâri judecătorești ori în a cărei jurisdicție își are reședința copilul din alte motive relevante** [aceasta se numește competență teritorială exclusivă, în conformitate cu articolul 112 alineatul (1) din Codul de procedură civilă necontencioasă].

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

A se vedea răspunsurile la întrebările 3 și 4.

Un reclamant (beneficiar) care dispune de calitate procesuală poate depune o cerere de sesizare a instanței în mod direct, și anume fără să fie reprezentat, la instanța competentă.

Articolul 127 din Codul de procedură civilă contencioasă stabilește informațiile generale care trebuie să se regăsească într-o cerere de sesizare a instanței: instanța sesizată, persoana care formulează cererea, cazul la care se referă, pretențiile reclamantului și o semnătură.

În afară de informațiile generale, cererea de sesizare a instanței trebuie să furnizeze anumite informații specifice, astfel cum este prevăzut la articolele 25 și 26 din Codul de procedură civilă necontencioasă. O acțiune introductivă privind obligația de întreținere trebuie, de asemenea, să specifice cuantumul pensiei de întreținere solicitate și data de la care trebuie să fie plătită.

Cererile pot fi depuse în scris, fie pe suport de hârtie, fie în format electronic. O cerere electronică depusă fără autorizație în temeiul legislației speciale relevante trebuie, în plus, să fie trimisă pe suport de hârtie sau în format electronic însoțită de autorizația necesară în temeiul legislației speciale relevante. Cererile privind pensia de întreținere se pot face, de asemenea, verbal și pot fi consemnate în procesul-verbal.

Numărul necesar de copii ale unei cereri, inclusiv documentele însoțitoare, trebuie depus astfel încât Curtea să păstreze un exemplar original și fiecare dintre părți să primească un exemplar original, inclusiv documentele însoțitoare, dacă este cazul. În cazul în care o parte nu depune numărul necesar de copii și documente însoțitoare, Curtea face copii pe cheltuiala părții.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Taxele care trebuie plătite pentru actele sau procedurile individuale efectuate de instanțe sunt reglementate prin Legea Consiliului Național Slovac nr. 71 /1992 privind taxele judiciare și copii ale informațiilor din cazierul judiciar. Taxele sunt percepute prin trimitere la o listă a taxelor judiciare. Legislația respectivă prevede, de asemenea, scutiri de la plata taxelor judiciare, întemeiate pe situația personală sau pe obiectul cauzei.

În ceea ce privește întreținerea, sunt importante următoarele prevederi:

Procedurile referitoare la protecția judiciară a copilului se numără printre cele scutite în temeiul obiectului cauzei. Aceasta înseamnă că procedurile privind pensia de întreținere pentru copiii minori sunt, de asemenea, scutite de la plata taxelor judiciare.

În temeiul criteriului situației personale, beneficiază de scutiri de la plata taxelor judiciare:

reclamanții din procedurile privind acordarea pensiei de întreținere, din procedurile privind majorarea pensiei de întreținere, precum și din procedurile pentru plata penalităților de întârziere aferente pensiei de întreținere și din procedurile pentru recunoașterea sau încuviințarea executării unei decizii străine de acordare a pensiei de întreținere;

mamele necăsătorite în procedurile de solicitare a unei pensii de întreținere și de plată a anumitor cheltuieli legate de sarcină și naștere.

Punctul 8 de pe lista taxelor judiciare prevede în mod explicit taxele pentru procedurile referitoare la obligațiile de întreținere între soți și la pensia alimentară:

Punctul 8	
a) în cazul cererilor privind acordarea pensiei de întreținere între soți, pensiei alimentare și al cererilor privind pensia de întreținere între alte rude, precum și în cazul cererilor de majorare a pensiei de întreținere,	2 % din valoarea cererii, minimum 16,50 EUR
b) în cazul cererilor având ca obiect o diminuare sau anularea pensiei de întreținere între soți, a pensiei alimentare sau a pensiilor de întreținere între alte rude,	2 % din prețul obiectului procedurilor, minimum 16,50 EUR

În cazul în care lista de taxe nu prevede o anumită taxă, iar cauza nu se încadrează nici în categoria situației personale, nici în cea a obiectului cauzei, sunt aplicabile taxele prevăzute la punctul 1 din lista taxelor judiciare:

Punctul 1	
Pentru cererile de sesizare a instanței, cu excepția cazului în care se prevede o anumită taxă,	
a) din valoarea (plata) obiectului procesului sau din valoarea obiectului litigiului	6 %, minimum 16,50 EUR și maximum 16 596,50 EUR, iar în cauzele comerciale maximum 33 193,50 EUR

Instanța poate, în urma unei cereri, să acorde o scutire de la plata taxelor judiciare în cazul în care aceasta este justificată de situația părții (articolul 254 din Codul de procedură civilă contencioasă). Situațiile părților trebuie să fie documentate în vederea deciziei instanței cu privire la cerere.

Mecanismul de acordare a asistenței judiciare și metoda de acordare a acestei asistențe de către Centrul de asistență judiciară persoanelor fizice care, întrucât se află într-o situație dificilă, nu pot utiliza serviciile judiciare pentru a-și exercita și apăra în mod corespunzător drepturile, precum și măsura în care este acordată asistența judiciară sunt reglementate prin Legea nr. 327/2005 privind acordarea de asistență judiciară persoanelor aflate într-o situație dificilă și de modificare a Legii nr. 586/2003 privind profesiile juridice și de modificare a Legii nr. 455/1991 privind tranzacțiile comerciale autorizate (Legea privind tranzacțiile comerciale), astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 8/2005. Legea menționată anterior prevede, de asemenea, criteriile pentru acordarea asistenței judiciare, procedura care trebuie urmată de persoanele fizice și de autoritățile competente în procedurile referitoare la cererile de asistență judiciară, precum și organizarea instituțională a acordării de asistență juridică.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

În Slovacia, legea nu precizează o sumă specifică pentru pensia de întreținere.

În materie de dreptul familiei, instanțele trebuie să ia întotdeauna în considerare fiecare caz în mod individual, în funcție de împrejurările specifice și, prin urmare, legea nu precizează un anumit cuantum al pensiei de întreținere. Într-adevăr, în materie de dreptul familiei, mai mult decât în orice alt domeniu, o lege nu poate include în mod clar și explicit întreaga diversitate a vieții.

În conformitate cu articolul 75 alineatul (1) din Legea familiei, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanța ia în considerare **nevoile legitime ale beneficiarului**, precum și **capacitățile, posibilitățile și situația financiară ale debitorului**. Instanța ia în considerare, de asemenea, capacitățile, posibilitățile și situația financiară ale debitorului în cazurile în care, fără un motiv obiectiv, debitorul renunță la un loc de muncă decent sau la o poziție bună ori renunță la o sursă constantă de venit; aceasta ia, de asemenea, în considerare orice riscuri financiare nerezonabile asumate de debitor.

În ceea ce privește întreținerea părinte-copil, ambii părinți trebuie să contribuie la întreținerea copiilor lor în conformitate cu capacitățile, cu posibilitățile și cu situația lor financiară. Un copil are dreptul să beneficieze de nivelul de trai al părintelui. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere care trebuie plătită, instanța ia în considerare ce părinte are grijă personal de copil și în ce măsură. În cazul în care părinții dețin custodia comună a copilului minor, instanța ia, de asemenea, în considerare timpul de ședere cu fiecare părinte la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere sau, alternativ, instanța poate decide că, atât timp cât copilul locuiește alternativ cu ambii părinți, nu se acordă pensie de întreținere.

Articolul 62 alineatul (3) din Legea familiei stabilește o **pensie minimă de întreținere** (în prezent, 27,13 EUR): *Indiferent de capacități, de posibilități și de situația financiară, fiecare părinte este obligat să îndeplinească obligația minimă de întreținere, care reprezintă 30 % din minimul de subsistență pentru un copil minor aflat în întreținere sau pentru un copil aflat în întreținere, astfel cum prevede legislația relevantă.*

În temeiul articolului 78 din Legea familiei, **măsurile și hotărârile judecătorești referitoare la cererile privind pensia de întreținere pot fi revizuite dacă împrejurările se schimbă**. Cu excepția pensiei de întreținere pentru copilul minor (în conformitate cu articolul 121 din Codul de procedură civilă

necontencioasă), deciziile de acordare a pensiei de întreținere pot fi modificate sau anulate numai la cerere. În cazul în care pensia de întreținere pentru un copil minor este anulată sau diminuată retroactiv pentru o anumită perioadă din trecut, sumele cheltuite nu sunt restituite. În cazul în care împrejurările se schimbă, costul vieții este întotdeauna luat în considerare.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În general, pensia de întreținere este plătită de partea responsabilă (debitorul) beneficiarului (creditorul).

În conformitate cu articolul 76 din Legea familiei, pensiile de întreținere trebuie plătite în mod regulat și recurent, sumele fiind datorate cu o lună în avans. Cererile reciproce pot fi compensate cu pensia de întreținere numai în cazul în care se ajunge la un acord în acest sens. Cererile care implică pensii de întreținere pentru copiii minori nu pot fi compensate. În cazul în care debitorul se află în întârziere cu plata unei pensii de întreținere impusă de instanță, beneficiarul are dreptul să pretindă plata unor majorări de întârziere pentru suma restantă, în conformitate cu dispozițiile de drept civil. Orice plată efectuată cu titlu de pensie de întreținere este alocată în primul rând principalului, iar apoi, după ce principalul este acoperit în totalitate, este alocată majorărilor de întârziere.

În ceea ce privește pensiile de întreținere pentru copiii minori, instanțele au stabilit printr-o jurisprudență constantă că părintele care nu are custodia copilului trebuie să plătească pensie de întreținere părintelui care are grijă personal de copil, până la o dată fixă în fiecare lună.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Pentru obținerea, prin executare silită, a pensiei de întreținere se recurge la executorii judecătorești. Procedura de executare este deschisă în urma depunerii unei cereri de executare silită. Procedura este reglementată prin Legea nr. 233/1995 a Consiliului Național al Republicii Slovace privind executorii judecătorești și activitățile de confiscare (Legea privind procedurile de executare) și de modificare a anumitor legi, astfel cum a fost modificată. Cel mai adesea, sumele datorate pentru întreținere sunt recuperate prin poprire pe salariu sau pe alte venituri ale debitorului. În cazul în care este încuviințat un titlu executoriu care impune obligația de a se plăti o sumă, sunt disponibile opțiuni suplimentare în afară de poprire asupra salariului sau asupra altor venituri pentru recuperarea pensiilor de întreținere restante: terțul poprit, vânzarea de bunuri mobile, vânzarea de titluri de valoare, vânzarea de bunuri imobile, vânzarea unei afaceri sau o ordonanță de suspendare a permisului de conducere. Această din urmă opțiune este deosebit de importantă în contextul recuperării pensiei de întreținere. Executorul judecătoresc poate dispune suspendarea permisului de conducere al oricărei persoane care nu se conformează unei hotărâri judecătorești de acordare a unei pensii de întreținere. Executorul judecătoresc furnizează, de asemenea, titluri executorii în vederea suspendării permisului de conducere organului de poliție competent. Odată ce motivele de executare silită au încetat, executorul judecătoresc emite imediat un ordin de ridicare a suspendării permisului de conducere.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Articolul 77 din Legea familiei prevede că nu există niciun termen de prescripție pentru recuperarea creanțelor aferente pensiei de întreținere. Cu toate acestea, pensia de întreținere poate fi acordată doar de la data la care sunt inițiate procedurile judiciare. Pensia pentru întreținerea copilului minor poate fi acordată retroactiv pentru o perioadă de cel mult trei ani de la data la care au fost inițiate procedurile, însă trebuie să existe motive care merită o atenție specială. Dreptul la diverse plăți periodice de întreținere face obiectul unor termene de prescripție.

Articolul 101 din Codul civil (Legea nr. 40/1964) stabilește termenele de prescripție după cum urmează:

(1) *În cazul în care dreptul la plata unei sume a fost acordat printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe sau a unui alt organism, acesta se stinge în termen de zece ani de la data la care a fost prevăzut să fie respectat. În cazul în care dreptul la plata unei sume a fost recunoscut în scris de către debitor în ceea ce privește motivele și suma în cauză, acesta se stinge în termen de zece ani de la data la care s-a primit confirmarea; dacă în confirmare s-a specificat un termen de conformare, termenul de prescripție începe să curgă de la data expirării termenului de conformare.*

(2) *Aceiași termen de prescripție se aplică și tranșelor individuale în care este împărțită o plată prin decizie sau prin recunoaștere; termenul de prescripție pentru plățile individuale curge de la data la care devin exigibile. În cazul în care suma integrală a datoriei devine exigibilă ca urmare a neefectuării unei plăți, termenul de prescripție de zece ani curge de la data la care nu s-a efectuat plata respectivă.*

(3) *Termenul de prescripție pentru dobânzi și plățile recurente este de trei ani; cu toate acestea, în cazul drepturilor pecuniare stabilite printr-o hotărâre definitivă sau recunoscute în scris, acest termen de prescripție se aplică numai dobânzilor și plăților recurente care au devenit exigibile după ce hotărârea a devenit definitivă sau după recunoașterea drepturilor în cauză.*

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Nu există o autoritate specială desemnată să ofere „asistență” sau să ajute la recuperarea pensiei de întreținere în cauzele naționale.

În cauzele care implică o țară străină, Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor (*Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže*) poate oferi asistență. Centrul ajută la recuperarea pensiei de întreținere în cazurile în care persoana obligată la plata unei pensii de întreținere pentru un copil locuiește în străinătate, în timp ce beneficiarul locuiește în Slovacia sau invers, mai exact dacă beneficiarul locuiește în străinătate și trebuie să recupereze pensia de întreținere de la un debitor a cărui reședință obișnuită este în Slovacia.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Legea nr. 201/2008 privind pensia de întreținere de substituție și de modificare a Legii nr. 36/2005 privind familia și de modificare a anumitor legi, în sensul Deciziei nr. 615/2006 a Curții Constituționale din Republica Slovacia (*Ústavný súd*), prevede un mecanism prin care pensia de întreținere de substituție poate fi plătită beneficiarilor de către stat (Oficiul pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și familie – *úrad práce, sociálnych vecí a rodiny*). Pensia de întreținere de substituție contribuie la întreținerea unui copil în cazul în care debitorul nu plătește în conformitate cu o hotărâre judecătorească definitivă sau cu o măsură aprobată de instanță.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor a fost creat de către Ministerul Muncii, Afacerilor Sociale și Familiei, care îl administrează în mod direct ca pe o organizație finanțată de stat care asigură protecție juridică pentru copii și tineri atunci când este implicată o țară străină. Centrul acoperă întregul teritoriu al Slovaciei și a devenit operațional la 1 februarie 1993.

În temeiul Legii nr. 195/1998 privind asistența socială, astfel cum a fost modificată, Centrul a fost clasificat drept o autoritate guvernamentală de asistență socială începând de la 1 iulie 1998.

Coordonate de contact/adresă:

Špitálska 8, P. O. Box 814 99, 57 Bratislava,

E-mail: cipc@cipc.gov.sk, info@cipc.gov.sk,

Tel.: +421 2 2046 3208, +421 2 2046 3248,

Fax: + 421 2 2046 3258, linia telefonică nonstop (numai urgențe) + 421 915 405 954.

În Republica Slovacă, Centrul este o autoritate centrală în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere („Regulamentul privind obligațiile de întreținere”) și în temeiul Convenției de la Haga din 2007 privind recuperarea internațională a pensiei alimentare și a altor forme de întreținere familială.

15 În cazul în care locuiți în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Nu puteți adresa în mod direct Centrului solicitări din străinătate. O persoană care urmărește să obțină plata unei pensii de întreținere și care are reședința în altă țară trebuie să contacteze autoritățile competente din țara respectivă, care trimit ulterior cererea la Centrul slovac.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Republica Slovacă are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cauzele transfrontaliere privind obligații de întreținere, acordarea de asistență judiciară depinde de aplicarea articolului 44 alineatul (3) din Regulamentul privind obligațiile de întreținere. Autoritatea centrală pentru Slovacia este **Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor**. Acesta prestează servicii în mod gratuit, permițând părților la procedura obișnuită prin care se stabilesc sau se modifică obligațiile de întreținere în Slovacia să acționeze fără a avea nevoie de asistență juridică.

În cazul în care procedurile nu se pot desfășura fără asistență judiciară, aceasta se acordă gratuit persoanelor cu vârsta sub 21 ani, în conformitate cu articolul 46 din regulament. Asistența juridică este acordată de **Centrul de asistență juridică** în conformitate cu Legea nr. 327/2005 care reglementează acordarea de asistență juridică persoanelor cu nevoi financiare (Legea privind asistența juridică), astfel cum a fost modificată.

În cazul în care nu se aplică articolul 46 din regulament, în temeiul Legii privind asistența juridică se acordă asistență juridică gratuită solicitanților care îndeplinesc criteriile prevăzute în legea respectivă.

Solicitanții care nu îndeplinesc criteriile menționate trebuie să plătească taxele judiciare în conformitate cu Legea nr. 71/1992 privind taxele judiciare și onorariile pentru extrasele din registrul penal. Procedurile cauzelor care implică obligația de întreținere reciprocă între părinți și copii sunt scutite de taxele judiciare prevăzute în legea menționată. Solicitanții din cadrul procedurilor în care pensia de întreținere urmează să fie stabilită sau majorată sunt, de asemenea, scutiți personal de la plata taxelor judiciare. În plus, părțile la procedură suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele ale reprezentanților lor. Costurile partajate sunt plătite de părți proporțional cu implicarea lor în cauză și în procedură. În cazul cererii unei pensii de întreținere pentru un adult, instanța îi acordă solicitantului câștigător costurile necesare pentru executarea sau protejarea corespunzătoare a dreptului împotriva părții care pierde.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală în sensul definiției de la articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul privind obligațiile de întreținere este Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor, care a fost înființat la 1 februarie 1993. Având în vedere că Centrul funcționase deja ca autoritate de transmitere și autoritate destinată pentru recuperarea pensiei de întreținere în temeiul acordurilor internaționale (în special, al Convenției privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate din 20 iunie 1956) anterior Regulamentului privind obligațiile de întreținere, nu au fost necesare măsuri speciale pentru sarcinile autorității centrale prevăzute la articolul 51 din regulamentul respectiv. La momentul intrării în vigoare a Regulamentului privind obligațiile de întreținere, Centrul a trebuit să efectueze numai anumite modificări organizaționale minore în ceea ce privește personalul.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Finlanda

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În Finlanda, aspectele legate de întreținerea copiilor sunt reglementate de Legea nr. 704/1975.

În conformitate cu această lege, un copil are dreptul la întreținere corespunzătoare. Aceasta înseamnă abordarea nevoilor materiale și psihologice ale copiilor pe durata etapelor de dezvoltare a acestora și acoperirea costurilor necesare îngrijirii și educației, precum și a altor cheltuieli conexe.

Un copil are dreptul de a primi întreținere din partea părinților săi. Părinții sunt responsabili pentru întreținerea copilului, în funcție de propria lor capacitate. În cazul în care un părinte își neglijează rolul cu privire la obligația de întreținere a unui copil sau în cazul în care un copil nu locuiește permanent împreună cu părinții săi, părintele respectiv poate fi obligat să plătească o alocație alimentară pentru copil.

Părinții nu au dreptul la întreținere din partea copilului lor.

Legea finlandeză nr. 234/1929 privind certificatele de căsătorie stabilește dispozițiile privind obligațiile de întreținere datorate unui soț.

În cazul unei căsătorii, fiecare dintre soți trebuie să participe la cheltuielile gospodărești ale familiei și de întreținere a celuilalt soț, în funcție de capacitatea sa. În cazul în care unul dintre soți își neglijează obligația de întreținere sau în cazul în care soții trăiesc separat, unul dintre aceștia poate fi obligat să plătească întreținere celuilalt.

În urma unui divorț, o parte este obligată să plătească întreținere fostului său soț în cazul în care părțile au încheiat un acord privind acest aspect și departamentul de servicii sociale din cadrul autorității locale l-a aprobat. Dacă un cuplu divorțează, o instanță poate dispune, de asemenea, ca una dintre părți să plătească întreținere părții care solicită acest lucru. Cu toate acestea, în jurisprudența finlandeză, se întâmplă rar ca o parte să fie obligată să plătească întreținere soțului. În general, după un divorț, părțile se întrețin singure.

Dreptul unui soț de a primi întreținere de la fostul soț încetează în cazul în care partea care primește întreținere se recăsătorește.

Elementele care sunt transpuse în legislația cu privire la soți, se aplică, de asemenea, părților implicate într-un parteneriat înregistrat.

Părțile nu au obligația de a-și plăti întreținere reciproc în contextul unei alte relații personale.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Dreptul unui copil de a primi întreținere de la părinții săi încetează odată cu împlinirea de către copil a vârstei de 18 de ani.

De asemenea, dacă acest lucru este considerat rezonabil, părinții își asumă costurile legate de educația copiilor lor și după ce aceștia împlinesc vârsta de 18 de ani. Totuși, acesta este un fenomen rar în jurisprudența finlandeză.

A se vedea, de asemenea, întrebarea numărul 1.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Atât partea care are dreptul la întreținere, cât și partea care are obligația de a plăti întreținere se pot adresa Consiliului municipal de asistență socială, care le poate oferi sprijin pentru elaborarea unui acord referitor la o alocație de întreținere. Un acord aprobat de Consiliul municipal de asistență socială este direct aplicabil, la fel ca în cazul unei hotărâri judecătorești.

Articolul 8 litera (a) din Legea privind întreținerea copiilor arată că, în cazul în care un copil sau o parte cu o obligație de a plăti întreținere nu are domiciliul în Finlanda, Consiliul municipal de asistență socială poate aproba un acord privind întreținerea în cazul în care o instanță din Finlanda este competentă în sensul articolelor 3 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului, precum și în cazul în care părțile au convenit că legislația finlandeză ar trebui să reglementeze obligația de întreținere, în conformitate cu articolul 7 din Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

Dacă există un dezacord în legătură cu un caz de întreținere, debitorul sau creditorul obligației de întreținere poate sesiza o instanță printr-o cerere de chemare în judecată.

Soții pot să elaboreze un acord scris informal privind întreținerea și să solicite departamentului de servicii sociale din cadrul autorității locale să îl aprobe. În cazul în care i se solicită acest lucru, autoritatea va ajuta părțile să elaboreze un acord.

Un caz de întreținere care implică doi soți poate fi introdus în fața unei instanțe judecătorești prin intermediul unei cereri pentru o citație.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului și normele sale privind competența se aplică cazurilor transfrontaliere referitoare la întreținere.

Instanțele competente pentru a se pronunța în materie de obligații de întreținere în statele membre sunt:

instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a părâtului sau

instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a creditorului sau

instanța judecătorească competentă în temeiul legii forului să stabilească starea civilă a unei persoane în cazul în care cererea cu privire la o obligație de întreținere este accesorie respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți sau instanța judecătorească competentă în temeiul legii forului să stabilească cine sunt titularii răspunderii părintești atunci când cererea cu privire la o obligație de întreținere este accesorie respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază numai pe cetățenia uneia dintre părți.

În cazul în care cauza nu prezintă nicio legătură transfrontalieră, normele privind competența judiciară pot fi găsite în Codul de procedură finlandez (Legea nr. 4/1734).

În conformitate cu capitolul 10, articolul 1 din Codul de procedură, locul de desfășurare a anchetei cu privire la o acțiune introdusă împotriva unei persoane fizice este instanța districtuală în jurisdicția căreia își are domiciliul sau reședința permanentă persoana respectivă. În conformitate cu capitolul 10, articolul 9, o cerere de întreținere poate fi, de asemenea, examinată de către instanța districtuală în jurisdicția căreia partea care solicită sau care primește întreținere își are domiciliul sau reședința permanentă.

În cazul în care o cauză privește divorțul sau încetarea coabitării, pot exista cereri cu privire la un acord privind întreținerea, custodia copiilor sau dreptul de vizită ori la orice altă acțiune legată de divorț sau de încetarea coabitării. Într-un astfel de caz, instanța competentă este instanța de divorț.

În cazul în care o cerere de întreținere este înaintată în legătură cu procedurile privind custodia unui copil sau stabilirea paternității, aspectele legate de obligația de întreținere pot fi soluționate de aceeași instanță.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Un solicitant are dreptul de a introduce o acțiune fără a apela la un asistent (avocat). Cu toate acestea, în general, o parte într-o procedură judiciară are nevoie de asistență din partea experților, astfel încât se recomandă să se utilizeze un asistent sau avocat.

În cazurile de întreținere transfrontalieră, părțile în cauză pot sesiza o autoritate centrală.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Sesizarea instanțelor judecătorești face obiectul achitării unei taxe. Instanța percepe taxele, iar suma în cauză (86-200 EUR) depinde de instanță și de complexitatea cazului ([☞ Taxe percepute de instanțele districtuale](#)).

Legea finlandeză privind asistența judiciară și, respectiv, Legea finlandeză nr. 1076/2010 privind autoritatea centrală au dispoziții privind dreptul solicitantului la asistență judiciară în anumite chestiuni care privesc obligațiile de întreținere internaționale. Un solicitant care locuiește în străinătate poate beneficia, de asemenea, de asistență judiciară în cazuri legate de obligația de întreținere pe baza unui acord reciproc special. Astfel de acorduri au fost încheiate între Finlanda și anumite state din SUA și anumite provincii din Canada.

Mai multe informații privind asistența judiciară în Finlanda pot fi găsite [☞ aici](#).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Legea nr. 704/1975 privind întreținerea copiilor prevede obligațiile de întreținere față de copii.

Ca regulă generală, alocațiile de întreținere se plătesc în numerar, lunar și în avans, cu excepția cazului în care se convine sau se prevede altfel. Ca excepție, se poate dispune ca întreținerea să fie plătită sub forma unei sume forfetare sau sub formă de active fixe și mobile.

În Finlanda, nu există valori prestabilite ale obligației de întreținere care trebuie plătită pentru un copil. Nivelul întreținerii se decide de la caz la caz. În temeiul articolului 1 din lege, un copil are dreptul la întreținere adecvată. Acest lucru înseamnă evaluarea nevoilor materiale și psihologice ale copiilor în diferitele stadii de dezvoltare și acoperirea costurilor serviciilor de îngrijire și educație, după caz, precum și a altor costuri conexe. În temeiul articolului 2, părinții sunt responsabili pentru întreținerea copiilor lor, în funcție de capacitatea acestora. La evaluarea acestui aspect, se ține cont de vârsta lor, de capacitatea de a lucra, de șansele de a obține un loc de muncă remunerat, de activele și fondurile pe care le dețin și de alte aspecte ale responsabilității juridice pentru întreținere. Pentru a evalua măsura în care părinții au responsabilitatea pentru întreținere, se ține cont și de posibilitățile și oportunitățile copilului de a-și asuma responsabilitatea pentru propria sa întreținere și de unii factori din cauza cărora nu se poate aștepta ca părinții să suporte cheltuielile legate de întreținerea copiilor sau cheltuielile în cauză sunt efectuate la un nivel minim.

Nivelul alocației de întreținere se majorează automat și periodic pentru a reflecta creșterea costului vieții. Legea nr. 583/2008 privind legătura dintre anumite plăți de întreținere și indicele costului vieții prevede dispoziții suplimentare cu privire la majorarea automată.

Suma pentru o alocație de întreținere și modalitatea de plată a acesteia pot fi modificate printr-un acord sau o hotărâre a unei instanțe, în cazul în care circumstanțelor existente la momentul aprobării alocației s-au modificat fundamental astfel încât modificarea să fie considerată rezonabilă, având în vedere situația copilului și a părintelui care plătește întreținere.

Legea privind căsătoriile prevede obligațiile de întreținere datorate unui soț. Cu toate acestea, în jurisprudența finlandeză, se întâmplă rar ca o parte să fie obligată să plătească întreținere soțului. În general, după un divorț, părțile se întrețin singure.

Se poate dispune plata unei alocații de întreținere sub formă de numerar fie pe o perioadă nedeterminată, fie până în momentul în care expiră perioada de plată stabilită, astfel cum este stabilită într-un acord, decizie sau hotărâre. Cu toate acestea, se poate impune ca întreținerea să fie plătită sub forma unei sume forfetare, în cazul în care finanțele personale ale părții cu obligația de a plăti întreținere și alți factori justifică acest lucru. De asemenea, se poate impune ca întreținerea să fie plătită sub forma unor active fixe și mobile.

Nivelul alocației de întreținere se majorează automat și periodic pentru a reflecta creșterea costului vieții. Legea nr. 583/2008 privind legătura dintre anumite plăți de întreținere și indicele costului vieții prevede dispoziții suplimentare cu privire la majorarea automată.

O decizie sau o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță judecătorească sau un acord încheiat între cei doi parteneri ai căsătoriei poate fi modificat în cazul în care acest lucru este considerat a fi justificat având în vedere schimbarea circumstanțelor. Cu toate acestea, o decizie, o hotărâre judecătorească sau un acord prin care se dispune plata întreținerii sub forma unei sume forfetare nu poate fi modificat dacă alocația a fost deja plătită. Un acord în materie de întreținere, încheiat între cei doi parteneri, poate fi modificat în cazul în care acordul este considerat inacceptabil. În conformitate cu această lege, obligația de a plăti întreținere periodic expiră în cazul în care partea care avea dreptul la întreținere se recăsătorește.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

O alocație de întreținere a copilului este acordată tutorei copilului (în contul bancar indicat de persoana care are în îngrijire copilul).

O alocație de întreținere pentru soț este acordată soțului/soției sale (în contul bancar indicat de acesta din urmă).

Ca regulă generală, alocațiile de întreținere se plătesc în numerar, lunar și în avans, cu excepția cazului în care se convine sau se prevede altfel. Ca excepție, se poate dispune ca întreținerea să fie plătită sub forma unei sume forfetare sau sub formă de active fixe și mobile.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

O persoană care are dreptul la alocație de întreținere sau, în cazul în care anumite condiții sunt îndeplinite, Institutul finlandez de asigurări sociale (KELA) (a se vedea articolul 12), are dreptul de a lua măsuri pentru a garanta plata întreținerii, în cazul în care partea care are obligația de a plăti întreținere nu plătește alocația dispusă de către o instanță sau prevăzută într-un acord.

O persoană care are dreptul la alocație de întreținere poate solicita unui executor judecătoresc să execute un contract sau o decizie de întreținere, astfel cum se prevede în Legea finlandeză în materie de executare. De asemenea, departamentul de servicii sociale din cadrul autorității locale poate oferi consiliere în materie de dreptul familiei.

În cazul în care un soț cu o obligație de întreținere nu reușește să facă acest lucru, încalcând astfel un acord aprobat de departamentul de servicii sociale din cadrul autorității locale sau o decizie ori o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță, partea care beneficiază de întreținere îi poate solicita unui executor judecătoresc să pună în aplicare acordul sau decizia/hotărârea, astfel cum este prevăzută în Legea în materie de executare.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenul de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Executarea și normele privind protecția debitorului

Dacă autoritatea de executare silită este sesizată cu un caz, debitorului i se trimite, mai întâi, o înștiințare privind acțiunea și o punere în întârziere. În mod normal, debitorul trebuie să aibă posibilitatea de a-și plăti datoria după punere în întârziere.

În cazul în care debitorul nu își plătește datoria după punere în întârziere sau nu contactează voluntar o autoritate de executare silită cu privire la efectuarea plăților, autoritatea de executare silită va demara o anchetă privind veniturile și activele debitorului prin consultarea datelor sale înregistrate.

Măsurile care pot fi luate pentru a investiga veniturile și activele debitorului și orice investigații ulterioare sunt strict reglementate.

În cele mai multe cazuri, venitul debitorului și fondurile din conturile bancare ale acestuia sunt puse sub sechestru. În general, poate fi poprită o treime din veniturile debitorului provenind din salariu, pensii, ajutor de șomaj sau indemnizație de maternitate. Primele de vacanță, beneficiile suplimentare, comisiunile, redevențele, comisiunile și alte venituri sunt considerate, de asemenea, venituri. Suma poprită este calculată pe baza salariului net.

Asistența socială și prestațiile sociale, cum ar fi ajutoarele pentru locuință și indemnizația pentru creșterea copilului, nu pot fi poprite. Ca alternativă la poprirea veniturilor periodice, se poate conveni asupra unui plan de plăți.

Măsurile de executare și de stabilire a unui calendar de plată trebuie să ia întotdeauna în considerare proporția activelor debitorului care sunt protejate prin lege: cu alte cuvinte, suma rămasă pentru a-i permite acestuia să supraviețuiască. Această parte protejată este revizuită pentru a corespunde indicelui de alocații naționale. Părțile protejate convenite cu exemple de cazuri pot fi consultate [aici](#).

Debitorul are dreptul la o cale de atac, deși procesul de recuperare a datoriilor nu va fi suspendat, cu excepția cazului în care o instanță dispune acest lucru separat.

Termenul de prescripție al unei creanțe de întreținere

Articolul 16 litera (c) din Legea privind întreținerea copiilor prevede că o alocație de întreținere plătită periodic și, după caz, dobânzile penalizatoare calculate cu privire la aceasta trebuie recuperate de la partea care are obligația de a plăti alocație de întreținere pe o perioadă de cinci ani de la începutul anului următor celui în care plata devine scadentă. În caz contrar, dreptul la plată se pierde. Pensile de întreținere plătite sub formă de sumă forfetară și dobânzile penalizatoare cu privire la acestea trebuie, pe de altă parte, să fie recuperate în termen de cinci ani de la data la care este datorată alocația și, cel târziu, în termen de cinci ani de la data la care beneficiarul alocației a devenit major.

În mod similar, Institutului finlandez de asigurări sociale trebuie să recupereze orice prestații pe care le plătește ca alocație alimentară de la debitorul obligației de întreținere, în termen de cinci ani de la începutul anului următor celui în care devine scadentă alocația de întreținere, pentru care prestația a fost plătită din cauza incapacității de plată. În caz contrar, dreptul la plată se pierde, în conformitate cu articolul 22 din Legea nr. 580/2008 privind indemnizația.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În cazul în care una dintre părți cu o obligație de întreținere nu plătește întreținerea astfel cum a fost convenit, partea îndreptățită trebuie să solicite unui executor judecătoresc recuperarea sumei restante. Agenția de punere în aplicare va furniza orientări cu privire la modul de formulare a unei astfel de cereri. De asemenea, departamentul de servicii sociale din cadrul autorității locale poate oferi consiliere în materie de dreptul familiei. A se vedea punctele 13 și 14. O autoritate de executare silită nu va percepe taxe pentru recuperarea prestației de întreținere. Detalii suplimentare privind procedura pot fi găsite [aici](#).

În cazul în care o persoană care are dreptul să beneficieze de întreținere primește alocație de întreținere a copilului din partea Institutului finlandez de asigurări sociale (KELA) ca urmare a neachitării alocației de întreținere, partea în cauză nu poate lua măsuri pentru recuperarea prestației de întreținere. În cazul în care KELA plătește alocație de întreținere a copilului, aceasta va presupune că dreptul la alocația de întreținere este echivalent cu partea pe care a plătit-o ca alocație de întreținere a copilului (*dreptul de recurs*) (Legea nr. 580/2008 privind întreținerea copiilor, articolul 19). În cazul în care alocația de întreținere convenită este o sumă mai mare decât alocația de întreținere a copilului plătită de KELA, iar partea cu obligația de întreținere nu plătește alocația, KELA va achita, în totalitate, alocația de întreținere a copilului și va recupera alocația de întreținere neachitată în totalitate de la partea respectivă. Dacă rezultatul este pozitiv, KELA va plăti diferența dintre alocația de întreținere și alocația de întreținere a copilului părintelui căruia i s-a acordat custodia copilul după recuperarea datoriei.

În cazurile transfrontaliere privind recuperarea prestațiilor de întreținere, părțile în cauză pot sesiza Ministerul Justiției, în calitatea acestuia de autoritate centrală.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

În cazul în care una dintre părți cu o obligație de întreținere nu plătește ceea ce datorează în conformitate cu un acord sau o decizie de întreținere referitoare la un copil cu reședința în Finlanda, copilul are dreptul de a beneficia de alocația de întreținere a copilului din partea Institutului finlandez de asigurări sociale (KELA). Informații privind valoarea alocației de întreținere plătite de KELA sunt disponibile pe [site-ul internet](#) al acesteia (Legea nr. 583/2008 privind legătura dintre anumite plăți de întreținere și indicele costului vieții)

De asemenea, alocația de întreținere a copilului se poate obține și în cazul în care aceasta a fost stabilită în urma unui acord de întreținere sau printr-o decizie într-un quantum mai mic decât cuantumul alocației de întreținere pentru copii plătite în prezent, din cauza unor dificultăți financiare din partea soțului cu obligația de întreținere. În astfel de cazuri, KELA va plăti diferența. În plus, copilul va primi de la debitor alocația de întreținere specificată într-un acord sau într-o decizie. În cazul în care partea care are obligația de întreținere se află în imposibilitatea de a plăti alocația, suma în cauză poate fi, de asemenea, stabilită la 0 euro. În astfel de cazuri, KELA va plăti alocațiile de întreținere a copilului în totalitate.

Legea nr. 580/2008 privind întreținerea copiilor prevede cerințele care reglementează alocația de întreținere a copilului. Alocația de întreținere a copilului este acordată la cererea formulată de un tutore, un reprezentant legal al copilului sau o persoană de bună-credință care are grijă de copil. De asemenea, un copil care a împlinit vârsta de 15 poate să depună un dosar în cazul în care locuiește în mod independent. Plata alocației de întreținere a copilului nu afectează în niciun fel obligația părții interesate de a plăti alocația de întreținere în întregime. În cazul în care KELA decide să acorde întreținere copilului ca urmare neachitării alocației de întreținere, aceasta va avea dreptul – și obligația – de a recupera toate plățile restante de întreținere de la partea în cauză.

Un soț care are dreptul la întreținere poate să beneficieze de alocație de întreținere numai din partea soțului său.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Ministerul Justiției este autoritatea centrală în Finlanda în materie de acorduri internaționale cu privire la recuperarea alocației de întreținere [a se vedea, de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere și Convenția de la Haga din 2007 privind recuperarea internațională a alocației alimentare și a altor forme de întreținere familială]. Sarcinile autorității centrale includ primirea cererilor de întreținere, transmiterea acestora autorităților competente și introducerea de acțiuni cu privire la cereri. În cazul în care una dintre părți cu o obligație de întreținere își are reședința într-o țară în care sunt în vigoare acorduri internaționale pentru recuperarea alocației de întreținere, solicitantul poate contacta Ministerul Justiției pentru recuperarea întreținerii în acea țară străină. După caz, solicitanții sunt încurajați să contacteze biroul de asistență judiciară local sau un avocat privat (de exemplu, cu privire la modul de pregătire a documentelor de candidatură). De asemenea, departamentul de servicii sociale din cadrul autorității locale poate oferi consiliere în materie de dreptul familiei.

În cazul în care o parte care are dreptul la întreținere beneficiază de un avans al alocației de întreținere a copilului acordat de KELA, ca urmare a neachitării alocației de întreținere, această instituție va presupune că dreptul la alocație de întreținere este echivalent cu partea pe care a plătit-o ca avans (*dreptul de recurs*) (Legea nr. 580/2008 privind întreținerea copilului, articolul 19). Într-un astfel de caz, KELA va recupera plățile de întreținere restante în numele părții care are dreptul la această alocație, care, în astfel de împrejurări, nu poate să ia măsuri pentru a recupera datoriile. În cazul în care alocația de întreținere convenită este o sumă mai mare decât avansul plătit de KELA, aceasta din urmă va vira avansul în totalitate și va recupera alocațiile alimentare neplătite în totalitate de la partea cu obligația de întreținere. Dacă rezultatul este pozitiv, KELA va plăti diferența dintre alocația de întreținere și alocația de întreținere a copilului părintelui căruia i s-a acordat custodia copilul după recuperarea datoriei.

Un soț care are dreptul la întreținere poate să beneficieze de alocație de întreținere numai din partea soțului său. Un soț care are dreptul la întreținere poate să beneficieze de alocație de întreținere numai din partea soțului său. O astfel de persoană poate să contacteze un executor judecătoresc și să încerce să afle dacă soțul care își are reședința în străinătate are active în Finlanda care ar putea fi executate în temeiul Legii în materie de executare silită. De asemenea, acestea îi pot solicita Ministerului Justiției asistență în ceea ce privește recuperarea alocației de întreținere în străinătate.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact ale Ministerului Justiției (autoritatea centrală) sunt următoarele:

Adresă: Oikeusministeriö (Ministerul Justiției)

PO BOX 25,

00023 Valtioneuvosto

Telefon: +358 29516001

Fax: +358 9 1606 7524

e-mail: maintenance.ca@om.fi

Site-ul [Ministerului Justiției](#)

Datele de contact ale Institutului finlandez de asigurări sociale (KELA) sunt:

Adresă: Kansaneläkelaitos,

Perintäkeskus
PO BOX 50,
00601 Helsinki
Telefon: +358 20 634 4940 (persoane fizice), +358 20 634 4942 (autorități)
Fax +358 20 635 3330
Email: maintenance@kela.fi
Site-ul [KELA](#)

Site-urile de internet ale birourilor de asistență judiciară pot fi consultate [aici](#).

Datele de contact ale departamentelor de servicii sociale din cadrul autorității locale pot fi găsite în anuarul telefonic sau prin contactarea serviciilor de informații telefonice finlandeze. În acest ultim caz trebuie precizată autoritatea locală vizată, întrucât Finlanda are în jur de 320 de autorități locale (municipalități).

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Cea mai bună soluție pentru un solicitant dintr-o altă țară este să contacteze autoritatea centrală competentă din țara respectivă, care apoi va contacta Ministerul Justiției din Finlanda. (a se vedea punctele 13, 14 și 15).

De asemenea, solicitantul poate să contacteze direct autoritățile finlandeze.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea răspunsurile la întrebarea 15.

În cazul în care persoana care are dreptul la întreținere (un copil sau soț/soție) și partea care are obligația de întreținere trăiesc în diferite țări, Ministerul Justiției îi poate acorda asistență oricăreia dintre părți în această chestiune, precum și autorităților competente din țara străină. Solicitantul (copilul sau soțul eligibil) poate solicita ministerului să garanteze că o hotărâre judecătorească, o decizie sau un acord aprobat privind obligațiile de întreținere pronunțată /efectuat într-o țară străină este executat(ă) în Finlanda și că întreținerea obținută prin executare este plătită în contul bancar indicat de partea eligibilă. Cu toate acestea, Ministerul Justiției nu poate să plătească întreținere în numele debitorului.

Diversele acorduri internaționale în vigoare prevăd că funcțiile îndeplinite de Ministerul Justiției ca autoritate centrală, includ, de exemplu, și localizarea debitorului sau a creditorului, obținerea de informații privind venitul unui debitor sau creditor și asistența acordată pentru stabilirea filiației, dacă aceasta este necesară în vederea recuperării alocației de întreținere.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cazul în care Ministerul Justiției sau o persoană autorizată de acesta, în virtutea funcțiilor sale ca autoritate centrală în cadrul diferitelor acorduri internaționale în vigoare, reprezintă un solicitant în fața unei instanțe sau a unei alte autorități în Finlanda, solicitantul are la dispoziție asistență judiciară gratuită, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții legale privind condițiile necesare pentru a beneficia de asistență judiciară.

Acest principiu se aplică aspectelor care privesc:

stabilirea faptului că o hotărâre privind o obligație de întreținere emisă într-un alt stat este recunoscută și poate fi executată în Finlanda;

stabilirea paternității;

obligarea unui părinte la plata unei alocații de întreținere a copilului său;

o modificare adusă unei alocații de întreținere pentru un copil în cazul în care solicitantul este un copil sau un reprezentant al copilului.

Cu toate acestea, prevederile de la punctele 2-4 se aplică doar în cazul în care copilul are vârsta sub 21 de ani la data introducerii acțiunilor.

În cazul în care Ministerul Justiției sau o persoană autorizată de acesta, în virtutea atribuțiilor sale ca autoritate centrală în cadrul diferitelor acorduri internaționale în vigoare, reprezintă un solicitant cu privire la punerea în aplicare a unei hotărâri în materie de întreținere, solicitantul nu este responsabil pentru costurile de executare.

În alte cazuri, un solicitant poate solicita asistență judiciară publică. Asistența judiciară înseamnă că solicitantul poate beneficia de serviciile unui asistent (avocat) pentru a soluționa o chestiune juridică finanțată, în totalitate sau parțial, de către stat. Asistența judiciară acoperă toate cazurile juridice. În general, aceasta este limitată doar la cauzele judecate în Finlanda. Asistența judiciară poate fi solicitată oricărui Birou public de asistență judiciară din țară, indiferent de locul unde locuiește solicitantul. Bineînțeles, cea mai practică soluție este de a se adresa celui mai apropiat birou. Solicitanții trebuie să prezinte o defalcare a veniturilor lor, a cheltuielilor declarate, precum și a activelor și a datoriilor. De asemenea, trebuie să se prezinte o descriere a cazului pentru care se solicită asistența judiciară și detalii cu privire la orice asigurare privind cheltuielile judiciare încheiată de către solicitant. Mai multe informații [aici](#).

Autoritățile finlandeze de executare silită nu aplică taxe de executare în cazul recuperării alocației de întreținere.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Ministerul Justiției a fost desemnat autoritatea centrală în temeiul articolului 51 din regulament. De asemenea, Legea nr. 1076/2010 privind autoritatea centrală din Finlanda în anumite chestiuni care privesc obligațiile de întreținere internaționale stabilește dispoziții legislative naționale suplimentare cu privire la funcțiile autorității centrale.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Creanțe privind întreținerea - Suedia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Legislația suedeză prevede o obligație de întreținere pentru copii, soți și soți divorțați. Dispozițiile privind obligațiile de întreținere între soți sunt aplicabile, de asemenea, partenerilor înregistrați.

Copiii

Părinții sunt responsabili de întreținerea copiilor lor, în limitele rezonabilului, având în vedere nevoile copilului și capacitatea financiară cumulată a părinților. Un părinte care nu are capacitatea de a contribui la întreținerea copilului său nu este obligat la plata unei indemnizații de întreținere.

Un părinte căruia nu i-a fost încredințat copilul și care nici nu locuiește împreună cu acesta în mod permanent trebuie să își îndeplinească obligația de întreținere prin plata unei indemnizații de întreținere. Un părinte căruia i-a fost încredințat copilul în comun cu celălalt părinte poate să aibă, de asemenea, obligația de a plăti o indemnizație de întreținere. Acest lucru este valabil în cazul în care copilul locuiește în mod permanent doar cu celălalt părinte, indiferent dacă persoana respectivă este celibatară sau locuiește împreună cu un nou partener.

O persoană care locuiește în mod permanent cu copilul unei alte persoane și cu un părinte căruia i s-a încredințat copilul este responsabilă, de asemenea, de întreținerea copilului respectiv în cazul în care părțile sunt căsătorite sau au un copil/copii împreună. Cu toate acestea, un părinte vitreg este răspunzător de întreținerea copilului numai în cazul în care copilul nu poate să obțină indemnizație de întreținere de la celălalt părinte, și anume nu cel cu care locuiește părinte vitreg. Cuantumul indemnizației de întreținere se stabilește printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un acord.

Plățile se efectuează în avans pentru fiecare lună calendaristică. Cu toate acestea, instanța poate stabili o altă modalitate de plată în cazul în care există motive speciale în acest sens.

Părțile pot conveni, de asemenea, ca indemnizațiile de întreținere viitoare să fie plătite sub forma unei sume forfetare sau la intervale mai mari de trei luni. Un astfel de acord este valabil numai dacă este încheiat în scris și alte două persoane sunt prezente la semnarea acestuia. În cazul în care copilul are o vârstă mai mică de 18 ani, acordul trebuie să fie aprobat, de asemenea, de Comitetul pentru bunăstare socială.

Întreținerea sub forma unei sume forfetare trebuie să fie plătită Comitetului pentru bunăstare socială în cazul în care copilul are vârsta mai mică de 18 ani. Suma plătită Comitetului trebuie să fie utilizată pentru achiziționarea de la o societate de asigurări o rentă destinată copilului, corespunzătoare obligației de întreținere, cu excepția cazului în care acordul nu permite acest lucru sau comitetul consideră că suma poate fi utilizată într-un alt mod adecvat pentru întreținerea copilului.

O acțiune în vederea stabilirii indemnizației de întreținere nu poate institui retroactiv obligația de întreținere pentru o perioadă mai mare de trei ani anterioară datei la care a fost introdusă acțiunea, cu excepția cazului în care persoana responsabilă de plata întreținerii este de acord.

Creanțele rezultate în urma neplății indemnizațiilor de întreținere stabilite devin inaplicabile (se prescriu) în termen de cinci ani de la data scadenței plății.

Soții

În timpul căsătoriei, fiecare dintre soți este responsabil de întreținerea comună a acestora. În cazul în care unul dintre soți nu se poate întreține integral, celălalt soț are, de asemenea, responsabilitatea de a contribui la îndeplinirea nevoilor personale ale soțului respectiv.

După un divorț, în principiu, fiecare dintre soți este responsabil de propria sa întreținere. Cu toate acestea, în cazul în care unul dintre soți are nevoie de sprijin financiar pentru a se întreține în perioada de tranziție, acesta are dreptul la o indemnizație din partea celuilalt soț, în limitele rezonabilului, având în vedere capacitatea soțului respectiv, precum și alte circumstanțe. În cazuri excepționale, unul dintre soți poate obține o indemnizație de întreținere pentru o perioadă mai lungă de timp.

În cazul în care soții nu ajung la un acord în ceea ce privește întreținerea, litigiul poate fi soluționat în instanță.

După divorț, indemnizația de întreținere se plătește în tranșe periodice. Cu toate acestea, instanța poate dispune efectuarea plății sub forma unei sume forfetare în cazul în care există motive speciale, de exemplu, în cazul în care soțul/soția trebuie să efectueze o plată pentru pensie.

O acțiune în vederea stabilirii indemnizației de întreținere nu poate institui retroactiv obligația de întreținere pentru o perioadă mai mare de trei ani anterioară datei la care a fost introdusă acțiunea, cu excepția cazului în care persoana responsabilă de plata întreținerii este de acord.

Creanțele rezultate în urma neplății indemnizațiilor de întreținere stabilite devin inaplicabile (se prescriu) în termen de cinci ani de la data scadenței plății.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligația de întreținere a părinților încetează, în general, atunci când copilul împlinește vârsta de 18 ani. Cu toate acestea, în cazul în care copilul nu a absolvit încă învățământul secundar, obligația de întreținere continuă să se aplice atât timp cât copilul continuă să frecventeze școala, până cel târziu la vârsta de 21 de ani. În acest context, școală înseamnă învățământul obligatoriu sau ciclul superior al învățământului secundar sau alt tip de învățământ general comparabil.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Nu există nicio autoritate publică specifică în Suedia care stabilește sau contribuie la stabilirea întreținerii. Indemnizația de întreținere se poate stabili fie printr-un acord, fie printr-o hotărâre judecătorească. În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord, reclamantul trebuie să se adreseze instanței districtuale și să depună o cerere pentru emiterea unei citații.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Un părinte căruia i s-a încredințat un copil are dreptul să solicite întreținere în numele minorului. În cazul în care a fost numit un tutore special, acesta are, de asemenea, dreptul de a acționa în numele copilului.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Normele privind competența judiciară se regăsesc în Codul părinților, în Codul căsătoriei și în Codul de procedură judiciară. De asemenea, se pot obține informații de la o instanță districtuală.

Procedurile privind stabilirea obligației de întreținere pentru un copil se desfășoară în instanța de la domiciliul stabil al părântului. În cazul în care nicio altă instanță nu este competentă, cauza este judecată de instanța districtuală din Stockholm.

Chestiunile privind plata întreținerii către soț/soție pot fi abordate în cadrul ședinței de judecată pentru pronunțarea divorțului. Cauzele matrimoniale sunt soluționate de instanța districtuală de la domiciliul stabil al unuia dintre soți. În cazul în care niciunul dintre soți nu are domiciliul stabil în Suedia, cauza este judecată de instanța districtuală din Stockholm. În cazul în care procedurile în materie de întreținere pentru soț/soție nu sunt inițiate în legătură cu o cauză matrimonială, se aplică normele generale privind competența prevăzute în capitolul 10 din Codul de procedură judiciară.

Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (numit în continuare „Regulamentul privind obligațiile de întreținere”) conține norme privind competența judiciară în cauzele transfrontaliere.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Nu. Orice persoană care dorește să introducă o acțiune în instanță trebuie să depună o cerere la instanța districtuală competentă pentru emiterea unei citații.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Procedura judiciară propriu-zisă este gratuită în Suedia, cu excepția unei taxe pentru cerere, care în prezent este de 900 SEK. În cazul în care reclamantul recurge la serviciile unui consilier juridic sau ale unui avocat, acest lucru generează anumite costuri. Prezentarea de probe, de exemplu cu martori, poate, de asemenea, să implice costuri.

Este imposibil să se estimeze costurile, întrucât acestea variază de la o cauză la alta.

Se poate acorda asistență juridică gratuită în anumite condiții. Sunt necesare motive specifice pentru acordarea de asistență juridică gratuită într-o cauză în materie de întreținere. Astfel de motive ar putea exista, de exemplu, în cazul în care circumstanțele sunt mai complexe decât în mod obișnuit și necesită asistență juridică mai extinsă.

În cazul în care se acordă asistență juridică gratuită, reclamantului i se atribuie un consilier juridic, iar onorariul acestuia este plătit de către stat în cazul în care reclamantul nu și-l poate permite. Asistența juridică gratuită include, de asemenea, costurile necesare pentru prezentarea de probe, cercetare, interpretare și traducere, precum și costurile aferente unui mediator. Persoanele care beneficiază de asistență juridică gratuită sunt scutite, de asemenea, de la plata anumitor taxe datorate instanțelor și Serviciului de executare silită (Kronofogdemyndigheten).

Persoanele care nu sunt cetățeni suedezi și nu au sau nu au avut domiciliul în această țară pot beneficia de asistență juridică gratuită pentru acțiunile care urmează să fie intentate în Suedia, în cazul în care există motive speciale în acest sens. În cazul în care o acțiune urmează să fie prezentată în fața unei instanțe judecătorești din altă țară, asistența juridică gratuită poate fi acordată numai persoanelor care au domiciliul în Suedia. Cetățenii tuturor statelor membre ale UE au același drept la asistență juridică gratuită precum cetățenii suedezi. Cetățenii din anumite alte țări au, de asemenea, aceleași drepturi, în conformitate cu o dispoziție specială care impune să existe un acord în vigoare privind tratamentul reciproc.

Există anumite dispoziții speciale privind asistența juridică gratuită aplicabile litigiilor transfrontaliere din cadrul UE, de exemplu, pentru a garanta că asistența juridică poate fi furnizată cu titlu gratuit în cazuri specifice prevăzute expres în Regulamentul privind obligațiile de întreținere, care se referă la indemnizații de întreținere plătite de către un părinte pentru un copil cu vârsta mai mică de 21 de ani.

Se pot obține informații cu privire la asistența juridică gratuită de la Autoritatea pentru asistența juridică gratuită (*Rättshjälpsmyndigheten*) (<http://www.rattshjalp.se/>).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Evaluarea cuantumului întreținerii pentru copii se bazează pe criterii juridice. Un părinte care are o obligație de întreținere are dreptul să rețină din venitul său net, după aplicarea impozitelor, o sumă pentru propria sa întreținere. Aceasta include costul locuinței, care se calculează separat la un nivel considerat a fi rezonabil. Alte costuri de trai sunt calculate pe baza unei sume standard, care este indexată. Părintele în cauză poate, de asemenea, să rezerve o sumă pentru întreținerea soțului/soției cu care coabitează, dacă există motive speciale în acest sens. În final, părintele obligat la plata întreținerii poate să rezerve o sumă pentru întreținerea copiilor care locuiesc la domiciliul său, dacă este cazul. Proporția din suma rămasă care ar trebui să fie inclusă în indemnizația de întreținere depinde, printre altele, de nevoile copilului și de capacitatea celui alt părinte de a suporta costurile necesare pentru creșterea copilului. Se pot face deduceri, într-o anumită măsură, pentru cheltuielile legate de vizite.

Nu există criterii legale pentru indemnizația de întreținere acordată soțului/soției. Cu toate acestea, unele dintre criteriile de evaluare menționate mai sus servesc drept linii directoare.

Indemnizațiile de întreținere sunt indexate pentru a garanta că își mențin valoarea inițială. Indicele reflectă variațiile valorii prețurilor de bază în funcție de Codul asigurărilor sociale, cu excepția cazului în care se dispune altfel cu privire la indexare în hotărârea judecătorească sau în acordul de stabilire a indemnizației de întreținere. Biroul de asigurări sociale hotărăște în fiecare an dacă indemnizația de întreținere trebuie să fie modificată și, în caz afirmativ, cu ce procent. Modificarea, care este efectuată, în mod obișnuit, la data de 1 februarie, se aplică indemnizației de întreținere care a fost stabilită înainte de data de 1 noiembrie a anului precedent.

În cazul în care părțile convin astfel, acestea pot modifica cuantumul întreținerii prin redactarea unui nou acord, chiar dacă indemnizația de întreținere a fost stabilită deja printr-o hotărâre judecătorească. Hotărârea sau acordul pot fi modificate, de asemenea, de instanță, în cazul în care există motive în acest sens având în vedere schimbarea circumstanțelor. Pentru perioada anterioară începerii procedurii, o modificare contestată de oricare dintre părți poate lua doar forma unei reduceri sau a anulării plăților care nu au fost încă efectuate. Sunt necesare motive speciale pentru ca o instanță să mărească indemnizația pentru soțul/soția divorțat(ă), ca urmare a schimbării circumstanțelor.

Instanța poate, de asemenea, să modifice un acord în materie de întreținere în cazul în care acordul nu este rezonabil, având în vedere circumstanțele de la momentul constituirii sale, precum și alte condiții. Cu toate acestea, rambursarea sumelor primite cu titlu de întreținere poate fi dispusă numai în cazul în care există motive speciale în acest sens.

În cazul în care cuantumul indemnizației de întreținere periodice pentru un copil a rămas neschimbat timp de șase ani, în afară de ajustările realizate pe baza indexării, instanța poate revizui plățile viitoare corespunzătoare obligației de întreținere, fără a fi necesar să se invoce motive speciale.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Indemnizațiile de întreținere sunt plătite persoanei aflate în întreținere. În cazul în care persoana aflată în întreținere este un copil cu vârsta mai mică de 18 ani, indemnizația va fi plătită părintelui căruia îi este încredințat și cu care locuiește copilul.

Întreținerea sub forma unei sume forfetare trebuie să fie virată Comitetului pentru bunăstare socială în cazul în care copilul are vârsta mai mică de 18 ani.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

O cerere de executare judiciară poate fi adresată Serviciului de executare silită (*Kronofogdemyndigheten*). Cererea poate fi prezentată oral sau în scris. Titlul executoriu trebuie să fie prezentat odată cu cererea. Un angajament scris, redactat în prezența a două persoane, referitor la indemnizația de întreținere în conformitate cu Codul căsătoriei sau Codul părinților, poate fi pus în aplicare la fel precum o hotărâre definitivă care are forță executorie.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenii de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În ceea ce privește întreținerea pentru copii, o acțiune în vederea stabilirii indemnizației de întreținere nu poate institui retroactiv obligația de întreținere pentru o perioadă mai mare de trei ani anterioară datei la care a fost introdusă acțiunea, cu excepția cazului în care persoana răspunzătoare de plata întreținerii este de acord. Creanțele rezultate în urma neplății indemnizațiilor de întreținere stabilite devin inaplicabile (se prescriu) în termen de cinci ani de la data scadenței plății.

În ceea ce privește întreținerea pentru soți, o acțiune în vederea stabilirii indemnizației de întreținere nu poate institui retroactiv obligația de întreținere pentru o perioadă mai mare de trei ani anterioară datei la care a fost introdusă acțiunea, cu excepția cazului în care persoana răspunzătoare de plata întreținerii este de acord. Creanțele rezultate în urma neplății indemnizațiilor de întreținere stabilite devin inaplicabile (se prescriu) în termen de cinci ani de la data scadenței plății.

În ceea ce privește executarea silită, există o serie de excepții de la punerea sub sechestru. De exemplu, îmbrăcămintea și alte articole destinate exclusiv uzului personal al debitorului, până la o valoare rezonabilă, și anumite bunuri necesare pentru o locuință și îngrijirea acesteia, sunt scutite de sechestru. În cazul în care debitorul are familie, obiectele utilizate de către familie și nevoile familiei sunt luate în considerare la stabilirea bunurilor care pot fi exceptate de la punerea sub sechestru.

Poate fi poprită numai acea parte din salariile și venitul debitorului care depășește ceea ce este necesar pentru propria sa subzistență și subzistența familiei sale. Partea din salariile sau venitul debitorului care nu poate fi poprită (cunoscută sub denumirea de „förbehållsbeloppet” sau „parte protejată”) se stabilește prin referire la o sumă standard. Suma standard acoperă toate cheltuielile de subzistență obișnuite, cu excepția costurilor locuinței, care se determină separat și se adaugă la suma standard. Suma standard este stabilită anual de Serviciul de executare silită.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În Suedia, Serviciul de executare silită oferă asistență pentru recuperarea întreținerii. În litigiile transfrontaliere, persoana aflată în întreținere poate obține asistență administrativă din partea Biroului de asigurări sociale (*Försäkringskassa*) atunci când se adresează Serviciului de executare silită în vederea recuperării creanțelor.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Biroul de asigurări sociale (*Försäkringskassa*) poate plăti un ajutor pentru întreținere în valoare de 1 273 SEK pe lună pentru un copil ai cărui părinți s-au separat. Suma este plătită părintelui care are în îngrijire copilul, care locuiește împreună cu acesta și care este înregistrat oficial la aceeași adresă cu copilul. Decizia privind ajutorul pentru întreținere este luată în urma unei cereri depuse la Biroul de asigurări sociale, autoritatea care gestionează asigurările sociale. Ajutorul pentru întreținere este o modalitate pentru societate de a garanta că un copil ai cărui părinți s-au separat primește un anumit nivel de întreținere, inclusiv în cazul în care părintele care are obligația de a plăti indemnizația de întreținere nu reușește să își îndeplinească obligația de întreținere. Ajutorul pentru întreținere poate fi furnizat ca sprijin de sine stătător, ca plată suplimentară sau ca sprijin în cazul încredințării comune. Părintele răspunzător pentru plata întreținerii trebuie să ramburseze statului ajutorul acordat, în funcție de venitul său și de numărul de copii pentru a căror întreținere este răspunzător. Obligația de a rambursa ajutorul este stabilită printr-o procedură administrativă. În cazul în care indemnizația de întreținere este plătită, în schimb, direct părintelui căruia îi este încredințat copilul, valoarea ajutorului pentru întreținere plătit de Biroul de asigurări sociale va fi redusă în mod corespunzător (este vorba despre o indemnizație suplimentară).

În cazul în care părintele răspunzător de plata întreținerii locuiește în străinătate sau locuiește în Suedia, dar primește salariul sau alte venituri într-o sau dintr-o altă țară, Biroul de asigurări sociale îl poate însărcina pe părintele căruia îi este încredințat copilul și care locuiește împreună cu acesta să ia măsuri prin care să se asigure că se poate stabili răspunderea în materie de întreținere. În astfel de cazuri, Biroul de asigurări sociale preia dreptul copilului la indemnizație de întreținere până la suma plătită de birou ca ajutor pentru întreținere.

Un soț/o soție nu poate obține ajutor pentru întreținere de la Biroul de asigurări sociale.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

În cauze transfrontaliere, solicitantul poate obține asistență administrativă de la Biroul de asigurări sociale. Biroul de asigurări sociale (*Försäkringskassa*) este autoritatea centrală în temeiul Regulamentului UE privind obligațiile de întreținere și al Convenției de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind recuperarea internațională a pensiei alimentare și a altor forme de întreținere familială (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 2007”), precum și agenția de transmitere/primire în temeiul Convenției de la New York din 1956 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate.

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

A se vedea răspunsul la întrebarea 14.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact ale Biroului de asigurări sociale sunt următoarele:

Social Insurance Agency (Agenția de asigurări sociale)

PO Box 1164

SE-621 22 Visby

Sweden

Tel.: +46 (0)771 17 90 00

Fax: + 46 (0) 11 20 411

E-mail: centralmyndigheten@forsakringskassan.se

Biroul de asigurări sociale ia toate măsurile necesare pentru a facilita recuperarea creanțelor de întreținere. Sarcinile sale în calitate de autoritate centrală în temeiul Regulamentului privind obligațiile de întreținere și al Convenției de la Haga din 2007 rezultă din regulamentul și din convenție. De exemplu, acesta asistă persoanele care beneficiază de întreținere cu privire la cererile acestora, care pot fi formulate prin intermediul autorității, de exemplu o cerere de pronunțare a unei hotărâri privind obligația de întreținere într-o altă țară. Pentru informații suplimentare cu privire la tipurile de asistență oferită solicitanților, vă rugăm să contactați Biroul de asigurări sociale.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

Solicitanții care doresc să recupereze sume aferente obligației de întreținere în temeiul Convenției de la New York din 1956 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate trebuie să se adreseze agenției de transmitere din țara lor de origine, care va înainta cererea către agenția de primire din Suedia (Biroul de asigurări sociale).

Același lucru se aplică pentru solicitanții care doresc să obțină sprijinul oferit de autoritățile centrale în temeiul Regulamentului privind obligațiile de întreținere sau al Convenției de la Haga din 2007: aceștia trebuie să se adreseze autorității centrale din țara lor de origine, care va înainta cererea către autoritatea centrală din Suedia (Biroul de asigurări sociale).

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

A se vedea răspunsul la întrebarea 17. În ceea ce privește cererile în temeiul Regulamentului privind obligațiile de întreținere și al Convenției de la Haga din 2007, solicitanții pot adresa o cerere în mod direct unei autorități competente.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea răspunsul la întrebarea 16.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da. Suedia are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legislația aplicabilă obligațiilor de întreținere (denumit în continuare „Protocolul de la Haga”), ale cărui dispoziții sunt aplicabile în UE de la data de 18 iunie 2011. Regula generală în temeiul Protocolului de la Haga este că se aplică legea țării în care persoana aflată în întreținere are domiciliul stabil. În interesul copilului, în special, este posibil să se aplice legea sau legile țării ai cărei cetățeni sunt copilul și debitorul întreținerii, în cazul în care aplicarea legii țării în care aceștia au domiciliul stabil nu este în interesul copilului. De asemenea, părțile pot ajunge la un acord cu privire la legislația care urmează să se aplice, dar domeniul de aplicare a unor astfel de acorduri este limitat în cazul obligațiilor de întreținere privind, de exemplu, copiii cu vârsta mai mică de 18 ani.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Suedia are obligații în temeiul Protocolului de la Haga (a se vedea răspunsul la întrebarea 20).

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

A se vedea răspunsul la întrebarea 7 privind cerințele generale pentru asistența juridică gratuită.

Pentru litigiile transfrontaliere din cadrul UE, există anumite dispoziții speciale privind asistența juridică gratuită. În cazul în care cerințele privind asistența juridică gratuită din Regulamentul privind obligațiile de întreținere au fost îndeplinite, asistența juridică trebuie acordată cu titlu gratuit în cazul în care solicitantul are nevoie de un consilier juridic și această nevoie nu poate fi satisfăcută într-un alt mod.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Nu sunt planificate măsurile specifice.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedback](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.